

مهسا طابع

كجيك

٧

٧ نازاره گاني

چاپي
هه شتيم

وهر گيراني:

كاميل محمهد - هيمن شهريف

238

posts

19.2k

followers

7

following

Promote

Edit Profile

پەرەك فەرەمى كىتابى PDF

Public Figure

لېرە

باشترین و بەسودترین و پر خوینەرترین كىتابەكان

بە خۇرابى و بە شېوەك PDF داگرە

Ganjyna

لینكى كىتابەكان 📌 نەم لینكە بکەرەوہ بو داگرتنى كىتابەكان

drive.google.com/folderview?id=1gk8e3nSJJGLu36xeLUjwdbjgTSVslbo_

ناوى كىتاب : يا لئوردە بيت

ناوى ئۆسمەك : ئاسىر جىزوللا بەشىرى

دەرى كىتاب : رۇمان

ناوى كىتاب : سەحەر

ناوى ئۆسمەك : سەلاخەدىن دەھىرەشى

دەرى كىتاب : چىرۇك

ناوى كىتاب : بوغلى ئۆسمەك و بوغلى مەزىز

ناوى ئۆسمەك : رۇنەرت كىۋاساڭشى

دەرى كىتاب : رۇمان

ناوى كىتاب : ژىياتى بېقىمبەران

ناوى ئۆسمەك : جىرەم جىمىيەت بەشىرى

دەرى كىتاب : تابى

ناوى كىتاب : بۇگۈرۈن و كچانم 50 مۇم

ناوى ئۆسمەك : ئابدۇلكارىم بىكار

دەرى كىتاب : رۇمان

ناوى كىتاب : گۈرۈمەك بۇ پادگۈرۈنەك رابىر دوو

ناوى ئۆسمەك : نىكولاس سىپار كىس

دەرى كىتاب : رۇمان

نازاره كانی كچیک

بلاوڪراوهي خانہي چاپ و بلاوڪردنهوي چوارچرا

زنجيرهي ۱۰۰

ناونيشان / سلیماني سدرهتاي شهقاسي مهولهوي بهرامبدر پالاس

موبایل ناسيا ۰۷۷۰۱۵۷۵۰۶۷ سانا ۰۷۵۰۱۱۲۸۲۸۸

chrachra88@yahoo.com Email:

Facebook: chapxanaichwarchra

نرخي (۲۵۰۰) ديناره

نآزاره كانى كچىك

نووسىنى: مهسا طابع

وهرگىرانى: هىمن شهريف و كاميل محهمه د

پیناسی کتیب

ناوی کتیب: نازاره کانی کچیک

نووسینی: مهسا طابع

باپهت: رومان

وهرگیرانی: هیمن شریف و کامیل محمه د

چاپ: چاپخانه ی چوارچرا

تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

ژماره ی سپاردنی (۹۴۱) سالی ۲۰۰۶ ی پیدراوه.

پیشه کی

من خوم وام، رهنکه ئیووش و ابن، هرکات رومانیک ده خوینمه وه یان تماشای فیلمیک ده کم، همیشه بهدوای نهوهدا ده گهریم، بزائم تا چ رادده یهک نووسهر یان دهرهینهر له گهل نازاره کاندای تیکه لآو بووه، یان چند توانیویه تی نازاره کانی گهل ههست پیبکات، بویه ده لیم خه م چونکه واههسته کم ئیمه ی روزه لاتی نهوهنده ی له خه مدا ژیاوین نیو نهوهنده ههست به خوشییه کان ناکهین، ههروهک له سه ره تاوه به خه م گوش کرابین، نه مهش وایکردوه به رده وام بیر له خه م و نازار بکهینه وه، هه همیشه چیژ له رومان و فیلمه خه م ئامیزه کان وه گرین، چونکه به رده وام وا ههست ده کهین خومان پالهوانی چیرۆکه کهین و نهو کیشانه ی دیته پیش پالهوانی چیرۆکه که هه موو به سه ر خوماندا دیت.

گهر زور زیاده ره ویم نه کردبی ده لیم "ئیمه ی روزه لاتی هیچ کات وه کو پیویست خوشیمان نه دیوه یان باشتره بلیم ههستمان پینه کردوه، چونکه به رده وام له ژیر به رداشی یاسا ده ستکرده قیزه ونه کان و سه ر کرده ی نه خوینده وارو خو په رست هاراوین "هه ر نه مه شه وایکردوه چیژ له زبان نه بهین و به رده وام به شوین خه م ئامیزدا ویل بین و وائه زانین کلوکوی دهر و نمان و ته سکینی دلمان به خه م نه شکي.

بویه کاتی رومانی (نازاره کانی کچیکم) به رچا وکوت و خویندمه وه ههستمکرد به شیکی زور له نازاره کانی ئیمه ی تیدایه، بویه پیش نیازم کرد به هاورپی خوشه ویستم کاک (هیمن شه ریف) بو وه رگیرانی کتیه که، نهویش دوای خوینده وه ی په رتوکه که رازی بوو پیکه وه وه ری بگیرینه سه ر زمانی شیرینی کوردی.

وه رگیرانه کهش به م جو ره بوو: له سه ره تای رومانه که وه تا به شی شه شه م بهنده وه ری گیراوه، له به شی هه وته م تا کوتایی رومانه که (هیمن) وه ری گیراوه، ئومید ده کم توانی بیتمان که میک له نازاره کانی ئیوه مان کم کرد بیته وه، خزمه تیکمان به زمانی کوردی و کتیبخانه شیرینه که ی کردبی. کامیل محهمه د

روناكى مانگ، ناو ژورده كەي روناك كردبووه وه، جوانى سەرنج راکىشەرى مانگ پەروانەى بۇ لاي پەنجەرەكە پەلكىش كرد، ئەو چەند ساتى بەتپرامانە وه سەستا، لەگەل ئەو گورزە كاريگەرەى بەر ئەو كەرتبوو، هوش و بىرى شيواندبوو، پاشان بالاي بەرزى باوكى بينى كە لەدەرگاگە وه دەرگەوت، زەردەخەنەيەكى بۇ كردو ئەوى بانگ كرد تا دابنىشى.

ئاغاي ئيمانى كە ئىستا كچەكەى لەبەرانبەرى دانىشتبوو، حەيران بوو. پەروانە باش ئەيزانى باوكى بۇچى ھاتۆتە ژورەكەى، سەرى دانەواندو خۆى سەرگەرمكرد بەدامىنى كراسەكەيە وه، ئاغاي ئيمانى بىدەنگى شكاندو لەكاتىكدا شىوازىكى لەسەرخۆى بەقسەكانى دابوو، وتى:

كچەكەم سەرنەنجام بېرىارت دا يان ئە؟ تاكاتى منو دايكت لە لايەن تۆوه خەيالمان ئاسودە ئەبى ناتوانىن بېرۆين بۇ ھۆلەند. پەروانە چاوهكانى پېر بوون لە فرمىسك و روويكردە باوكى و وتى:

- به لَام باوکه، من له دواى مهرگی سه عید، بیرم له هیچ پیاویکی تر نه کردو ته وه، ناتوانم هیچ پیاویکی دی له جینی نه و دابنیم.
 ناغای نیمانی جگه ریه کی له گیرفانی دهرهیناو نای به گوشه یه کی دهمیه وه وتی:

- نه زانم زور دژواره بو ت، همومومان له په یوه ندى توو سه عید ناگادارین، تو چوار ساله له گوشه ی نه م ژوره دانیش تویت و فرمی سک نه ریژیت، به لَام ناخری بوو به چی؟ تو هیشتا لوی، صه نه م باوکی نه وی، به لَام گهر درهنگ بکوی و ته مهنی بجیته سهره وه بوونی غه ریبه یه ک زور به سه ختی نه توانی تامول بکات.
 په روانه به دهسته کانی مووه کانی سهر دهموچاوی لادا و وتی:

- بابه گیان تو دلنیا به که صه نه م...!

په روانه نه یقوانی زیاتر به رده وام بی، دووباره بی دهنگ بوو ناغای نیمانی ناهیکی کیشتا و وتی:

- کچه که م باش بیربکه ره وه، بزانه له و سی داواکاره، کامیان نه توانی میردیکی باش بی بو توو باوکیکی میهره بانیش بی بو صه نه م!

نهمه ی وت و په روانه ی به دنیا یه ک له خه مو خه فته وه به جی هیشت.

* * * * *

په روانه پیش له ههشت سال کاتی ته مهنی له نوزده سال زیاتر نه بوو، عاشقانه له سهر سفره ی هاوسه ریتی دانیش ت.

نه و له گهل کورپه مامه که یدا په یوه ندییان زور به هیز بوو، ژیانى نه وان خه یالی بوو، بویه ژیان بو هردو وکیان په رنگ و پرویه کی راستی له خو گرتبوو.

پهروانه به په نجه كانی تنوكه ی فرمیسه كه كانی له سره گونای پاك نه كرده وه، نهو پوژهی وه بیر هینا یه وه كه له شه رما گوناكانی سوور ههنگه پرابوون، وتی:

سه عید تو...!

من چی؟!!

تو به خیرایی... به خیرایی نه بیته باوك!

سه عید ناباوه پرانه نهوی له باوهش گرتو ههردوو به تامه زړوی و بی قهراری چاوه پروانی له دایك بوونی سه نه م بوون، نو مانگ چاوه پروانیان كیشا.

كاتی سه عید به چه پكه گولئیكي جوان هاته ژوره كه، پهروانه له سره سسته مه كه نوستبوو، به نارامی ناوچه وانی ماچ كردو چه پكه گوله كه ی له ناو گولدانئیكي جواندا دانا، چند چركه یه ك دواتر كاتی په رستاره كه منداله كه ی بو شیر پیدان به دایكي سپارد، سه عید به بینینی كچه كه ی له سپیتی پیست و مووی ره شو و چاوه قهوییه كانی، په رنگی نه رم، نهوی له باوهش گرتو به ره وشتی گالته نامیزی دهستی كرد به گورانی وتزو سه ما كردن، په رستار به خیرایی خوی گه یانده نهوی و سه عیدی له سره نهو كاره منالانه یه سه رزه نشت كرد.

پهروانه به بیر هینانه وهی نهو پوژه پیکه نینئیكي ته لڅ له پوخساری وه دیار كهوت به نارامی له ژیر لیوه وه وتی:

- یه معنی نه وه ویزدانه كچه به ناز په روه رده كه ی سه عید به پیاویكي تر بسپیرم. ناخ سه عید بوچی پوشتی و به م جوړه منت به جیهیشت؟

بەيانى پۇژى دواتر پەروانە بە چاۋى ھەئناوساۋەۋە كە شوئىنەۋارى
 گرىزان و بىخەۋىيان پىنۋە دىاربوو، بۇ نان و چاخۋاردنى بەيانى چۈۋە
 لاي دايك و باوكى، خانى ئىمانى بارىكەلەيەكى رەقەلە بوو،
 ئىسقانەكانى دەم و چاۋى بەدەرەۋە بوو، ماۋەيەكى زۇر بوو بەدەست
 نازارى گورچىلەۋە دەينالاند، بۇ چارەسەرو بەسەربردنى پاشماۋەي
 ژيانى بۇلاي كوپو بووكەكەي ئەچۈۋ بۇ ھۆلەند، ئەو بە بىننىنى چارەي
 غەمنا مىزى كچەكەي ھەستى بە بىنزارى كردو بۇ ھاۋسەرەكەي پوانى،
 ئاغاي ئىمانى كە تەنھا نىگەرانى ئايندەي كچەكەي بوو، بەئارامى پوو
 بەپەروانە وتى:

- ئەتوانم بىريارى كۆتايى تۆ پىرسم؟

پەروانە سەرى بەرزكردەۋە، لە كاتىكدا رەنگى پەرىۋى دەموچاۋى
 دەرونى ئەۋى پىشان ئەدا، وتى:

- من ئەمەۋىت... ئەمەۋىت ئىۋە يارمەتىم بدەن، من لە ژياندا
 جارىك ھەلمبىژارد، ئىستە ئەمەۋىت ئىۋە رىنمايم بكن،
 باوكە؟!

- چىيە خۇشەۋىستم؟

- ئاغاي پىزگار لەدىدى مندا بۇ پىكەۋە ژيان شىياۋ نىيە،
 كوپەخالەكەشت رەزا، وا نازانم نازارەكانى من و ھەنەم ھەست
 پى بكات، چونكە ئەو گەنجەۋ يەكەم ھاۋسەرىيەتى، ناتوانم
 ئەو بكم بە قورىانى ژيانى خۇم.

خانم ئىمانى ئاھىكى كىشاۋ دەستى كچەكەي بەدەستى گرت و گوشى،
 پاشان بە ئارامى وتى:

- بۇچوونت لەبارەي بەھزادەۋە چىيە؟

ناغای نیمانی به بی دواکه وتن به قسه کانی هاوسه رده که ی به رده وامی داو
وتی:

- پروانه گیان، کچه که م... پروانه باوکه که م، نه ویش وده تۆ
هاوسه ریته کرده، به بۆنه ی نه گونجانده ناچار بووه له هاوسه رده که ی
جیایته وه ته لاقی بدا... نه ویش کوپکی نو سالی هیه که دایکی
نه ویت، تۆ نه توانی دایکیکی باشبی بۆی، له نه جامدا صه نه میش له
نازی باوکایه تی بیبه ش نابی.

دایک و باوکی به چاوه پروانییه وه پرویان کرده ده می پروانه، نه و
له حالیکدا هه نسکی نه دا، وتی:

- نازانم، له وانیه هه لبراردنیکی باشبی، به لام... نه ترسم نه و
نه توانی ناینده ی صه نه م به و جوړه ی سه عید نه یویست دیاری
بکات!

ناغای نیمانی به زه رده خه نه و به میهره بانیه وه وتی:

- نازیزم! نیگه رانی ناینده مه به، چونکه هیشتا پیش نه ماتووه،
باشتر وایه بیر له نیستا بکه یته وه، تۆ راست نه که یته، به مزاد
باری نابووری باش نییه، به لام نه توانی پیویستی ژیانقان بۆ
دابین بکات، نه و له گه ل خاوه ن میوانخانه یه کی نمره یه ک
شهریکه، منیش په یمان نه ده م پیش له پویشتن، کوشکیکی
بچووکت بۆ بکرم له گه ل هاوسه رو مناله که ت به نارامی ژیان
تیا به سه ر ببه ن، له شتومه کی ناو مالیش که موکوپیت نییه،
باشه بۆچوونت چییه بابه؟

- نازانم باوکه! هه رچی نیوه به چاکی بزنان، به لام نومیده وارم
هه له نه که ن.

ناغای نیمانی زرده خه نه یه کی کردو هاوسه ره که ی به میهره بانیه ره
گۆنای کچه که ی ماچ کرد.

لهم کاته دا صه نه م تازه له خه وه ستابوو، به چاوی نیوه کراوه وه
له حالیکدا کراسینکی سهوزی له بهردا بوو خۆی هاویشته باوهشی
پهروانه.

ناغای نیمانی نهوی له باوهشی پهروانه بهریناوه له نامیزی خۆی ناو
ماچی کرد.

پهروانه وتی:

صه نه م گیان، له بیرت چوو لیباسی خه و بیوشی یان ته مه لیت
کرد!

صه نه م ویستی ده م بکاته وه داوا ی لیبوردن بکات، به لام بابه گه وه ی
پشتی نهوی گرت و وتی:

کچه جوانه که ی من له ناو نه م لیباسانه دا وه کو بوو کی خه یال
وايه، ئیتر هه میشه سهوز بیوشه و نه م شادی و خوشییه بو
خۆت بهر قه رار بکه، صه نه م سهری له ناو باوهشی بابه گه وه
توند کرد.

پهروانه هیشتا نیگا کانی له سهر لانه بردبوو، له گه ل خۆی بهر ده لای
نه کرد:

“نایا بهزاد له جیاتی سهعید باوکیکی باش نه بن بو صه نه م؟ نه
صه نه می زۆر زیاد خوش نهویست، چونکه له سهعید ده چوو.

* * * * *

له سهر بانگه یشتی ناغای نیمانی بهزاد له گه ل کوپه که ی بیته نام بو
مالی نهوان هاتن، سهعات (۵) ی پاش نیوه پۆ که دهنگی جه رهس

به رگویی په روانه كهوت، دلی به خیرایی لئی ددها، صه نه م کراسیکی
سپی له بهر کردبوو، زور جوانتر له پیشتر نه هاته بهرچاو، به
نیگه رانییه وه ته ماشای دایکی نه کرد، که رهنگ به پروویه وه نه مابوو.
په روانه نه وی له باوهش گرت و زیاتر له خوی نیگه رانی ناینده وی صه نه م
بوو.

صه نه م به سهرنجه وه سهیری دایکی نه کردو کاتی زنجیره وی فرمیسی
له چاوه کانی دایکی بینی، سهری نا به شانیه وه، ریگهیدا په روانه دور
له نیگای نه و فرمیسه کانی بریژی.

نه و هیشتا که متر له كهوت سال، بوو به باشی نه وی نه توانی هو وی
گریان و بی قهراری دایکی بزانی، په روانه چاکهت و ته نوره یه کی شینی
ناسمانی پوشیبوو، قرژی له ژیر سه ریپوشه ره شه جوانه کی
شاردبوو وه.

چهند ده قیقه یه ک دوا ی هاتنی به هزاد، په روانه دست له ناود دست
صه نه م بو ژووری پیشوازی پوشت، دله خورپه یه عه جایه بی بوو.
به هزاد به بینی نه و له جیگه ی خوی هستا، بیهنام به چاولیکه ری
باوکی له جیگه ی خوی به رزبوویه وه، صه نه م خوی له پشت په روانه
حه شاردا بوو، دوا یی به نارامی له لای دایکی دانیشت، باری دهرونی
په روانه له وه خراپتر بوو بتوانی له گه ل میوانه کان نه حوالپرسی بکات.
به هزاد له ده روبه ری سی و دوو سالدیدا بوو، به لام زور جوانتر نه هاته
بهرچاو، نه و بالابه رزو چوارشانه بوو، قرژیکی رهش و پری پیوه بوو،
چاوه کانی قاوه یی و لوتی هه لویی بوو، پیاوینی خوش قیافه و سه رنج
پاکیش نه هاته بهرچاو.

بیهنام له شکل و شیوه دا له باوکی نه چوو، کوپنیکی له شیوه دا نارام،

به لأم نهينگرو ديز نه هاته بهرچاو، کاتي پيروانه سهری بهرز کرده وه
 نيگايان له گهل به هزاد يه کی گرت، چووه خه ياله وه... به راستی نه توانی
 پشت به به هزاد ببه ستی و جلهوی ژيانی خوئی و صه نه می
 خوشه ويستی به و بسپیری.

نه و هيشتا له دله وه مه جنون ناسا عاشقی سه عيد بوو، به لأم سه عيد بو
 نه و ته نيا يادگار ييه ک بوو به س! کاتي صه نه م و بيهنام به يه که وه به
 فه رمانی ناغای ئيمانی له ژووره که چوونه دهره وه، به هزاد که فنجان
 چايه کی ته و او کرد بوو، خوئی له سهر قه نه فه که ريک کردو دواي دوسی
 کوکه وتی:

- پيروانه خانم!! گهر لات گران نييه، من نه مه وييت به ناماده يی

خانم و ناغای ئيمانی له گهل تو قسه بکه م!؟

- تکات لی ده که م، فه رموو.

- من دوو سال له مه و بهر له هاوسه ره که م جيا بوومه وه، ئیسته

ده مه وی ژيانیکی تازه ده س پی بکه مه وه، ئومیده وارم نه مجاره

خوشبه ختی رووم تی بکات، ناغای ئيمانی به جولانی سهر

قسه کانی نه وی په سه ند کرد.

به هزاد به رده وام بوو، وتی:

- من نه مه وييت پرسياریک له ئیوه بپرسم، نه ویش نه وه يه نایا

خيزانی هاوسه ری پيشوتان، مؤله ت نه دن صه نه م تا کوتايی

ته مه ن له گهل ئیوه بژی؟

پيروانه ناهيکی هه لکيشاو به نارامی وتی:

- کاتي من و سه عيد زه ماوه ندمان کرد، ماموژنم له دونيا

دهرچوو، شهش مانگ دواي زه ماوه ندی ئیمه مامیشم

به نه خوشی له دنیا درچوو دواي مهرگی سه عیدیش بو
همیشه سه پررشتی صه نه م که و ته نه ستوی من.

به هزاد پیکنی، وتی:

نیستا دنیا بووم که که بچوکه نازداره کهم بو همه همیشه لای
دایکی میهره بانی نه مینیتته وه!!

شیوازی قسه کانی نه و زه رده خه نه ی خسته سه ر لیوانی ناماده بووان و
دنیا ی کردنه وه و نارامی بالی کیشا به سه ر پوچی سه رگه ردانی
په روانه دا.

هفته یه ک دواتر په روانه و به هزاد له نا هه نگیکی تایبته و ساده، نه لقه ی
ها و سه ریختیان گوپییه وه، ناغای نیمانی له سه ر نه و به لینه ی به په روانه ی
دابوو، کوشکیکی بچوکی جوانی بویان کپی و هه موو جوړه
پیداویستییه کی مالی بو په روانه دهسته بهر کرد.

دواي هفته یه ک له نیشته جی بوونی په روانه له مالی تازه دا خانم و
ناغای نیمانی به خه یالی ناسوده وه نیرانیان به جیهیشت، به مه بهستی
چوون بو هولنده.

* * * * *

به هزاد له سه ر قه نه فه که پالی دابووییه وه، به نارچه تییه وه پوژنامه ی
په په په ده کرد، کهم کهم له گریانه کانی صه نه م بی تاقهت نه بوو،
په روانه هه ولی نه دا صه نه م ژیر بکاته وه، سه رکه و توو نه بوو، به هزاد به
توپه بییه وه ته ماشایه کی کردو وتی:

نه م که چه چییه تی؟

په روانه له شیوازی قسه کردنه که ی به هزاد سه ری سوپما! به لام به سه ر
خوی نه هیناو له سه ر خو وتی:

- بهانه‌ی دایه‌گوره‌ی نه‌گری، له نه‌بوونی نه‌وان نازانم ده‌بی
چون نارامی بکه‌مه‌وه!

به‌زاد له جیگه‌ی خو‌ی مه‌ستاو به توندی وتی:

- به‌لام من نه‌زانم چون نارامی ده‌که‌مه‌وه!

په‌روانه به ده‌سته‌پاچه‌یی به دوایدا چوو وتی:

- بوچی نه‌ته‌وی چی لی بکه‌یت به‌زاد؟! تو خو‌ت نار‌ه‌حت مه‌که
هر نارام نه‌گری.

- به‌لی! نارام نه‌گری به‌لام تا نه‌وکاته...

دواتر به توپه‌یی‌وه ته‌ماشایه‌کی په‌روانه‌ی کردو به چند هه‌نگاوینی
خیرا خو‌ی گه‌یاند ه‌صه‌نم، صه‌نم که به ده‌سته بچو‌که‌کانی
چاوه‌کانی هه‌ل نه‌گلوفی، له بینینی چپو‌چاوی توپه‌ی به‌زاد له‌ری،
به‌زاد ده‌ستی گرت بو‌لای خو‌ی رایکی‌شا، وتی:

- چیه؟ چیته وا هاتو‌ه‌وار نه‌که‌ی، نیره مائی پورت نییه، نه‌ه
من بیرت ده‌که‌م!

په‌روانه به سه‌رسوپرمانه‌وه ته‌ماشایه‌کی کرد، صه‌نم تا نیستا هه‌لس و
که‌وتیکی ناوای له که‌س نه‌دی‌بوو، وشک بوو، چاوه‌کانی بریه به‌زاد،
په‌روانه به نار‌ه‌حه‌تییه‌وه هاواری کرد:

- به‌زاد نه‌ته‌وی چی بکه‌یت؟! نه‌مه بوو نه‌و په‌یمان‌ه‌ی به منت
دا!

په‌روانه نه‌مه‌ی وت و توپه‌یی‌ه‌که‌ی قوت دایه‌وه، به‌زاد ده‌ستی صه‌نه‌می
به‌ردا پرووی بو‌لای په‌روانه وه‌رگی‌راو وتی:

- وا باشته به‌ریزت خو‌ت له‌م بابه‌ته هه‌لنه‌قورتینی، من نه‌زانم
له‌گه‌ل مناله‌که‌م چون ره‌فتار نه‌که‌م!

منالْت؟! به لَام ئەو پيويستی به خوشهويستی و ميهره بانی تويه

نهك ئەمه...

به هزاد نهيهيشت پيروانه قسه كانی تهواو بکات، به دهستی

ژيرچه ناگهی گرت، وتی:

نامه ویت كهس ناموژگاريم بکات تيگه يشتی؟

ئەو پوژە به هزاد به تورپیی و نارپهحتی له مال دەرچوو، پيروانه وا

ههستی کرد له تيپروانینی بو به هزاد ههلهی کردوه، بو حالی خوی

گریا، به لَام جاريك له گوشه يهکی دلیا نوری ئومیدی تیا مابوو،

لهوانه يه به راستی به هزاد ههستی باوكانه ي به رانبهر سهنهم ههبي و

بیهوی به مهیلی خوی پهروه دهی بکات.

بو به یانی به هزاد گه پرایه وه ماله وه له روخساریدا نارامی به دی دهکرا،

شوینه واری تورپیی و نارپهحتی له پوویا نه مابوو، ئەمه بووه هوی

خوشحالیی پيروانه.

* * * * *

بیهنام هه موو ههفته يهك دوانیوه پروی پینج شه ممان نه پويشت بو

دیداری دایکی و پوژی ههینی دواي عهسر نه گه پرایه وه، کاتی پويشتنی

دلخوش و سهرحال بوو، به لَام کاتی نه گه پرایه وه دهستی نه کرد به

بیانووگرتن، خوی مۆن نه کرد، بروکانی جووت نه کردو هه موو شتیکی

دانه پزانده به تایبهتی بیانووی به سهنهم نه گرت و جار جاریش به

پيروانه، پيروانه له سهرسورماندا دلۆپ دلۆپ نه شك به گوئایدا دههاته

خواری.

ئەو پوژە بیهنام جاريکی تر پيروانه ي به باوهژن بانگ کرد، پيروانه به

نیگایهکی غه منامیزه وه به نارامی پیی وت:

- خوشه ویستم! نه گهر ناتهووی به دایک بانگم بکهیت، باوه ژنیش مهلی، لانی کهم به پهروانه بانگم بکه.

دواتر بیهنام به توره ییه وه وتی:

- تو ژیانی نیمهت شیواند، دایکم ته لاقی وهرنه گرتووه، ته نها توژی ناخوشی بچووک بووه هووی جیابوونه وه یان، باوکم پیی داگرت که دایکم بگه ریته وه سهر مال و ژیانی، به لام نه و دهمار زلتر بوو له وهی به زوویی ناشتی بکات!

باوه پرکردن بهم باسه بو پهروانه زور دژوار بوو، به زور قسه له ده می هاته دهره وه وتی:

- توچی نه لئی بیهنام؟! دایکت ته لاقی وهرنه گرتووه؟!!

- چاک تیگه یشتی باوه ژن! باوکم ته نها بو نه وهی دایکم هه پرشه ی لی کرد بوو له گهل تو زه ماوه ندی کرد، نیسته دایکم په شیمان بوته وه، ئیتر کاتی نه وه هاتووه بگه ریته وه مالی خوت، ئیره شوینی تو نییه.

بیهنام نه مهی وتو له ژووره کهی چووه دهره وه، قسه کانی بیهنام دلی

زامداری پهروانه ی هینا یه وه سو، باری قورسی سهرشانی زیاتر بوو.

هیشتا بیست پوژ تینه په ری بوو که بیهنام و باوکی هاتبوونه ناو مالی

پهروانه، به هزاد مه بهستی نه وه بوو به ته واری ههست و نهستی پهروانه

بدا به با، به لام له م نیوه نده دا زیاتر صه نه م نه که و ته بهر بهر داشی

ناشه که.

* * * * *

كاتى تەلەفونەكەى دانا، زەوقىكى چاۋەپرواننەكراۋ سەراپاي داگىر
 كرىبو، لەبەر خۇيەۋە پىدەكەنى و لەژىر لىۋەۋە زۇر شتى نەوت
 پەروانە نەى نەتوانى بىبىستىت،
 دواى چەند پۇژى كە پەروانە خەندەى لە پوخسارى بەھزاد بىنى،
 چوۋە پىشەۋە و تى:

بەھزاد گيان! من نەمپۇ بېھنام و صەنەم نەبەمە دەرەۋە، نەبى

پىداۋىستى قوتابخانەيان بۇ بىكرم.

كاتى نىگاي ساردى نەوى بىنى، لەحالىكدا خەندەى ھىنايە پەوى
 خۇى، و تى:

تۇ نىگەرانى ھىچ مەبە، من خۇم پارەم ھەيە.

بەھزاد ھىچى نەوت، گوايە بە ھىچ شىۋەيەك گويىستى قسەكانى نەو
 نەبوۋە، بى موبالات لە بەرانبەرى پۇيشت و چەند ھەنگاۋى لە ھۆلەكە
 چوۋە دەرەۋە، چىركەيەك دواتر دەنگى داخستنى دەرگاگە پەروانەى
 لەجىنى خۇى وشك كرد،

نەو ھەۋلى نەدا، تۈپەيى و بەدپەرواشتىيەكانى بەھزاد نەكەۋىتە قالبى
 راستىيەۋە، تەنھا شتى پەروانەى ئومىدەۋار دەكرد نەۋە بوو نەو
 نارەزوۋىەكى بە ژيان نەما بوو، تەنھا لەبەر خاترى صەنەم بوو، كەزى
 نەكرد كچە نازپەرۋەرەكەى بە جۇرى پەروەردە بىكات كە سەعید
 نەيوست خۇشبەختى بۇ بسازىنى، تا چەند پۇژىكى تر صەنەم كاتى
 چوۋنە قوتابخانەى نەھات و نەو يەكەم ھەنگاۋى دەست پىنەكرد بەرەو
 نەۋەى خەۋنەكانى داىكى بىنىتە دى.

سەعاتى دواى پۇشتنى بەھزاد، لە عەسرىكى ھاۋىندا پەروانە دەستى
 صەنەم و بېھنامى گرت و لەمال ھاتە دەر، نەو شەقامەى مالى پەروانەى

نی بوو شه قامیکی جوان بوو هیند بیدهنگ بوو ههستت به ناههنگی
له سه رخوی با ده کرد.

نهوان سه عاتیک له ناو پارک پیاسه یان کرد، بیهنام ههستیکی وای بو
دروست بوو بوو که وهکو برا له گهل صه نه م هه لسوکه وت بکات.

صه نه م و بیهنام به شه وق و زه وقینکی زور، سه رگرمی هه لبرژاردنی
جانناو جلوبه رگی قوتابخانه بوون، به رهفتاری شهیتانانه ی خویان
قسه کانی پهروانه یان نه سپارد به فهراموشیی.

کاتی خورناوا پهروانه له گهل مناله کان گه پرایه وه بو ماله وه، پهروانه له
رینگه دا چهند چه پکه گولی میخه کی بو پارازاندنه وه ی گولدان ی
سه رمیزه که کپی، پاش چهند ساتی پهروانه به خوشحالییه وه کلیلی
له ناو قوفله که دا باداو ده رگای کرده وه.، دیمه نیکی بینی، جیی باوه ر
نه بوو، یانی چ که سی نه توانی ژیانی نه و ناوا بشیوینی، به بهروای نه و
دز هاتوو وه هه موو گیانی که وته له رزین، بیهنام و صه نه م که تامه زوی
گه یشتن به ماله وه بوون، نیستا مات و بیدهنگ له هوله که یان نهروانی،
میزو قه نه فه کان که وتبوون به سه ر یه کدا، تابلوکان هه موویان شکابوون،
گول له نیو گولدانه کاندانه مابوو، په رده کان پارچه پارچه کرابوون،
پهروانه زاره تره ک و سه رسوپماو ته ماشای چواردهوری خوی ده کرد،
به رچاوی تاریک بوو له هه مان شوین له لای قادرمه کان دانیشنت.

بیهنام و صه نه م له ترسا به یه که وه نوسابوون، به نیگه رانییه وه ته ماشای
پهروانه یان ده کرد که رهنگ به پرویه وه نه مابوو، به بینینی پیلاره کانی
به هزاد، صه نه م به دهسته پاچه ییه وه هاواری کرد:

دایکه! دایکه گیان! باوکم له ماله وه یه، سه یرکه!

پاشان به قامکه بچووکه کانی پیلاره کانی به هزادی نیشاندان که

قوپراوی و پیس، لهسه ر فشرهکان بوو، لهم کاته دا قپره ی بهزاد
 هموویانی لهرزاند، کاتی له ژوره که هاته ناو سالونه که شیوهیه کی
 سه رسورپهینه ری هه بوو، چاوه کانی دهرپه ریبوون، برۆکانی هینابووه
 یهک، لییان نریک بووه وه، سه نه م و بیه نام له سالونه که چوونه دهر
 په روانه به سه ختی له جیگه ی خو ی هه ستا به چند ههنگاو ی ک هاته ناو
 سالونه که و دهرگا که ی پیوه دا:

- بو کام گوپ چووبوون؟!

بهزاد نه م رسته یه ی به شیوه یه ک وت سه نه م و بیه نام له ترسا خریک
 بوو زاره تریک نه بوون، په روانه ناباوه رانه و به نارامی وتی:

- بهزاد نه م ماله بوچی وای به سه رهاتووه؟ چی رویداوه؟

بهزاد بی نه وه ی وه لای بداته وه، گولدانیکی له سه ر میزه که هه لگرت و
 هه لیدا بو لای ناوینه چوارچینه نالتونییه که، دهنگی شکاندنی
 ناوینه که، دلی په روانه ی لهرزاند، بو چرکه یه ک هه ناسه ی له سینهدا
 به ند کرد.

په روانه بی گومان بوو له وه ی که کاری که سینک نییه جگه له بهزاد،
 چاوه قاوه ییه سه رنج راکیشه کانی برییه بهزاد و غه مبارانه وتی:

- بهزاد گیان بوچی نه مکاره ت کرد؟

نه و سوپراو خو ی گه یانده په روانه، له بهرانبه ری وه ستاو چه ناگه ی
 په روانه ی گرت و وتی:

- کی مؤله تی به نیوه داوه بچنه دهر وه؟

- مه به ستت چییه بهزاد؟

بهزاد قاقایه کی کیشاو مه ستانه وتی:

- یانی نازانی مه به ستم چییه؟ نیستا حالیت نه کم من رازی نیم

بهوهی ژنم له مال بچینه دهرهوه!

نهمه ی وت و شه قازله یه کی توندی دا له گونای په روانه، صهنه م هاواری
 کردو په نای برده لای بیهنام، بیهنام پینشتر ناشنای نهم رهوشته نهای
 باوکی بوو، دلوی پی فرمیسکی گرم به گونای په روانه دا هاته خواره وه،
 له چه ناگهیدا دره وشایه وه، به هزاد له سهر کورسییه ک دانیشته و دهنگی
 که می نزم کرده وه و وتی:

- له کوی بوویت؟

په روانه قسه ی نه کرد، باوهشی بو صهنه م کرده وه که به چاوانی پر له
 فرمیسکه وه ته ماشای ده کرد، چرکه یه ک دواتر صهنه م گهرمی باوهشی
 دایکی هه ست پیکرد.

به هزاد دووباره هاواری کردو وتی:

- نه وه که پریت؟ نه موت له کوی بوویت؟

بیهنام که بیدهنگی په روانه ی بینی، چوه پیشه وه و به نارامی وتی:
 - بابه گیان، په روانه، من و صهنه می برد بو بازار تا پیداویستی
 قوتا بخانه مان بو بکریت، نه بینیت چند جوانن.
 دواتر شته کانی نیشانی باوکی دا، به هزاد زهرده خنه یکی بو کردو
 وتی:

- پیروزه بابه گیان! زور جوانه، نه مسال له پوی چواره می وا
 نییه؟!

بیهنام که بینی باوکی هینور کردو ته وه، پیکه نی و به جولانی سهر
 وه لای نهری نه وی دایه وه، صهنه م که زهرده خنه ی له سهر روخساری
 به هزاد بینی، له باوهشی په روانه هاته دهر و له چاو تروکانیکدا جانتاو
 کتیب و مانتوو پانتوله که ی به رانبر به هزاد گرت، له کاتیکدا روویه کی

شیرینی مندالانهوه وهك هه‌میشه شینوهی جوانتر کردبوو، وتی:

- بابه‌گیان نه‌مه‌ش شتومه‌که‌کانی منه، که دایکم بۆی کرپوم،

ناخر من نه‌مسال نه‌چمه قوتابخانه!

به‌هزاد ته‌ماشایه‌کی شته‌کانی کردو کاتی سه‌ری به‌رز کردهوه، به

توره‌بیهوه ته‌ماشای په‌روانه‌ی کرد، سه‌نهم له جینی خۆی وشک بوو،

به‌هزاد له جینی خۆی هه‌ستاو چه‌ند هه‌نگاوێکی به‌رهو په‌روانه‌ ناو

وتی:

- نایه‌تهوه بیرم ده‌رباره‌ی چوونه قوتابخانه‌ی سه‌نهم، هه‌چ

وه‌لامیکم به‌ تو دایته‌وه!

په‌روانه به‌ ده‌می کراوه‌وه ته‌ماشای نه‌وی ده‌کرد، به‌هزاد چاوه‌پروانی

نه‌وی نه‌کردو وتی:

- لینگه‌پری با به‌ پوونی نه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ت پینلیم: تو ئیتر مافی

نه‌وه‌ت نییه‌ قاچت له‌م ماله‌ بجیته‌ ده‌ر، کچه‌ بجوکه‌که‌ی

به‌ریزیشته‌ نه‌بی هه‌وای چوونه قوتابخانه‌ له‌سه‌ری ده‌رکا،

چونکه‌ من هه‌چ چه‌زم له‌م کاره‌ نییه‌، به‌ دلنیا‌بیهوه‌ پیت نه‌لیم:

نامه‌وی دووباره‌ له‌و باره‌ هه‌چ بیستم!

به‌هزاد نه‌مه‌ی وتو چه‌قویه‌کی له‌ گیرفانی ده‌ره‌ینا، وه‌حشیانه‌ که‌وته

دپاندنی مانتوو پانتول و جانتاو پیداو‌یستیه‌کانی سه‌نهم، له‌

ماوه‌یه‌کی که‌مدا هه‌موو شته‌کانی پارچه‌ پارچه‌ کرد، په‌روانه

چاوه‌کانی نوقاندبوو، تا لانی که‌م چاوه‌ پپ فرمیسکه‌کانی سه‌نهم

نه‌بینی، به‌هزاد پاش نه‌وه‌ی هه‌چ شتیکی به‌ ساغی نه‌هیشته‌،

چاکه‌ته‌که‌ی دا به‌سه‌ر شانداو خۆی ناماده‌ی رۆشتن کرد، سه‌نهم

نه‌یده‌توانی نه‌وه‌ی روویداوه‌ به‌ ته‌واوی هه‌ستی پینکات، بریاریدا

بچيته لای بههزاد، به چاوی پر فرمیسکهوه تماشایهکی کردو به نارامی وتی:

- ناخر بوچی بابهگیان؟

بههزاد تماشایهکی کرد، خویشی نهیدهزانی بوچی نه کارهی کرد، بهلام باش نهیزانی که هیچ خوشهویستییهکی بو صهنه نیه، صهنه که نهوی بیدهنگ بینی، پالتاوهکهی راکیشاو وتی:

- بو کوی نهرووی بابهگیان؟

بههزاد به دسته بههیزهکانی صهنه می ههنگرتو فرییدا، ورده شوشهی ناو هولهکه، دسته جوانهکانی صهنه میان به خوین رهنگین کرد.

پهروانه دواي تیمارکردنی زامهکانی صهنه، نهوی به چاوانی پر فرمیسکهوه له نامیز گرت، فرمیسکهکانی خوی به سهر صهنه مدا تکاند. شهو به تهواوی تاریکی و بیدهنگی خویوه کوتایی پیهات و کم کم تیشکی زیوینی ههتاو له گوشه و کهناری په نجره کانهوه تیپهری و کهوته سهر قهنهفهو ورده شوشه و گوله پارچه کراوهکانی ناو هولهکه.

هفتهیهک تیپهری بههزاد تهنانهت به تهلهفونیکیش خیزانهکهی خوی له جی و ریسی خوی ناگادار نهکرد، پهروانه له کاتیکدا قره نالوسکاوهکانی صهنه می ریک دهخست له گهل خوی نه دوا مروقیک چون نه توانی تا نهو نه اندازهیه دلرهق بی، که ژنو مندالهکانی ناوا جیی بهیلی، پهروانه نهیدهویست باوهر بهوه بکات که له ههلبژاردنی دووه مدا هلهی کردوه، ههولنی نه دا هه موو روداوهکان به فهرامووشی بسپیری، دایک و باوکی چهندهها میل لهوهوه دورن نهو گهر واز له بههزاد بهینی، ئیدی په نایهکی دیکه ی نابیت.

* * * * *

۲

رۆژى يەكەمى مانگى مېهر بوو، لە ھەموو جىگايەك خو ئامادەکردن دەھاتە بەرچاۋ بە تايبەتى بۆ صەنەم كە ئەيوست بېرواتە قوتابخانە، دواى بەرپىکردنى بېھنام بۆ قوتابخانە، پەروانە ئەو مانتۆۋ پانتۆلەى خۆى بۆ صەنەمى دورى بوو، كردييه بەرى و ميقنەعە سىپىيە گولدارەكەى كرده سەرى و دوو دەستە گولۋى دابوو بە دەستىيەرە شىۋەيەكى تايبەتى لە پىشەرە پىبەخشىبوو، كاتى صەنەم جانناكەى كرده كۆلۋ ئامادەى رۆيشتن بوو، بە بينىنى ئەو ديمەنە پەروانە لە خوشيدا خەرىك بوو شىت ئەبوو.

پەروانە لە نزيك ئاوينەكە ۋەستاۋ بە چاۋە گەرەو جوانەكانى تەماشاي كرى، ئەمرو خوشحال دەھاتە بەرچاۋ، ھەناسەيەكى قوولۋى ھەلكىشا لە حالىكدا خەندە لەسەر لىۋانى بوو سەرپۆشەكەى رىكخست، لەم كاتەدا صەنەم نائارامانە لەبەر دەرگاي ژوورەكە چاۋەپوان بوو، ھاۋارى كرى:

دايكە ۋەرە بابەگيان ھاتەۋە!

پەروانە بە بىستنى ئەم بانگە لەجىي خۆى وشك بوو، خوشحالى چەند چركە پىشتىرى لە دل دەركرىدو بە چەند ھەنگاۋىكى خىرا لە ژوورەكە

هاته دهره وه، به هزادی بینى، به لآم ئه و ئیتر ئه و جوانه نه بوو، ماندوو شه کت، قرژو ریشی توژاوی پیس، ئه و هیچ کات به هزادی به و جوړه نه بینى بوو، له حالیکدا نهیده توانی سهرسورمانه که ی بشاریته وه، چوو بو لای و به نارامی و به نهرمی پیى وت:

- سلآو به هزاد به خیر بییته وه بو مال هکت، حالت باشه؟! شتیک روویداوه؟

به هزاد هیچی نه وت و به شه کت ی خو ی گه یانده ژوره که، چاوه کانی سوور بوو بوون و له تری ئه دا هر که گه یشته یه که مین قه نه فه خو ی دا به سهریدا، په روانه به نیگه رانییه وه لیى نزیك بووه وه و دهستی خسته ناو دهستی خو ی و گوشى به خه مبارییه وه وتی:

- چی بووه به هزاد؟! حالت باش نییه!

کاتی سهری لیى نزیك بوویه وه که ویستی یارمه تی بدات، بو نیکی توند گه یشته لوتی، په روانه وه کو په یکه له جیى خو ی وشک بوو، له سهرسورماندا ده می کرده وه و چند ههنگاو کشایه دواوه، له ژیر لیوه وه وتی:

- خودای من! ... باوه پ ناکه م!

به هزاد له ژیره وه ته ماشایه کی په روانه ی کرد که ئیستا به نیگه رانییه وه تیى راماوه، ماننوییه کی بالاپوشی ره شی له بهر کرد بوو سهرپوشی کی قاوه یی دابوو به سهریدا.

له پر رق و توپه یی به هزاد زیادى کرد وه کو حه یوانیکی بریندار پیچی دا به خو ی، هه ولیدا له جیگه ی خو ی هستی، به لآم له شی ماندوو بی هیز بوو، له گه ل نه وه ش زوری کرد له قاچه کانی، هر چون بوو له جی هه ستا له و کاته دا هه ستی کرد هیزیکی زیاد له نه اندازه ی بو هات، بو

لای پهروانه چوو له بهرانبهری وهستا، دووباره هه مان بوئی توند هه ناسه یه کی کرد به سهر پهروانه دا هیلنجیکی دا، هه موو کرداره کانی به لای پهروانه وه نائاسایی و شیتانه بوو، به هزاد به په لاماریکی خیرا کهوته گیانی پهروانه، مانتوکه ی له بهردا پارچه پارچه کردو وهکو پشیله یه کی شیت چنگی نه دا له دهم و چاوی، له تاو رنینی گوناکانی به چنگ پهروانه له ژورره که دا پیچی نه دا و چهند چرکه دواتر لاشه ی باریک و دریژی له ژیر لیدانی وه حشییانه ی به هزاد به مست و له قه ورد بوو.

صه نهم خه ریک بوو له ترسدا زیړه بکات، به لام غیره تی دایه بهر خوئی و بو لای دایکی چوو، هه وئی دا دایکی له ژیر دهست و پیی به هزاد رزگار بکات، نه گریا و به دهنگی خوش ناواز نه یوت:

بابه گیان چی نه که ی؟ ناخر نه و چی کردوه؟

زلله یه کی به هیژ له و کاته دا بهر گونای صه نهم کهوت و نه وی له هوش برد، پهروانه هاواری کردو به جولانه وه یکی خیرا خوئی رزگار کرد خوئی گه یانده صه نهم، به هزاد هه ناسه برکیی بوو، عاره ق رووی وشک و بی گیانی ته پر کردبوو، هه موو گیانی پهروانه بریندارو خویناوی بوو، لافاوی فرمیسه که کانی به سهر گوناکانی نه هاته خوار، لیوه زامداره کانی به ناره حه تی جولاندو روو به به هزاد که هیشتا له بهر هه ناسه توندی له گوشه یه کدا دانیشتبوو، وتی:

شیت بووی؟ وا خوت لیکردوینه ته جانه وهر، بوچی چیمان کردوه وا بهر بوو یته گیانمان؟!

به هزاد مشتیک تری کیشا به ده میداو به دهنگیکی مه ستانه قپرانندی به سهریداو وتی:

من به نيوهم نهوت بۆتان نيهه... له مال... بچنه دهره وه؟ بۆچی
نه موت... صه نه م بۆی نيهه... بچيته قوتابخانه؟ باشه نه م جلو
بهرگانه چيهه؟

پهروانه وه حشى ناسا، صه نه می له نيو باوه شيدا بوو، به سينه يه وه
گوشى و وتى:

به لام تو مافى نه وه ت نيهه! صه نه م نه بى بۆ قوتابخانه بروت،
منيش بۆ كرينى پيداويستى ناچارم بچمه دهره وه.

به هزاد نيگايه كى تيرى تيرى، پهروانه دووباره ته ماشايه كى كردو
وتى:

بۆگه نت ته واوى ماله كه ي پر كردوه، ده قيقه يه كى تر ناتوانم
بهرگه ي بۆنى تو بگرم، بپۆ دهره وه!

نه م رسته يه ي زۆر به دامه زراوييه وه پى وت، به هزاد نه پراندى، هه لمه تى
بۆ برد:

نه تكوژم: به له عنه ت بى!

صه نه م كه وته گوشه يه كه وه، به هزاد كه هيشتا دهسته كانى هيزى كى
ناباوه پرانه ي تيدا بوو ئالاندى له گهردنى پهروانه و ته واوى هيزى خوى
خسته سهر، صه نه م دهنگى هاوارو ناله ي پهروانه ي نه بيست، به لام
تواناى جولان و چاو هه لپرينى نه بوو، پهروانه هه ولى نه دا هه ناسه يه ك
بكيشى، به لام به هزاد بيپه رحمانه چنگالى له گهردنى توند نه كرد.

به بينينى چاوه دهر په ريوه كانى پهروانه به هزاد دهسته كى كرد به
پيگه نين، نه مجاره زيادى كردو بوويه قاقا كه م كه م دهسته كانى شل بوو
پهروانه توانى خوى له چنگالى دهر باز بكات، به توندى هه ناسه يه كى
كيشاو دواتر له هوش چوو.

گهرمای تیشکی خۆری رۆژه یه که مینه کانی مانگی میهر ورده ورده هاتبووه نیو ژووره که، دهنگی دلرفینی بانگو یژه که له رادیوی دراوسیگان بلای و ده بوویه وه، سه نه می به ناگا هینایه وه، نه و هینشتا له سهر زهوی که وتبوو، نارام نارام په نجه کانی نه گوشی، به دژواری هوشی خسته وه کار، نه وهی رویدا بوو به بیری هینایه وه، له جیی خوی له رزی، چاوه کانی سوپاندو نیگایه کی ماته ماوی برییه په روانه، بهرچاوی تاریک بوو نه یده توانی به جوانی چوارده وری ببینی، هستی به گهرمی فرمیسه که کانی ده کرد که به گونایدا ده هاتنه خواره وه.

له پر زهنگی ده رگا که نهوی له جیی خوی وشک کرد و هستی کرد دلی له سینه یدا فریوه، دووباره دهنگی زهنگه که هۆله که ی پر کرد، سه نه م که هستی ده کرد له جیی خویدا لولبووه به دژواری خوی به رز کرده وه قورسایی له شی خسته سهر ههردوو قاچی، په روانه ههروا بیجولنه له سهر زهوی که وتبوو، سه نه م له رزه له رز به ره و ده رگا که چوو.

به نارامی ماله که دا زانی به هزاد له ماله وه نییه، له ترسی نه وهی گهر ده رگا بکاته وه و به هزاد ببینی دهسته کانی بوونه سه هۆل، به لام به هزاد کلیلی پییه و زهنگ لینادا.

بیری که وته وه بیه نام نه مپو یه که م رۆژی قوتابخانه ی بوو، نهوی خوشحال کرد، به دژواری خوی که یانده ده رگا که به په نجه کانی که له ترسدا نه له رزی ده رگا که ی کرده وه، بیه نام به تو په پییه وه وتی:

نه زانی پینج ده قیقه یه بیپسانه وه زهنگ لیده دم، نیوه له کوئی بوون؟ له پر به بینینی رهنگ په ریوی سه نه م، کتیبه کان له دهستی به ربوونه وه، به پیلاوه وه چووه هۆله که و به سه رسامییه وه ته ماشای سه نه می ده کرد:

چی بووه صهنه؟ کی نهم به لایه ی به سهرت هیناوه؟

بیهنام نهمی وتو به نارامی دهستی دا له گونای شینهوه بووی صهنه.

لهم کاته دا ناله یه کی لاواز سهرنجیانی بو لای خوی راکیشا، صهنه شیتانه رایکرد بو لای پهروانه، بیهنام که نهیده زانی چی روویداوه خوی بهوان گه یاند، له گهل بینینی پهروانه له جیی خوی وشک بوو، قورگی گیرا، ههستی کرد که خوشه ویستییه کی زور چنگی له گیانی گیر کرده، له پالیدا دانیششت، پهله خوینی وشک بوو له چواردهوری پهروانه بهدی دهکرا، روموت و لیوی شین هه لگه رابوو، لوتی زامدار بوو بوو، شوینه واری شینبوونه وه به ملیه وه ده بینرا.

صهنه و بیهنام ههردووکیان واق و پرماتو تماشایان دهکرد، بیهنام به دهنگیکی پر له ترسه وه وتی:

صهنه ناتهووی پیم بلیی چی بووه؟

صهنه له کاتیکدا به نارامی فرمیسکی دهپرشت وتی:

وا باشتره یه که مجار دایکم ببهین بو نه خوشخانه و پاشان هه موو شتیکت پیی بلیم.

بیهنام وتی:

به لام نه و ناتوانی له جیی خوی بجولی، نیمهش به تهنا ناتوانین نه و بگه یه نینه نه خوشخانه که میک بیری کرده وه پاشان له پر هه ستاو وتی:

وا باشه له دراوسیکانی نهومی خواره وه داوای یارمهتی بکهین، صهنه به ناماژهی سهر قسه کانی نهوی په سهند کردو بیهنام به خیرایی بهرو دهروه رایکرد.

له نهۆمی ژیرهوهی ناپارتمانهدا خوشک و برایهکی خویندکار که له شاریکی دیکهوه هاتبوون دهژیان.

میهری و موحسین، خوشک و برایهکی میهره بان بوون، به لام که متر هاتوچووی هاوسیگانیان دهکرد، چونکه سهرقالی دهرس و دهوری خویمان بوون، زور کهم روویدا بوو له گهل دراوسیگاندا یه کتر ببینن.

بیهنام چرکه یهک وهستا پاشان به گومانه وه دهستی نا به زهنگی دهرگا که دا، ساتی دواتر دهرگا کرایه وه و کچیکی جوانی بالابهرزو قز دریز که چاوه کانی پر پرسیار بوو هاته نیو دهرگا که.

سلاو!

- سلاو کوپی باش، چ کاریکت ههیه؟
- من بیهنام، کوپی دراوسیگهتان له نهۆمی سه ره وه.
- کچه جوانه که به زه رده خه نه وه وتی:
- خوشحالم، فهرموو وه ره ژوره وه.
- زور سوپاس! هاتووم داوای یارمه تیت لیبکه م، یارمه تیم ده ده یه ت؟
- چ یارمه تیهه ک؟
- بیهنام حالی دایکی بو باسکرد، نه وه نه یه ده زانی چی پوویدا وه، میهری رهنگی گوپاو به سه رسامیه وه ته ماشای کرد، نه وه هیچ دهنگیکی نه بیستبوو، چونکه چند ده قیه یه ک پیشت هاتبووه ماله وه.
- بیهنام که نه وی له بیده نگیدا ده بینی به ناوازیکی غه مگینی مندالان، له کاتی که سهری بهرز کرد بووه وه و برۆکانی بهرز کرد بووه وه، وتی:
- یارمه تیمان ده ده یه ت؟

میهری زهرده خه نه یه کی بو کرد، دهستی نهوی به گهرمی گوشی و به جولانی سهر نامادهیی خوئی نیشاندا.

کاترمیر یه کی پاش نیوه پو بوو که ناژیری نامبور لانسکه بیدهنگی کولانه که ی شکاند، به یارمه تی دراوسی که ی نهومی ژیره وه پهروانه یان برده نه خوشخانه.

له گه ل نهوه ی به بپروای دکتوره کان پهروانه دوچار ی بوورانه وه بووبوو، نیشانی لیدان له سهر هه موو له شی پهروانه به دی دهکرا، نیواره بوو کاتی پهروانه به دهست پرساری سهرسامکری دکتوره کان دهر باره ی نه م رووداوه، به تهنگ هاتبوو، به هیچ شیوه یه که نهی دهویست راستییه کان بلی، له پله کان هاته خواره وه به دژواری خوئی له چنگی پرسیاره کانی نهوان نه جاتدا له گه ل میهری که تا نهو کاته کاتی خوئی له نهودا سهر ف کردبوو گهرانه وه ماله وه.

سی روژ پاش نهوه کاتی پهروانه ته ماشای ناوینه ی کرد، له بینینی دهموچاوی شینه وه بوو و برینداری له رزی و فرمیسکی که له داخدا به گونایدا هاته خواره وه به دهست خاوینی کرده وه، نیسته هیچ کات ههستی به شکستی ناوا نه کرده.

نهو له ماوه ی مانگیک دا ژیان له گه ل پیاوینک که له سهره تاوه میهره بان بوو، سه دله سه د دنیا بوو له هه لبراردنه که ی هه له ی کرده، چونکه به هزاد پیاوینکی نه گریس و بی په حم بوو، جگه له وهش هیچ بهر پرساری خیزانی نه بوو، نه مه نهوه نیشان ده دات که نهو هوگری تریاک و هیروین و مه یی بوو، شتی که پهروانه بپروای نه ده کرد نهو لهو کاره ترسناکانه دا بیته.

بیهنام پییداگری ده کرد سه نه م بچیت بو قوتابخانه، ههرچه مند

به هزاديش رازى نه بيت، به لام صه نه م به نه اندازه يه ك ترسابوو كه
ته نانه ت نه يده ويرا له په نجره شه وه له دهره وه پروانى.

پاش نيوه پروى پينج شه ممه بوو به پيى بريار، بيهنام ده بوو برؤش تايه
بو بينينى دايكى، به لام له گه ل نه وه ي په روانه ش پيدا گرى كرد، ناماده
نه بوو نه وان به ته نها به جى به يلى ت و بچى بو لاي دايكى.

دايكى بيهنام دلى پيس كرد بوو، كه بينى بيهنام نه هات، ته له فونى بو
مالى نه وان كرد، وتى:

- خووى ديت بو بينينى، به لام بيهنام به ده سته پاچه ييه وه وتى:
- تاچند خوله كيكي تر له سهر كو لانه كه چاوه ريمكه منيش ديم
بو مالى نيوه.

كاتى بيهنام ته له فونه كه ي دانا به نيگه رانييه وه له په روانه ي پروانى و بو
گوپرينى جله كانى چووه ژوره كه ي، نه و نيدى هيچ رقو كينه يه كى
به رانبر به په روانه و صه نه م نه بوو، به لكو نه وانيشى خوش ده ويست،
له كاتى خودا حافيزى په روانه ماچيكي كردو داواى ليكرد له باره ي
شه رى نه وو به هزاد هيچ به دايكى نه لى و نه و دلنيا بكات كه نه وان
ژيانىكي خوش به سهر ده بن.

پاش روشتنى بيهنام، صه نه م زياتر هه ستي به ته نهايى كرد، په ناى
برده بهر باوه شى په روانه.

په روانه كه هه ستي به گهرمى له شى كچه ناز په روه ره كه ي كرد، بريارى
دا كاتى به هزاد گه رايه وه بو مال ه وه، له گه ل نه و قسه بكات و نه گه ر به
هه مان كردارو په فتار بجوليت ه وه، نيدى چاره يه ك نييه جگه له
جيا بوونه وه، بو خوش به ختى صه نه م، خووى له ده ست نه م پياوه
درنده يه پزگار بكات.

صه نه م ههستی به برسیتی ده کرد و شتیك له ماله که دا بو خواردن پهیدا نه ده بوو.

په روانه بهو حاله وه که هه یبوو، نهیده توانی له مال بجیته دهره وه، داوای له صه نه م کرد تا بجیته سهر کولانه که و شتی بکړیت، به لام ترسی له بهزاد چووبووه دلی صه نه مه وه، ته نانه ت له کاتی خراپترین روداودا نهیده ویرا له مال بجیته دهره وه.

نه مشه و صه نه م ماندوو برسی، به چاوی پر فرمیسه که وه سهری خستبووه سهر نه ژنوی په روانه و خهو بریدییه وه، په روانه بیقهرارو دلته نگ تا سپیده نه شکی پرشت، داوای بانگی به یانی چارشینوه که ی دا به سهر داو بو کړینی نان چووه دهره وه، چهند خوله کیك چاوه پروانی سهری نان بوو، بوئی نانی گهرم دای له دهماخی به تاسه وه پارچه یه کی لی کرده وه و خستییه ده می، به لام دوو ددانی شکاوو ناوده می زامار پریگی بهو نه دا، به خیرایی پیداویستییه کانی له دوو کانه که کړی و هاته دهره وه، له وهی که دوکانداره که سهر و چاوی شینه وه بووی نه وی نه دیبوو خوشحال بوو.

به کلیله نالتونیییه کان دهرگای چوونه ژوره وهی ناپارتمانیه که ی کرده وه، له پله کان سهر که وت کاتی چووه هوله که وه صه نه می له خه ودا بینی ههستی به نارامی کرد.

چهند ساتی دواتر سفره ی نانی به یانی پان کرده وه، هه لمی گهرمی له کوپه شیره کان بهرز ده بووه وه، هیلکه و روونو نان له سهر سفره که دروست کرابوون، په روانه به خوشحالییه وه چوو بو بانگ کردنی صه نه م، نه وان له پیش دوو روژه وه هیچیان نه خواردبوو، دهسته کانی بو به ناگا هینانه وهی صه نه م بو لای نه و دریز کرد، به لام وای ههستکرد

په نجه کانی چووه به نيو ناوی گهرمدا، به نيگه رانييه وه سهري صه نه می
لادا، له بهر زوری تا، رهنگی شین هه لگه رابوو.

صه نه می گیان! ... صه نه می کچه کم، چاوه کانت بکهره وه ...
صه نه می ... خوشه ویستم! کاتی هیچ کرداریکی له صه نه می
نه دی، گه روی گیرا، به خیرایی دهستی کرد ب
فینک کردنه وهی، به لام تاکه ی به نه ندازه یه ک به رز بوو به
خیرایی خاولییه کانی وشک ده کرده وه.

په روانه بوی ده رکه وت نه می کاره هیچ سوو دیکی نییه، دووباره
چارشیوی دا به سهردا، باوه پرکردن به وهی له وانیه صه نه می هه ر ل
نیوه شه وه وه دوو چاری نه می تایه بووبی، دلی گوشی، دهستی راستی
خسته ژیر سهری صه نه می به دهستی چه پی لاشه ی نه وی به رز کرده وه،
به لام چارشیوه که له سهری که وته خواره وه، ناچار بوو صه نه می له سهر
جیگه که ی دابنیته وه و چارشیوه که ی بداته وه به سهردا.

چرکه یه ک دواتر صه نه می کرده وه باوه ش به خیرایی له هۆله که چوره
دهره وه به دژواری نه می توانی به رپی خوی ببینی، به سهختی له په کان
هاته خوارو به هه نگاوی نارپیک له کاتی کدا قورسای صه نه می
دهسته کانی ماندو کرد بوو، رپی ده کرد.

له قهراخ شه قامه که وه ستا، هیچ که سی ته ماشای نه وی نه کرد، له دلی
خویدا لیکی دایه وه گوايه له م شاره دا دلیکی میهره بانی تیدا نییه،
ته کسییه که له بهرده میدا وه ستا، بیرو هوشی نه وی کو کرده وه.

تکایه بمگه یه نه ره نزیکترین نه خوشخانه!

نه و له کوشنی دواوهی ته کسییه که دانیشته، چاوه گه وره کانی نیسته
پر بوو بوون له فرمیسک، شینبوونه وه یه کی ترسناک له ژیریانه ره

دەبىنرا،

شۇڧىرەكە بە بىننىنى نەخۇشخانەكە قاچى خىستە سەر ئىستۇپ،
پەروانە سوپاسى كىرد، بە زەخمەت تىوانى لە ئۇنۇمبىلەكە بىتە
خوارەو، لە كاتىكدا دەستەكانى ئىدى تىوانى ھەلگرتنى قورسايى
لەشى ھەنەمىيان نەمابوو، شۇڧىرەكە تەماشايەكى كىردو وتى:

خوشكەكەم كىرەكەتان؟

پەروانە بە ددان لىوى خۇى كىرۇشت، لەوھى كە جانئاي
نەھىنابوو، شەرمەزارى نىشاندا، شۇڧىرەكە سەرى جولاندو
وتى:

گىرنگ نىيە، بەلام چۇن دەتوانى خەرجىي پىزىشك و نەخۇشخانە
بەدەيت؟!

پەروانە زەردەخەنەيەكى تالى كىردو وتى:

ھەرچۇن بىت ھىشتا مروقى باش ماو، مىدالەكەم خەرىكە
دەسوتى.

شۇڧىرەكە پىكەننىكى كىردو داواى لە پەروانە كىرد گەر پىويستى بە
ھاوكارى ئەو ھەيە بلى، تا ئەوان بە تەنھا جى نەھىلى، پەروانە
سوپاسى كىرد، شۇڧىرەكە داواى مائىناوايى دووركەوتەو، پەروانە بە
لاشەيەكى لاوازو بىھىز چوو نىو نەخۇشخانەكە بۇ كىرنى دەرمان،
ھەنەم لە نەخۇشخانە كەوتىبوو، ئەبوايە سەرىكى مائەوھى بەدايە، تا
ئەو بىرە پارەيەى ھەيىبوو بىھىنايە، خەمىكى گەورەى لەسەر دلى ھەست
پىدەكرد، چاوه قەويىەكانى پىر بوو بوون لە فرمىسك، چەندە تامەرزۇ
بوو لەم كاتەدا دايك و باوكى لەلا بووايە، نەخۇشى ھەنەم پەروانەى
دەردەدار كىردبوو بە ئەندازەيەك بىتاقەتتر لە ھەنەم.

له کاتیکدا سهری دانهواندبوو، چووہ نیو هوئهکه، جوتی پیلایوی
خولایوی که له سهر فهرشهکه تهپهی دههات، سهراپای پهروانهی
لهزاند، چاوی له سهر فهرشهکه ههئنهگرت تا نهوکاتهی بوونی بههزادی
لای خوئی ههستپیکرد، به نارامی نیگای خوئی له نووکی پیی
بههزادهوه بهرهو سهر برد، تا نیگایان یهکی گرت.

ئهمرۆ بههزاد زۆر ریک و جوان دههاته بهرچاو، پیلایوهکانی رهنگه
کالۆبووهکهی نه مابوو، جلو بهرگهکهی تازهو ئوتوکراو بوو، بههزاد له
بهرانبهر پهروانه وهستا.

ههناسهی به توندی دهه، پاشان دهستی پهروانهی گرت و نهوی برده
ژوورهکهو دههراکهی له دواوه بهست، ههناسهیهکی قوول بۆنیکی
ناخووشی بلۆک کردهوه، سینهی پهروانهی ئازار دهه، دهستی نهوی به
توندی گووشی و به توپهیهوه وتی:

- بۆ کوئی چووبووی بچکۆلهی بی ئهقل؟

پهروانه چاوی له سهر سوپراندو ههولیدا دهستی له ناو دهستی بههزاد
دهر بهینی، بهلام ههولهکهی بیسوود بوو، بههزاد به دهستهکهی تری
دهم و چاوی پهروانهی گرت و گوئناکانی گووشی، پهروانه هاواری لی
ههستا، چونکه کاکيلهکانی ئازاریکی زۆریان پیگه یشت، بههزاد نهوی
بۆ لای خوئی راکیشاو پاشان فرییداو دای به دیوارهکههه، بهرکهوتنی
دیوارهکه ههموو گیانی پهروانهی وهژان خست، بهرچاوی تاریک بود
هیلنجی دهه، به نارامی کهوته سهر زهوی.

بههزاد به چیچکانهوه له بهرانبهری دانیششت و له پهپینی پهنگی
پهپویی نهو ترسا، شوینهواری شین بوونهوه که دهیزانی کاری
خویهتی هیشتا بهپووی پهروانهوه مابوو، ههناسهیهکی قوولی

هه لکیشاو له کاتیکدا شیوازیکی نارامتری به قسه کانی دابوو، وتی:
 - بۆچی به زهیت به خوټدا نایه تهوه، نهه هموو نازاره به خوټ
 دهگه یه نیت؟

- ده جارم به توټ و تۆ پازی نیم ژنو کچم له مال بچنه دهه، بۆچی به
 قسه م ناکه ییت؟

دواتر دهنگی بهرز کرده وه و وتی:

- توټه مپروټ ئابپروی منت برد، من به هاوړیکانم و تپوو
 هاوسه ره کهم به هیچ شیوه یه که له مال ناچیته دهه، ته نانهت
 گهر بۆ کاری زور گرنگیش بیټ، گهر خوټ موټه تی پینه دهه که
 نایشیده م هه رگیز له مال دهه ناچی... به لام توټ... منت کرده
 پاره ی قهلب... هه موویان له گه ل من هاتن بۆ ماله وه و کاتی توټ
 له مال نه بووی به دهنگی بهرز پیکه نین، نه زانی مانای چی؟
 شیوازیکی توندو خیرای به قسه کانی دابوو، وتی:

- نه مپروټ توټی سه رکه ش منت شکاند!

- یانی توټ له بهر پاریزگاری له سه رکه شی خوټ ناوامان
 لیډه که ی؟

به هزاد پیکه نی و وتی:

- من له پشت قسه کانمه وه تا کو ماوم ده مینمه وه، بۆ دواچار
 پیټ ده لیمه وه نابی له مال بچیته ده ره وه.

په روانه به دهنگی بهرزو بی نارام وتی:

- باشه... باشه روژی یه کهم بۆچی پیټ نه وتم؟

- ترسام نه بیته ژنم.

- مه گه رلات گرنگ بوو؟

- بههزاد شهیتانانه تهماشای کردو له کاتیکیدا به پینوه

وهستابوو، قرئی رینک دهخست وتی:

- بهئی! گرنگ بوو زوریش گرنگ بوو!

پهروانه سهری دانهواندو بیدهنگ بوو، بههزاد شیتانه دهستی به

پیکهنین کردو وتی:

- داماو! وانهزانی لهبهر خاتری خوته؟! ... نا له هلهدای! ...

له کاتیکیدا به دژواری رینگهی له پیکهنینی خوئی گرت، بهردهوام بوو:

- تو هیچ لام گرنگ نهبووی، بهنکو لهبهر قسهیهک لای هاوپرئیهم

کردبووم، نهزانی نهو زور ستایشی توو خیزانهکتهی دهکرد، له

گهپهکهکهی نیوه دهژیا، نهو پینی وتم داواکاری زورت هیه،

بهلام به هیچیان رازی نیت... منیش پیم وت منیش داوای

دهکم، بهلام نهو پیم پیکهنی وتی:

- نهوان خیزانیکی شهرافهتعمندنو لهگهل کهسانی وهکو تو

خرمایهتی ناکهن، من لهگهل نهو گروهوم کرد لهسهر ۵۰۰ هزار

تومان، دووباره دهستی کردهوه به پیکهنین، پهروانه بهپروقو

توپهیی دهلهرزی به توپهییوه وتی:

- حیوان، بیتهست!

بهلام بههزاد لهبهر پیکهنینی زور، دهنگی پهروانهی نهبیست نهگینا

دووباره جوشیکی نهکوتا... بههزاد له کاتیکیدا خوئی خوارو پاست

نهکردهوه لهبهر پیکهنین وتی:

- من به جوانی پولهکم یاری کرد وانیه؟! هاوسهرتتی لهگهل

توی سهرکesh منی لهناو هاوپرئیکانم بهرز کردهوه، لهبهر نهوه

نهبنی تو سوپاسگوزارم بی! پهروانه لهبهر توپهیی نهلهرزی!

ئەمجارە ھاواری کردو وتی:

- بیدەنگ بە بی میشک!

پەروانە سەری سوپاندو نیگیان لەگەڵ بەهزاد یەکی گرت، بەلام زەبرینکی کاریگەر بەر شانی کەوت، دەنگی نالە ی بەرزکردەو.

بەهزاد قژی ئالاند لە دەستییهو، وتی:

- گەر بمەویت، دەتوانم ئیستا بتکوژم... گەر دەهیلم هەناسە

بکیشی دەبی روژی سەد جار دەست و قاچم ماچ بکەیت!؟

پاشان پەروانە ی بە لایەکدا فرییدا، پەروانە دەردەدارانە وتی:

- ئاخەر تو کییت؟ هیچ، وا نەزانیت...

- من هەر چییهک بم میردی تووم تو مولەتت نییه بە بی پرسى من

تەنانهت لە جیگە ی خوشت بجویی، تیگەیشتی؟

پەروانە بە شیوازیک بە دژواری دەبیسترا، وتی:

- بەلام ئەمە بیویژدانییە، زولمە، تیدەگە ی؟

بەهزاد وەلامی نەدایەو لەسەر کورسییهکە قاچی خستە سەر قاچ،

ماندوو توپە دەهاتە بەرچاو، چەند مژینکی قوولی دا لە جگەرەکە ی لای

دەمی، پەروانە تەماشای نوسخە ی دەرمانەکانی دەستی دەکرد، پقو

کین گەرووی گرتبوو، پەنای برده ژوورەکە ی تر، فرمیسکەکانی پاک

کردهو وە خو ی ریک خست، ئەو بره پارە ی هەیبوو خستییه نیو دەستی

بە بی ئەو ی تەماشای بەهزاد بکات، بەرەو دەرگای دەرەوە رویشت،

ئەو کاتە ی ویستی یەکەم هەنگاو بنیته دەرەو، تیخویرینی بەهزاد

ئەو ی لە جینی خو ی وشک کرد.

- بو کوی؟

پەروانە دەستی بە پارانەو کردو وتی:

.

- بهزاد تو خودا لیگه پئی برۆم صه نه م زۆر نه خوشه، نیسته له
نه خوشخانه که وتوو، پزیشک نه م دهرمانانه ی نوسیوه، به لام
چونکه پارهم پینه بوو...

بهزاد قسه کانی پئی بریو له کاتی کدا لینی نزیك ده بوویه وه، وتی:
به لام تو بو ت نییه قاچت له م ماله بچیتته دهره وه! نه م وشه یه ی
به یه کلاکه ره وه وت، په روانه ئیدی توانای باسو و خواسرو
لیدانی نه مابوو، چونکه هه موو گیانی له بهر لیدان به نازار بوو،
به رانبهر بهزاد که وته سهر ئه ژنوو قاچه کانی گرتو به
شیوازیکى پارانه وه وتی:

- بهزاد تو خودا بهیله برۆم، ته نها ئه مجاره، صه نه م ئه مرئ،
پزیشکه که ی چاوه پروانی دهرمانه، تکات لیده که م.

بهزاد به قاچه کانی ئه وی دور خسته وه وتی:

- ئه مرئ به جه هه نم، ئه مانه هه مووی بیانوه بو چوونه دهره وه
له مال! په روانه دهستی به گریان کردو وتی:
- نه و نوسخه ببینه... و ته ماشاکه، به خودا درۆنا که م... صه نه م
له بهر تاخه ریکه ده سووتئ، تو خودا...

بهزاد کاغه زه که ی له ده ست گرت بیئه وه ی ته ماشای بکات پارچه
پارچه ی کرد، ورده کاغه زه کانی پرژاند به سهر په روانه دا.
په روانه له بهر نازار ده گریا، به چاوانی پر فرمیسکه وه که له بهر زۆری
گریان نه سوتانه وه، ته ماشای بهزادی ده کرد، که چووه لای
ته له فونه که وه وایه ری ته له فونه که ی پچراندو په نجه ره کانی داخست،
په ره کانی دایایه وه پاشان پالتۆکه ی له بهر کرد، له نزیك په روانه
وه ستاو وتی:

- ناوی نه خوشخانه که بلی؟ خۆم دهچم به دوایدا.

- بهلام بههزاد!...

- وتم بلی بۆ کام نه خوشخانهت بردووه؟

- نه خوشخانهی میهر...

بههزاد له هۆله که چوووه دهرهوه بهرهو دهرگا که، پهروانه به پارانهوه تا ناو دهرگای دهرهوه دواي كهوت و تكای لیکرد مۆلهتی بدات، نهویش لهگهلی بروت، له کاتی کهدا به باشی دهیزانی بههزاد ههرگیز ناچیت بۆ نه خوشخانه.

ساتی دواتر کلیله که له نیو قوفله کهدا سوپاو دهنگی پینی بههزاد بهر گوینی كهوت که له قادرمهکان دهچوووه خوارهوه، پهروانه چهندی له دهرگادا کهس به هاوارییهوه نههات، سهرنه نجام ماندوو دهردهدار پالی دا به دهرگا کهوه ههرچهند توانای گریانی نه مابوو، ماته موو سهرگهردان فرمیسی که دهرشت.

به پیچهوانه ی نهوهی پهروانه بیری لیده کردهوه، کاتر میتری دواتر بههزاد خوی کرد به ژورداو سهنه می به دواوه بوو، پهروانه که چاوهکانی له بهر زۆری گریان ناوسا بوون بهرهو لای سهنه م پای کردو کردییه باوهش، لاشه ی سهنه م ههروا گهرم بوو، له کاتی ههناسهدان دا سنگی به توندی بهرزو نزمی دهکرد، پهروانه جیگه یهکی بۆ پراخست و لاشه ی تاداری نهوی له سهر جیگه که خهواند.

کاتی سهرچه فه که ی نهدا به سهریدا، بههزاد به نارامی دهرمانهکانی سهنه می له ناو کیسه یه کهدا خسته کۆشی، پهروانه سهری بهرز کردهوه و نیگایهکی سوپاسگوزارانه ی تیپری، نهو بیموبیالات ته ماشایهکی پهروانه ی کردو بهرهو دهرگای دهرهوه پۆیشت.

- بۇ كۆي دەپۆي بەھزاد؟

پەروانە ئەمەي وتو لە جىڭەي بەرز بوويەو، بەھزاد نيو نىگايەكى تىبرى و وتى:

- زوو دەگەرئەو... پاشان لەسەر پارژنەي پى سوپراو بەھزاد لە مال چوو دەردەو.

چاوي لەسەر مىلى كاترئىرەكە لا نەدەبرد، لەگەل ئەوەي پقيكى زۆرى لە بەھزاد بوو، بەلام لە دلەو نىگەرانى بوو.

شەو لە نيود تىپەربوو، هيشتا لە هاتنەوەي بەھزاد بۇ مألەو هەوائىك نەبوو، لەبەر پچرانی سىمى تەلەفونەكە نەيدەتوانى تەلەفونىك بۇ ميوانخانەكە بكات، وای دانەنا بەھزاد چوو بۇ ئەوي، كەمى نارام بوودەو لە پال سەنەمدا خەوت، بەيانی ئەو رۆژە بىنەم گەپايەو بۇ مألەو پەروانە هەولى دەدا چوارچىوەي مألەكەيان بۇ لەبار بكات، تا سەنەم و بىنەم بە ناسودەيى تيايدا بژين، ئومىدەوار بوو رۆژىك بەھزاد لە كارى خۆي پاشگەز بىتەو، بگەرئەو باوەشى خىزانەكەي.

چوار رۆژ تىپەرى و هەوائىك لە بەھزاد نەبوو، لەو رۆژەوەي پەروانە لەگەل ئەو زەماوەندى كردبوو، زۆر جار روويدا بوو لە مانگىك دا دە شەو لە مألەو دەبوو، باقى شەوكانى تریش خىزانەكەي بە نىگەرانيەو چاوەروانى دەبوون.

دەمەو بەيان بوو، پەروانە هەروا لە ناو تەختى مألەكەدا كەوتبوو، بەسەر گوزەشتەي ژيانى خۆيدا دەچوو، بە بىرەينانەوەي دايك و باوكى فرمىسك لە چاوانيدا زنجىرەيان بەست، ئەو تا ئىستا هەلىكى بۇ هەلنەكەوتبوو، نامەيەكيان بۇ بنوسى، لە جىڭەي خۆي هەستا، قەلەم و كاغەزى هيناو دەستی كرد بە نوسىنى:

باوكى بهرئزو دايكى خوشهويستم...

سلاوى گهرم و بيپايانى ئيمهتان ليپى، من زورباشم لهگهل بههزادو
 بيننام و سهنهم به خوشى ژيان بهسهر دهپهين، نازانن چهند ههستى
 رازى بوون خوشبهختى سهراپامى داگير كردوه، سهنهم سلاوتان
 ليندهكات، ئيستا نهو دلگيرترو جوانتر بووه كاتى له نيو جلوهبركى
 قوتابخانهدا دهيبينم دلم له خوشيدا خهريكه له نيو سينهم ههلهدهپى،
 بههزاد سلاوى ههيه بوٿان و ئيستا كه نامهتان بۇ دنوسم، نهو لهگهل
 مندالهكان چوون بۇ سينهماو منيش له نامادهكردنى خواردندام بوٿان،
 خوزگه ليژه بوونايه ئيمهتان لهم ههموو خوشبهختيهدا ببينيايه، دلم
 بوٿان تهنگه و هيواخوازي تهنروسستيتانم، سلاوم بگهيهننه كاكم و
 براژنم، نامهكهم كوٿايى هات.

خواتان لهگهل

كچى خوتان / پهروانهى نيمانى

پهروانه كوٿايى به نامهكهى هيناو پنگهيدا به زنجيره فرميسكهكانى
 بينه خوارهوه، پيى خوش بوو بريا ژيان بهو شيويه بووايه كه له
 نامهكهدا نوسيبوو.

كاترمير نوو نيو بوو، پهروانه به مهبهستى چوونه دهرهوه
 چارشيوهكهى دا بهسهريدا، بهلام دهستهكانى سهنهمى بينى به دورى
 نهژنوكانيدا نهلقه درابوو، سهنهم زور له هاوارو نهپههپى بههزاد
 ترسابوو، ههولى دهدا پنگرىن له چوونه دهرهوهى دايكى.

پهروانه دهستهكانى نهوى كردوه، له بهرانبهرى لهسهر چوك دانيششت و
 به چاوى پر له ميهرهبانى تىي پوانى.

صه‌نهم به شیوازیکی پر له پارانه‌وه وتی:
 دایه‌گیان تو خودا له مال مه‌چۆره‌ ده‌ر، گهر هه‌مدیسان سه‌رو
 كه‌له‌ی بابه‌ په‌یدابیی، پیستی سه‌رت نه‌كه‌نی، پیم ناخۆشه
 دووباره‌ لی‌دان بخۆی!
 په‌روانه‌ بوغز به‌ر نه‌وکی گرتبوو، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی هینایه‌ سه‌ر لێو،
 شاردییه‌وه‌و به‌ نارام وتی:
 نا خۆشه‌ویستم، مه‌ترسه‌، هه‌یچ رووداوێك پیش نایه‌ت... به
 خه‌یالی ناسووده‌وه‌ سه‌رگه‌رمی وانه‌كانت ببه‌.
 صه‌نهم به‌ بی مه‌یلی سه‌ری بو‌ جولا‌ندو قسه‌كانی دایکی وه‌رگرت،
 ده‌سته‌كانی له‌ گه‌ردنی په‌روانه‌ ئالا‌ندو ماچییکی گه‌رمی مندالا‌نه‌ی له
 پوومه‌تی دایکی كرد، په‌روانه‌ خۆی مامۆستای صه‌نهم بوو.

* * * * *

۳

لە دووسى قانداق سەر كەوتە سەرەۋە، چوۋە نىۋە سالىۋنەكەۋە ھەندى
مىزۇ كورسى ئى دانرابوو، سالىۋنەكە ھەموۋى فەرشىرېژ كرابوو، بۇ لاي
راست بەرەۋە خىزمەتچىيەكان پۇيشت ئەۋ پىشتىش ئەم مىوانخانەيەي
دىبوۋ، بەلام نەيدەتوانى ئاغا كەمالى شەرىكى بەھزاد بەينىتەۋە ياد.
پەروانە رۇيشت بۇ لاي پىاۋىكى چوارشانەي قەلەۋ كە لە پشت
مىزىكەۋە ۋەستابوو سەبىلىكى بە دەمەۋە بوۋ، لە نيوان لىۋەكان يارى
پىدەكرد.

بە ويقارى تايىبەتى خۇي سلاۋى ئى كرد، كابرا سەرى بەرز كىرەۋە
نىگايەكى ساردوسپى تىپىرى ۋەتى:

- خوشكە ژوورى خالىمان نىيە، تۇگەشتىارىت؟

پەروانە سەرى بە نىشانەي نەخىر جولاندو ۋەتى:

- من ... من ھاوسەرى ئاغا بەھزادەم.

پىاۋەكە بە نىگايەكى پۇزىش نامىزەۋە ۋەتى:

- بىۋورە خوشكە ... بۇچى ھەۋاسمان دەمىنى، پۇزانە لەگەل

سەد كەس سەرو سەۋدا دەكەين.

دواتر زەردەخەنەيەكى كردو ۋەتى:

- زورباشه فرموو... نه مریکتان هه بوو؟

په روانه به ناره حه تییه وه وتی:

- راستییه که ی چوارشه وو پوژه هه والیکم له بهزاد نییه... هاتم بزانه نیوه...

کابرا رهنگیکی هیناو برد له کاتیگدا هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشار وتی:

- نیی خوشکه... کاری کوا؟!... ناغا بهزاد ده دوازه پوژ له مه وپیش به شه که ی خوی به من فروشت و پاره ی وه رگرت و پوشت... دووسی پوژ له مه و بهر هات بو میوانخانه وه دهستی هاوسه ره که ی گرت و پویشته... وتی "چه ند پوژیک نه چین بو سه فهر..."

په روانه به بیستنی نه م قسانه له جیی خوی وشک بوو، له کاتیگدا له رزیکی تایبته سهرا پای داگیر کرد بوو، به لام له بهر کابرا نه گریا، ناغا که مال ناگای له حالی نهو بوو به دهسته پاچه ییه وه وتی:

- چی بووه خوشکه؟! بوچی وات به سهر هات؟!!

په روانه چاوه کانی تاریک بوون، ناغا که مال خیرا کورسییه کی هیناو داوای له په روانه کرد دابنیشی، نهو دانیشته و پاشان له و په رداخه ناوه ی ناغا که مال بو ی هینا بوو توژیکی خوارده وه و که من هاته وه سه رخو.

ناغا که مال تیگه یشت په روانه ناگای له کرداری میرده که ی نییه، سهر کونه ی خوی کرد، به لام تازه کاریکی له دهست نه ده هات، کورسییه کی له بهر انبهر په روانه داناو له نزیکیه وه دانیشته چاوه کانی بریبه په روانه و به ناوازیکی نه رم و له سه رخو وتی:

- نه بی لیم ببووری... که... بهو جوړه مهسه له کهم باس کرد.
په روانه پیکه نینیکی ته لخی کردو وتی:

- نه ناغا که مال... خه تای خو مه نه مده ویست باوهر به
راستییه کان بکه م... بیه نام پیی وتبووم دایکی ته لاقی له
به هزاد وهر نه گرتوووه و بریاره دووباره له گه لی ناشت بیته وه.
ناغا که مال به نه سه فوه سه ری جولاندو خه مگینانه چاوی برییه
ته ختی سالونه که.

په روانه به توندی ته ماشایه کی کردو پرسی:

- ناغا که مال!؟

که مال چاوی له زهوی بهرز کرده وه و برییه چاوه پر له فرمیسه کانی
په روانه، ناهیکی دریژی کیشاو وتی:

- نیسته که وای لی هات، ناچارم راستییه که ی به تو بلیم!

هاتوچوی گه شتیاره کان و کارمهنده کانی میوانخانه نهیده هیشت نه وان
به ره ختی قسه بکه ن، ناغا که مال دهستیکی هینا به قره ماش و
برنجییه که یداو وتی:

- کچه کهم باشتره به دوا ی منا بییت.

له جیگه که ی ههستا، په روانه به بی مهیلی و له حالیکدا قاچه کانی
کیش ده کرد که و ته دوا ی که مال، به خیرایی قادرمه مارپیچه کانی یه ک
یه ک بری و کاتی چووه سالونی قاتی سه ره وه، له سه کورسییه ک
دانیشت و به دست نامارهی بو په روانه کرد له سه کورسی به رانبری
دابنیشتی، په روانه زور چاوه پروانی نه کیشاو بی پسانه وه دهستی کرد
به قسه کردن، نه وه نده به نارامی قسه کانی ده کرد که وشه کانی زو بو
په روانه هزم ده کران.

پهروانه ناباوه پرانه گوینی بو قسه کانی شل کردبوو!
 له باره ی ژنی یه که می بهه زاده وه پنیویسته بلیم نهو ئیتر ژنی
 بهه زاده نییه ته لاقی وه رگرتووه، له وانیه دایکی له بهر بیهنام و
 بو دلخوشی نهو پنی وتبئ له گه ل باوکت شه پرمان بووه زور نابا
 ناشت ده بینه وه، حه یف که نهو له ژیر سه قفیکدا له گه ل بهه زاده
 نهوست.

پاشان سه ری راوه شان دو بهرده وام بوو:
 هه لبهت نه بی بمبه خشی که بهو جو ره باسی می رده کهت ده کهم
 پهروانه بی نهوه ی شتی بلی چاوی بریبوو ده می که مال، تا له
 قسه کانی بهرده وام بی.
 دایکی بیهنام ژنیکی نازهنین بوو لی بوورده و به ته حه مول...
 به لام نه گه ر له راستی لادهین، له گه ل نهو ئاکاره وه حشیا نه ی
 بهه زاده نه بی بلیم زوره حه وت سا ل بهر گه بگریت، سه ره نجام
 نه ی توانی بهرده وام بی و ته لاقی وه رگرت، چه ند مانگ له مه و بهر
 بهه زاده وتی "دووباره ژنم هی ناوه" به راستی دل م به حالتان
 سووتا، به لام دو عام ده کرد به هاتنی هاوسه ری تازه ده ست له و
 ره فتاره دزیوانه هه لگری.

که مال نیگایه کی دلسوزانه ی برییه ده موچاوی پهروانه، هیشتا رهنگی
 نه هاتبووه وه سه ر خو ی، پاشان به خه مبارییه وه سه ری جولاندو
 بهرده وام بوو:

له ناو نه م یه ک دوو مانگه ی رابووردودا که سانیکی بی ره وشت
 له ناو میوانخانه نه هاتن و نه چوون، نه بوونه هو ی ناره حه تی
 میوانه کان، نه گه ر به هه لدا نه چم چوو ته نیو کاری

ناياساييهوه!

پرستهی کوتایی زور به جوان نهداکرد، بریسکه فرمیسکی پروانه له نیو چارهکانی دهبریسکایهوه، له کهمالی شاردهوه له حالیکدا سهری دانهواندبوو به غه مبارییهوه وتی:

تکایه بهردهوام به.

کهمال فرمانی به یهکنی له کارمهندهکانی دا چای هیناو پاشان وتی:

ماوهیهک له مهوبهر تیکه لای نهو مامهلهیه بوو، سوودیکی زوری دهست نهکوت، داوای بهشی خوئی کرد، منیش له خودام دهویست شهپی بههزاد له سهر میوانخانهکه دور بخمهوه، دووسی پوژ دواتر پارهکهم بو ناماده کردو کاریم تهواو کرد.

بهیانی هه مان پوژ بههزاد هاتهوه بو میوانخانهکه، له حالیکدا جلو بهرگینکی نوتوکراو تهواو شیکی پوشی بوو دهستی خانمیکی گرتبوو، داوای لی کردم ژوورینکیان بو ناماده بکهم، نهو ژنهی لهگه لیدا بوو تهمنی له دورو بهری ۲۵ سالیدا بوو، شش سال له بههزاد گهوره تر دیاربوو، قیافهیهکی دزیوو ناشیرینی هه بوو، به جوړی بوو مروژه له تهماشاکردنی نهترسا، من نیتر که نهمدهویست چارهی بههزاد بیینم، کهرتمهناو، له هوودامامو ژوورینکم بو نامادهکردن، پاش سهعاتیک بههزاد له ژورهکه هاته دهرهوه، له کاتیکا زور خوشحال بوو هاته لام، خیرا لیم پرسسی نهم خانمه کی بوو؟ زهردهخنهیهکی هینایه سهر لیبوی وتی: ... "ناغا کهمال نهوه پردیس خانمی خیزانی تازهمه" لهم قسهیه له جینی خووم وشک بوومو پیم وت: "بوچی دوو مانگ له مهوبهر زهماوندت نهکرد؟" پیکهنی، وتی: "نهم هاوسهریتیییهیان پیویست بوو،

من له گهڻ برای نهه ژنه تیکه‌لی مامه‌له بووین، بو نهوهی دننیابم لیر
 فیلم لینه‌کات خیرا داوای خوشکه‌کیم کرد نهویش پییدام هر دوینز
 شهو گریبه‌سته‌که‌مان واژو کرد! "نه‌فره‌تم له شه‌یتان کرد له داخی
 پیای ناوا، خه‌ریک بوو نه‌ته‌قیم، دووسنی شهو لیره بوون، تا دوو پوژ
 له‌مهو پیش به‌هزاد هات به دوایداو له‌گهڻ خوئی بردی.
 په‌روانه سه‌ری به سه‌ر میزه‌که‌دا شوپ کرده‌وه، به نارامی گریا.

* * * * *

۴

مانگيك تيپهري پوشتنى پايين، ساردى زستانى نهگه ياند، دارهكان پروتو بى گهلا له زهربهى ليدانى شهلاقى با خويان پيچ نه دا، هوره ره شهكان سهرانسهر بهرى ناسمانيان گرتبوو، ههوا دل قهبزو غه مناميز بوو، مالى پهروانه له بهر ساردى تاقه تپروكين بوو، پهروانه ههركات له پشتى په نجه رهى ژوره كهوه ته ماشاى دلۆپهى بارانى ده كرد زامى كوونى دهرونى نه هاته وه سو.

نيستا مانگيك به سهر پوشتنى به هزاد كوزه راوه و هيچ هه واليكى ليني نه بوو، بيته نام له نه بوونى باوكى زياتر كاته كانى له گه ل دايكى به سهر نه برد. سه نه م به هه ولى زورو ماندووبوونى دايكى دور له قوتابخانه وانى دهخويند، نه مه پهروانهى دلخوش ده كرد،

كاره باو غازو ته له فونى ماله كه يان برابوو، پهروانه نيتر كه هيچ شتيك له مالدانه مابوو، ته نها په زمه ندهى خوئى مابوو، له بانك دهري هيناو ماله كهى پئ پوشتن و گهرم كرده وه، سه نه م به خوشحالييه وه له لاي سوپا كه دانيشتبوو سه رمای دهسته كانى به گهرمى سوپا كه له ناو ده برد، پهروانه به تامه زرويه وه ته ماشاى ده كرد، به لام له وهى كه نيتر پاره يه كيان بو ژيان نه مابوو ترس سه راپاي داگير كردبوو.

كاتى چاوه كانى كرده وه و سه نه مى به خه وتوويى له سهر جيگا كه بينى،

زهرده خه نه یه کی کردو له قهراخ په نجره که وهستا.
به فریکی قورس که له دوینی پاش نیوه پووه دهستی به بارین کردبوو،
نیسته هه موو جیگایه کی سپی پووش کردبوو.

په روانه نه یزانی کاتی صه نه م بیدار بوویه وه، هه مدیسان له بهر برسیتی
بی تاقهت ده بی، بیری سه رگهردانی نه و نارام نه ده بوو، کاتی سه ری
به رز کرده وه تا تنوکی فرمیسه که کانی له چاو بسپری، درهوشانه وهی
نه لقه که ی نیو په نجه ی نه وی به خه یالدا برد ته ماشایه کی کردو له
لیوه کانی نزیک کرده وه و ماچیکی کرد، نه و نه لقه جوانه ی که له دهستی
راستیدا بوو، بو په روانه بایه خیکی زوری هه بوو، چونکه یه که مین
دیاری هه وسهریتی سه عید بوو که پی دابوو په روانه له په نجه ی
داکه ندو ته ماشایه کی قوولی کرد، پاشان خستییه مشتیییه وه و به
خیرایی چارشیه وه که ی دا به سه ردا، پیلاوه کانی کرده پی و به ناگاو
هه ناگای دنا، قاچه کانی تا قوله پی له به فر نه چه قی، هیشتا شوین
پی ریواران نه ده که وته بهر چاوو ریگه ی بازار نه کرابوویه وه، تا نه و
به ناسانی بتوانی به کولانه کاندای پروات، له بیری نه وه دا بوو له وانیه
هیشتا زهره نگره کان نه کرابیتنه وه، له جیی خوی وهستا، به لام له بهر
خوییه وه وتی: "گه به نارامی هه ناگاو بنی، سه عاتیک دریزه ده کیشنی تا
خوی بگه یه نیته نزیکترین زهره نگر".

کاتی گه پرایه وه نیتر له بهر فروشتنی نه لقه که ی نیگه ران نه بوو، چونکه به
پاره که ی دهیتوانی جلو بهرگی گهرمو ده سکیش بو صه نه م بکری
تا وه کو چند پوژ خه می خه رچی نه خوات.

صه نه م به نیشتیه او ه نه و پارچه نانه ی که ناوه که ی په نیری تیابوو بهر
گازدا، گهرمای مال و نان و چای به یانی که نزیکی نیوه پو ناماده بوو

بوو، نهوی خوشحال کړدبوو، له م کاته دا دهنگی کړدنهوهی دهرگای
سالونه که بی دهنگی ماله که ی شکاند.

پهروانه له جی خوی راپه پری و به دواي نهویشدا صه نه م چوونه نیو
سالونه که هر دوو به سهر سو پرمانه وه ته ماشای پی او یکیان دهر کرد که
مانگی که نهوانی به تنها جی هیشتوه، له بهر خوشگوزهرانی خو یان بوو
نه دهگریان، به هزاد بی نهوهی ته ماشایه کی نهوان بکات هاته نیو
سالونه که پاشان به دهنگی کی بهرز بانگی کړدو وتی:

- فهرموون بو! پاشان چاوه کانی بو لای پهروانه دهرگی پران!

- پرؤ چارشینوه که ت پیو شه!

پهروانه فهرمانه که ی جی به جی کړدو کاتی دوو باره هاته نیو سالونه که،
پی او یکی هه یکه لی و قه لهوی رهش پیستی بینی سهرگرمی پشکنینی
شتومه کی ماله که بوو.

پهروانه به نیگه رانییه وه له به هزاد نزیک که و ته وه وتی:

- چی نه که ی؟

به هزاد به گالته پی کړدنه وه ته ماشایه کی کړدو وتی:

- مه جبوور نیم بو ت شیبکه مه وه!

صه نه م زاره تره ک به ره و پووی نهوان دهگریا پهروانه شاهیکی قوولی

کیشاو پوو به به هزاد وتی:

- له کوئی بووی؟ هه موو جی گایه کت به شویندا گه رام.

به هزاد پیکه نی و وتی:

- یانی له بهر دووری منه ناوا له پ بوویت؟!

پهروانه سهری بهرز کړدوه و وتی:

- به هزاد نه ته وی بلی چی له م شتومه کانه ده که ی؟!

بههزاد به گومانهوه تهماشايهكي كردو وتى:

ههنديك پارهم پيويسته، نه مهويت فهرشو تهله فزيونكه

بفروشم، خو ريگر نيت؟!

نهمه ي به دامه زراوى و يه كلاكهره وه وه وت.

پهروانه تهماشايهكي دهوروبهري كرد، نه يزاني باسكردن له گه ل بههزاد

كه لكى نييه و گهر بچووكترين ره خنه بگرئ، نه كه ويته بهر په لامارى

وه حشيانه ي بههزاد.

تهماشايهكي سه نه مى كردو به ههنگاوى لاوازو بئ حال چوو بؤ لاي

ئهو له گه ل خوى برده نيو ژوره كه، هاوارى بههزاد نهوى له جيى خوى

وشك كرد:

له گه ل تو م نه بوو؟

پهروانه چاوه خه ماوييه كانى بؤ لاي بههزاد وه رگي پرا ئهو بهرده وام بوو:

بؤ فروشتنى ئهم كه ل و په لانه ره خنه يهكت نييه؟ هه ته؟

پهروانه به نيشانه ي نه سه رى جولاندو چووه نيو ژوره كه وه وه ده رگاي

داخست، دووباره سه نه مى له سه ر سفره كه دانيشاندو خويشى چووه

نيو ده رباي بيركردنه وه.

سه عاتى دواتر ماله كه كه وته نيو ده رباي بئ دهنگيه وه، كاتى پهروانه

گه پرايه وه بؤ سالونه كه، به سه رسوپرمانه وه تهماشاي شوينى

تهله فزيون و فهرشه كه ي كرد، دوو تابلوى جوان و گران بهها كه به شيك

بوون له جيازى ئهو، ئيستنه نين.

بؤ له ده ستدانيان دلگران نه بوو، به لكو نيگه رانى ئاكارى ساردو سه رى

بئ پؤحى بههزاد بوو.

سه نه م له گه ل نه وه ي مندال بوو، به لام ئهو باره ناهه مواره ي ژيان

کهوتبووه سهر شانیان له دلوه لهگهڵ دایکی هاوخهم بوو، به جوانی دهركی بهمه كردبوو چى به سهر ژيانى نهو دایكيدا هاتوو، له دلوه بچوو كهكهى نهو دا خهم و خهفەت پریشهیان داکوتابوو، گهرچى به زیرهكى خۆى ههولى نهو له دایكى بشاریتهوه، بهلام پهروانه به باشى نهيزانى كه كچه بچووك و جوانهكهى هاوخهميهتى.

میهريى پهيوه ندييهكى قوولى لهگهڵ پهروانه بهستبوو، چه ندين جار پيشنيازى بو كردبوو شكات له بهزاد بكات پيش نهوى ههست و نهستى له دهست بدات و خۆى بکاته قوربانى رهوشته درندانهکانى بهزاد، داواى جيابوونهوه بکات، بهلام پهروانه به بوونى ئيرانهيهكى پتهوهوه پيى دهوت: هيچ کات کارى وا ناکات، چونکه خيزانهكهى ههرگيز نايبهخشن، چونکه به برۆى ئهوان پهيمانى هاوسهرىتى گهر به رهامه نديى ههر دوو لا بهسترا، ئهبنى مهرگ بيشکينى.

میهريى قسهکانى نهوى به چاک نه دهزانى، بهلام پهروانه نهوى ناشکرا کرد كه ئومیدهواره پوژى بهزاد دهگهریتهوه باوهشى خيزانهكهى تا نهو پوژه نهو ههموو سهختى و نارچه تيبهکان تامول دهکات، بهلام نهو بيناگابوو لهوى پوژىكى وا ههرگيز نابيينى و بهزاد پوژ له داوى پوژ بهدرهوشت ترو درندهتر دهبنى.

پهروانه ههر چون له پشت پهنجهرهكهوه وهستا بوو، تهماشای بارينى بهفرى دهركرد، كه له دلوى ناسمانهوه نههاتنه خوارهوه و سهمايان دهکرد، روژانى خوشيى كه لهگهڵ سهعيد به سهرى بردبوو، هينايهوه ياد، دوو پياو لهگهڵ سهرگوزهشتهى ژيانى نهو دا، يهكيان كه ژيانى لا جوان كردبوو دلسۆزو ميهره بان، نهو كه ههميشه عاشقى هاوسهرهكهى بوو ههولى نهو به جوانترين شيوه پيکهوه مندالهکيان پيڤگهيهنن، له

دوای نهو پیاویکی تر دهرکهوت و داوای له پهروانه کرد له ژیاندا بیته
 هاوپی، پهروانه قبولی کرد، بهلام کاتی بههزاد دهمامکی له سر
 روی لادا، درندهیی خوی که له ژیر دهمامکه کهیدا شار دبوویهوه کم
 کهم ناشکرای کرد، نهو که له عهقل و هوشی نینسانی بهر نهکوتبور،
 لهم کاته دا که پهروانه رابردوی به یاد نههینا، سویندو بهلینی له ژیر
 لیوهوه نههینا و نهبرد:

ناگری بهربووه لهکیانم نهمشه و
 نازانم بوچی چهیرانم نهمشه و
 چوون نهسووتی بوم هاودهردی من
 ههروهک موم چاو به گریانم نهمشه و
 لهم غوربهته ساردو بیدهنگیهدا
 وهک شهپولی ناو سهرگردانم نهمشه و
 بیدهنگی و ترس و تنهایی و غم
 خویان توراندووه له چاوام نهمشه و
 من تنوکیکم له دهریای ماتم
 له دهریای غمدا بیحالم نهمشه و
 لهم دنیا بهدا زامدارو نهخوش
 سوتوی ناگری هيجرانم نهمشه و
 وهکو مه عشوقی عاشق گیری داو
 لهم سهرسامیهدا بیدهنگم نهمشه و
 برو نهی روح له تنهایی رزگارم که
 له گهل تودا زیندانیم نهمشه و
 نیتر تمهنم ناویت لهم غوربهتهدا
 وهره بخوتنه یاسینم نهمشه و

پەروانە لە دەورانى خويندندا جارجار شيعرو سرودى دەوت، نەم سرودە تايبەتەى دواى مەرگى سەعید لە هیجرانى ئەو نووسى، ئىستە بیری كەوتبوو، جۆگەلەى فرمىسك لە چاوانیدا جارىبوو.

كاتژمىر هەشتى شەو بوو، سەنەم لای دایكى دانىشتبوو كۆتا لاپەرەى كتیبهكەى كردبوو، زىرەكى و حەزى سەنەم پەروانەى بە شەرق هینابوو، ئەو بە حەزەو سەیری كچەكەى دەکرد، ئىستە سەنەم لە مندالانى خويندنگە لە پىشتەر بوو، دەیتوانى بە شىوازی دەرەكى (خاریجى) تاقىکردنەو بەكات، جە سەورو كەم رەنگەكانى سەنەم، ئەوى جواتر نیشان ئەدا، پەروانە بە خۆشەويستییەو پرچی سەنەمى بە دەستەكانى رێك دەخست، ئەو سەرى بەرز كردەو بە پىكەننىكى دەرپىنەو وەلامى دایكى دایەو.

پەروانە ئەوى ماچكردو بۆ گەرمكردنەوى هەندى خۆراكى ئىوارە مابوو، چوو بۆ چىشتخانە.

دواى چەند چركەيەك بەهزاد بە بى بچوكتىن دەنگ هاتە ناو مالهە، سەنەم كە لە ژوورى بەرانبەر ئەودا سەرگەرمى وانە خويندن بوو، ناگای لە هاتنى ئەو نەبوو، پەروانە بەرانبەر غازەكە وەستابوو نوقمى دەریای بىركردنەو بوو دەنگى كردنەوى دەرگاكە ئەوى بە ناگا هینایەو، بە خىراىى خۆى سوپاندو تەماشای دەرگاكەى كرد، بەهزادى بىنى كە هەندى گوشت و پەتاتەو برنج و میوهى لە ناو چىشتخانەكە بایو كردبوو، پەروانە بە سەرسوورمانەو تەماشای كرد، تا ئىستە پىشىنەى نەبوو بەهزاد شتىك بىنىتەو بۆ مالهە، پەروانە زەرەخەنەيەكى بۆ كردو قزى لاداو وتى:

چەند بىدەنگ هاتى... ترسام!

بههزاد گالته جاپانه وتی:

- به راست؟! پهروانه شانہکانی بهرزکردهوهو تاوهکھی له سر
ناگرهکه داگرت.

- پهروانه؟!

دهنگی بههزاد هموو گیانی پهروانهی گهرم کرد، پووی بو لای بههزاد
وهرگیپراو نهبلهق بوو، بههزاد دهستی خستبووه کهمهری و پالی به
دیوارهکهوه دابوو.

- نه مشهو من ده... یازده... کهس میوانم ههیه، نومید دهکم له

ماوهی کاترمیړیکدا خواردنیکی بهتام ناماده بکهی!

چاوانی پهروانه نابلهق بوونو به شیوازیکی پر له راستی وتی:
بهلام... من ناتوانم لهم ماوه کورتهدا...

بههزاد هاواری کردو وتی:

- تو پراهاتووی هر دهبی به توندو تیژی لهگهلت بدویم! پاشان

له چیشتخانه هاته دهرهوهو چوو بو لای صهنه، دهفترو

قهلهمهکهی لیسهندو فرهی دا، به تورپیهوه دهستی گرتوو به

دوای خویدا پرایکیشا، صهنه زارهتریک بووبوو، بههزاد بریدییه

ناو چیشتخانهکه فرمانی به پهروانه دا که نیستا صهنه می له

پالدا بوو وتی:

- نهم جوجهلهش بخهره ژیر کار، نانی بهلاشم نییه به کهسی

بدهم، تا نهچم به دوای هاوریکانم و نهگهپیمهوه، دهبی

خواردنیکی ریځو بهتامت ناماده کردبی، تیگهیشتی؟ نهو

پرستهیهی به جوړیکی یهکلاکهرهوه وت، که بو ماوهیهک

ههناسهی له سینهی پهروانهو صهنه مدها بهند کرد، کاتی له

پلهكان نههاته خوارهوه تهماشای صهنه می کرد، چاوانی پر
 فرمیسکی نهو کچه جوانه ناگریان بهردا له گیانی، چاوانی که
 ههمیشه تیشکی خوشی و شادیان تیا نه دره وشایهوه، بهلام
 نیستا جگه له تنوکی فرمیسک و دهردی په نهان هیچی تریان
 تیدا بهدی ناکری، باوهشی بو گرتهوه، صهنه م سهری نا به
 شانی دایکیهوه و دهستی نالاند به دهوری گهردنیدا، ههمیشه
 نه مکاره دهبووه هوئی نارامی نهو، ماوهیهک له نیو باوهشی
 گهرمی دایکیدا به خه یالدا چوو پاشان به خیرایی خوئی
 دورخستهوه و وتی:

- دایکه گیان! خیراکه نهو کارانهی که بابه وتی نه نجامی بده،
 نه گهرنا نهو هینده به دفره دووباره لیت نهدا.

پهروانه زهرده خه نه یهکی تالی بو کردو به جولانی سهر قسه کانی نهوی
 په سهند کرد، پهروانه وهستا، بهلام بهرچاوی رهش بوو کهوت، صهنه م
 هاواری کرد رای کرد بو لای دایکی و دهستی خسته ناودهستی و
 فرمیسک له چاوانی باری، بو گهرم کردنهوهی دهستی دایکی، ههناسه ی
 گهرمی خوئی پیا کرد.

ههناسه ی نهو له نیو ساردی چیشته خانه کهدا ون بوو، بهلام پهروانه
 له هوش خو چوو بوو، صهنه م به خیرایی له چیشته خانه هاته دهر و
 تیشک ناسا خوئی گه یانده قاتی خوارهوه و به ههردوو دهست به قایمی
 دای له دهرگا که، بهلام کهسی دهرگای نه کردهوه، نیگهرانی چنگی له
 گیانی صهنه م گیر کردو نهو نائومید و پهریشان چوو بو لای قادرمه کان
 رهنگی به فرمیسک زهر دبوو بوو، له م کاته دا دهنگی میهری نهوی
 له جیئی خوئی وشک کرد:

- صه نه م گيان كاريكت بوو؟

- له ماله وهی؟!؟

- بهئی... له سهر ناو بووم، پاشان له گهډ دهموچاوی به فرمیسی

- صه نه می بینی وتی:

- شتی رویداوه صه نه م؟ چی بووه؟

- دایکم... میهری خانم دایکم!

- زورباشه خوشه ویستم نیگه ران مه به.

میهری نه می وتو دهرگاکی داخستو که وتو دواي صه نه م، به

نیگه رانییه که وه ته ماشای په روانه ی کرد که نیستا بیهوش که وتبور،

دلی به توندی لیی دها، پاشان نه وی به کیشان کیشان برده نار

ژوره که وه، جیگه ی بو راخستو له سهر جیگه خهواندی، دواتر به

خیرایی په رداخی شه کراوی بو دروست کردو به زور دهر خواردی

په روانه ی دا، په روانه ناله یه کی له سهر خوی کردو هه ولی دا له سهر

جیگه که ی هه ستی، میهری ریگه ی نه دا هه ستی، به لام صه نه م وتی:

- پوره میهری گهر دایکم هه ستی و نانه که دروستکا زور باشتره

له وهی که به ده ستی باو کم کوته ک بخوات!

میهری به ناوازیکی غه مگینه وه وتی:

- بوچی دله که م؟!؟

- ناخر نه مشه و... بابه ده که س میوانی هه یه و به دایکم و توره

نه بی نانیکي جوان دروست بکات گهر که موکورییه ک هه بی

دایکم نه کوریت!

پاشان فرمیسیک به گوناکانیا هاته خواره وه.

میهری به زه یی به حالی نه ودا هاته وه وتی:

نه زيزم نيگه ران مه به خوږم هموو شته كانی پړېك ده خه م،
به خيړايی خوږی كرد به چيشتخانه كهدا، نا له م كاته دا به
راستی دلی بو حالی په روانه و صه نه م ده سووتا.

به دهسته پاچه یی و خيړايی دهستی به كار كرد، له گهل نه وهی
خویندكاری زانكو بوو كه متر ناگای له كاری ماله وه بوو، به لام به باشی
نه م كاره ی نه نجامدا صه نه م زياد له توانای خوږی يارمه تی داو ناگای له
دايكي نه بوو.

كاتی په روانه له سهر جيگهی هه ستا بو نه وهی سهرېك له چيشتخانه كه
بدات، بينی ته واو كاره كان به باشی نه نجام درابوو، ميه ریی به بينینی
نه و ناھيكي كيښاو وتی:

- كي مؤله تی به تو داوه له جيگه كه ت هه ستیت؟!!

په روانه زه رده خه نه یه كي كردو به بی حالییه وه وتی:

- ميه ریی گیان به راستی داواي ليږوردن ده كم، بمبه خشه،
بوومه هوږی دهرده سهری بو تویش، ميه ریی دهسته كانی سپری و
له كاتیكدا به خاوی وشكي ده كرده وه، به رانبر به په روانه كه
پالی به دهرگای چيشتخانه كه وه دابوو به خه مبارییه وه وتی:

- تو نه بی بو حالی خوږ نيگه ران بی، تو خه ريكه خوږ له ناو
ده به یت، لانی كه م بو ناینده ی صه نه م، دهسته و نه ژنو
دامه نیشه و كاریك بكه.

- تو بلی چ كاریك بكه؟

- دله كه م كاریكي دروست... هېچ كه س به بو نه ی جيا بوونه وه ت
له م جانه وهره سهرزه نشتت ناكات.

- كاتی جيا بوومه وه چی بكه؟

میهری زهرده خه نه یه کی گالته جارانه ی کردو وتی:

- مه به سست چیه؟... زورباشه ماله هه ته، له پیداویستی ژیان

که م و کورتیت نییه ماشانه لالا خوینده واریت و پروانامه شت

هه یه، بو به رنوه چوونی ژیانته نه توانی کاریک بکهیت.

په روانه چوو به خه یالدا، میهری که کاریگری قسه کانی خوی له

په روانه دا به دی کرد، زهرده خه نه یه کی کردو ته ماشایه کی کاتر میره کی

کردو وتی: - من ده بی برۆم.. موحسین له ههر جینگه یه ک بی ده گه پرتوه

بو ماله وه، نیسته ش میرده درنده کهت سهروسه کوتی پهیدا ده بیته!

میهری هندی خه یارو ته ماتو و کاهوی دا به سه نه م و وتی:

- گو له جوانه که م یارمه تی دایکت بده و نه م زه لاتیه دروست بکه، به لام

له بیرت بی له باره ی هاتنی منه وه هیچ به باوکت نه لئی نه گینا کاره ک

خراب ده بی!

سه نه م به جولاندنی سه ر نه وی دنیا کرده وه، په روانه جاریکی تر

سوپاسی میهری کردو له کاتی مالتاواایی به گهرمی دهسته کانی

گوشی و هیوای خوشبهختی بو خواست، چه ند خوله کیك دواتر

سهروسه کوتی به هزاد له گهل هاو پیکانی بیده نگیی ماله که یان شکاند،

په روانه به هاوکاری سه نه م خه ریکی ناماده کردنی شیو بوو که به هزاد

له ده رگا که وه ده رکه وت، شوینه واری پیکه نین هیشتا به پرویه وه دیار

بوو وتی: - خیرا که چا بینه.

په روانه توانای به پیوه وه ستانی نه بوو هیشتا هه موو جینگایه کی به لیلی

نه بیینی و وتی: به لام من وامده زانی له پیشدا شیو ده خون.

- بینه قل... نازا که چایی ناماده که، پاشان ته ماشایه کی سه نه می

کردو به توره ییه وه وتی:

- بۆچی وه ستاوی ته ماشام ده که ی، نه مه ی وتو زلله یه کی به هیزی دا له بنا گوئی، دهنگی هاواری صه نه م دلی په روانه ی له زانده، صه نه م بی پسانه وه زاره تریک و هه راسان یارمه تی دایکی نه دا.

* * * * *

صه نه م نانی ئیواره ی نه خوارد بوو، له گوشه یه ک دانیشته، نه ژنوکانی له باوه ش گرت بوو، که م که م خه و ده یبرده وه، په روانه به تانییه کی چوارگوشه ی پیادا و ژیر سه ریکی بچوکی خسته ژیر سه ری، خویشی دوا ی شو ردنی قاپ و قاچاخه چیشتاوییه کان، خو ی خزنده ژیر به تانی کچه که ی و چاوی نوقاند.

ئه وه نده ههستی به ته نهایی ده کرد، بو ته نها چرکه یه ک دهرونی نارامی نه ده گرت، زوریک له شه و تیپه ری بوو هیشتا دهنگی پیکه نینی مه ستانه و قاقای بی هوشی دونیای پر کرد بوو، گو یچکه ی په روانه ی نازار نه دا، بو نیکی ناخوش که بو په روانه نا ئاشنا بوو، هه وای ناو ماله که ی ناخوش کرد بوو، نه و بیگومان بوو له وه ی به مزاد و هاو پیکانی سه رگه رمی کیشتانی تریاکن، نه م هه موو گهنده کارییه، نه م هه موو له م ماله دا، خه می دونیای له نیو دلی په روانه دا کو کرد بوو وه، به توندی نه فره تی له و ژیا نه ده کرد، سه ری کرد به ژیر به تانییه که دا و هه ولی ده دا دهنگیان نه بیستی، له و نیوه شه وه تاریک و سارده، تا سپیده نه وو فرمیسیکی چاوانی که بی په روا نه تکانه زهوی هاو پینی بوون.

* * * * *

لهو شهوه به دواوه سرگوزه شهتهی ژيانی پروانه و صه نه م جوریکي تری به خوه وه بینی، به هزاد ههولی نه دا به جوریکي تر نازارییان بدات، هه موو شهوی سفرهی میوان نه پرازایه وه، مروقی جوراو جور بو مالی پروانه قاچیان کرایه وه، هاتوچوو دهنگ و هه رای نه وان دراوسیکانی بیزار کردبوو، به لام پروانه ناچار بوو، قسه یه ک نه کات و بی چه ندو چون فرمانه کانی به هزاد جیبه جی بکات.

پروانه روژانه چاوه پروانی پیشهاتی بوو، گهر بیویستایه به راستگویی و له سه رخو له گه ل به هزاد گفتوگو بکات و سه ره نجامی کاریانی پی بلیت، به هزاد به قسه ی ناشیرین و نازاردهر وه لامی نه داوه و لیدان و شهقی نه هینایه وه بیری، صه نه م له م گوزه رانه ناخوش و سه خته خه مگین و دلگران بوو، روژ به روژ لاوازتر نه بوو چاوه کانی چوو بوون به قووندا، به لام هیشتا جوانی و نازه نینی له پوخساریدا به دی دهکرا، پروانه نه یده زانی به چ شیوه یه ک کچه که ی له و گوشه نشینی به ده ربینی و روخساری خه ماوی نه و نوقمی شادی و خوشی بکات.

له لایه ن بیه نامه وه که که متر ریگی پیده درا بچیت بو لای دایکی، بیانووگرو دیز نه هاته بهرچاو، پروانه سه خترین روژه کانی ته مهنی و دژوارترین چرکه کانی ژيانی نه سپهرده ده کرد، چون ئیدی په ناگه و ته کیه گاهینکی نه بوو، ناچار بوو خوی نه م هه موو لیپرسراویتییه بدا به کولداو ناره حه تییه که شی بکیشی، نه م هه موو له خو بووردی و بهرگه گرتنه ی نه م ژنه جوانه، میهری به سه ر سوپرمانه وه وه ری ده گرت.

* * * * *

به مسهرو نه و سه ری ژوره که دا هاتوچوی ده کرد، نیگه ران نه که وته بهرچاو، ههروهک له گه ل بیرو هوشی خویدا دژایه تی بکات، جگه ره یه ک

که سوتووه که ی کرده ناو ته پله کی جگه ره که وه، دوازدهه مین جگه ره ی بوو که له ماوه ی چند خوله کی کدا کیشا بووی، په روانه شاهیدی بوون به دور که لیان بوو.

به هزاد چووه ژووری نووستن و ده رگا که ی داخست، په روانه به نیگه رانییه وه جولانه وه کانی نه وی خست بووه ژیر چاودیرییه وه و نیدی توانای خو گرتنی نه ما، به هیواشی دای له ده رگای ژوره که و مؤلته تی چوونه ژوره وه ی خواست، به هزاد وه لآمی نه داوه، په روانه به بی نارامی چووه ژوره وه، په روانه لیی نزیک بووه وه، به لام گوچکه ی به هزاد دهنگی پییه کانی نه بیست، کاتی په روانه به نارامی و میهره بانیه وه بانگی کرد، به هزاد چاوه کانی سوپاندو ته ماشایه کی کرد، پاشان جولیه کی کردو دوباره چاوی له سهر روخساری خه مباری هاوسه ره که ی لآبرد، په روانه دهستی به هزادی له نیو دهستی خویدا گوشی و به نارامی وتی:

- پیم نالییت چی تو ی نیگه ران کردوه؟

به هزاد سهری جولاندو وتی:

- باشتره برۆیت چاییه ک دم بکهیت، میوانم ههیه.

په روانه به بیدهنگی لیی دوور که وته وه کاتی ویستی له ژوره که بجیته ده ره وه، چرکه یه ک وه ستاو وتی:

- میوانه کان بو شیو ده میئننه وه؟

به هزاد به ناماژهی سهر وه لآمی نه ریی دایه وه، په روانه نه وی ته نها له ژوره که به جی هیشت و بو جیبه جی کردنی فرمانه که چووه چیشتخانه.

میوانه كانی به هزاد به لای په روانه وه كه مترین به هایان نه بوو، نهو به زور په زیرایی لی ده كړدن، نه مشه و پاش هاتنی نهوان سینیهك چایی به به هزاد سپاردو چوه ژوره كهی په نایان، بیه نام خه وتبوو صه نه م به بوو كه له یهك كه په روانه له پارچه په پړو بوی دروست كړد بوو، سه رگه رمی یاری كړدن بوو، هه وای ژوره كه سارد بوو، په روانه به تانییه كي تری دا به بیه نامدا بو نه وهی گه رمی بیته وه.

په روانه نه یوانی به باشی دهنگی قسه كړدنی به هزادو هاوړیكانی بیستی، دووباره بوونه وهی ناوی بیه نام له ناو قسه كانیاندا، نهوی خسته گومانه وه، كه به سه رنجه وه گویی بو قسه كانیان شل بكات، نه وه بوو به هزاد نه خشه ی دانابوو، بیه نام كوپه ده ساله كهی خو ی، له نیوان نه سفهان و تاراندا تریاكي پیبگو یزیته وه، چونكه نهو كوپه بچووكه، كه متر جیی گومانی پولیسی گومرگه.

په روانه نهو شهوه نارامی نه ده كرتو وه كو ناژه لی بریندار پیچی به خو ی نه دا، نهو به رده وام هه ولی نه دا ناكار ی دزیوی به هزاد، بچووكترین كاریگه ریی له روهییه ی بیه نام نه كاتو په روانه بیرو هوشی بیه نامی سه رگه رمی وانه كان كړد بوو به لام نه مشه و... له ماوه ی روژانی داهاتوودا، به هزاد زور ناگاداری له بیه نام ده كړدو دهستی دهینا به سه ریداو دیاریی بو ده كړی، چهن دین كاتر میز له گه ل نهو گفتوگو ی ده كړد.

كرداری ناناسایی نهو بیه نامی سه رسام كړد بوو، به بونه ی نه م میهره بانیه ی باوكیه وه سه راپای نوقمی شادی بوو.

جاریك په روانه نهوی بینی له ناو پانتول و كراسیكي جواندا، نیگایه كي دایكانه ی بو كړدو وتی:

- پیروزت بی کوپم، له نیو ئەم جلو بەرگانەدا چەند جوانیت،
 بیهنام لەم پیاوە ئادانانە خوشحال بوو، پەروانە دانیشت و بە
 نارامیی ماچیکێ گۆنای کرد، بە ئاوازیکی پەر لە سۆزو
 میهره بانى وتی:
- خوشهویستم ئەزانى پارەى ئەم جله رهنگاوپرهنگانه باوکت له
 کوی پەیدای دەکات؟
- بیهنام شانەکانی بە نیشانەى گرنگی پینەدان بەرز کردەوه و وتی:
- لام گرنگ نییه ئەو چی دەکات... تەنها شتی بە لامهوه گرنگه
 ئەویش ئەوهیه باوکم گرنگییهکی زۆرم پینەدات! پەروانە
 ئاهیکى قوولى کیشاو وتی:
- بەلام بیهنام تۆ پیویسته هۆشت بینیتەوه سەر... تۆ کوپیکى
 ئاقلی... زیاتر ئاگات له کردارهکانى باوکت بى و فریو
 نهخویت!
- بیهنام دەستی خۆی له نیو دەستی ئەو دەرھیناو بە توپه ییەوه وتی:
- تۆ ئەتەوی من بەرانبەر بە باوکم بەدگومان بکەیت، وەك ئەوهی چاوت
 نیه نهبینی، ئەزانم کویت ئەسووتی، ئەوهی که هەنەم بە لای باوکه
 هیچ گرنگییهکی نییه.
- پەروانە بە نیگەرانییهوه تەماشای کردو چەند جارێک بەسەر وەلامی
 قسەکانی دایەوه، پاشان تەماشایهکی بالای بیهنامی کرد، که نیستا
 بەرو گەورەبوون دەچوو...
- پەروانە بریاری خۆی دا، دەبووایه جیبه جیبی بکردایه، له یه کهم
 هەولدا له بینهنگی و چۆلی مالەکه سودی وەرگرت و بە دەستی

لەرزۆكەوه دەفتەری یاداشتێ بیهنامی دەرکردو ژمارەى تەلەفۆنى
دایكى دەرکردو پەيوەندى پيوەکرد.

چەند چركەيەك دواتر پيرەژنيك تەلەفۆنەكەى بەرزكردەوه:

- بەلى، فەرموو

پەروانە ساتيک بیدەنگ بوو، بەلام لە ترسى ئەوهى نەك تەلەفۆنەكەى
بەسەردا داخات و ئیدی هەليکى تری دەست نەکەويت، بەپەله وتى:

- مالى ناغای وه فاييه؟

- فەرموو

- من... من، کارم بە نازادە خانمە.

- تۆ كيى؟

- من... من... لە، هاوپیانی ئەوم.

- تکایە چەند چركەيەك چاوه پروان بە.

ماوهەك پەيوەندى پچرا، پەروانە هەناسەيەكى ئاسودەيى هەلكيشاو بە
سەرى پەنجەكانى عارەقى نيوچەوانى سەرى، خولەكيك دريژەى كيشا
دووبارە تەلەفۆنەكە بەرزكرايەوه، سلاوى گەرمى ژنيكى بيست:

- ئەلو..!

- سلاوت ليبي... نازادە خانمى؟

- بەلى خۆم... فەرموو

پەروانە نەيدەزانى بە چ شيوەيەك خوى بناسينى، دووبارە دەنگى
(ئەلوى) نازادە خانمى بيست، بى پسانەوه وتى:

- خانمى وه فايى ئەمەويت هەرچى زوترە بتبينم.

- تۆ كىنى؟

- گىرنگ نىيە ھەر كەسىڭىم ... مەسەلەكە پەيوەندىيى بە
كۆرەكە تانەۋە يە!!

زۇنەكە بە سەرسامى و نىگەرانىيەۋە وتى:

- بىنەنام؟

- باشت زانى ... ناتوانم لەۋە زىياترت بۇ شىبەكە مەۋە ... ئىستا
بلىن كەي و لە كوى بىبىنم؟

دەنگى نازادەي بىست كە ھەلچوون و نىگەرانى تىدا شەپۇلى ئەدا:

- باخى لالە ... دوو سەعاتى دىكە ... باشە؟

لەم كاتەدا بەھزاد ھاتە ژوورەۋە، پەروانە بە دەستە پاچەيى ھەروا كە
تەلەفۇنەكەي لە دەستا بوو وتى:

- نەخىر، بە ھەلە گرتوتە.

دواتر تەلەفۇنەكەي دانا، بەھزاد لە بەرانبەرى ۋەستا، پالتۇيەكەي رەنگ
قاۋەيى لەسەر دەست دانا بوو، لە كاتىكدا ملىچىكى سىپى بە ملىدا
شۇر بوو بوو ۋە، بە گومانەۋە وتى: - كى بوو؟

پەروانە كە لەبەر درۆكردن رەنگى پەرىبوو، بە دەستە پاچەيەۋە وتى:

- بۇچى نەتبىست؟ ... زۇرباشە ... بە ھەلە گرتبوويان.

بەھزاد پىكە نىنىكى گالتە جاپانەي كردو وتى:

- بەھەلە بوو!!

پەروانە بە ترسەۋە تەماشاي كرد، بەھزاد بە ئامازەي سەر چەندن جار
نەۋى تۇقاندو پاشان فەرمانى پىدا چاييەك دەم بكات.

* * * * *

کاترژمیر چواری پاش نیومرؤ بوو، نیستا دوو ساعات له په یوه ندی
په روانه به دایکی بیهنامهوه تینه پیری، به مزاد له پال په روانه
دانیشتبوو هر وا به گومانهوه نهوی خستبووه ژیر چاودیریهوه،
په روانه هرچمند چرکه جارنگ له ژیرهوه تماشای کاترژمیره که ی
ده کرد، په روانه که له په نای نهو له سر کومبارنگ دانیشتبوو هستی
به قورسای نیگا ساردو سره کانی به مزاد ده کرد، دئی بو حالی دایکی
بیهنام نه سووتا که نیستا به نیگه رانییهوه چاوه پروانییهتی.

لهم کاته دا دهنگی زهنگی تله فونه که به رزبوویهوه بیرو هوشی نهوی
پارچه پارچه کرد، به مزاد تماشایه کی رهنگی په ریوی نهوی کرد،
دهستی خسته سر نه ژنوی و به سهختی له جیگه ی خوی هستاو بو
وه لامی تله فونه که روشت، دهستی نابووه که مری کاریگری تریاک به
لاشه یوه دیار بوو، که می خوی راست کرده وه و تله فونه که ی
به رز کرده وه:

- بهلی...؟

پاشان به بیستنی دهنگه که شیوازیکی دوستانه ی وهرگرت:

- سلو کاکه په روینزا!..

- په روانه هه ناسه یکی نارامی هه لکینشا، بیهنامی که وته بهر چاو
که به دهستی پر وه هاته ناو هوله که، تیشکی شادی له چاوانی
نهرهوشایه وه، به له خو بایبوونیکی قایبه تهره که له خویدا
هستی پیده کرد. بانگی هه نه می کرد.

کچه جوانه که ی په روانه له گه ل بیستنی نیوی خوی، به کراسینکی
قولکورتهره هاته نیو هوله که تماشایه کی ساردو سپری بیهنامی کرد.

بېھنام خۇي گەياندى ووتى:

- لەم خواردانانە چى ھەز پىدەكەيت بىبە بۇ خۇت.

سەنەم زەردەخەنەيكى بۇ كرد، بە ئاماژەى سەر نەرىيى بۇ كردو چوۋە ژورەكە، پەروانە ئىستە زىاتر ھەستى بە نازارەكانى سەنەم دەكرد، كچە پاك و بىگوناهەكەى نازارەكانى خۇي لەژىر نىقابى بىدەنگىيدا شارىبوۋە، بە جوانى دەركى بەمە كردبوو، دواى دانانى تەلەفۇنەكە، بەھزاد دووبارە جەكەكانى پۇشى و چەند ھەنگاۋى بەرەو پوۋى نار ووتى:

- خۇ شتىكمان پىۋىست نىيە؟

پەروانە پىيى خۇشبوو زووتر گۆپرى ونبكات، بە وتنى (نە) زەردەخەنەيەكى بە پوۋى بەھزادا كرد، بەھزاد بە بەدرەفتارىيەكەى خۇيەو ووتى:

- زۇرباشە، ئىتر پىۋىست ناكات لەمال پى بىيىتە دەر، بېھنام سبەى نىوہرۇ ئەچىت بۇ قوتابخانە، ھەولدەدەم كاترۇمىر دە، يازدە سەرىك لەمالەو بەدەم، ئەم قسانە بۇ پەروانە قابىلى قبوولكردن نەبوو، ھەر كە بەھزاد چوۋە دەردەو دەركاكەى داخست، پەروانە لەبەر تورپەيى ددانى چىر كردهو، بە مشى راست ئەيدا بە بەرى دەستى چەپداو بەوتنى "نەفرەتت لىبى" بەشىك لە تورپەيى خۇي پىشاندا.

بېھنام بۇ چركەيەك تەلەفۇنەكەى جى نەدەھىشت، تا ھەلى بۇ پەروانە ھەلبكەۋى پەيوەندى بە نازادە خانمەو بەكات، پەروانە بە بىيانوۋى جۇراوجۇر ئەيوىست بىباتە ژورەكەو، بەلام بېھنام ناناگايانە كەكە

بازیی دهکردو نهوی به تهنه جی نه ده هیشت، نهو نهیده زانی نهه
 هه موو بینارامییی پهروانه له کوئوه سه رچاوهی گرتووه.
 نه مشه و که تاریکی چهتری خوئی به سه ر ماله کانداهه لدا بوو، ته زووی
 سه ر ما که به سه ر به فرو سه هوله کانداهه کشا له درزی په نجه ره کانه وه
 خوئی ده کرد به ژوردا، دواي نانی نیواره بیهنام و سه نه م بو
 خودزینه وه له سه رمای نه مشه وه زستانییی زور زوو خوئیان خزانده نیو
 جینگه و سه ریان له ژیر په توه کانیاندا ونکرد، پهروانه هه ردووکیانی به
 تامه زروییی وه ماچ کرد، بیهنام له کاتی خه ودا پر خهی ده هات،
 کاتژمیره که دهی شهوی پیشاندا، پهروانه که دنیا بوو نه وان له
 خه وئیکی قولدان، به پسه که پسه که له ژوره که هاته دهرو ده رگا که ی
 به ست و چووه لای ته له فونه که، هه موو گلپه کان خاموش بوون، جگه له
 روشنایی مؤمیک که پهروانه دایگیرساند بوو، له بهر نهو توژه روناکیییه دا
 ژمارهی ته له فونه که ی لیدا، هیشتا ته له فونه که وه لای نه دابووه وه که
 کیلی نیو قوفله که سوپاو نهوی هه راسان کردو زاره تره ک و توقیو
 ته له فونه که ی له جیی خوئی دانایه وه، مؤمه که ی کورژانده وه و له نیو
 تاریکی هوله که دا به ره و ژوره که ی چوو، ترس و سه رسامی سه راپای
 پهروانه ی داگیر کرد بوو، بووه هوی نه وه ی له میزه بچو که که ی سه نه م
 هه لیکه وی و له نیو ژوره کدا ره هیل بیی.
 یه که له دواي یه که پلاکی کاره باکه داگیرسان، پهروانه به هوی نازاریک به
 قوله پیی گه یشت بوو، پیچی به خوئی نه دا، منداله کان له خه و بیدار
 نه بوونه وه، چونکه له نیو جینگه ی نه رم و خه و نیکی قولدا بوون، گهر به
 دهنگی به رزیش له خه و بیدار بوونایه ته وه، ناماده نه بوون له بهر خاتری
 هیچ کهس له جینگه ی خه و بینه ده ره وه.

پهروانه کراسینکی ئالی له بهر کردبوو، قژی شانە کردبوو به سەر شانیدا
 پهخشی کردبووهوه، بههزاد ئیره یی پینده برد، تا ئیستا هیچکات
 هوسهره که ی بهو جوانییه نه دیبوو،
 گومانیک له دئیدا ریشه ی داکوتابوو، هه موو شتیکی له پینش چاوی
 ناشیرین کردبوو.

پهروانه وهک مندالینکی خه تاکار، نیگایه کی پۆزش نامیزی برییه
 بههزاد، کلوه به فری ورد ریشی بههزادی داپۆشی بوو، چرکه یه ک دواتر
 دهسته کانی بههزاد له جیی بهرزیان کردهوه پهروانه پاش ههستانهوه
 ههولیدا له سەر قاچه کانی خوی بووهستی، پرسی:

- دیسان به فر دهباری؟

بههزاد زهرده خه نه یه کی گالته جارانه ی کردو وتی:

- لهوانه یه هه ر ئه و بابه ته بی ویستت به ته له فۆن پرسیاوی بو
 بکهیت!!

پهروانه به دهسته پاچه ییه وه پرسی:

- له کی؟! کی

بههزاد شانە کانی بهرز کرده وتی:

- خۆت باشتر نه زانی!

- به لام بههزاد من...

بههزاد مۆله تی نه دا قسه کانی تهواو بکات، دهستی گرت و گلۆپه کانی
 کوژانده وه.

بیری سه رگه ردانی پهروانه په رده وازه بووبوو، له نیو بیدهنگی و نارامی
 شهودا، دهنگی هه وره بروسکه نهوی له جینگه ی خوی ههستان، بههزاد

له سەر جینگه که ی جولایه وه، دووباره دهستی کرده وه به پرخه پرخ، به هیواشی په تووه که ی له سەر خۆی لاداو به چهند ههنگاوینکی هیواش خۆی گه یانده لیواری په نجه ره که.

تنۆکی باران به سەر دارو دیواردا دهباری و ناوازیکی دلفرینی دروست نه کرد، نهو به سهرنجهره که وه ته ماشای دهره وه ی نه کرد، ههولی دها مهرچی خه م و دهردی ههیه بو تنۆک تنۆکی بارانه که ی باس بکات و داوای یارمه تییان لینکات، ته نهایی چنگی له گیانی گیر کردبوو له بهر نه م هه موو بیکه سییه گریان به روکی پیگرتبوو،

له پر له نیو دلی ناسماندا ناله یه کی گه وره هه ستاو نهو چهند ههنگاو چوووه دواوه.

له سەر نووکی پی له ژووره که چوووه دهر، خۆی کرد به ژووری منداله کاند، بو نه وه ی به ته وای له منداله کان دنیابی، گلۆپه که ی داگیرساند، بیه نام سه رتاپای له په تووه که وه پیچابوو، سه نه م له په نایدا خه وتبوو، دهستی خستبووه ژیر سهر، په روانه به نیگایه کی پر له هه زه وه ته ماشایه کی کردو ههنگاوینکی لینی نزیک بوویه وه، خۆی چه مانده وه و ماچیک گهرمی نیوچه وانی کرد، به جولانه وه ی سه نه م زهره خه نه یکی کردو ژووری منداله کانی به جی هیشت، په روانه شقارته یه کی لیداو مؤینکی داگیرساند و خستیه سهر دهستی، هه وای نیو هۆله که زۆر ساردبوو، دووباره گه رایه وه ژووری نوستنه که ی، مؤمه که ی خسته ناو مؤمدانه که وه له گوشه یه ک داینا، نیگایه کی بریه کاتژمیره که وه به دژواری توانی کاتژمیر سیی دهمه و به یان ببینی، بهو روشناییه که مه ی مؤمه که توانی چاره ی به مزاد ببینی که له خه وینکی قولدابوو، چنده لهو پیاره به قین بوو، دلی پرپوو له رقو قین و ههستی

تۆلە، چى دەبى گەر خۇي لە چىنگالى ئەم گورگە رىگار بىكات، بەلام
دېسان تېشىكى ئومىد ئەوى توشى گومان و راپايى كرد.
دەستىكى هېنا بە قزىداو لە پەنايدا راكشا ھەروا تەماشاي بەھزادى
دەكردو لەژىر لىۋەوۋە بۆلە بۆلى بوو:

خۆزگە بەو دەمە، كە سەرى كوچەى تۆ مەنزىلە بوو
كلى چاوم لەدەركى دەرت حاصل بوو
كاتى گىرايەوۋە دل نەقلى مەعانى لە مەقل
عەشق شىگردەوۋە بۆى ھەرچى كەوا مشكل بوو

- چىتە؟ بەم نىۋەشەوۋە بوويتە گۆرانى بىژيان شاعىر؟ ئەمەى
وت و فەرمانى بە پەروانەدا مۆمەكە بكوژىنىتەوۋە.

* * * * *

- ئەلو؟

- بەلى... فەرموو.

- نازانە خانم! خۇتانن؟

- ئاھ... بەلى... خانم دويىنى تۆ...

- زۆر داواى لىببوردن دەكەم... ئىستا كاتى ئەوۋە نىيە، نىو
سەعاتى تر لە پاركى لالە لە بەرانبەر دەرگاگە بتبىنم.

- خانم بە چىدا بزائم؟

- بە جولانەوۋەى كاغەزىك نامازەت پىدەدەم.

پەيوەندىيەكە پىچرا، ئاھىكى درىژ لە سىنەى دەرچوو، لەرزىكى تايبەت

دايگرتبوو، له كاتيكددا دوگمى پالتوكه ي دانه خست و سهرپوشىكى رهشى دا به سهريداو نالاندى له گهر دنييه وه، ته ماشايه كى ناوينه ي كرد، شتيك له چاوانيدا شه پولى نه دا، به چاكي نه يزاني ده بيته هو ي رووداويكى توقينه ر.

هه وليدا پيش به نيگه راني و هه لچووني خو ي بگري، به هزادو بيه نام چووبوونه دهره وه، نهو له م ماويه كه لكى وهرگرت، صه نه مى سپارد به ميه رى و خو ي چووه دهره وه.

به فريك كه له گوشه و كه ناردا مابوو، شه خته ي كردبوو، خو لاوى و پيس نه هاته بهرچاو، كاتر مي رده ي سهر له به ياني بوو، تارادده يه ك هه وا خوش بوو، له هه ر كو لانيك نه هاته دهر به سهر شه قامه كه دا نه روشته، له بهر گهر مى هه وا پيوستى به وه نه بوو ده سته كاني به يه كدا به يني.

روژاني كو تايى مانگى ئيسفهند بوو، په روانه نوقمى خه يالاتى بوو، به هاتوچوى نيو شه قام و تيراماني ري بواران له دوكان و شوينه كان بچووكترين گرنگى نه ده دا.

سواري ته كسييه ك بوو، له بهر انبه ر پاركى لاله دابه زى، به هه ر چوارده وردا نه يروانى، ناو پاركه كه چول بوو، چونكه له م هه وا سارده زستانيه دا كه س نه ده هات بو ناو پارك، په روانه كاغزيكى به ده سته وه گرتبوو راينه وه شاندا، به هه ر لايه كدا نه يروانى كه سيكى نه دى چاره پروانى تيا به دى بكات، تا نهو كاته ي ده ستيك خرايه سهرشاني، ناوپى دايه وه، ژنيك تارادده يه ك جوان، بالايه كى وه كو خو ي، پينستى گه نى، هه واى سارد تارادده يه ك نهوى سوور كردبووه وه، لوتى هه لو يى و چاوانى تا رادده يه ك گه ش بوو. به شيوازيكي دوستانه و گوماناوى وتى:

- ئومىدەوارم ھەلەم نەكردىبى!!

پەروانە زەردەخەنەيەكى كىردو وتى:

- نازادە خانم؟

نازادە دەستى بۇ درىزۇ كىردو ھەردو بە گەرمىيەو دەستى يەكيان
گوشى، نازادە لەگەل ژنىك بەرەو پووبوو، تا ئەندازەيەك لە خۇي
جوانتر بوو، پەروانە زانى كە لۇچەكانى لاچاوى و نىوچەوانى گەواھى
تەمەنى ئەونىن، بەلكو خەمى زۆرو زەجرى زەمانە وای لىكردون.

- لەوھى كە نىگەرەنم كىردى، داواى لىبوردن دەكەم.

- پىش ھەموو شتى دەمەوى بتناسم.

پەروانە شىوازىكى پوزشانەى بە خۇگرتو خەندەيەكى ھىنايە سەر
لىوى، وتى:

- بە راستى لە تەلەفۇنەكەدا نەمتوانى خۇم بناسىنم... من

پەروانەى ئىمانىم، ئەبى بلىم بە داخوھە ھاوسەرى بەھزادە!

- خوايە گيان! زۆر خۇشخالم كە توانىم بتىنم.

- منىش ھەروھە.

پەروانە تەماشايەكى كاترژمىرەكەى دەستى كىردو ھەروا لەگەل نازادە
خانم بە ناو پاركەكەدا پىياسەيان دەر كىرد، وتى:

- من كاتى زۆرم بە دەستەوھ نىيە، ئەترسم بەھزاد لە ھاتنە

دەرەوھەم ناگادارىبى، دووبارە وھكو سەگ بەرىتتە گيانم.

نازادە خانم نىگايەكى دلسوزانەى تىپرى و بە شىوازىكى دوستانە وتى:

- لەگەل توش!..!

پهروانه به جوانی له مه به سته که ی گه یشت، شانہ کانی به زکرده ووه زه رده خه نه یه کی تالی کرد، به رانبری وه ستاو به خیرایی وتی:

- نازاده خانم تکات لیده کهم به هر ریگایه ک بووه بیهنام پزگار بکه، مه هیله نهو منداله پاگو بیگونا هه به بو نه ی نهو پیاره نه گریسه وه له که دار بی، نهو نه یه وی بیهنام تی که لاوی کاره که ی بکات، توخوا تا درهنگ نه بووه فریای بکه وه.

نازاده نیگایه کی فرمی سکاوی تی پری، هه ولی دا شتی ک بلی، به لام وشه کان له گه روی گیر بو بووه.

پهروانه له به رانبری وه ستابوو، له گه ل تی که چوونی حالتی نهو واقورماو وتی:

- چی بووه نازاده خانم؟

- هیچ نییه باوه پرم نه ده کرد تا نهو رادده یه درنده بی، به زهی به کوپی خویدا نه یه ته وه، پهروانه به دلگران ییه وه سه ریکی بو جولاندو، نازاده پرسى:

- زورباشه... نه خشه یان چیه بو بیهنام؟

- به خیرایی باسه کهت بو ده لیم، چهند شهو له مه و بهر به هزاد میوانی هه بوو، له هه مان داروده سته ی قاچا خچی تریاک و هیروین! یه کیان پیش نیازی کرد بیهنام بهو بسپین، بو گو یزانه وه ی شته کان له نیوان شاره کان، نهو به ناو نیشانی هاوکاری شو فی ر که متر ده بیته جیی گومان.

- ناخ خوی گه وره!!

- نارام نه بوو نه متوانی خو می لی بیدهنگ بکه م، من نه وه نده

له ژیر باری گراندام نه متوانی دژی ئەم تاوانه بووهستم.

- به راستی نیگهرانم... ده بووایه بۆ زه ماوه‌ند کردن له گه‌ل ئەم
دپرنده لانی کهم پرسیاریکی ژنی پیشوت بکردایه، گهر له
دووسی کهس بمانپرسیایه دوو چاری ئەم ناله‌باره نه‌ده‌بووین.

په‌روانه خه‌نده‌یه‌کی کردو وتی:

- به‌لام قه‌ده‌ر ویستی من هه‌له بکه‌م و ته‌واوی خوشی و نارامی
واز لیبینم و خووم بکه‌مه دیلی ئەم پیاوه دپرنده‌یه، که هه‌ر
چرکه‌یه‌ک له‌گه‌لیا ژیان سه‌د جار خووزگه به مهرگ خواستنه.

تازاده تالیی روژانی ژیان له‌گه‌ل به‌هزاد بیرکه‌وته‌وه، هیشتا له بیریا
مابوو، به شیوازیکی گوماناوی ته‌ماشایه‌کی په‌روانه‌ی کردو به نارامی
وتی:

- بۆچی لیبی جیا نابیته‌وه؟ گهر چاوه‌پروانی روژی له روژان
ئاکاری بگوپی و ببیته‌ مروقه، له هه‌له‌دای، من ئەزمونیکی زۆرم
له‌گه‌لی هه‌بووه... نوو سال!!

په‌روانه سه‌ری به‌رزکرده‌وه و فرمیسیکی گهرم که به گونایدا هاتبووه
خواره‌وه به په‌نجه پاکی کرده‌وه و به نارامی وتی:

- من شه‌ش مانگ زیاتر نییه له‌گه‌ل ئەو ده‌ژیم... له سه‌ره‌تاوه
هه‌مان ئومیدی که توو نوو سال چاوه‌پروانی بووی، چاوه‌پروان
بووم نیسته که به راستییه‌که‌ی گه‌یشتووم، ئیدی ناتوانم.

- بۆچی؟

- چونکه پای که‌سیکی دی له نیوه‌نده‌که‌دا هه‌یه!!

تازاده سه‌رسامانه تیی راماو به هیمنی وتی:

- یانی تۆ سکت ههیه؟
 پهروانه به نامارهی سهر وه لای نه ریی داوه، نازاده وتی:
 - نای خودای من! ترسناکه... نیسته جیابوونهوه نهسته مه... تۆ
 نه بی زیاتر زه جر بکیشی.
 چند ده قیقه یه کی دیکه پیکه وه دووان، پاشان بهو ناکامه گه یشتن،
 نازاده پاش پرس و پرا له گهل دایکی هه ر چون بووه، بیهنام له تاران
 دوور بخاته وه، پهروانه هیوای سهر که وتنی بۆ خواستن، له وهی دایکی
 بیهنامی ناگادار کرد بووه وه ههستی به نارامی ده کرد.
 نازاده دهستی نهوی به گهرمی گوشی و سوپاسی کردو تا دوا ههنگاوی
 خیرای پهروانه به چاوی پر فرمیسکه وه تیپراما، پاشان به
 خه مبارییه وه وه کو کچیکی بچوکی ون بوو به ره و مال گه پرایه وه.

* * * * *

ساته کان بووبووه مایه ی دلّه کوتی و بیئارامی، نه یویست هه رچی
 زووتره خو ی بگه یه نیته ماله وه، نه خشه یه که له سه رییدا بوو له گهل
 بیستنی ناوی خو ی تیک شیوا.
 به گیزو ویژییه وه ته ماشایه کی ره سولی به قالی کرد، قهرزاری بوو، به
 داواکارانه وه ته ماشای کرد:

- داوایه کتان هه بوو؟

ره سولی به قال به نارامی وتی:

- وه للا، جوریک ته ماشام ده که ییت، ده لیی من قهرزاری تۆم!!
 به هزاد ههستی به شهرمزاری ده کرد، به دهنگی بهرز وتی:

- له م روزانه دا پاره کهت ده ده می، نه زانم چیمان بردووه، پۆد

لینمه ده، نهو له ریزه دوکانه که دور کهوته وه، دهنگی ره سولی بیست که وتی:

- نه فرهتت لیبی پیاو که له قسه تیناگهی، خوا بکات زوتر شهرت لهم گهره که دور بکه ویته وه، ره سولی به قال پارچه په ریزه که به دهستییه وه بوو بو پاک کردنه وهی شووشه ی دوکانه که ی، رایوه شانده به دله خورپه وه چوه نیو دوکانه که ی.

* * * * *

له سر پارنه ی پی سوپا، په روانه دهنگی کی هیواشی کردنه وهی کلیه که ی بهرگویی کهوت، له چیشته خانه هاته دهره وه، به هزادی به قیافه یه کی ترسناک و هراسان بینی.

په روانه بیده نگ و نارام بوو، به هزاد به پیلاوه کانه وه هاته ناو موله که و به توپه ییه وه لیی نزیک بووه وه، په روانه نه یقوانی دزه کرداری نیشان بدات، په روانه ههنگاو یک چوه دواوه تا له بهر په لاماره به هیزه کانی به دور بی.

نیگای له توپه ییدا رهش هه لگه پرابوو، نه یزانی وه که نه زدیها پیچ به خوی نه دا، رقو توپه یی نه و هات بووه جوش، هه ولیده دا به خوی نساردییه وه هه لس و کهوتی له گهل بکات، به لام به هزاد موله تی پینه دا و بی پسانه وه دهستی کرد به پرسیار کردن لیی:

- کارت به نازاده چی بوو؟

په روانه له جینی خوی وشک بوو سه رسو پماوانه ته ماشای کرد.

- وانه زانی نازانم چی ده که ییت و بو کوی ده چی؟

پەروانە گىژ بوو بوو، رووى لەو لاداو بۇ لايەكى دىكەى سوپاند.

بەھزاد بازووى گرت و بە توپەيپەو و تى:

- مەگەر پىم نەوتبووى مۆلەتى چوونە دەرەووت نىيە؟

كاتى بىدەنگى پەروانەى بىنى، بالى زياتر گوشى و تى:

- وتم كارت بە ئازادە چى بوو؟

- تەنھا دەمويست بىناسم و لەنزىكەو بەيىنم.

- ھەر ئەوئەندە؟

پەروانە بە نىشانەى ئەرى سەرى جولاند، پاشان بۇ كۆتايى ھىنان بە

باسەكە بە توندى و تى:

- ئاي! چىشتەكەم سووتا!

بە خىرايى بۇ رزگار بوون لە چىنگالى بەھزاد خوى راتەكان، بەلام

بەھزاد بە دەستى راستى قۆلەكەى دىكەى گرت و بۇ لاي خوى

رايكيشا، ددانەكانى چىركردەو و بە توپەيپەو و شەكان لە دەمى

دەرچوون:

- راستىم پىدەئىي يان پارچە پارچەت بكم؟

- بەھزادگيان تو خودا ھىندە بەدگومان مەبە، ئاخىر ئەتوانم چ

كارىكم بە ئازادە ھەبى جگە لەوھى بەو ئاشنا بم و كەمى لە

بارەى بىھنامەو قسە بكمين.

پەروانە دانى نابوو بە پەيوەندىەكى خوى و ئازادەدا ئىدى نەيدەتوانى

حاشا بكات.

زىلەيەكى بەھىز بەر گۆناى كەوت، فرمىسك بە گۆناى ھەنەمدا ھاتە

خوار، ئەو مندالە بىتوانە خەمبارە، شاھىدى ئەشكەنجەدانى دايكى

بوو، وهكو مؤم نه توایه وه، له دله وه پښی خوش بوو دایکی له به مزاد
جیابیته وه و پیکه وه له گوشه یه کدا به نارامی ژیان به سهر بهرن.
په روانه نه مړوش بیړه حمانه که و ته بهر لی شاوی شهق و زله، کاتی
به مزاد ماندوو بوو وازی لی هیئا، ساتی دواتر بوونی هیرویین به ناو
ماله که دا بلای بوو یه وه.

سه نهم له بهر گریان هه موو گیانی ده له رزی، خوئی هاویشته باوه شی
دایکی و ته ماشای دهستی زامدارو دهم و چاوی شین بووه وهی ده کردو
به دهستی بچووکي به هیواشی فرمیسه که کانی سهر گونای دایکی
پاک کرده وه.

* * * * *

۵

ھەوا دىگىر خاۋىن بوو، نەسىمىكى ھىۋاش بوونى بەھارى لەگەن
خۇي ھىنابوو، بوونى خۇشى و شادى، ھەتاۋى پاش نىوھپۇي دواين
پۇژى سال، گەرمى خۇي بەجى دەھىشت بۇ دانىشتوانى سەر زەوى،
ھەموو شوينىك جوان و دىگىر بوو، جگە لەو تەمومژەي نىشتبووھ سەر
دى صەنەم، تەنھا شوينىك كە ئەيتوانى لە چوارچىۋەي مالاكە لىۋەي
فېرار كات و پىگەيەك بەرەو دەرەۋەي ببات، ۋەستان بۇ لاي پەنجەرەكە،
بالا كورتەكەي پىگەي نەدا جوان ناو كۆلانەكە بىنى، مېزىكى ھىنار
خستىيە ژىر قاچى، ئەنىشكەكانى خستە سەر لىۋارى پەنجەرەكەر
دەستى خستە ژىر چەناگەي و نوقمى دەرئاي بىر كىرەنەۋە بوو،
بىر كىرەنەۋە لە يادەۋەرىيەكانى خۇي.

... شەۋى جەژنى سالى پارى بەبىر ھىنايەۋە كاتى بابەگەرە برىيە
بازارو جواتترىن جلو بەرگو پىلاۋى بۇ كېرى كراسىكى مەخەلى
قاۋەيى بۇ پەروانە كىرە دىارى، دايە گەرەشى داۋاي لى كىرەبوو تا
چاۋەكانى بنوقىنى، كاتى چاۋەكانى كىرەۋە، بووكەشوشەيەكى تۇ
ئالتونىي جوانى بىنى، لە خۇشىدا چاۋەكانى ئەدرەوشانەۋە.

دلىخۇش و سەرقال بوو، بۇ ئەۋەي سەر بخاتە سەر دايكى، نەر
سفرەيەي كە دايكى بە سەلىقەي خۇي رازاندبويەۋە، قاچىكى لىنار
تىكەلى كىرە، لەۋەي كە دايكى تۈرە كىرەۋە زۇر شادمان بوو، پەروانە
كەۋتە داۋاي، صەنەم بە خۇشحالىيەۋە خۇي لە پشت بابەگەرەيەۋە

حه شار دابوو.

پهروانه زور له سهر خو فرمیسیکی دهرشت، باش نهیزانی ههواي ساردو
بیدهنگی ماله که صه نه می بردوته بیری جهژنی پارسال، قورگی گیرا
لهوهی که ههولنی نه دابوو دیاریی بو بکریت، سهرزه نشتی خوی کرد،
بیریک به میشکیدا هات و به خیرایی چوو بوو لای جانقا چهرمه پرهنگ
سووره کهو کردییوه دواتر سهرپوشیکی ناوریسمی گولداري دهرمینا.

زوره کهی به جی هیشت و گه رایه وه هوله که، له سهر نوکی پی نه پوشت و
خوی گه یانده صه نه م و له پشته وه سهرپوشه کهی دا به سهریدا، صه نه م
لای کرده وه، پهروانه فرمیسیکی پهنگ خواردوی له چاوه کانیدا هست
پی کرد، کاتی دهموچاوی له ناو سهرپوشه که دا که جوانتر نه هاته
به رچاو بیینی نوقمی له زهت نه بوو، به لام غه مباری به رده وامی صه نه م،
بو پهروانه کوشنده بوو، به بیینی دایکی فرمیسه که کانی رینچکه یان
به ست و سهری خسته سهر شانی دایکی و به نارامی گریا.

له م کاته دا زهنگی دهرگا له یهکی کردن، پهروانه چارشیه گولداره کهی
دا به سهریدا و دهرگای کرده وه، پیره میردی پوخته چی سلای کردو
وتی: -- خانمی نیمانی؟

- به لئی خوم.

- نه م به سته یه بو ئیوه یه، به پوستی خیرا گه یشتوه.

پهروانه لینی وهرگرت و سوپاسی کرد، له لایه ن دایک و باوکییه وه بوو،
خوشییه کی بی نه ندازه که و ته دلای و له پوخساریدا به دی ده کرا.
له و هه موو دورییوه نه وانیان له شهوی جهژندا له بیر نه کردبوو، به
خیرایی له قادرمه کان نه هاته خواره وه به دهنگیکی له رزوکوه، چند
جاریک صه نه می بانگ ده کرد، له گه ل کردنه وهی به سته کان، صه نه م

گرتی به دستییوه بونی کرد، چونکه باوه‌ری و ابوو بونی بابه‌گورهو دایه‌گوره‌یان لی پیچراوه.

براکه‌ی پهروانه بۆ خوشکه‌زا تاقانه‌که‌ی جووتی گواره‌ی زۆر جوانی ناردبوو که له خوشیدا تیشکی شادی و هه‌لچوون له چاوانی سه‌نهم نه‌دره‌وشانه‌وه.

به‌سته‌یه‌کی تر که تایبتهت بوو به سه‌نهم پانتۆل و بلوسیکی بیجی بوو، تا دل حز بکات جوان بوو، سه‌نهم خۆی به‌سه‌ر پیوه نه‌ده‌گرت، نه‌وان کراسیکی خۆله‌میشیشیان بۆ به‌مزادو بۆ بیه‌نام پانتۆلیکی قاوه‌ییان ناردبوو.

پهروانه بووبوو خاوه‌ن جووتیک پیلای گرانبه‌ها، له هه‌مووی گرنه‌گر بۆ پهروانه نه‌وه بوو که سه‌نهم نه‌مشه‌و دلخۆشه‌و وا هه‌سته‌مکات بابه‌گوره‌و دایه‌گوره‌ی له لایین.

"کچی خوشه‌ویستم پهروانه گیان: سلایکی گهرمی باوکانه‌ت لیبی، من و دایکت باشین به‌لام به‌راستی دل‌مان بۆتان ته‌نگه هه‌لبه‌ت وا نه‌زانی به‌ته‌نیا بۆتۆ، نه ، زیاتر موشتاقی دیداری کچه جوانه‌که‌م سه‌نهم گیانین، له‌وه‌ی که بیستمان خوشبه‌ختی و چیژ له ژیان نه‌به‌یت، زۆر دلخۆش بووین و خه‌یالمان ناسوده بوو، کچه‌که‌م زیاتر له خۆت ناگات له‌سه‌نهم بیته". پهروانه ئیدی نه‌یتوانی دیره‌کان به باشی بیینی، دایک و باوکی بیچاره واهه‌ست ده‌که‌ن نه‌وه به راستی خوشبه‌خته، له کاتی‌که‌دا گهر دایکی کاترمی‌ریک له ژیانیه‌ی نه‌وانی بدیایه، بیگومان سه‌کتی ده‌کرد، به‌لام پهروانه له‌وه‌ی باوکی و دایکی ناسوده بوون دله‌گرانی نه‌وان نه‌بوون، هه‌ستی به نارامی ده‌کرد.

* * * * *

- زورجوان بوویت کچه کم، ئیستا ئیتر کاتی خوڤه تی برۆ.
 پهروانه نیگایه کی پر له غروری برییه سه نه م، زه رده خه نه یه کی کم
 رهنگ که و ته سه ر روخساری به دوا ی سه نه م که وت بو هۆله که.
 دهنگی دلفرینی سه نه م که سلاوی له باوکی ده کرد، ژوره که ی پر کرد.
 بهزاد که تازه که یشته بووه جی خه ریکی دا که ندنی گۆره وییه کانی بوو
 سه ری به رز کرده وه سه نه می بین ی، قژی سه نه م وه کو کلکی نه سپ
 به سرا بوو، به دوو لای سه ریدا شو پر بوو بووه وه، هه روه ک چه ترنکی
 ئاوریشم، له ناو نه و جل و به رگه دا که وره تر و جوانتر نه هاته به رچاو،
 لیوه کانی وه ک گول که شاهه بوون، تیشکی شادی له چاوانیدا
 نه دره وشایه وه، سه نه م له وه ی که بهزاد به جوانی و نارامی ته ماشای
 ده کرد زور دلخوش بوو، رای کرد بو لای و به شادییه وه وتی:

- بابه گیان! جوان بووم؟

بهزاد ته ماشایه کی سارد و سه پی کرد، دواتر چاوانی برییه پهروانه،
 قژی له دواوه به سته بوو کراسینکی سورمه رهنگی کرد بووه به ری، بهزاد
 پیشتیش نه م جلانه ی له بهر پهروانه دا بین ی بوو، به لام نه م پرۆ
 شیوازیکی تر بوو، خه تیکی ره شی کال جوانییه کی تایبه تیان به
 چاوانی به خشی بوو، پهروانه زه رده خه نه یه کی کرد و وتی:

- ماندو نه بی، چا نه خویت بو ت بینم؟

دواتر بیدهنگی بالی به سه ر ماله که دا کیشا.

له پر بهزاد له جینگه ی خو ی هه ستا، دهسته کانی خسته که له که ی و
 نهستی کرد به قه ده م لیدان، هه رجاریک قاچی ده نا به ناو هۆله که دا،
 هه نگاوه کانی توندتر و تو په تر ده بوو.

- کی رینگه ی به تو داوه نه و کچه ناوا پر ره ونه ق بکه یت؟

پهروانه نهیده ویست دووباره شهر دهست پیبکاه تهوه شهوی جهژنو نارامی ماله کهیان بشیوی، به زرده خه نهوه وتی:

- بوچی خراپه؟ بیبینه چند جوان بووه!

- به پارهی دزی؟

بهزاد نه مهی زور به راستی بوو، پهروانه له جینی خوئی وشک بوو،

له سر سوپرماندا دهی کرایه وه، به پچر پچری وتی:

- وت چی؟ دزی؟

بهزاد پیکنینیکی گالته جارانهی کردو وتی: - به راستی جینی

سهر سوپرمانه! بوچی دهرینه ره کان نایه نه مالی نیمه و نه نمایشه

بیبن، هونه ریشیه کی شاره زای وهک تو پهیدا بکن.

صه نه که له شیوازی قسه کانی بهزاد ترسا بوو، خوئی نالاند بوو له

دامینی دایکله وهو چمکی کراسه کهی به دهست گرت بوو، پهروانه

له گهل نهوهی ههستی به سستی و لاوازی خوئی دهکرد، ناگای لهو

حالهی نهو بوو بو نهوهی نارامی بکاته وه توند له نیوان دهسته کانی

خوئی گوشی، پهروانه رینگهی به خوئی نه دده له بهرانبهر بهزاد

پیداگری بکات، هونلی دده شادی نه شهوی صه نه نه شیوی.

پهروانه دهنگی جیرهی ددانه کانی بهزادی نه بیست پاشان وشه

ناشیرین و ریژنهی جینیوی بهزادی بیست که هر کامیان کوته کیک بود

بهر سهری دهکوت.

- بهوهی که به لاشخورو بیکار نه خون و نه خهون دانا کهون، دهست

به گیرفانه کانی مندا نه کهیت ههی بیمشک؟

پهروانه له تور په پیدا نه لرزی به یه کجاری کوته پوئی خوئی له دهست داو

نه فرتهی لهو کارهی دهکرد:

- بیدنگبه بهمزاد! نه فامی چی نه لئی؟ بوچی بووختان نه کهیت؟
 نارامت نه گرت تاخوم پیت بلیم چی بووه!

بهمزاد نهیده توانی باوهر بکات که نهوه پهروانه یه له بهرانبر نهودا
 وهستاوه و هره شهی لیده کات، له مهو بهر هر که بهمزاد توپه نه بوو نهو
 هیواش له گهلی نهودا، پهروانه له بهرانبری بیباکانه وهستاو به ههمان
 ناواز وتی:

- ههشت مانگه خیزانی تووم، مال هینی خوومه! ههموو
 شتومه کهکان هینی منه! گهر نهو تووزه پاشه کهوته که له بانک
 دامنا بوو وهرم نه گرتایه تهوه نیسته خووم و صهنم له برسا
 نه مردین، چونکه تا نیسته ریالیکیت پیم نه داوه.

- پاره کهت یان خهرجی گهنده کارییه کانت نه کهیت، یان ورده
 داواکارییه کانی پهردیس خانم جیبه چی نه کهیت، نهوت
 نه هینایه نه ماله، له بهر خاتری نهوه نه بوو نیمه دلگران نه بین،
 به لکو له بهر نامانجه کانی خووت خانویه کت بو به کری گرت و
 مافی نیمه زور ناسان نه کهیته نهستی نهو پهردیس به بی
 نابرووه.

بهمزاد که له پشت پهروانه وهستا بوو، وهکو کوره هات بووه جووش به
 خیرایی سوپاو نهستی له ههوادا بهرز کرده وهو شه قازله یه کی به میزی
 دا له گونای پهروانه، فرمیسک چاوانی پهروانه ی نه سووتاند، به لام
 لیدی نهیده توانی بیدنگ بی، دووباره لیوان لیو له توپه یی له کاتی کدا
 نهستی به پومه تییه وه گرت بوو، وتی:

- وا نه زانی کهس ناگای له کارت نییه، منت له ماله زیندانی
 کرده تا سه ریوش بدهیت به سهر کاره چه پهله کانتا، گهر چی

ئەسىرى ئەم چوار دىوارەم، بەلام ئەزانم كە تۆ... بە جۆرىك
وشەى (تۆ) لەزارى دەرىپەرى مالهەكە دەنگى دايەو، بەردەوام

بوو:

- بەشى خۆت لە ميوانخانەكە فرۆشت و رۆيشتىت، دەستى

كچىكى بى ئاپرۆت گرت بۆ ئەوھى لەناو باندى قاچاخ

فرۆشەكاندا جىي خۆت بكەيتەو!

كاتى بىدەنگى بەھزادى بىنى، دەستى بە قزى صەنەمدا ھىناو ھەموو

تواناى خۆى كۆكرەوھو وتى:

- نەفرەتت لىبى.

لە بەرانبەردا بەھزاد ھەموو ھىزى خۆى لە مشتىدا كۆكرەوھو

مشتىكى جەرگىرى دا لەناو سكى پەروانەو خستى، صەنەم ھاوارىكى

جەرگىرى كرد، بە جۆرىك ھاوارى پەروانە لە ناويدا ون بوو، ھەناسەى

پەروانە لە سىنەيدا بەند بوو لەبەر زۆرى تازار وەك مار خۆى پىچ ئەداو

رەنگى شىن ھەلگەرا.

بەھزاد كە بىنى پەروانە شىن ھەلگەرا سەرسام بوو، بە چاوانى ئەبلەق

بووھو چەند ھەنگاويك ھاتە دواوھو گەيشتە ناو دەرگاگە، صەنەم بە

گرىانەو پانتۆلەكەى گرت و بە شىوھىەك كە دلى ھەر مروفىكى وەژان

ئەخست و ئەيلەرزاندو فرمىسكى لە چاوانىدا جارى ئەكرد، وتى:

- بۆ كۆى ئەچى؟ وەرە دايكم ببە بۆ نەخۆشخانە! ئىستە كە لىت

داوھ بىبە چاكى بكَرەوھ، بپوانە خەرىكە ئەمرى!

دواتر ئامازەى بۆ دايكى كرد، كە بە رەنگى شىن بوونەو پىچى بە

خۆى ئەدا، بەھزاد قزى جوانى ئەوى لە دەستىيەو ئالاندو فرىيدا بۆ

لاى دايكى.

صه‌نم هاواری کردو وتی:

- به هموو کەس دەلیم تو دایکمت کوشت! چوو بۆ لای دایکی و
هاواری کرد، په‌روانه هه‌ناسه‌ی دەر نه‌دهات پیچی به‌خۆی
نه‌دا، له‌م ماته‌م سه‌رای بی‌که‌سییه‌دا ته‌نها کەسی نه‌یتوانی
تۆزقالی هیوا بخاته‌ دلی صه‌نم میهریی بوو.

به‌خیراییه‌کی چاوهرپوان نه‌کراو، ده‌نگی ئامبولانس له‌ناو کۆلانه‌کە
به‌رز بوویه‌وه، شوڤیره‌که که‌ گریانی بۆ حالی صه‌نم ده‌هات به‌خیرایی
خۆی گه‌یانده‌ نه‌خۆشخانه.

صه‌نم مۆله‌تی چوونه‌ ناو به‌شه‌که‌ی نه‌بوو، به‌بی ئارامی له‌پشت دەرگا
به‌ستراوه‌که، گریانیکی سوتینه‌ری ده‌کرد، به‌جۆریک ته‌واوی نه‌خۆش و
کارمه‌ندانی نه‌خۆشخانه‌ی هینابوووه‌ جۆش، کاری له‌ هه‌موویان کردبوو،
ئه‌و تا ئیستاش له‌ناو گیژاوی ئه‌و پێشهاته‌ غه‌م ئه‌نگیزه‌دا په‌لی
ئه‌هاویشته‌، میهریی که‌ له‌ ئاخ‌ر شه‌وی سالد‌ا دوور له‌ خیزانه‌که‌ی
هه‌ستی به‌ ته‌نهایی ده‌کرد، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش بۆ ئه‌م کاره‌ساته‌ جه‌رگه‌ره
فرمیسکی ئه‌باراند، له‌ پزیشکه‌کان ئه‌پارایه‌وه هه‌موو توانای خۆیان
بخه‌نه‌ کار بۆ رزگارکردنی په‌روانه.

پزیشکه‌که‌ی پیاویکی به‌ ته‌مه‌ن و روخۆش بوو، برۆکانی جوت کردو
به‌ ئاوازیکی له‌سه‌رخۆ وتی:

- ژنی بیچاره‌ ئاوا‌ی به‌سه‌ر هاتوووه‌ هینشتاش له‌و چاوهرپوانی

ژیان بین؟

- زیندوو ئه‌می‌نی؟

- تۆ چی ئه‌ویت؟

- دراوسینانم.

- لهو رووداوه چی نهزانی پیمان بلی؟

- دهنگی هاتو هاواری میزدهکهی ههمیشه بهر گوی نهکویت،
نیمه پنی راهاتووین، پیاویکی شیتو شروره ههمیشه
خیزانهکهی بهر کوتهک نهدا.

پزیشک ههناسهیهکی ماتهمی ههکیشاو وتی:

- پیویسته نیمه پوولیس له رووداوهکه ناگادار بکین، نیومش
بفرموون خهسلتهکانی نهو بلین تا ههرچی زوتره دهستگیری
بکن، نابی بیهلین له دهستی یاسا را بکات.

میهری قسهکانی نهوی راستاند، بیپسانهوه فرمانهکانی پزیشکی
جیبهجی دهکرد.

پهروانه جگه لهوهی مندالهکهی لهبار چووبوو، زهربهیهکی کاریگر بهر
گورچیلهی کهوتبوو که بووبوو هوی نیگهرانی پزیشکهکان.

میهری به چاوانی پر نهسرینهوه روشت بو بهشی ناگادارییهکان،
دوای وهرگرتنی ژماره تهلهفونی براکهی، نهوی له حالهکه ناگادار
کردهوهو به دلی غهمگینهوه هولهکهی بهجیهنشت، ههستی دهکرد
لهناوهوه گپی گرتوو، گریی سهروپوشهکهی شل کردهوهو له قادرمهکان
هاته خوارهوه بو ناو نهخوشخانهکه.

به بینینی سهنهم که لهسه قادرمهکان سهری نابوو به دیوارهکهوه،
گریان بهر نهوکی گرت، بو نهوهی سهنهم نارام بکاتهوهو تا کاتی
پزیشک نهنجامی تاقیکردنهوهکان نهاداتهوه، بریاریدا بو کاتر میرنک
سهنهم بهناو شاردا بگیری، بهلام هیچ شتی نهیدهتوانی نهو مندال
نارام بکاتهوه..

* * * * *

- چى بووه؟
- تىكايە نزيكتىن كەسى ئەم خانمە بانگ بىكە، پىئويستە بۇ كارى نەشتەرگەرىسى لىرە نامادە بى.
- بەلام ئەو ھىچ كەسى نىيە!
- پىئويستە پىقتان رابگەيەنم كە ئەو جگە لە خويندەرى بىمىز دووچارى رشانەووش بووه، ئەووشى زياتر بۆتە مايە نىگەرانى نىمە ئەوئە سىپلى زەربەيەكى كوشندەى بەركەوتە.
- پەلە بىكە ئاغاي دوكتۇر! تو بىتت و خودا يارمەتى بە!
- من ئىدى ناتوانم ھىچ كارىكى بۇ بىكەم كچەكم!
- مېھرىسى نەيدەتوانى ئارام بىگىرى، قىسەكانى پزىشك وەكو چەكوشىك درا بەسەرىدا. - مەبەستت چىيە؟
- پزىشكەكە بە شىئوئەيەك لە غەمبارىدا ئەلەرزى وتى:
- ئاخىر ئەو نە كەسى وای ھەيە بۇ نەشتەرگەرىيەكەى مۆلەت بدو نە پارەيەكىشى ھەيە.
- نە... نە... تو ناتوانىت ھىندە دلپەق بى كە لەبەر پارەو سودى خوت شاھىدى مەرگى نەخوشىك بىت، ئەوئىش ژنىك كە كچە بچووكەكەى جۆگەلەى فرمىسكى بۇ دەپىزى.
- پاشان دەنگى گرىانى مېھرىسى لە پارەوى نەخوشخانەكەدا دەنگى دايەو، پزىشكەكە كەمى بىرى كىردەو و پاشان بە مېھرەبانىيەو وتى:
- باشە، ھەر كارىك لە دەستىم بى درىغى ناكەم... پەيمان بى.
- دوكتۇر پىمان بلى ھىوايەك ھەيە؟
- ھەرچەند زۆر ھىلاكە، بەلام نىمە ھولى خۇمان ئەمەين.
- مېھرىسى زەردەخەنەيەكى بۇ كىردو سوپاسى دوكتۇرى كىرد.

میهریسی له کوی بوویت، ئەم مندالەت هیناو تە لای مزو خوشت
 رۆشتی کە...! موحسین شیوازیکێ دیزانە ی بە خۆهوه گرتبوو، میهریسی
 بە لەسەر خۆییەوه پئی وت:

- وام ئەزانی تۆزقالی سۆزو بەزەیی لە دلتا هەیه!

موحسین برۆکانی جوت کردو وتی:

- بوچی نییه؟

میهریسی بی ئەوهی وه لای بداتەوه، بە تانییهکی هیناو دای بە
 صەنەمداو گالته جارانه بە موحسین کە هیشتا تەماشای تەختی
 ژوورەکە ی دەکردو لەسەر قەنەفەکان دانیشتبوو، وتی:

- مندالەکە بە برسییتی خەوتبوو، لانیکەم بە تانییهکی

سەرچەفیکت پیابدایه! موحسین نیگایهکی بیقەراری پرپیه

میهریسی و بە شیوازیکێ پارانهوه وتی:

- لەوکاتەوه تۆ رۆشتویت بیپسانەوه ئەگری، هەرچییهکم کرد

نەمتوانی نارامی بکەمەوه، بیئاقەتی دایکی بوو، تا خەو

بردییەوه نەمدەویرا نزیکێ بکەوم، ترسام گەر بە ناگا بیتهوه

بە هانە بگری و دەست پیبکاتەوه، دواتر وه کو شتیکی

بیرها تیبتهوه وتی:

- ... بەراست بیهنام، کاتر میریک لەمەوبەر هاتەوه، لە پشت

دەرگا کەوه بوو، هەرچەند وتم وەرە ژوورەوه رازی نەبوو دوا ی

ئەوهی لەم بەسەر هاتە ناگادار بوو، وتی: ئەچم بۆ لای دایکم.

* * * * *

۶

بهار بوو هموو شوینی جوان و دلگيرو رۆح په روهر بوو، گه پران و جموجول له هموو شوینی بهرچاو نه کوهت، نه سیم سه مای به پرچی درهخت و گیای دهشته کان نه کردو خوشی و شادی به ژیان نه به خشی. به لام له گوشه و کهناری نه م دنیا بیوه فایه دا، کهسانی هن دهسته و نه ژنوو غه مبار له گوشه یه کی تاریکدا تهنه او بیکهس به دلی پر له دوردو که سه ره وه دانیشتون و نه شک نه پیرن، بوونه ته گه مه جاپی چاره نویسی نه ویستراو نازانن باجی کام گونا هه نه دن.

سه نه م که نیستاش دایکی نه خوش و ماندوو له گوشه یه کدا هاواری نه کرد، چه نه ناره زوومه ند بوو که کاشکی ژیانیان وه ک رۆژه سه ره تاکان بووایه، به وهش رازی بوو، هه رچه ند دایکی لی دانی نه خوارد، به لام ناوا که نه فتی سه رجی نه بوو.

نیستا سه نه م ده بووایه بهرگه ی برسیتیشی بگرتایه، جل و بهرگه کانی که رۆژانه له بهریدا بوو له بهر زور پوشین و پیسی پوابوو، په روانه به چاوانی پر فرمیسک له کاتی کدا توانای گریانی نه مابوو، دلی به حالی کچه که ی ده سووتا زیاتر نیگه رانی نه وه بوو که نه یده توانی له سه رجی ته نانهت بچوو کترین جوله ش بکات.

بینهام له گهڼ دایکی چوو بوو بؤ زهره وهی ولات و بهمزادیش له دواي نهو شهوه وه لانه یه کی شهوانه ی به خوی نه هینشتبوو.

کاتی پهلوانه داوای لیوانی ناوی له سهنم کرد، زهره خه نه یه کی بؤ کردو له جینگه کی هستا، به لام برسیه تیه کی به نه اندازه یه ک بوو نهیده توانی خوی به پیوه بگری، به چاوی تاریک بوو ههردوو دهستی به سهریه وه گرت و له جینگه ی خوی دانیششت.

پهلوانه به خه مباریه وه ته ماشایه کی کرد، خوی کهم کهم له سهر جینگه که هستا، دهستی کی خسته که مری و دهسته که ی تری خسته سهر نه ژنوی فشاری خسته سهر، به دژواری چهند ههنگاو یکی به رهو سهنم نا، پهنگ به پرویه وه نه مابوو، دهسته کانی وهک سههول و ابوو، ناره قینکی سارد ناوچاوی ته پر کردبوو، لیوه کانی به هیواشی جولاندو ماچینکی سهری کچه کی کرد، سهنم به بی هوشی ته ماشایه کی کرد، پهلوانه زهره خه نه یه کی بؤ کردو دواي کیشانی ناهیکی قوول، به هر کیشمه کیشمن بوو خوی گه یانده چیشتخانه، له وهی له ماله که دا مابوو، نهیتوانی جیس بؤ سهنم دروست بکات، گهرچی بچوو کترین جوله بؤ نهو باش نه بوو، چه قوی پاککردنی په تاته ی به دهسته وه گرت، دهسته کانی سهنم چه قوکه یان لی سهند، دایکی به سهر سوپه ماوییه وه ته ماشای کرد، سهنم زهره خه نه یه کی کردو وتی:

- من لیتر گوره بووم، خوم ده توانم لانی کهم جیس بؤ خوم دروست بکه! پهلوانه به خوشحالییه وه ته ماشای دهسته کانی کرد، که چون به خیرایی په تاته که له ناو دهسته کانی ده سوپینئ.

زهنگی ده رگا که بهرز بوویه وه بیده نگیه کی شکاند، نه بن کی بیت؟
نه دهنگه دو مانگ بهرگویی نه که وتوو، سهنم به جولاندنی سهر

دایکی تیگه یاند که نه چئی دهرگا که نه کاته وه، پوستانه چی که صهنه می بیننی نامه که ی دهستی به ره و پروی گرتوو وتی:

- نه م نامه یه بو نیوه یه، تکایه به گوره یه کت بلی با بی نه و دفته ره وارژو بکات صهنه م که می جولاو به خه مبارییه وه وتی:
- به لام دایکم نه خوشه ناتوانی له سهر جئی بجولیتته وه، به نیگه رانییه وه ته ماشای نه وی کرد.

پوستانه چی نامه که ی پیداو زهرده خه نه یه کی کردو مالناوایی لی کردو پاشان سواری ماتوره سورده که ی بوو رویشته، صهنه م به نیگایه کی ناناگایانه، نه وی تا دواخال به پری کرد، ته ماشای پشتی زهرفه که ی کرد به بینینی خه تی به هزاد لهرزی و هه مان ترسی هه میشه یی که له بینینی به هزاد به سهری ده هات دایگرت، به نیگای پرسیار نامیزی دایکی، دو دل بوو، نه یده زانی نامه که ی پیشان بدات، یان به هه مان شیوه که له ژیر جله کانی شار دبووییه وه بیهیلتته وه، که وته ناو دهریای بیرکرنه وه، پاشان نامه که ی دهره یناو به ره و دایکی گرتی، په روانه به بینینی چه په سا له کاتی کدا نه یده توانی سهر سوپرمان و هه لچوونی خوئی بشاریتته وه، له به رانبر نیگای ته ماشاکه ری صهنه م نامه که ی کرده وه:

"بهوپه ری سهر شوپری و ملکه چیییه وه له پشت میله کانی زیندانه وه سلوی خو متان پیراده گه یه نم.

ناره زوومندم له گه ل منداله کاندایانیکی خوش به سهر به ری، به لام دلنیاشم گرفتی زورت بو دیتته پیش له پروی پاره و خهرجییه وه.

بایی نه وه ندهش هه ست و هوشم هه یه هه ست به وه بکه م چه ندهم نفرته لینه که ی، حه قته پیده دم، به لام تو نه وه نده گوره و میهره بانئ، نه زانم لیم دهبووری،

هاوسهری خوشهویستم...

ئیستا فرمیسك دهریژم و پهشیمانم كه چون قسهكانتم له گوی نهگرت تا
ئیستا دهستوپیم زنجیر نهبووایه و له گوشه‌ی نهم زیندانده
دانه‌نیشتم.

ئهبی دان بهوده‌دا بنیم له دوا‌ی نهو پوداوه وه‌حشیانه‌ی خۆم له‌گه‌ل تو
ههستم به نارامی نه‌ده‌کرد، چه‌ند شهو دوا‌ی نهو پوداوه به دواتدا
گه‌رام زۆرم هه‌ولدا، کاتی زانیم چ به‌لایه‌کت به‌سهر هاتووه، نه‌فره‌تم له
خۆم ده‌کرد، ئومیده‌وارم حالت باشتر بووبی، نه‌زانم رۆژانی سه‌خت
به‌ری ده‌کە‌ی، به‌لام په‌یمان ده‌دم کاتی له زیندان نازاد بووم، هه‌موو
شتی قهره‌بوو بکه‌مه‌وه... هه‌موو شتی په‌یمان نه‌دم!!

له کاتی مامه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌دا ده‌ستگیر کرام و ئیستا ناردوویانمت
زیندانی (ئهوین) له تاران، دوا‌ی دان پیا‌نانی من هه‌موو بانده‌که‌مان
ده‌ستگیر کران، که یه‌کی له‌وان په‌ردیسو ده‌بی نه‌وه‌ش بلیم نه‌خشه‌ی
نهم مامه‌له‌یه نهو کیشابووی به هه‌له‌ی نهو من ده‌ستگیر کرام.
نهو جهوت سال زیندانی بو بپراته‌وه و منیش چه‌ند سالی له‌و زیاتر که
ئومیده‌وارم بتوانم که‌می بکه‌مه‌وه.

زیاتر ناگات له بیه‌نام بی گۆنای نهو سه‌نهم له لایه‌ن منه‌وه ماچ بکه،
نازانم له‌گه‌ل باری نابووری چون کی‌به‌رکی نه‌کە‌ی، به‌لام نه‌زانم به
جوانی ده‌ست پیوه نه‌گری و پریکی نه‌خه‌ی، تو ژنیکی قانیعی و من
نهمتوانی له‌و ره‌وشته دزیوانه‌ی خۆم دور بکه‌ومه‌وه.

نازیزه‌که‌م تکات لیده‌که‌م سه‌ردانم بکه! لانی که‌م بو جاریک... پیم
خۆشه‌هه‌بیم، تکات لیده‌که‌م! ته‌نها جاریک... تکات لیده‌که‌م په‌روان
بو ته‌نها جاریک!!"

فرمیسک به گوناکانی پرواندها جوگلهی بهستبوو هستی به نارامییهکی قول دهکرد، زهردهخه‌یهکی کرد، سه‌نم تا نیستا هرگیز دایکی بهو جوانییه نه‌بینی بوو، سه‌نم تماشای دایکی کرد که هه‌ناسه‌ی قول هه‌لده‌کیشتی و هه‌وای به‌هاری لای پنجره‌ک هه‌لده‌مژیت.

کاغزه‌که له‌ناو ده‌ستیدا لولبوو، پاشان تورپه‌یه‌که‌ی کاغزه‌که‌ی پارچه پارچه کرد له‌ناو ده‌ستیدا له پنجره‌که‌وه فرنی دایه دهره‌وه، پارچه کاغزه‌کان له‌نیو دلی کولانه‌که‌دا سه‌مایان ده‌کرد، سه‌نم په‌نای برده بهر باوه‌شی دایکی و نا‌هه‌نگینکی هیواشی له هه‌ناوی نه‌ودا ده‌بیست. پروانه هیچ کات نه‌یده‌توانی به‌هزاد به‌خشیت! له به‌هزاد ته‌نا یا‌هه‌میری تال و هه‌راسان‌که‌ر به‌جی‌ما‌بوو.

* * * * *

درومانگ به‌سه‌ر نه‌خوشییه‌که‌ی پرواندها تیپه‌ر نه‌بوو، نه‌و به توندی هه‌را بوو توانای کارکردنی نه‌بوو، بیری دا‌هاتوری سه‌نم شیتی کردبوو، نه‌یده‌زانی خه‌رجی ژیانیان له چ ریگه‌یه‌که‌وه به ده‌ست به‌ینن، میهری له‌گه‌ل براکه‌ی بو شاره‌که‌ی خویان رویشتبوو ترسو ته‌نهایی له نه‌بوونی نه‌و زیاتر هه‌ست پی‌ده‌کرد، نه‌ومی خواره‌وه ژنو می‌ردی کری‌بوویان، کچیکی هاوت‌ه‌منی سه‌نم و یه‌کن گه‌وره‌ترین هه‌بوو، ده‌نگی پی‌که‌نین و شادی نه‌وان شه‌وان به‌گونی سه‌نم نه‌گه‌یشت و نارزه‌روی نه‌کرد نه‌ویش له خیزانینکی وادا په‌روم‌ده ببو‌وایه. نه‌خوشی له لایه‌ک و نه‌بوونی خه‌رجی له لایه‌کی تر بوونه ه‌وی نه‌وه‌ی پروانه نامه‌یه‌ک بو باوکی بنوسی:

"باوکی بهرینزو دایکی میهره بانم سلأو...

ئومید دهکەم ساغ و تهندر وستبن، هه موومان باشین و باشی ئیوهش له خوا دهخوایین. ماوهیهک له مه و بهر به هزاد دهستی دایه کاری بازرگانی، به داخهوه له مامه له یه کدا به رشکست بوو، له کاتی کدا ئیمه له بیرى نهویدا بووین باری زیانمان به تهواوی بگۆرین، به لام نهفسوس پیچهوانه ی خواستی ئیمه بوو، به هزاد زۆر گرفتارو نیگه رانه منیش ناتوانم هیج یارمهتییهکی بدهم. هیوادارم له م گرفته دا یاوهرمان بن، داوای زیاترتان لیناکه م له م کاته دا گهر بتوانن، خه رچی دوو مانگمان بو بنیرن، مه منون ده بم و زۆر سوپاسیشتان دهکەم، گهرچی داوایه کی زۆریشه، خواتان له گه ل".

کچی خۆتان په روانه.

په روانه نامه که ی له گه ل نه و فرمیسکانه ی تکا بوونه سه ری، خسته ناو زه رفه وه داوای له سه نه م کرد تا بیخاته ناو سندوقی پۆسته وه، سه نه م به خۆشحالییه وه وه ری گرت و خۆی گه یانده نهۆمی خواره وه و داوای له غه زاله کرد له گه لی په روات.

غه زاله هاوته مه نی سه نه م بوو، رۆژانی خۆشی قوتا بخانه ی به ری ده کرد، توانیبوو له گه ل سه نه م ببیته هاوپییه کی نزیک.

زۆری نه برد دایک و باوکی په روانه له نامه یه کدا که پر بوو له سۆند خۆشه ویستی و ئومید، بریک پاره یان بو په روانه و سه نه م ناردبوو، براکه ی و براژنه که ی هه ندی جل و بهرگی جوان و گران به هایان بو سه نه م و په روانه ناردبوو، به م پره پاره یه په روانه نه ی توانی به جوانی گرفته کانیان چاره سه ر بکات و تا ماوه یه کی دوورو درینژ له پوری داراییه وه گرفته کیان نه بی

* * * * *

- صه نه م
- چیه؟
- راستییه که ی... من ئیره ییم به تو دی!
- صه نه م خه نده یه کی گالته جارانه ی کردو فیلبازانه وتی:
- ئیره یی به من ده به ی غه زاله خانم؟
- نه ری به گیانی تو، تو له من جواتتری و له گه ل نه وه ی نه شچوویتته قوتابخانه، وانه خویندنت زور له من باشتره، په یمان که له پولی سی یه مه، تو نه توانی سه ی پیبکه ی.
- صه نه م قاقایه کی کردو له و پیا ه ل دانانه ی غه زاله چیژی نه برد، پاشان چوو نه ناو خه یاله وه و نیگایه کی قولی بریه غه زاله، پانتول و بلوسی کی ته سکی نه و که نه ندامه کانی له شی ده رپه راند بوو، گونا کانی وه ک گول و لیوه کانی هه می شه به خه نده بوو، تیشکی شادی له چاوانیدا ده دره وشایه وه.
- نه و هه موو شتیکی بو ده سته بهر بوو، قوتابخانه، ماموستای تایبته، وهرزش، سهیران، سه فرکردن... به لام به و حاله شه وه ئیره یی به حالی صه نه م ده برد.
- چی بوو صه نه م؟ بیر له چی ده که یته وه؟
- صه نه م به چاوه سه رنج پراکی شه کانی ته ماشایه کی کردو به خه مبارییه وه وتی:
- مه به ستت چیه؟!
- غه زاله تو چون ئیره یی به حالی من ده به ی؟ من باو کم نییه، دایکی شم نه خوشه، بابه گه وره و دایه گه وره م که زورم خوش ده وین، لی م دوورن، من هیج که سم نییه، تیگه یشتی؟ پاشان

فرمیسک له چاومکانیدا درهوشایهوهو به خه مباریهوه بهر بمرولم
بوو:

- دایکم ناتوانی چیشتیښ دروست بکات، خووم یا نهستم به
چهقوکه نهبرم، یا چیشتهکه نهسوتینم! ههمیشه نهبن له
گوښهیهک دابنیشم و به چاوی پر له فرمیسکوه تماشای
دایکم بکهو نالهو هاواری نهو بییستم، بهم حالهیشهره تو...
نهنگی گریانی ژورهکهی پر کرد.

- سهنم گیان من هیچم نهوتووه، تو خوا له من دلگران مه!
سهنم!... دایکی غزاله که گوئی له قسهکانی نهوان بوو، به
نهنگیکی گریاوو خه مبارهوه به کچهکهی وت:

- غزاله گیان! لینی گهری کچی خووم! لینی گهری با بگری، بهم
جوړه زوتر باری سهرشانی سووک نهبن.

۷

وهرزی هاوین خهريك بوو دههات، پشوی قوتابخانه كه ميک نارامی دایه صهنه، چونکه ئیتر مندا لانی پر له هراو زهناي قوتابخانهی نههینی و له لایهکی تریششهوه دهیزانی له کوتایی هاویندا تاقیکردنهوی کردوووه له گهل مندا لانی تردا دهچیته قوتابخانهو له گهل غزاله دا له سهه ریهک کورسی داده نیشیت، خه یالی نهه پوژه هه موو بوونی پر دهکرد له هیزو چیژی پیده به خشی، باوه خولهی دهکردو هلهه به زییهوهو قره دریزه کهی له ههوادا باده دا.

پهروانه تهندروستی باش بووبوو، تا بیتوانیا یه خه ریکی ئیشو کاری ناومال دهبوو، نههش دهبووه هوئی نههوی صهنه زیاتر ههست به خوشحالی بکات،

بینهام له گهل دایکیدا له لای خالی له نهسته مبول پهناهنده بوو، نهه باسهی له نامهیه کدا بو پهروانه نووسی بوو، نامهیهک لیوانلیو له سوپاس و مهحه بهت، سوپاس دهرهق نههوی پهروانه له بهرانبه ریدا نواندبووی و بوو بووه هوئی نههوی نهکهو یته ناو گیزاویکهوه که بههزاد تیی کهوتبوو، وینهیهکی خوئی ناردهبوو، له دیمه نیکی جوانا چاکهت و پانتولیکی له بهردا بوو بالای گهوره نیشان ده داو قوزیه کهی زیاتر

نمایان بوو، جووتیک تهوقه گولی جوانی سهری بو صهنه میش ناردبوو،
 صهنه زولفی لهبردهم ناوینه دا شانه دهکرد، زولفی درنژو رهش
 بوو، پاشان گیره کانی دایکی بوئی بهست، نهو جل و برگ
 وهنوشه ییه لهبر کرد که خالی بوئی ناردبوو، پهروانه به بینینی نهر
 بزه یه کی کردو گونای ماچ کرد، صهنه پوشت تا جل و گوله سورده کانی
 نیشانی غزاله بدات.

- ماشه لا خانم! چند جوان بووی!

دایکی غزاله نه می وت و خولکی صهنه می کرد بیته مالوه.

صهنه سوپاسی کردو وتی:

ئیزعاجتان ناکم نه گهر به غزاله بلئی بیته بهردهرگا.

- نه زیزم غزاله له گهل باوکیدا چووه ته دهره وهو لهوانه یه تا یه

دوو کارژییری تر نه یه ته وه.

- بو کوی چووه؟

چووه شت بو خوی بکری، به نیازین چند پوژیکیتر بچین بو

سهر، دایکی غزاله به دیتنی گوپانی دهو و چاوی صهنه

هستی به په شیمان بوونه وه کرد له قسه که یداو صهنه می بینی به

نانارامییوه خواحافیزی کردو له قادرمه کان چووه سهره وه، بو

نه وه له خه و هستی ته نیایی خوی کهم بکاته وه، یه کسهر دهستی

کرد به خویندنه وهی کتیبیکی چیروک که دایکی کپی بووی،

کارژییری دواي نه وه جه ره سی دهرگا لییداو غزاله لهبردهم دهرگانا

دهرکوت.

- صهنه! دایکم وتی نیشته پیمه.

- نه خیر، هر ویستم بتبینم.

- با بچين بۆ مالى ئيمه، نهمهوى ههندى شتت پى نيشان بدهم.
- نا غزاله گيان، من باش نيم.

غزاله بهى نهوهى هيچ بليت، دهستى گرتو لهگهه خوى بردى،
ژورهكهى غزاله پىك و پىك و به كهلوپهلى نوى رازابووهوه، صهنه
لهسر موبيل دانىشت و دهستى خسته ژير چهناگهى، پاش كهميك
غزاله به پرداخيك شهربهت له لايدا دانىشت و باسى لهو سهفهره كرد
كه برياربوو برون.

صهنه قومىكى خواردهوه و واى نيشاندا نيشتياى نيهو
شهربهتهكهى دانا، غزاله زولفه بوور كورتهكهى چاك كردو چووه لاي
بوقييهكهى، چند بهستو پارچهيهكى دهرهيناو لهسر ميژهكه لهبهر
دهست صهنه داينا.

- نهم كراس و بلوس و پانتوله خوم و نهم تيشيرتانه باوكم ههلى
- بژاردوون و پىلاوهكانيش به سهليقهى هردووكمان كپيمان،
- جوانن؟

سهرى لهقاندو لهژير ليوهوه وتى:

- بهلى، زور جوانن.
- جلهكانى توش جوانه، زورت لى دى.
- سوپاس، چاوت جوانه!
- بهراست نهوانهت لهكوى كپى؟
- صهنه به خوشحالييهوه وتى:
- نهمه خالم له هولهند بوى ناردووم.
- غزاله جوليهكهى دا به قاچى كه لهسر موبيلهكه داينابوو، به
- دهنگىكى كينايه ناميژهوه وتى:

- نههاها! ناوا! من هر دهبووايه بمرانیايه كه نهوانه دیارین، چونكه نیوه پارهتان نییه بۆ كپرینی جلو بهرگی نوی.

سهنهم لهجینی خوئی ههستاو به رقهوه وتی:

- پیویستی نهدهکرد نمایشی جلهكانت بكهیت، چ په یوه نندییهکی به تووه ههیه كه من جلهكانم له كوئوه ناماده كردوو.

دایکی غمزاله ویستی نهو هینور بکاتهوه، بهلام سهنهم به چاوی نهسریناویی و دلی شكاوهوه چووه دهه، دایکی غمزاله لۆمهی کردو غمزاله ی كچه چكۆله له وتهكهی په شیمان بووهوه.

سهنهم به ههله داوان گهرايهوه ژورهكهی، جلهكانی دههیناوی بلوزو دامینهیهکی كۆنه ی لهبر کرد، به دهنگی بهرز دهگریاو پهروانه نهیدهزانی چ شتی قهوماوهو به نیگهرا نییهوه لیتی دهروانی، سهنهم بۆ دهريازبوون له نیگا دلسۆزانهكهی دایکی، دهركای ژورهكهی داخست، پهروانه به خهمو دله پاكهوه چوو بۆ لای غمزاله، كاتی باسهكهی له دهمی دایکییهوه بیست، ههندی دهدهدلی بۆ کردو به بیستنی دهپرینی هاودهردی نهو ههستی به نارامیهك کرد، داوا ی لیکردن تا زیاتر دوست و ههوا ی سههنه میان ههبیته، پاشان گهرايهوه بۆ مالهوه.

* * * * *

له پاش نیوه پۆیهکی هاوین، كاتی خهك لهتاو گهرمای نیوه پۆ جارسو به هاتنی شه مانیك ههستیان به نارامی دهکرد، سهنهم له پهنجهرهكهوه له دهروهی نهروانی، سهیارهیهکی جوانی سور لهبر دهركا پارهستابوو، یهكه یهكه جانتاكان خرابوونه سندقی سهیارهكهوه، پاشان خانهوادهی جهلالی یهكه له دوا ی یهكه سوار بوون.

شەماليك كە ھەنوكە دەھات، گەلای درەختەكانى دەدا بە يەكداو دەخستەنە سەما، غەزالە دەستى دەھىناو دەكو خواحافىزى چەندىن جار بەرەو پەروى سەنەم پەي وەشانە، سەنەم دەستى بە تەنبايەكى قوول و بەسوى دەكرد، بە ئاماژەي پەنجەكانى خواحافىزى لىدەكرد، سەيارەكە كەوتە پى و پاشان بە دەنگىكى ھىواش لە كۆلانەكە تىپەرین، سەنەم چاوى لە كۆلانەكە ھەنگرت و لە ناو پراستى مائۆنەكەدا دانىشت، پەروانە دەيزانى چى بەسەر كچە جوانەكەيدا دەگوزەرى، بۆ ئارامكردنەوھى دەردى كۆنەي كچەكەي لە لای دانىشت، دەستى خستە ناو زولفى كچەكەي و بە پەنجەكانى يارىي پىدەكردو بە ھىمىنى وتى:

- ھەز دەكەيت بچىنە دەرەوھ؟

سەنەم بە سەرسامىيەوھ وتى:

- بۆ كوى؟

- نازانم، ھەر كوى بىت، ئىستا بېرۆين يان نا؟

سەنەم بىزەيەكى تالى كەردو بۆ دەربېرىنى سوپاس داىكى ماچ كەردو خىرا بۆ چوونە دەرەوھ خۆي ئامانە كەرد، ھەردوو لە پاش تەھەمول كەردنىكى زۆرو پەنج و مەينەتییەكى زۆر، ئىستا بە خەيالتيكى ئاسودەوھ، ئەو بىرەوھەرييە تال و ناسۆرييەي ھەيانبوو، لە مائەوھ داناو لە پىناو ئارامى بەخشىن بە پۆحى توفان بىرەي خويان، پىكەوھ، كەوتنە پى، پەروانە دەخەنى و سەنەم بە قسە شىرىن و نوكتەكانى ئەوى دەھىنايە سەر حال.

دەسەو خۆرنەشىن بوو كە چوونە ناو پاركەوھ، سەفای وەسەف نەكرەوى ئەوى پۆحىيانى شاد كەرد، سەنەم بەر دەوام ھەناسەي قوولى دەدا، پەي دەكرد، دەخەنى، كاتيك لە شوينىكى جوان و خوش و دلپەين

دهستيان كرد به خواردنى بهستهنى، صهنه م چوه ناو بيركردنهوره
پهروانه به بينينى گورينى پوخسارى نيگه ران بوو.

- صهنه م گيان! ماندوو بووى نازيزم؟

ئو له بيدهنگيدا رامابوو له خاليك، به بيستنى ناوى راچهنى و ب
حهسره توه ته ماشايه كى داى كى كرد.

- نازيزم! چيه باش نيت؟ بگهريينه وه بو ماله وه؟

صهنه م ته ماشايه كى ترى كردو به دهنگيگى پر له دهرده وه وتى:

- داى كه؟!

- چيه نه زيزم؟

- دلنيا بم له وهى كه ئيتر بهزاد دهستى به ئيمه ناگات و نه توانين
به نارامى بژين؟

پهروانه له گه ل نه وهى كه ههستى به خه ميكي قول ده كرد، بزهيه كى
خسته سهر ليوى و وتى:

خه مت نه بى كچه نازداره كه م، ئيمه بو هه ميشه پرگارمان بوو له
دهستى، ئيتر نايه لم ههنگاو بنيته نيو ژيانمانه وه، ته نانه ت له دواى
نه وهى كه له زيندان نازاد ببي.

صهنه م زهرده خه نهيه كى شادى كرد، هه ناوى خالى كرده وه
هه ناسهيه كى قولى هه لكيشاو وهك بلئى مبهستى بوو هيندهى نه
كاتانهى كه نازارى چه شت بوو، به جارى له دواى په هايى له قهيدو
بهندى نهو پياوه به ناسوده يى هه ناسهيه ك بدات.

- داى كه! ئيمه ده توانين ته نها له بهر خاترى باوكم بژين وا نيهه؟

چاوه كانى پهروانه نه شكبار بوو به بووغزه وه وتى:

- بهلى نازداره كه م، هه ر نهو يادگار ييه خوشه يى كه له گه ل سه عيد

هه مانبوو بۆمان بهسه.

مه نهه له سهه كورسييه كه ههستاو له بهردهم داكييدا وهستا.
پهروانه ته ماشاي چاوه شه فاف و جوانه كاني نه كردو باوهشي بو
كردهوه، مه نهه له نيوان بازووه لاوازه كاني داكييدا، به
نه جوايه كه وه وتي:

- دلنيايت كه من له باوه سه عيديم نه چم؟

- خودي خوئي... ريك كوئي نهويت!

مه نهه له ناخي دله وه پيكنه، چهنده خوشحال بوو كه به مزاد له
زيندانا بوو چي دي دهستي به نهو داكي نه ده گهشت.

پوژه خوش و خه يالييه كاني له نايندهي خويدا ويناي نه كرد، نهوي
خهنده وارو شاد نيشان دهدا.

كو لانه كان نوقم بوو بوون له تاريكييه كي زوردا، ته نها له ههندي
شويندا، پوناكييه كي كه مي گلويه كان ده ره كه وتن، كاتي پهروانهو
مه نهه چوونه ژير پوناكييه كه وه، له يه كتريان دهرواني و زهره خه
دهيگرتن، نهو زهره خه نه يه كي كه دواي نيوه پويه كي خوشيان پيكنه
بردووه ته سهه، كه نزيك بوونه وه له مال، پهروانه كه ميك وهستا، دهستي
مه نهه مي گوشي و بهه يمني وتي:

- كچه كه م؟

- بهلي دايه گيان!

- نه مهوي زياتر ناگاداري خوت بيت، نه گهر نه تهويت پيبنيتيه
ناو كو مه لگاوه و ناره زووه كاني باوكت بهي نيتيه دي، نه بي به ليم
بهديتي هه ره له نيسته وه ناگات له رهفتارو كردارت بي،
تيده گهيت ده ليم چي؟

صهههه به جولاندنی سهری وه لاسی دایکی دایهوه، پهروانه به نه جواره بهردهوام بوو!

- تو پیویسته بخوینیت، تا نهو پوژهی که من زیندوم، نایهلم ژیانته به کوللمهرگی بگوزهری، جارئ پیویستمان به پاره نییه، به لام یهک دوو مانگی داهاتوو که من باشتر بووم نه چم کار دهکم و توش ده بیته دل بدهیت به وانه کانت، به لین بی؟

صهههه پیکه نی و دهستی له ناو دهستی دایکیا چهند جارنک پاره شانده، پهروانه که میک چوو پیشه وه بو کردنه وهی ده رگا، ده رگای چوونه ژورده وهی کرده وهو به دواي نه ودا صهههه چوو نار نا پارتمان که یانه وه.

پهروانه چهند پیپلیکانه یه کی تهی کرد، دوو چاری دله خورپه یه کی زور بوو، صهههه له نیوهی پلیکانه کاندای بوو که پهروانه کلیله که ی له کیلونه که دا سوپاندو به کردنه وهی ده رگا که قیزه یه کی به سوئی کرد، صههههه رایکرد به ره و پووی و ژیر بازووی دایکی گرت، ته ماشایه کی ناو سالونه که ی کرد تا هوکاری هراسی دایکی بزانیته، پراچنی له وهی که بینو و لیوه سوره کانی له تاوا له رزی.

- وای! خویه گیان!

- ب... با... باوه... ناکه م...

ههستی کرد ستونی فه قهراتی تیک شکاوه، نه ژنوکانی ده له رزی و سست و لاواز خوئی خسته ده ره وهی سالونه که، صهههههههههه به چهند ههنگاوئیک هاته ژور، وهما ترس سهراپای ته نیبوو که دهستی له پهروانه بهر نه ده دا، پهروانه ش هراسان ته ماشایه کی هو ده کانی کرد، جیاوازی نه بوو له گه ل سالونه که دا، سوچی گلپه کانی داگیر ساندو

ئەو ناوہ پوناک بووہوہ، خەم و دەردیکی گیانکیش سەراپای بوونی ئەم دایک و کچەئ گرتەوہ، ترسناک و جیی باوہپرکردن نەبوو، ھەنسکی گریانی سەنەم مائەکەئ تەنییەوہو بە دوو چاوی گریاناوی و ئەسرینەوہ تەماشای دەم و چاوی واق و پەماوی دایکی دەکرد، پەروانە گیانی پەبوو لەدەردو ژان.

لاشەئ بەرگەئ ئاوا گورزیکی کوشنەئ نەبوو، ھەموو دارو نەداریان بە تالان برابوو، چەند جاریک سەری پاوہشانو ھەولیدا تا سەراقی گەروی والا بکات، ساتیک دواي ئەوہ نالەئ بەسوینی ئەو لە ژورەکەدا زینگایەوہو پەروانە لە ناوہپراستی سالۆنەکەدا کەوت، سەنەم خیرا پەنجەرەکەئ کردەوہو ھاواریکی کردو داواي یارمەتی کرد، دەنگی گیرابوو بە زۆر دەھاتە دەر، ئەو بە ھەموو ھیزی ھاواری دەکرد، بەلام ھیچ کەس لەناو کۆلاندان نەبوو وە کەسیش دەرگای مانی نەکردەوہ تا بەدەم ھاوارەکەئەوہ بچن.

سەنەم دۆش دامابوو، تەماشایەکی دایکی کردو بیری کەوتەوہ کە ئەو نەخۆشەو دڵە خورپەو خەفەت بو ئەو باش نییە. بە دلیکی لیوانلیو لە عەزابیکی بەسوئی و دوو چاوی ئەشک بارەوہ، بە خیرایی لە قادرمەکان چووە خوارەوہو خۆئ گەیانە کۆلان، دەستەکانی نا بە ئەملاو ئەولای دەمیەوہو ھەتا توانی قیزانندی و ھاواری کرد:

- فریامانکەون! ... فریامانکەون!

لەبەر ئەوہئ کەس بە ھانا یەوہ نەھات، پەنای بردە بەر دراوسینی دەستی پراستی و ئەمجا بە مەشت دەیدا لە دەرگاکیان، پاش ساتی پیرمیردیکی کوو پ دەرگای کردەوہو دەپروانییە سەنەم.

- چييه؟ هر تۆمان كه م بوو؟ خه لكى عه جايه ب پهيدا ده بن؟!
- ببووره خاله!
- ترس كهوته گيانى و له هه يبه تى پيره ميژده كه له رزى.
- فهرموو! چيت دهوى؟
- مائيان تالان كر دوين!
- دهمى وشك بوو بوو به دژوارى توانى پيى بلى كه دايكى له هوش
خوى چووو و پنيويستيان به يارمه تيبه.
- پيره ميژده كه به دهنگيكي توقينه ره وه له كاتيكددا كه سه نه مى
له بمرده م ده رگا كه دور خسته وه وتى:
- برؤ! لي ره دور كه وه ره وه! خيرا، من تاقه تى ده ردى سه ريم
نييه!
- دهنگى ده رگا به يه كدادانه كه، سه نه مى له جيگا راپه راند، نه يده زانى
چى بكات، گه روى وشك بوو بوو، له تاريكى كو لان ده ترسا، به لام
زالبوو به سه ر ترسه كه يداو دووباره هاوارى كرد:
- مه عز بو ره زاي خوا فريامان كه ون! دز ها تووه! گشت كه لو
په له كانى بر دووين... دايكم خه ريكه ده مرى... يارمه تى!
- به دهنگيكي له رزؤ كه وه دووباره هاوارى كرد:
- نهى خودايه گيان!، دايه گه وره!... باوه گه وره!... له كوين؟...
وه رن فريامان بكه ون!...
- به نانو ميژديه وه گه رايه وه بو ماله وه، به بينينى مالى غه زاله كه له
تاريكىدا نو قم بوو بوو، به تاسه وه گريا، نه گه ر نه وان له مال بوونايه،
رهنگه نه م كاره ساته نه قه ومايه، يان هيچ نه بووايه نيستا به هانا يه وه
ده ماتن.

پهروانه ههروا له ناوه پراستی ژووره که دا که وتبورو، دهستی خسته
ژیر سهری دایکی و به چهند دلۆپه فرمیسیک دهم و چاوی نهوی تهر
کرد، پهروانه ساردو قورس بوو بوو صهنه نهیده توانی نهو بجولینی،
پیری کهوتهوه که هه ر کات دایه گه وره ی تهن دروستی تیک چوو، پهروانه
قنداوی بو دروست ده کرد.

له کون و قورژینی مالهوه ده ترساو گیانی ده لهرزی له وهی که مه بادا
که سیک هیشتا له شوینی کدا خوی حه شار دابیت، خوی والیکرد تا
که میک لهرزه ی دهستی کهم بکاته وه.

چهند دلۆپه ناویک به سهر لیوه کانی پهروانه وه بوون، وه کو داریکی
وشکی لیها تبوو که به هیچ جوریک دهر فته تی جولانی نه بوو.
بریسکه یه ک دای له فیکری صهنه م، خیرا هه لساو ده فته بری
ته له فونه که ی هه لگرت، یه که یه که ی لاپه ره کان به فرمیسیکه کانی
ته ر بوون، به دیتنی ژماره ته له فونی نه خوشخانه پرتاو بوو خیرا
ژماره که ی وه رگرت، پاش که می پیاویک وه لأمی دایه وه:

- نه خوشخانه ی... فهرمووا!

- نه لوا!

- به لی!

- ببوره خاله! دایکم تهن دروستی تیک چوو وه ئیمه پیویستمان
به یارمه تییه.

کابرا به توره ییه وه وتی:

- سهیره! نه مشهو خراب پییمان راده بووین، کچی لی ره کهس

تاقه تی گالته کانی توی نییه!

په یوه ندییه که بچراو صهنه م کهوته وه گریان، به لأم چاره ی نه بوو،

دووباره ژماره که ی لیدایه وه، نه مجاره دلی به پ هله لینی هدا.

- نهلو!

- د.، نایی!... دیسانیش هر توی!

شینوازی قسه کردنی صهنه نارامتر بوو، به دهنگیکی نهرم و حزرین که مراقینکی دیار دهیلهرزاندن وتی:

- خاله به خوا راست دهکم، دز هاتووه ته سر مالمان و همور شتینکیان بردوین، کاتی گهشتینه وه ماله وه دایکم له مرادا بوورایه وه، تو بی و خودا یارمه تیمان بدن، دایکم خریک دهمری.

- پاشان ههنسکی گریان دلی کابرای ته زاندو به سوزیکه وه وتی:

- تاقه تت بی کچه کم، نیستا تله فونه که بده به له خوت گهره تر تا ناو نیشانه که تانم بداتی.

صهنه تفی ناوده می قوت دایه وه وتی:

- خاله! نیمه که سمان نییه... ته نها من و دایکمین.

پاشان ناو نیشانه که ی داو به بیستنی نه وه ی که تا چند خوله کینکی دی نامبولانس دیت شادییه ک که وته سر لیوه کانی و تله فونه که ی داخسته وه.

ساته کان به لایه وه تینه ده پهری، پاش چند ساتیک دهنگی نازیری نامبولانسه که ی بیستو چوره لای په نجره که وه به بینینی نه وان، به پهله خوی که یانده خواره وه و ده رگا که ی کرده وه.

- توخوا پهله بکن، نازانم نه و مردوه یان زیندو؟!

دوو نه لهر که نه قاله ی دهستیان پیبوو، به پینومایی صهنه چونه ناو ناپارتمان که وه به دیتنی بارودوخی ناله باری په روانه.

پراچهنين.

صهنم پرايگرد بهرو نامبولانسهكه پياويكي گهنج كه پووپوشيني
سپي له بهردابوو، وتي:

- كچي تو بو كوي دييت؟

- منيش دهمهوي له گهلتان بيم.

- نابييت!

- به لام من نه ترسم!

پياويكيتر هاته پيشهوهو به دهنگيكي توپروه به هاوپيكيه وت:

- تو چيته سالار؟ ... نهی نابيني كچه له مالهوه تهنيايه؟

چهند ههنگاويكي نا بهرو پووي صهنم دهستي هينا به سهريداو
به سوزيكهوه وتي:

- باشه كچم، توش دهبين!

صهنم ههستي به نارامي كرد، پهروانه له نامبولانسهكه دا بوو،
صهنم به سهر سهرجهوه دانيشتبوو دهگريا.

نهمه گورزيكي كوشنده بوو ليی دراو تا سنوري شييتي پهلكيشي
دهكرد، دايكي له پيناو دلخوشي نهو مالى چول كردو صهنمي بو
گهپان برد بوو، چهند كارژيريك به خوشي برديانه سهر، به لام به
گهپانهويان بو مالهوهو بينيني نهو ديمهنه ترسناكه دايكي پهلكيش
كرده نهو دوزهخوه، نهمهش كاره ساتيك بوو شاياني قهره بوو كردناره
نه بوو، كاره ساتيك وهكو نهشتهريك دهچه قيه ناو دلي تهنهاي
صهنمهوه.

صهنم بهردهوام ماچي ناوچهواني بيپهنگو زهره هلهاتووي دايكي
دهكردو به فرميسكه كاني دهموچاوي نهوي تهر دهكرد.

صهههه پهرنشان و رهنگ پهړيو له سهر كورسييهك له پاره وې
نه خوشخانه دا دانيشتبوو، بانگي كرد:

- كچم!

سهرې مه لېرې و ته ماشاي پزيشكي كرد، تواناي پاره ستاني نه بوو.

- نه تواني دايكت بييني.

صهههه پراچهنې و خيرا هستاو به هله داوان به ناراسته ي ژوره ك
چوو، پزيشكه كه بازووي گرت و وتي:

- بهم شيويه نا! زور له سهرخو به بي هراو زهنا!

له دمرگاكه دا، وه ستاو به قوولي ته ماشايه كي دايكي كرد كه لاشه ي
داپوشرابوو ته نها هم و چاوي دياربوو، دووباره شه پوليك له
فرميسك له كه ناري چاوه كانيدا دهر كه وت، له لاي دايكي دا وه ستاو
ليني ورد ده بووه وه.

* * * * *

بو به ياني نه و شهوه تارو خه ماوييه، نه خوشخانه مؤلته تي دهرچووني
دا به په روانه له گه ل صهههه په نايان برده وه بهر ماله ساردو
خاموشه كه يان.

كاژيريك تيپهړي بوو نهنگي جه ره سي دهرگا هات، وه كو عاده تي
هه ميشه يي صهههه، له په نجره كه وه سه يري دهره وه ي كردو به بييني
دوو پياو سهرسام و هراسان بوو، هه وليدا خو ي ليگيرژ بكات و حساب
بو جه ره سي دهرگا نه كات، به لام په روانه داواي ليكرد دهرگا كه بكاتره،
- نيمه پوليسين.

- صهههه رهنگي پهړي و ههنگاو يك هات دواوه، نه وان چييان

دهويست؟! نه مه نهو پرسياره بوو كه له زهيني صهنه مدا
ختوری كرد.

پوليسهكان ههستيان به گورانی دهم و چاوی صهنه م كړو
زهردهخه نه يه كيان كړو يه كيان وتی:

- مه ترسه كچه كه م! ئيمه هاتووین تا چند پرسياریكتان ئی
بكهین.

- له باره ی چیه وه؟

- نه ی ئیوه مالتان نه دزراوه؟!

- با! دوینی شهو!

- نه خوشخانه له پروداوه كه ناگاداریان كړدینه وه و ئیمه ش هر
كاریكمان له دهست بیت نه نجامی ددهین.

صهنه لهو دهنګه میهره بانانہی نه وان هیور بووه وه و پیكهنی.

- زور سوپاس، نه ركتان كیشاوه.

- نه مه كاری ئیمه یه.

صهنه له بهر دهرگاكه خوی لادا تا ریگا بو پوليسهكان بكاته وه.

لیكولینه وه و تاوتوی ئه وان دهرنه نجامیكي نه بوو، له وه لامدانه وه ی

په روانه و صهنه میس هیچ سهره داویكیان دهست نه كهوت، په روانه زو

زو نهینالاندو له بهر خویه وه دهیوت:

- هیچ شتیكمان بو نه ماوه، هه موویان برد، هه موویان...

- نه م واقیعه ته تاله هه روه كو كرده لولیکي كاوكه هه موو

بوونی نه م دایك و كچه رهنج دیده یی له ناو بردبوو، په روانه ی

له ژیر نه م باره سهنگینه دا پرزول ده كړد.

هفته یك له ناارامی دهرونی و بارودوخیک كه باس ناكریت

تئپهري تا زمنگي تلهفون لييدا.

- لعلوا!
- سلاو خانمي بچكوله، دايكت له مالهوهيه؟
- بېلى، جهنابت؟
- له بنكهي پۇليسهوه تلهفون دهكم.
- صهنهه دوسكي تلهفونهكي دا به دايكي و پاشان خوي نوشتاندهوه
- تا بتواني گويني له دهنگي تلهفونهكه بيت.
- بېلى، فرموو!
- سلام خانم.
- سلاو، فرمايشتيكتان ههبوو؟
- وهلا نازانم چون باسي بكم، جاري نه مانتوانيوه شوين پيني
- دزهمكان ههگرين، بهو جوړهي كه دياره نهوان زور ورد
- كارهكهيان لهنجام داوه.
- پهروانه ناهينكي كيشاو گياني لهرزينيكي كه مي به خووه گرت.
- بهلام بيتاقهت نهبن خانم، نيمه به دواي كيشهكهدا دهچين، نهوان
- ناتوانن لهو ههموو كلوپيله لهناو بازاردا بفروشن.
- پهروانه سهري وهكو نامهژهي تههسوف راوهشانندو دووباره گويني
- لهدهنگي پۇليسهكه بوو وتي:
- لهكري دووباره ناوي شته دزراوهكانتان بلينهوه؟
- پهروانه به بيزارييهكهوه وتي:
- جا فهرقي چييه، من دلنيام ههركيز دهستان بهوانه ناگات.
- پۇليسهكه ههه سور بوو لهسهه قسهكهي و پهروانهش وتي:
- من پيشتر عهزم كردن، ههموو شتهكانيان بردوين، نالتون، فهرش،

قالی، سه لاجه، ته باخی غاز، هموو قاپ و قاچاغ، موبیل و کورسییه کان و... کاکه کولمان لیبهن، کاتی ناتوانن هیج کاری بکن، له خورا نومیده وارمان مهکن.

پاشان تهله فونه کهی داخست و چند دلوپه فرمیسکی به پومه تیا هاته خواره وه، صهنه م کهم تا زور گوئی له گفتوگوئی نهوان بوو بوو، سهری خسته سهر نهژنوی دایکی و پهروانه وه کو همیشه دهستی دهینا به قره دریزه کهیداو نارامی پیده به خشی، وه ک بلئی چاره نوس چیژی دهبرد له وهی که یاری بهوان بکات، به لام تو بلئی نه م جاره چ نه خشیه کی بیړه حمانه ی بوکی شابوون:

له ناو ناگری خه م سوتاوه گیانم
 نه م دهرده با بسوتینی ئیسکه کانم
 له غوربهت و ته نیایدا په نا بو کی بهرم؟
 توفانی قه دهر بردی ناوو نیشانم
 من ماندو هه یران و په ریشان
 شه و تا به ره بیان بگریم و بنالینم،
 سته م بووم و سکالا مه که نهی دل!
 ده با بمرم و بکیشی دهردی نه مانم

پهروانه چند پوژی زیاتر نهیده توانی خوراگری، دواچار دهست به دامینی باوکی بوو له په یوه نندییه کی تهله فونیدا، به جوریک نهو نیگه ران نهکات، مهسه له کهی باس کرد:

- کچم! پونتر قسه بکه بزانه چی بووه؟ خو تو دیقی مرگت

پيكردم!

- خو پيم وتيت، خه مت نه بيت باو كه گيان!
- نا!... نا!... پيوست ناكات من هه لئه له تيني، له و خورن
خراپانه ي كه ده يبينم، نه زانين باسو و خواسي هه يه تو به نيازي
پيمان بلييت!
- وا نيه باو كه گيان!
- نه گهر ئيستا له لاتدا دانيشتمايه و ته ماشاي چاوه كانتم كردبايه،

نه مزاني كه درو ده كه يت.

په روانه بيدهنگ بوو كه ميك دوودل مايه وه، نه و زور پيوستي به
باوكي بوو نه يده زاني كه چي بكات، به دركاندني راستييه كان زه بريكي
گه وردهش له وان ده كه وتو به شاردينه وشي په روانه و سه نه م ده ربه ده رو
ناوارة ده بوون.

- جاري ده مه وي پرسياركت لي بكه له باره يه كه وه!

- باشه ده ي بلي كچم!

- ئيوه به نيازن له هولند بميننه وه يان نا...

ئاغاي نيماني قسه كه ي پي بري و بي په رده وتي:

- نه خير كچه كه م، من و دا يكت لي ره تا قهت ناگرينو و به نيازين تا

دو سي مانگي داها توو بگه ريينه وه بو ئيران.

په روانه پي كه ني، به جو ري كه باوكيشي خسته پي كه نين.

- خوشحالم باو كه! زور خوشحالم! برييا بتان تواني يه زوتر

به اتنا يه ته وه.

- ناته وي راستييه كان به باوكت بليي كه چيتان به سهر هاتو وه؟

وتني راستييه كان گرفت بوو، په روانه تفي قوتداو به نار هه تي

وتى:

- باوکه گيان به لىن بدن زور پىي بيتاقت نه بن!
- نهى هاوارا كچى تو منت كوشت، باشه به لىن بى.
- بهزاد چوو بوو بو سەفەر، ئىمەش چوو بووینە دەرەو، كاتى گەراينەو...
- كاتى گەرانەو چى؟!
- دز هاتبوو سەرمان!
- چى؟... ئاى خواى گەرە... هيجيان بردبوو؟
- تو بلى هيجيان هيشتو تەو؟
- يە عنى؟...
- به لى، باوکه... هەموو شتەكانيان بردووين و هيجمان بو نە ماو،
- جى داخە، زور بە داخەو!
- ئاغاي ئيمانى چەند چرکە يەك بیدەنگ بوو پاشان وتى:
- ئاگادارت دەكە مەو، كەى دەگەرپينەو، لە فرسەت يەكدا منو داىكت بە زوى دەگەرپينەو.
- زور خوشحالم باوکه! به لىن بدە جارى بە داىكم نە لى.
- دلنيا بە كچەكەم خەمت نە بى، قەزاو بە لای بردبى، خوتان سەلامەت بن، نهى بهزاد گەراو تەو يان نە؟
- پەروانە غەمگين بوو بە دوو دلپيەو وتى:
- هيشتا نە... بە لام دەگەرپيتەو.
- خەم مەخو كچم، دەتوانى هەموو شتەك لە گەل مىردو مندالكانتدا لە سەرەتاو دەست پى بكەيتەو.
- نەم قەسە يە وەكو نەشتەريك چوو بە دلى پەروانەدا، بیدەنگى لىکردو

ناهیکی قولی هه لکیشا.

- ئیشت نه بوو؟
- نه بارکه گیان، سوپاس بو ته له فۆنه کهت، له م بارودوخه دا من نه مده توانی ته له فۆن بو تو بکه م.
- خه فته مه خو، خواحافیز، له باتی من سه نه م ماچ بکه!
- به ئی باش، سه لام له دایکم بکه خواحافیز.
- په یوه ندییه که بچرا، ئومیدو نیگهرانی له دئی په روانه دا شه پۆلی ده دا، خه م و نیگهرانی بو ئه م چاره نوسه ره شه و ئومیدیش بو ره ها بوون له م قهیدو بهنده ترسناکه.
- سه نه م له خه وی دوانیوه پۆ هه ستا، به ره نگ و پووی په ریوو چاوانی ریپۆقاوی، وتی:
- دایکه من ئیتر تاقه تم نه ماوه، ئیدی خواردنیك دروست بکه، وه خته له برسانا ده مر م.
- په روانه ته ماشای ده کردو وتی:
- کچه که م، یاخوا دایکت بمری، وا دیاره بیرت چوه ته وه که ته باغی غازه که یان بردوین.
- دایکه؟
- چیه نازداره که م؟
- تو وا ده زانی ئیشی کییه؟
- هه ردوو ته ماشای یه کتریان ده کردو په روانه دووباره به هه مان ناواز وتی:
- گومانم وایه کاری هاوپیکنانی به مزاد بی، هه ره نه وانه ی که شه وو پۆژ لیره ویل بوون.

- دایکه نهوان له کوی زانیویانه نیمه نهو پوژه له مال نین؟
 - کچم نهوان له من و تو نهترساون، کاتی زانیویانه دراوسینی
 نهومی سهرهوهو خوارهوه مان چون بو سهر، سویدیان لهو
 هله وهرگرتوهو هاتوون بو نیره، کاتی بینویانه نیمهش له مال
 نین، به نیسراحت هرچیان ویستی بردوویانه.

- نیستا چی بکهین دایکه؟
 - هیچ، هرچون بووبی چند پوژیکی تریش خومان را دهگرین تا
 باوک و دایکم دینهوه ئیران.

چاوهکانی صهنم درهوشانهوهو ناباوهپانه وتی:

- بوچی، بریاره بینهوه!
 - بهلی کچه نازدارهکه!
 - نهلا خویه گیان!

نهمی وتو دهستهکانی دا به یهکداو پریوو له شوق و شادی،
 برژانگهکانی لیک جودا کردهوهو وتی:

- تو چون دهزانیته؟
 پهروانه به پیلوی چاوهکانی نازیکی کردو وتی:

- دهی نهیزانم ئیتر.
 - دایکه تو خودا پیم بلی.

- کاتی تو نوستبووی، باوه گهرهت تهلهفونی کرد.
 صهنم که تیگهیشته دایکی راست دهکات، له جینی خوی هستا
 رهکو همیشه هرکات خوشحال دهبوو، باوه خولهیهکی کردو بزه
 لهسر لیو خوی فره دهدایه باوهشی دایکییهوه.
 پهروانه چاوهکانی نهوی ماچ کردو هر دوو بهدهنگی بهرز پیکهنین.

۸

به گومانه وه ههنگاوی ههلهنا، درینژی کۆلانه که ی بپری و له نزیك
دوكانه که دا که میك وهستا، به لام چاره یه کی تری نه بوو، به بی
مه یلییه وه چوو له ناو دوكانه که وه و چاوی که وت به ناغا رهسول که
خه ریکی چاککردنی په نیرو سه تله ماسته کان بوو.

- سلّو ناغا رهسول!

- به به! سلّو خوشکی! ... خوا خراپتر نه دات!

په روانه بزه یه کی دهستکردی کردو وتی:

- نیستا خو داویه تی!

- پیّت ناخوش نه بیّت خوشکی! نه م به لایانه له بیغیره تی

میڤده که ته وه یه که به ته نها به جینی هیشتویت و پۆشتوو!

په روانه نهیده ویست بکپوزیته وه و سکالا له دهست ژبانی بکات.

ناغا رهسول له لای میزی ناو دوكانه که یه وه وهستا وتی:

- نیستا بو کوی چوو نه م کاکه به مزاده؟

په روانه به ناماژهی نازانم شاننه کانی هه لپری و وتی که ناگام له

شوین و جیکه ی نییه.

- ئاغا رەسول لەبەر خۆیەوه شتیکی وتەوهو دۆستانه وتی:
- گوی بگره خوشکی! من تو به جیاواز دەزانم له بههزاد، هەر یارمهتییهکم له دەست بیئت، دریفی ناکەم.
  - خوا له برایهتیت کەم نهکات، خوا یار بیئت پۆزگاریک بوۆتانی قەرەبوو دەکەمهوه.
  - خەلکی گەرەك دەلین گشت دارو نه دارتان دزراوه.
  - بەلێ راسته.
  - بەراستی بەداخهوه، بوچی ئاواتان بهسەر دیئت!؟
  - پەروانه بێدەنگ بوو ئاغا رەسول به میهره بانیهوه وتی:
  - خەم مەخۆ خوشکی، خوا یارییئت قەرەبوو دەبیتهوه هەر سەر سهلامەت بیئت، ئیستا چیت دەویئت؟
  - پومەتی پەروانه سوور هەلگەراو هەستی به شەرمو بچووکی دەکرد، بەلام لەبەر صەنەم ناچار بوو، پاشان به شەرمەزارییهوه داوای هەندی خۆراکی کرد، ئاغا رەسول بۆی ئاماده کرد.
  - به ئەرك نهبیئت له حسابدا بینوسه!
  - نا خوشکی شایانی نییه.
  - پەروانه هەلچوو به توندی وتی:
  - من خێر له کەس وەرناگرم.
  - کەیفتانە پەروانه خان، ئەم فەرمايشانە چیه؟ باشه هەمووی دەخمه سەر حسابەکەتان، حسابی کۆنتان له لا نهماوه، پارهی هەموتان داوه، ئەبێ حسابیکی نوێ بکەمهوه بوۆتان.
  - پەروانه شتەکانی هەلگرتو به دلێکی پەر له دەرد کەوتە پێ بوۆ مالهوه، بیری لهوه دەکردهوه ئەگەر ئەم کارهساته نهقهومايه، هەر دوو

ژیانئیکی ناسودهیان دهبوو، بهو پارهی که باوکی ناردبووی نهیانتوانی
بژین.

- حهیفه ناکری شهپ له گهل چاره نووس بکهی!...
پهروانه نه مهی له بهر خویه وه وتو چوووه ناو ناپارتمان هکوه.
* * * * *

بوونی نانی گهرم، سه نه می هینابووه تاسه، ههروه کو رهفتاری
هه می شهیی خوی سهنگین و بهویقار له کولاندا دههات و دهچوو، کتوپر
پیاویکی بینیی بهره و بهر ده رگای نهوان ههنگاوی دهنا، ته ماشایه کی
کرد، خوشحال بوو، چونکه دهه و چاوی پیاوه که نامونه بوو، سه نه م
خیرا خوی گه یانده نهو!
- خالو سلو!

پیاوه ناوړیکی بو دواوه داوه و به بینینی سه نه م بزه یه کی کردو
وتی: - سلو خانمی بچکولانه! باش بوو هاتی، ههوالی خوشم پنیه
بو!

- دلنیام نامهت له باوه گه وره وه هیناوه بو مان، وانیه؟!
پیره میردی پوسته و گه یانندن سه ری به ناماژهی بهلی پراوه شاندا
خوشی و شادی دایه سه نه م، سه نه م پیکه نی و سوپاسی
پیره می رده کی کرد، پاکه تی نامه کی گرت به دهسته وه و خیرا له
قادر مه کان چوووه سه ره وه، به قاچ دانه یه کی مه لدا له ده رگا که، پهروانه
به بینینی دره و شانده وی چاوه کانی نهو وتی:

- چیه سه نه م؟! نه لئی به ته مای بفری؟!
سه نه م نانه کانی خسته سه ر سفره که و نامه کی نیشانی دایکید،
پهروانهش خوشحال بوو نامه کی کرده وه:

((... نازیزانم سلوا!

من و دایکت پوزی دوشمه‌ی هفتی داهاتو دمه‌و عسر
دهگپینمه بو ئیران و واده‌ی یه‌کتر بینیمان له فرۆکه‌خانه‌ی میهر
ئاباد))

مال ناوا: باوکت

مه‌نم نامه‌که‌ی له هه‌وادا ده‌سوپاندو به‌رده‌وام ماچی ده‌کرد.
له دوا‌ی ده پۆژ چاوه‌پروانی، سه‌رئه‌نجام باوه‌گه‌وره ته‌له‌فۆنی بو‌کردن و
ناگاداری کردنه‌وه له کارئیری گه‌رانه‌وه‌یان، مه‌نم و په‌روانه له
خۆشیدا بالیان ده‌گرت، به‌لام ده‌بووایه تا واده‌ی گه‌راندنه‌وه‌که سی
پۆژتر چاوه‌پروانیان بکردایه.

« ئه‌ی دل مزگینی ده‌دم، که هه‌وده‌می گیان ده‌گا

له تاریکی شه‌وانتدا، ئه‌و مانگی تابان ده‌گا

ئه‌ی دل ئیتر بسه‌روه، له رپی خۆت تۆفان مه‌که

دوو چاو ئه‌شکبار مه‌که فریشته‌ی نه‌جات ده‌گا

ئه‌ی بولبولان نه‌جوا بکه‌ن، وای عاشقان زه‌نا بکه‌ن

جه‌ژنیکی دی به‌رپا بکه‌ن، رۆحیک بو ناو گیان ده‌گا »

- دایکه گیان! دیسان سروشتی شاعیری‌تیت پرسکاوه!

- نه‌گه‌ر ئیستا نه‌رسکی ئه‌ی که‌ی ده‌رسکی؟

مه‌نم خۆی خسته ناو باوه‌شی دایکیه‌وه هه‌ردوو به‌ده‌نگی به‌رز
قاقا پیکه‌نین.

* * * * *

پوڏی واده که گیشنت، صهنه له خوشیا بالی دهگرت و پروانهش
هیچی لهو که متر نه بوو، هه موو نهو نازارو رهنجانهی شهوانی له چاوانی
تورانده بوو، له بیر کرد، کاتی سهری ناوینهی کردو چرچ و لوچی
دهموچاوی بینی، غه مبار بوو، لهو کاته وهی باوکی چوو بوو بو هوله ند
به تهواری گوڤا بوو، دهموچاوی لاوازو قه دو قهواره شی لاواز تر بوو
بوون، به لام هیشتا جوان و سهرنج پراکیش بوو، زال بوو به سهر فیکره
سهرگردانه کانیداو ههولیدا شادییه کهی بهو یادگارییه تالانه
نه شیوینی که به سهر پوخساریه وه دیار بوو.

- صهنه! له کوئی کچم؟

ناوپی دایه وهو به دله خورپی و تاسه وه وتی:

- نه چمه بهر ده رگا، له ماله وه بی تا قهت ده بم، ته ماشایه که ده کهم و
ده که پریمه وه.

- به لام کچه کهم تا کاتی هاتنی نهوان دوو سی کاژیری ماوه!

- نه زانم، به لام دله خورپه مه، ئی ده چی بکه م؟

پهروانه زهرده خه نهیه کی کرد، صهنه دووباره هاته وه ناو
سالونه کهو وتی:

- دایکه گیان، نیستا به هیچ جوریک ناتوانین بچین بو فپوکه خانه؟

- نه خیر کچه کهم، کریی ته کسی زور دهویت، هه لیره

چاوه پروانیان ده کهین، باشه؟

صهنه به پوویه کی خوشه وه له دایکی پروانی و پاشان چوو ده ره وه،
پهروانه گوئی له دهنگی پیلاوه کانی بوو که له قادرمه کان ده چوو
خواره وه.

صهنه هه ر له بهر ده رگا وه ستاو سهری ده کرد، چند که سی که له ناو

كۆلۈنەكەدا دەھاتن و دەچوون.

ھەلۋىدا خۇي لە دلە خورپەو پەشۇكان دورخاتەو، چەند خولەكى
چاۋەپروانى كرد، بەلام كاتى زانى ماويەتى بۇ كاتى ھاتنى باۋەگەرەو
دایەگەرەي، بېرىيدا لەپىشت پەنجەرەكەو چاۋەپروانىان بكات، بەلام
دەنگىكى ئاشنا ئەوى جام كرد:

- سەنەم!... ۋاى!... سلاۋ... سەنەم!!

- ئەي خوايە گيان! غەزالە!...

پاشان ئەي بىنى سەرى لەجامى سەيارەكەو دەرھىناۋەو دەستى
بۇرادەۋەشىنى، سەرئەنجام ئەوان لە سەفەرەكەيان گەراپوونەو، بە
ھاتنەۋى غەزالە، شادى سەنەم دوو بەرانبەر بوو، ئەو دوانە زۆر بە
توندى ۋابەستەي يەكترى بووبوون.

لەگەل ۋەستانى سەيارەكە، غەزالە خىرا دابەزى، چاۋانى فرمىسكى
شادى تيا ئەدرەوشايەو، باۋەشى كرد بەسەنەم دا.

ئاغاي جەلالى لەگەل ھاۋسەرەكەيدا لە سەيارەكە دابەزى و
(پەيمانە)ش بە دۋاي ئەواندا ۋابەستە بوو بە سەنەم و غەزالەو.

- نۆر بىرم دەكرديت!

- منىش ھەرۋەھا، چونكە بە راستىيى من تەنھا بووم و خوشحال
بووم كە گەراپتەو.

- سەنەم! ديارىيەكى جوانم بۇ ھىناۋىت.

- منىش ھەۋالى خوشم پىيە بۆت.

- ئەي خىرا بىلى!

- تا چەند كارئىرىكىتر باۋەگەرەو دایەگەرەم دىنەو.

- نۆر خوشە! چاۋو دلت پوون، منىش خوشحالم.

پاشان سهنهم به نهده بهوه به خیرها تنهوهی نهندامانی خیزانی
ناغای جه لالی کرد.

کتوپر گهواله هورینکی غم پوخساری سهنهمی تنیهوه، سری
داخت تا نهو فرمیسهکی له چاوانیدا بوو، نهیبینیت.

خانم جه لالی جانتایهکی بچوکی به دهستهوه بوو، وردبینانه له
سهنهمی پوانی، پهیمانوه غزاله نهوهنده به پرتوه تاسهی بردنی
جانتاکان بوون بو مالوه که هستیان به گورانی دهموچاوی سهنهم
نهکرد، خانم جه لالی جانتاکهی لهبردهم سهنهم داناو له چاره
نیگرانهکانی ورد بووهوهو وتی:

- سهنهم گیان چی بووه؟ شتی قهوماوه؟!
  - نهگر بچیته سهروه، خوت هموو شتیك تیدهگیت.
  - جه لالی من توشی دله خورپه بووم، نهچمه سهروه سری له
پهروانه خان دهدهم.

جه لالی ناوچاوی درژ کردو وتی:

- خانم گیان، جاری وهره نهه جانتایانه بهرینه ژوردهوه،
پاشان...

خانم جه لالی چاویکی داگرتو به پیکه نینهوه وتی:

- لهگه مندالهکاندا دهتوانن نهه کاره بکهن!
دهستی سهنهمی گرتو گوشی و پیکهوه چوونه نار
ناپارتمانکهوه.

دهرگای سالونهکه کرابوووهو خانم جه لالی به بی خولک چوه
ژوردهوه، کتوپر له جیی خوی جام بوو.

به سهرسامیهوه تماشایهکی دهورو بهری خوی کرد.

- صهنه ما نه تانموی لیره برهون؟!

صهنه غمبارانه وتی:

- نه خیر پوشتنی چی! کلوپهله کانیان برهون!

- مبهستت چیه کچم؟!

هر لهم کاتهدا پروانه له ژوره که هاته نوره وه، به بینینی خانم

جهلالی راجهنی، به خوشحالی به رهو پووی هاتو باومشی پیادا کرد.

- چی بووه پروانه خان؟

پروانه به داخیکه وه سهری پاره شاندا، خانم جهلالی به نیگه رانییه وه

دوباره پرسى:

- پروانه خان نهی کلوپهله کانی ناو مال له کوین؟!

- برهون.

- کی؟!

پروانه شانہ کانی هه لپری و به هه مان دهنگی حوزنه وه وتی:

- هر نهو شه وه، له دواى پوشتنی نیوه من و صهنه چووبووینه

نوره وه، کاتی گه راینه وه، گشتیان برد بوو، هیچ شتی نه ما وه،

خوتان نه بینن! دهنگی گریانی بهرز بووه وه.

کاتی مالی جهلالی له رودا وه که ناگادار بوون، زور پیی بیتاقت

بوون، پتر له هه مووی غزاله پیی کاریگر بوو که بهو جوړه نوسته که ی

به داغ دیدی زه مانه نه بینى.

مالی جهلالی له مالی پروانه گرد بوو بوونه وه، نه وه نده له

مسئله که یان کولییه وه و قسه یان کرد که ورده ورده پروانه و صهنه له

بیان چوو که نوو گه شتیاریان بهرپوهیه، هر لهم کاتهدا صهنه

چارى کهوت به کاریره دهستییه که ی غزاله و نا ناگا هه لساو وتی:

- وای خودایه گیان! باوه گوره و دایه گوره کاتیتی بین، نیستا چی بکین!

پروانه وتی:

- هیواشبه کچم، نهونده دلنیگه ران مهبه.

- ناخر نهوان له فرۆکه خانه چاوه پروانمان.

پروانه ناوچاوی درژ کردو وتی:

- نهی پیم نهوتیت، نیمه ناتوانین بچین بو فرۆکه خانه!

- ناخر...

- ناخری ناوی!

ئاغای جهلالی له سهر قاچیک وهستابوو قاچهکی تری نابوو ب

دیواره کهوه، وتی:

- پروانه خان! من ده توانم نیوه بگهیه نمه فرۆکه خانه!

چاوه کانی سهنهم دره وشانه وه، به لام پروانه وتی:

- زور سوپاس ئاغای جهلالی، نیوه تازه له سهفر گهراونه تهره

ماندون، ئیزعاجتان ناکهین.

ئاغای جهلالی قاچی جولاندو وتی:

- نا خانم، نهه کاری منه، تا نیوه ناماده دهبن من سهیاره که

مه لده کهم.

- پیم خوش نییه زهحه تتان بدهم.

ئاغای جهلالی پیکه نی و کهوته ری، غه زالهش جولیه کی کردو وتی:

- منیش دیم.

سهنهم و غه زاله به خوشحالییه وه دواي ئاغای جهلالی کهوتن.

خانم جهلالی و پهیمان چوونه وه بو مالی خویان، پروانهش زور کایف

خوښ بوو، ههباکې دا به سهریداو پاشان له کوشنی دواوهی
سهپاره که دا له لای سهنم و ههزاله دانیشیت.

- ناځای جهلالی تو پښت وایه نیمه له کاتی خویدا دهگین؟
ناځای جهلالی قاقا پښکېنی و وتی:

- وادپاره زور بېریان دهکیت و تامه زړویانی؟
سهنم به سهپراوه شانندن وه لاهه که ی لهوی جهختکردهوه.

ناځای جهلالی دووباره پښکېنی، گڼېری گڼېری و پتی له به نرین داگرت و
وتی: - لههش له بهر خاتری خانمهی بچکولانه! باشه؟
همهوان پښکېنې و سهپاره که به خیراییه کی زوره وه بهر و فرۆکه خانه
سهرینا.

* * * * *

خه لکینکی زور له ناو سالونی فرۆکه خانه که کو بوو بوونه وه، شله ژان و
نیگرانی له زمانه ووا بوون به سهر لهزاکه دا، ژماره یه کی زور به چاوانی
له سرینا وییه وه له سهر کورسییه کان دانیشتبوون و بیئوقره بوون.

لهزایه کی تاسینه، توقینه بوو، په روانه و سهنم که تازه له گه
ناځای جهلالی و ههزاله هاتبوونه ناوه وه به نیگرانی و تاسه یه کی
نذروه لهو دیمه نیان دپروانی، بارودوخیان وه کو بارودوخی مندالیک
بوو که له ناوچه یه کی نامو له ناو کو مه لیکې غه ریبه دان.

همه ور باسیان له کهوتنه خواره وهی فرۆکه و کوژرانی سهرنشینانی
دهکرد، به لام قبولکردنی نه م هوالانه بو په روانه و سهنم ناسان
نه بوو.

دهنگی گریان بهر زترو بهر زتر ده بووه وه، تا دواچار دهنگیک له
بلندگزه په خوش بوو:

((... ناگاداری! ناگاداری!))

به داخ و پهزارهوه ناگاداری پیشوازیکرانی بهریز دهکین، که فرۆکهی ژماره... که له هۆلەند به مەبەستی تاران وهپێ کەوتوو، دووچاری گرفت بوو تهوه له دواي کەوتنه خوارهوهی فرۆکهکه، ههوايان ناردوو ی تهواوی سهرنشینانی گیانیان لهدهست داوه...))

پهروانه ههچی تری نهبیست، کەوتنی ئهو له ناوهپرستی سالتۆنهکهدا دلتەزین بوو، چەند کەسیک لهو دهوره کو بوونهوه.

سهنهه توشی شوک بووبوو، نهوهی له بلندگۆکهوه پهخش بووبوو، لهبەر خۆیهوه وتیهوه، فرینی فرۆکهی هۆلەند بو تاران دووچاری گرفت بووه... فرۆکهکه کەوتوته خوارهوه؟... سهرنشینهکانی مردون؟... ههموویان مردون؟... کهواته باوهگهورهه و دایهگهورهی منیش؟!... نا!... نا!... نا!...

ههتا توانی زیریکانی، غهزاله ژیر بازووی گرت و ناغای جهلالی یارمهتی دا تا لهسەر کورسییهک دابنیشی، سهنهه له خۆوه دهستی کرد به پیکههین و هاواری کرد!

- ههی درۆزنانه!... باوهگهورهه و دایهگهورهی من نامرن.
ئهووان من بهجی ناهیلن، له وادهی دیاریکراوی خویاندا دین، ههردین، من دهزانم که دین!

- نارام بهروه کچهکهه! نارام به!
بهلام سهنهه به دهنگی بهرز پیدهکەنی و وپینهی دهکرد!
چەند خولهکی دواي ئهوه پهروانه ههروا ساردو بی پۆح له هۆش چود بوو، به نامبولانس بردیانه نهخۆشخانه، ئهه کارهساته دواين گوردی لیهوشاندبوون.

- ناغا! هاوسرهڪت دلی لاوازهو به بچووکترین خهفت یان شوک،
توروشی نهه حالتهه دهییت.
- نهو هاوسهری من نییه.
- زور داوای لیبوردن دهکم، نهی چی نیوهیه؟
- دراوسیمانن.
- نهزانیت چ مهسهلهیهک بووهته هوئی حملهی قلبی نهو؟
- نهپو له کهوتنه خوارهوهی فپوکیهکدا باوک و دایکی وهفاتیان
کردوه.
- ناوا! به داخوهه، بهلام نهه خانمه پیویسته سی و چوار پوژ له
نهخوشخانه پشو بدات.
- ناغای جهلالی به ناماژهی سهر جهختی لهسهر قسهی پزیشکهکه
کردهوه.
- مهروهه نهه خانمه گورچیلهی زور نهخوشه، گورچیلهی زیانی
پینگهیشتووهو دهبی لهمه بهدوا لهژیر چاودییری و چارهسهردا بییت.
- به پوشتی دکتور له سالون، ناغای جهلالی چوهه دهرهوهی
نهخوشخانه، سهنهم و غزاله هردوو نهشک ریژان و تازیهار پالیان
دابورهه به درهختیکوهه، به بینینی ناغای جهلالی، سهنهم به هلهداوان
بهرو پووی نهو هات.
- بوو به چی ناغای جهلالی؟
- خهه مهخو کچم شتیکی نهتو نییه؟ پاشان دهستی لهسهر شانی
سهنهم دانابوو، فرمیسهکهکانی بهدهستی خوئی بو سپری.
- نهی باوهو دایه گهورهه چییان بهسهر هاتوهه؟
- نازانم کچهکهه! هیشتا ناشکرا نییه!

ئەو بەم قەسە دەدەي سەنەمی دا، لە کاتی کدا بە چاکی دەیزانی باوە
گەرەو دایە گەرەوی سەنەم لەو پووداوەدا گیانیان سپاردووە.

* * * * *

- سەنەم گیان کچم! وەرە نانه کەت بخۆ.

- نیشتیها م نییە.

ئەشی خۆراگر بی، بزانه کچم ئیترە وەکو مائی خۆتان وایە، تا هەر کات
دایکت تەندروستی باش بوو گەرایەو بە مائەو، هەر ئیترە بەمێنەرەو
ئاسو دەبە، باشە ئەزیزم؟

مەراقی گەرەوی سەنەمی گرتبوو، شکاو فرمیسک لە چاوەکانییەو
پژانە خوار.

- باوە گەرەو دایە گەرەو مردوون! دایکم لە نەخۆشخانە
خەویندراوە، هەموو مائیان دزیوین، ئیتر چۆنچۆنی دەتوانم نۆقرە
بگرم، راستە من هەشت ساڵ زیاتر نیم، بەلام دەردو کەسەرم
زۆرە! تێدەگەیت؟

- خانم جەلالی ئەوی کردە باوەش و خۆیشی گریا، غەزالەو
پەیمانەش غەمبار بوون و لەگەڵ هاتنە مائەویان شیرینی
سەفەریان بێر چوو بوووەو.

پەیمانەو غەزالە بە هەمان دەنگی منداڵانەیی خۆیان دەدەي سەنەمیان
دەدایەو، ئەویش کاتیک چوو ژوورە کەي ئەوانەو، لەتاو ماندویتی و
کزاننەوێ چاوەکانی، خێرا خەوی لیکەوت، خانم و ئاغازی جەلالی تا
نیوێ شو لەم بارەو گفتوگۆیان دەکرد.

نیوێ شو لە بێدەنگی و تاریکی رەهاو لە کاتی کدا کە پووناکی مانگ
ژوورەکانی پوونا کەردبوووەو، زریکەو هاواری سەنەم مائی جەلالی لە

خو راپېراند، خانم جهلالی سهراسیمه هاته ژووری مندالهکان و صهنه می بینى که توقیوهو له سهر جیگا که دانیششتووهو ههناسه برکییه تی، عاره قینکی سارد ناوچهوانی ته نیبووهو، ههولیدا صهنه م هیمن بکاتهوه، بهلام نهو له تاریکی تونددا دهسوتاو کابووسیکی توقینه زهبریکی پوخی توندی لیدابوو، صهنه م خوږاگریی له دهست دابوو، ویناکردنی مرگی باوهو دایه گوره ی نهوی له سروتی سروشتی وهدر نابوو.

بهیانی زوو ناغای جهلالی پزیشکی هینایه سهری.

- پیویسته پوخیهت بدن بهم کچه، ههول بدن ناگاداری بنو بهو حالهوه ره های نهکن.

غزاله له سهر سهری صهنه مهوه راره ستابوو دهگریا، خانم جهلالی هیچ کات کچه که ی بهو غه مبارییه نه بیینی بوو، هه نووکه بارودوخی پوخی غزالهش له نیگهرانی نهوی زیاد کردبوو.

* * * * *

- بو کوی دهچی؟

ناغای جهلالی چاکه ته که یدا به سهر شانیداو به نارامی وتی:

- نهچم بزانه له ناو لیستی مردووه کاندا، باپیره و نهنکی صهنه مییشی تیایه؟

- بوچی گومانته هیه؟

- نهخیر، بهلام نه گهری نهوه هیه نهوان لهو فرۆکه دا نه بووین.

- خوا بکا وایی، بهلام به دووری دهمزانه؟

- توش باشته سهریک له نه خوشخانه بهی.

خانم جهلالی به ناماره ی سهر وهلامی باشی دایهوه.

* * * * *

- کورتنه خواره وهی فرۆکه که به سهختی بووه و لاشه ی کوژراوه کان
له گوشه و کهناری ناوچه که دا که وتوووه و هیشتا ژماره یه کی زۆر
نه دۆزراونه تهوه، تهنا نه م لیسته ی لییه!

ئاغای جه لالی بهر دهستانه ی که دهله رزی کاغه زه که ی گرت و به
خیرایی ناوه کانی ده خوینده وه.

- چی بوو ئاغا؟

- نه بوو! موسافیره کانی ئیمه له م لیسته دا نه بوون!

- بو دنیایی زیاتر نه توانیت ته ماشای لیستی نه فره کانی
فرۆکه که بکهیت، نه گهر ناوه که یانی تیادا بوو، نه وا دنیابه که
مردوون!

ئاغای جه لالی زۆر نه گهرا، چونکه ههر له ریزی یه که مدا ناوی خانم و
ئاغای ئیمانی بینی.

ئومیدیک که له دنیا شه پۆلی ده دا گوپا بو نائومیدی، سست و بیحال
له وی دور که وتهوه، نه یه ده زانی چی بکات، چه ند خوله کی له سه ر
کورسی ژیر سیبه ری دره خته کان دانیشته و پاشان ههر بهر
ماندویه تییه ی له لاشهیدا ههستی پیده کرد، ریگای مالی گرت بهر.

سه نه م هیشتا ههر بی ئوقره ی ده کردو تاکه ی توندتر بوو بوو،
ئاغای جه لالی ههر له گه ل هاتنه وه ییدا دهستی کرد به لاواندنه وه ی،
غزاله و په یمانه ش به دالده دانی سه نه م، هاودهردی خویان بو
مهره به ری.

پاش کاژیریک خانم جه لالی به پوخساری غه مگین و چاوی سوود
هه لگه پاره وه گهرا یه وه بو ماله وه.

- بوو به چی جه لالی؟

- وا باشتره راستییه كان قهبول بکین!

- یعنی...

ئاغای جلالی سهری پاره شاندا.

- پروانه خان چون بوو؟

زور خراب بوو... زور... دوکتور دهیوت دوینی شهو زور دادو
لیفانی کردوه، به چهنی که ناسایشی له گشت نه خوشهکانی
گرتوه، نهیوت شهویکی زور دژوارمان له گهل بردوه ته سهر.
ئاغای جلالی ناهیکی قوولی هه لکیشا دوباره دهستی خستهوه
سهر تهویلی ههنم، به تیكچوونی پوخساری ههوالی بهرزبوونهوهی
تاکی دهدا.

- نیستا چی بکین!

- باشتره زیاتر فیئکی بکینهوه، غزاله! پهیمان! پوله ههستن
جامی ناوه که بگوین.

هردو ههستان به جیبه جی کردنی فرمانه که ی دایکیان.

- جلالی!؟

- چییه؟

- بهلینم بدهری دریغی نه کهیت لهوهی هر یارمه تییه که له دهستت
دیت بۆ ئه دایک و کچه.

- نوعا بکه زوتر تهنروسستیان باش بیئت، هه موو شتییک بده به
دهستی خوا، نیمه چیمان له دهست دیت!

به دانانی خاوییه کی تهرو سارد له سهر تهویلی ههنم، جوله یه کی
کرد، چارهکانی که می تروکاندو دوباره دهستی کردهوه به
ههنا سهبرکی.

- بهم بارود و خه تهوه بۆكوی ده چیت؟ خانم له گه ل تۆمه!

پهروانه به بی نهوهی وه لām بداتهوه، به قاچی لاوازو له رنۆكوه به رهو ده رگاكه چوو، په رستیاره كه خوی ته كاندو چوه به رهم ده رگاكه.

- خانم ئیغه به رپر سین، عه جبه مروقیکی قیر سچمه ن!

پهروانه توانای قسه کردنی نه بوو، به دهنگیکی تکیایانه وه وتی:

- به یارمه تی با برۆم، من لی ره ده مر م، كچه كه م ته نه یه، كچه چكۆلانه نازداره كه م، تی ده گه یت! باشه تۆ پۆله ت هیه تا ده رك به ئی حساسی من بكه یت؟

په رستیاره كه سه ری داخست، پهروانه ده ستی نه وی لادا كه به ده رگاكه وه گرت بووی و چوه ده ره وه.

بهو بیه یزی و لاوازییه وه، قاچه كانی وه دوی خوی ده نا، حه زی ده كرد به مردایه و بریا ده مرد تا ئاوا پۆزگاریکی قه ت نه بینیا یه، پۆزی می ره كه ی به فایله ره شه كه یه وه كه وت بووه گو شه ی زیندان وه، پۆزی ماله كه ی دزرا بوو، پۆزی فرمی سکی كچه جوانه كه ی ده بینی كه له تار تینی برسی تی ده رژانه خوار، ئی ستاش به له ده ستدانی ته كیه گار پالپشتی خوی، هه ستی به بوو ده لی و له نا و چوو ن ده كرد.

هه ره بهو جۆره به پی ده چوو، دنیا له نیگا كانیدا تیره و تار بوو، دلی خاو بووه وه سه ری گیزی خواردو كه وته سه ر زه وی، په رستاره كه به نیگه رانی دوا ی كه وت بوو، به ره و پوو ی چوو پاشان پهروانه دووباره چاوی كرده وه له سه ر قه ره ویله ی نه خوشخانه، نه م جاره جگه له په رستار، پزیشكیشی به سه ره وه بوو.

- خانم ئیمانی! هه ست به بارو زرو فی تۆ ده كه م و مۆله ت ده هم له

نه خوشخانه دهر بچیت، به لام زور زو له بیری چاره سهری گورچیله تدا
به، ناچارم رینک و راست پینت بلیم!

نه گهر په ی گیری نه که ی، سه لامه تیت له مه ترسیدایه، خو لیم
تیده گیت؟

- به لام من پیویسته برؤم، کچه کهم نیستا له مهراقدا دیقی
کردوه!

پزیشکه که به به زه ییه وه ته ماشایه کی کرد، پاشان ناماژهی بو
پهرستیاره که کرد یارمه تی بدات، به یه کی که له سه یاره کانی نه خوشخانه
په روانه گهشته وه ماله وه، کاتی چوو ژوره وه سه نه می بیننی سهری
خستبووه نیوان هردوو نه ژنوی و غزاله ش به غه مباریه وه له لایدا
ره ستاوه.

- سه نه م! سه یرکه، دایکت!

- سهری هه لپری و به چاوانی هه لئاوساوه وه سه یری په روانه ی
کرد، هاته خواره وه دایکی له باوه ش گرت، هردوو به نارامی
گریان، خانم جه لالی هاته لایان.

- ماوه ی نهو چوار پوژهی که په روانه له نه خوشخانه بو، سه نه م
به هو ی نه خوشی و نهو مهراقه زوره ی که له دلایبو، زور لاواز
بووبوو، دلی ساردو غه مباری په روانه له گهرمای لاشه ی سه نه م
تاوی سه ندو ناگری گرت.

په روانه سوپاسی نهو زه حمه ته ی مالی جه لالی کرد، خانم جه لالی
جه نازه کانیان دهستکه وته وه، کاتی په روانه له مه یتخانه لاشه ی مردوو
شیناوی دایک و باوکی بیننی، نالاندی و هاواره به سوپکه ی دلی
ده پرسوکاند، ده یکی شفا به سهری خویداو ده گریا، خانم جه لالی ژیر

بازوی گرت و به زه حمت توانی نهو له جی بهرز بکاتهوه.

گشت کاره کان سپیردرا به ناغای جه لای و نهویش به دلسوزییهوه
هرچی له توانایدا بوو دریغی نه کرد، هر نهو پوژده عسره کهی
جه نازه کان له گوپرستانی به هشتی زههرا نه سپرده کران، جگه له مالی
جه لای و یهک دوانیک له دراوسینکان کهسی تر نامادهی به خاکسپاردن
نه بوو.

صه نه م گشت گیانی ده لرزی، قاچه کانی ددها به زه ویداو هاواری
ده کرد.

- نایلم باوه گورم بکهن به ژیر خاکه وه، نهو زور به رحم بوو، نهی
دایه گورم بو کوی دهبه ن، زورم خوش دهوی، با له لام بمیننوه، بو
کویان دهبه ن، نا مه یانبه ن، به هراو زه نای نهو، خه لکیک که له
ناوه وه هاتوچویان ده کرد، له دهوری گرد بوون، دهنگی په روانه به
دژواری ده هاته دهرو ههستی به تاساندن ده کرد چهزی ده کرد ناله
فیغانی تا حوت ته به قهی ناسمان بروت، پری ده کرد به قژی خویداو
له خوئی مزاری دایک و باوکی ده کرد به سه ریا.

* * * * *

- صه نه م!

- به لی دایه!

- پیویسته نه م خانووه مان بفروشین.

- چی؟!

- هر نه وهی که وتم، نیعه ناچارین نه م کاره بکهین.

- دایکه! نه گهر خانوو بفروشین، نهی له کوی بزین؟!

- كچى جوانما تۇ خەفەت مەخۇ، ھەموو شتى بسپىرە بە من،
تاپۇى خانوۋەكە باۋەگەورەت لە بانق دايىناۋەو ئەتوانىن لە دواى
ئەۋەى ۋەرمانگرتەۋە بىفرۇشىن.

- بەلام دايكە لە بىرت چوۋەتەۋە باۋەگەورەم دەيوت، لە ھەر
بارودۇخىكى نالەبارىشدا، نابى خانوۋەكەمان بفرۇشىن، چونكە
كرىى زۇرمان بۇ نادىى ۋ ناژىن.

پەروانە بزەيەكى تالى كردو وتى:

- خوا قەزات بخات لە من وا ئەۋەندە ئەقلىت بە شت دەشكى!

سەنەم پىكەنى ۋ لە لاي دايكىدا دانىشت ۋ لىى وورد بوۋەۋەو وتى:

- بۇچى داۋاى يارمەتى لە خالەم نەكەين، خۇ تۇ ناۋنىشانىت لە
لايە، خۇ دەبىت ئاگادار بىت لە مردنى دايەگەورەو باۋەگەورە.

- ئاگادارم كردوۋەتەۋە، ئەگەر چى خوشى ئاگادار بوۋە، بۇم
نوسىۋە خەمى ئىمەى نەبىت.

- بەلام دايكە؟

- نا ئازىزم، تۇ خەمت نەبىت، بە فرۇشتنى ئەم ئاپارتمانە
ئەتوانىن خانوۋىيەكى بچووك لە باشورى شار بگرىن ۋ ئەشى
ھەندى كەلوپەلىش بگرىن، جگە لەۋە من پىۋىستە چارەسەر
بكرىم ۋ تۇش نەبىت ھەرچۇن بوۋە بخوئىنى!

- دايكە! خۇ ئەۋ پارەيە بنى لەئاۋدا نىيە، زۇر زوو تەۋاۋ دەبىت،
لەوكاتە چى بكەين؟

- دواى ئەۋەى كە چوۋىنە خانوۋى تازەۋە، من ئىشىك دەكەم ۋ تا
من زىندوبم ھەموو ھەۋلىك دەدەم بۇ خوشبەختىت.

ئەشى لەسەرەتاۋە دەست پىبكەينەۋە، كچم لەبىرت بى كە پىۋىستە

بهره‌وامی به ژیانمان بدهین و نابیت شکست له‌پهل و پومان بخات، له
 دواى مردنى باوه‌گوره و دایه‌گورهت گه‌شتمه نه و درنه‌نجامی که
 نابیت من له‌ناو بچم و توش به‌ره و نه‌مان په‌لکیش بکه‌م، من به خوشی
 توره ده‌ژیم و به‌لین بیت بتگه‌یه‌نمه نه و خوشبه‌ختییه‌ی که توره
 خوازاریتی! صه‌نم هه‌راسان وتی:

- نه‌ی نه‌گه‌ر دووباره کارساتی قه‌وما چی؟
 - مه‌ترسه کچه‌که‌م! ئیمه دووباره هه‌ر خو‌پراگری ده‌کین،
 پیویسته هیور بین و هه‌ول بده هه‌میشه ئومیده‌وار بیت.
 صه‌نم بزه‌یه‌کی کردو هینده‌ی تر پروخساری جوان بوو، خوشحال
 بوو له و درونه به‌رزه‌ی که دایکی هه‌یبوو، په‌روانه له لای په‌نجره‌که‌دا
 وه‌ستابوو له‌ده‌ره‌وه‌ی ده‌پوانی، صه‌نم به‌ره و لای چوو ماچیکی گه‌رمی
 ده‌سته لاوازه‌کانی کرد.

* * * * *

دواى دوو هه‌فته کاروبار به چاکی و به خوشی کو‌تایی پیهات،
 ئیستا ئیتر کاتی خواحافیزی بوو، په‌روانه له لای خانم جه‌لالی وه‌ستا.
 - به راستی زوره سوپاستان ده‌که‌م، نه‌گه‌ر ئیوه نه‌بوونایه من نه‌م
 ده‌توانی به ته‌ننا نه‌م هه‌موو غه‌مه هه‌لگرم.
 - تکا ده‌که‌م خانم ئیمانی، من کاری خو‌مم به‌جی گه‌یاندوره.
 صه‌نم و غه‌زاله سه‌ریان کرد به باوه‌شی یه‌کترداو فرمیسکی
 مانئاواییان ده‌تکانده سه‌ر شانی یه‌کتری.
 - زوره خوش ده‌ویی، هیچ کات له‌بیرت ناکه‌م.
 - منیش هه‌روه‌ها سه‌رت لیده‌ده‌م.
 - صه‌نم گیان ناگات له خوت بیت!

پهروانه دهستی خسته سهر شانی صهنه م و وتی:

- كچم! تو ده تواني دووباره غه زاله ببینی، كه وابوو باشتره بكهوینه پری.

خانم جه لالی نهوانی بهریده کردو وتی:

- به لام زور خوشحالم كه زور لیمانه وه دور نین، نه گهر بچووینایه ته باشوری شار، هاتوچو ناخوش بوو.

پهروانه زهرده خه نه یه کی کردو وتی: - نهرك و ماندووبوونی نیوه بووه هوی نهوه ی بتوانم خانوویه کی گونجاو دهستخه م.

بهر لهوه ی بچنه خانووه تازه كه یانه وه، صهنه م ههزی ده کرد بچی بو سهر مهزاری باوه گه وره و دایه گه وره ی، ههر له بهر نه وه له سهر كو لانه كه دا راوه ستا.

- صهنه م گیان بوچی وه ستاوی؟ په لهت نییه زوو بچینه خانووه كه؟

- دایكه؟

- چیه كچه كه م؟

- جاری ههز ده كه م بچمه سهر گوپی باوه گه وره و دایه گه وره!

چاوی پهروانه پرپوو له گریان و كه می بیری کرده وه، پاشان سهری بهرز کرده وه و بزه یه کی کردو له گهل صهنه م كه وتنه پری بو گوپستانی بههشتی زهه را.

* * * * *

لهمه و نیواره بوو صهنه م خوی له كو لانیکی نامو و غه ربیدا دیته وه، پهروانه له پیش نه وه وه ههنگاوی دهنا، له بهر ده م ده رگایه کی سپی مهیلو زهره و ستا و سهیرینیکی صهنه م کی کردو به کلیل ده رگا که ی

کردهوه، سهرهتا چند پلیکانهیه دیاربوو دهچوو بۆ نهومی
 سهرهوه، سهنهم لیوهی چوو سهرهوهو به کردنهوهی دهرگایهکی
 تهخته، چوو صالونیککی بچووک و جوانهوه، له لای راستهوه
 همامو چیشتهخانه بوو، له لای چهپهوه ژووری دانیشتن بوو،
 پهروانه فهرشیکی جوانی تیادا راخستبوو، دوو پشتی و
 قهرهویلهیهکی نووستنیش له ژوورهکهدا دانرابوو، سهنهم دهرگای
 نهمبر پیپلیکانهکانی کردهوه، ژووریککی بچووک و پازاوهی بینی
 میزو کورسی تیادا دانرابوو پهردهیهکی ساده بهلام جوان به
 پهنجرهکهدا هاتبوو خوارهوه.

پهروانه زیاتر کهلوپهلی ههرزانی کریبوو، بهلام به سهلیقهی نهو
 دانرابوون و دهرهکهوتن.

کاتی سهنهم نهو کهلوپهلانیه بهوانهه پيشووی مالهکهیان که
 دزرابوو مهزهنده کرد، دلتهنگ بوو ههستی به مهراق کرد لهبهردم
 پهنجرهکهدا پارهستا، ههوشه و بانی زور بچووک و قهبزبوو، بهلام بۆ
 ژیانی دوو کهسی نهوان باش بوو.

- به لاتوه چۆنه؟

سهنهم پووی له دایکی کردو ههولیدا بیئاقتیهکهی به پیکهنین
 بشاریتهوه وتی: - زور چاکه دایکه! زور خوشحالم.

- سهنهم گیان! دهبی هه له ئیستاوه بهلینم پیدهی به جدی
 بخوینیت و سهعی بکهیت.

- باشه دایکه بهلین دههم و دلنیا به که دهرهچم.

* * * * *

صەنەم لەناو قوتابخانەدا گۆشەگیر بوو، هەتا پرسىاریان لێنەکردایە
 وەلامى نەدەداوە، بەلام لە وانەکانیدا سەرکەوتنىكى بەرچاوى هەبوو
 جى سەرنجى مامۆستاو هاوپۆلەکانى بوو، لە پۆلدا دوو هیندەى
 قوتابىيەكى پۆلى پینجەمى دەزانى و تىکپرای یەكەم و نیوەى سالى بە
 نمرەى بەرزەوہ بپرى.

دوو پۆزى مابوو بۆ جەژن صەنەم بە بى مەیلی خودا حافیزی لە
 هاوپۆلەکانى کردو بە هیمنى کەوتە پرى بۆ مالهوہ.
 کاتى چووہ مالهوہ، پەروانەى بینى پارچەيەك قوماشى کەتانی
 گۆلدارى جوانى لە کۆشیدا داناوہو خەرىكى دوورینیەتى.

- سلاو دایکە! چى دەکەیت؟

- ئا، سلاو چۆن هاتیتەوہ ئاگادار نەبووم؟

صەنەم کلیلەکەى نیشانى دایکیداو وتى:

- خۆت دوینی ئەم کلیلەت پیدام.

پەروانە زەردەخەنەيەكى کردو لە سەراپای صەنەمى پوانى.

- نەت وت خەرىكى دوورینی چیت؟

- ئەم جلە دەدورم بۆ پۆزى جەژنت.

- سوپاس دايه گيان! به لام من پازيم نيبه زه حمه تي خوت بدهيت،

هولبده خوت ماندرو نه كهيت.

- نيگران مهبه صهنه م گيان!

صهنه دلتهنگ بوو وتى:

- چون نيگران نه بم، تو ده بيت زور زوو نه شترگه ري گورچيله بؤ

نه نجام بدن، نه مه له كاتيكدا كه نيمه هيچ پاشه كه وتيگمان نيبه.

پهروانه چوو بهر كردنه وه وه، صهنه م چون به م ته مه نه كه مبه

نه يتوانى نه وه نده عه قلى به شت بشكييت.

- دايكه بير له چى ده كه يته وه؟

پهروانه جووله يه كي كردو وتى:

- تو شتيكت وت.

صهنه م به سه ر نامازهي كرد نه خير، بو خوگورپيني جلو بهرگه كانى

چوو زوره كه ي خوى، پهروانه جله كه ي داناو ده رزييه كه ي كرد به

گو شه يه كيدا فيكره مشه وشه كانى هي ر شيان هي نا بو ميشكى و دووباره

كه وت وه بيري خه مه كانى، نه گه ر خانو وه كه بهر وشى و پاره ي

نه شترگه ر ييه كه ي لي بدات، نه ي بو ناينده چى بكات؟ وه نه گه ر قاچى

لي بخستايه ته سه ر يه ك و هيچ هه وليكى بو خوى نه دايه مه رگ هه ر شه ي

لي ده كرد، پهروانه ده يزاني نه گه ر به ري، صهنه م ييش ده مريت، له فكرى

ته نها مانه وه ي صهنه م له رز ده يگرت، به لام چاره چى بوو؟

بهر پرسى نه خوشخانه زور ياره مته ي دابوو جگه له داوو ده رمان، له

به شى پيشوازي دايه م ز راند بوو، پهروانه چوار مانگى ره به ق به جدى

كارى كرد، به لام نيستا پزيشك ناگادارى كرد بو وه وه كه تا هفتى

داماتوو هه ر چون بيت پيويسته نه شترگه ري گورچيله ي بو نه نجام

بدریفت، نه مەش بودجه یه کی زوری دەویست، بیری ئەو پوژانە ی
 کەوتەرە کە لەبەردەم شەق و بۆکسە ئاسنینه گانی بەهزاددا بوو.
 رقیکی زۆر سەراپای تەنیه وەو بەهزادی بە نەفرەت دەکرد کە چۆن
 ئاوا ئەم چارەنوسە رەشە ی بە دەستی ئەو بۆ کیشرا.

* * * * *

- دایکە ئەگەر مۆلەتەم بەدە ی دەمەوی بچم لەسەر شەقامە کەو
 تەلفونیک بۆ غەزالە بکەم.
- باشە کچم بپۆ، بەلام زوو بگەریتو، سلاوی منیش بگەیهنە بە
 دایکی غەزالە.
- مەنەم بە خوشحالییەو خۆی گەیانە تەلفونیک گشتی و
 ژمارە ی مانی غەزالە ی لێدا.
- نەلو!
- سلاو مەنەم گیان تۆی! سەیرە؟
- سلاو، راستییە کە ی سێ و چوار پوژە بە نیازم تەلفون بکەم،
 غەزالە لە مائەو نییە؟
- نەو، لا چوو بۆ مانی پوری، عەسر دەگەریتو.
- خانم جەلالی؟
- گیان!
- دەتوانی یارمەتیم بەدە ی؟
- تەسە بکە ئازیزم!
- مەتا زوو پێویستە دایکم نەشتەرگەری بکری و پارە شمان نییە،
 چارە چییە؟

خانمی جلالی توژی پامو پاشان وتی:

- دوغا بکه، خوا یار بیئت جور ده بیئت.

پاشان سه بووری صهنه می دایه وه وهولیدا نارامیی بداتی.

کاتی صهنه می بهراورد ده کرد له گهل کچه کانی خوی دلی به حالی

نهو ده سووتا.

صهنه م تله فوننه کهی داخست و گه پایه وه بو ماله وه، په روانه ی بیینی

خوشحاله و چاوه کانی دهره وشینه وه، سه راسیمه لیی پوانی و وتی:

- چی بووه دایکه؟!

- سهیری نه م نامه یه بکه، ده ست و خه تی خالته، به روا ده کهی!

- به لام خو نه وان ناو نیشانی مالی ئیمه یان لانه بوو، پاشان

ناو نیشانی خوشیان گوپردراوه و ئیمه نه مانتوانی تله فون بو

خاله م بکه یین.

- ده زانم کچم! خالت نامه ی نار دووه بو ناو نیشانی پیشومان و

خانم جه لالیش بوی پوست کردوین.

صهنه م له خوشحالییدا هه لبه زو دابه زی ده کردو وتی:

- نامه که بخوینره وه بزانه چی نوسراوه.

- خوشکی نازیم په روانه! صهنه می جوانم سلوا!

نومیده وارم حالتان باش بیئت، مهرگی کوتوپرو ناواده ی دایک و باوکم

گورزیکی کوشنده ی لیدام، من به تازهی زانیومه، چونکه چوو بووم بو

له لمانیا، کاتیک گه پامه وه بو نه مسته ردام بو ئاپارتمانکه م نامه گانم

بیینی، خه ریکبوو سه کته لیم بدات، به مهر حال پرسه و سه ره خوشی

دهره بهرم بو تان، به نه رکی خومی ده زانم تا به شی خوتت بو بنیرم،

باوکم به سه رمایه کهی خوی لی ره کارو کاسبییه کی باشی بو بوونیات

به پینی نهو وه سیئنامهی که له دیوه کهیدا دۆزیمه وه له سی بهش بهشکی بو تویه، بۆم ناردی چونکه رهنگه پیویستت بی، ههر له بهر نهو ناردمه ژماره حیسابه کهی خۆت بو بانک...

سهنهم نهیهیشت نامه که تهواو بکات له خوشیدا خهريک بوو دهفري وتی:

- دایکه کهه و ابو ناچار نین خانووه که بفروشین، نهشتهر گهرییه کهش بو تو نهنجام دهدری، وایه؟
- پهروانه به چاوانی نهسریناوییه وه سهنهمی له باوهش گرتو ناوچاوی ماچ کرد، لهو شهوه تارو بی ئومیدییه دا، نامه ی براکهی ((مازیار)) وهکو پوناکییه که دهدره وشایه وهو خانووه بچوو که کهیانی پرکرد له پۆشنایی.

* * * * *

خانم ئیمانی! ناونوسی قوتابییه کی زۆر باشی وهکو ئیوه لهم قوتابخانه یه دا شانازییه کی گهره یه بو ئیمه!

سهنهم بزه یه کی کردو وتی:

- لوتفی ئیوه یه، هیوادارم جیی شانازیتان بم تا لهم قوناغهدا سهرکه وتوو بم!

- ئینشانه لالا نه توانیت برۆیت.

- زۆر سوپاس، خوا حافیز.

- خوات له گه ل خانم ئیمانی، تا پینچ پۆزی دی یه کتر ده بینینه وه!

سهنهم پیکه نی و چوووه دهروه، که یفی به خانمی بهر ئیوه بهر

هاتبوو، نهك له بهر خاتری نهو وهسفو سه نایانهی کردی، به لکو شینوازی قسهی میهره بانانهی نهو، سه نه می بو لای خوئی کیش کردبوو، به شانازی و سه ربه رزییه وه به ره و ماله وه به پری کهوت، ههستی به خوشحالی و په زامه ندی ده کرد له وهی که توانیبوو تا نه م قوناغه خونه کانی دایکی بییته دی، نهو دایکهی که لاویتی و سه لامه تی کرده قوربانی کچه کهی و تا نه م ساتهش به لاشه یه کی نه خوش و لاوازه وه به جدی کاری ده کرد و نه یه یشتبوو فشار بکه ویته سه ر سه نه م.

* * * * *

- دایکه! نه گهر پوژی سه د جاریش دهست و قاچت ماچ بکه م، هیچ نییه له چاو نهو کارانهی له پیناومدا نه نجامت داوون! په روانه پیکنی و له کاتیگدا که سهیری سه نه می ده کرد، وتی:

- کچم! من هیچ نه کردوه، جگه له وهی هه ولم بو خواسته کانی خو م داوه، هه ر نه وه نده و بهس!

سه نه م ههستا له جیی خوئی، به ریگا ده پوئی، خوئی ده بزواند، قسهی ده کرد، پیده کهنی، غه مبار بوو، له هه موو نهو دوخانه دا، جوانی تایبه تی نهوی ده رده خست.

کاتی بو شه شه مین سالیادی مردنی باوه گه وره دایه گه وره ی بو دییه کی سه ریری ره شی له بهر کرد، نه وه نده جوان بوو بوو که په روانه ی خسته دله ته په.

لهو کاته وهی که سه نه م هه ندی بالای به رزو گه وره بوو بوو، په روانه ناچار بوو بوو زور به ی پوژان چند کاریری له گه ل خوازی نیکی رانی کچه کهی قسه و مشت و مر بکات و پازیان بکات به وهی که سه نه م مناله و پیویسته بخوینی.

* * * * *

په روانه هر له سره كاری پېشوری بوو، بهی داهاتهی دهستی دهكوت،
 نهیتوانی ژیانیکي مهژی و مهمره و ساده بو خوی و صهنه دابین بکات،
 بهلام نه خوشییه یهك له دواي یهكه كانی خهرجییه کی وای بهنا و چاوه وه
 بوو که نهیده توانی له گهردنی بگریت، زورترینی کاتهکان دوردو
 نه خوشییه کانی نهشارده وه و باسی نه دهکرد، دوردو نازاری دهکیشا،
 بهلام نهیده نالاند، دهگریا، بهلام چاوه کانی تهر نه دهکرد.

پینج سال دواي نهشته رگری گورچیله له سهلامه تییه کی تا
 راده یهك باشدا به سر برد، بهلام نیستا به تیپه ربوونی شهش مانگ له
 سالی نوی به دهردیکی کوشنده وه دهینالاند.

په روانه جگه له و نیشهی که ههیبوو، کاری تریشی دهکرد، کاری
 دهکرد له کارگه یه کی درومانی جل و بهرگی بوو کینی، کاتیکیش صهنه م
 دهنوست نه و تا نیوهی شهوان به خه بهر دهما و بهرده وام جلی دهوری،
 هولی دها بو داهاتووی خوی که میك پاشهكوت بکات.

* * * * *

- دایکه! نه وه بوچی هیچ ناخویت.

- نیشتیهام نییه کچم! تو شیوهکته بخوو بخه وه بهیانی زوو

نه پویت.

- تو بهرده وام له بیری مندای، نهی خوټ چی؟

- خه می منت نه بی کچه جوانه کهم!

دهنگی صهنه م نه رم و غه مبار بوو.

- دایکه هیچ نه بی چهند که وچکیك له م خواردنه بخوټا له

که رووی منیش بچیته خواره وه.

په روانه له سر سفره ی نانخواردن دانیشنت، له خواردنی خوټا

دەترسا، كەوچكىكى گرت بە دەستەووە كەمىك خواردنى پى

هەنگرت و نزيكى كردهووە لە دەمى.

- ناخ! ناچىتە خوارەووە، لەسنگما كىردەبى.

- دايكە!

خۆت بىتاقەت مەكە ئەزىزم!

پاشان پەروانە دلى تىكەلى دەداو هیلنجى هات و ئەوہى خواردبووى،
هەلى هینايەووە، سەنەم تا نيوہى شەو نەيتوانى بنووت، ئىستا دوو
مانگ لە سەرەتای سالى خویندن تىپەرى و دايكى لەم ماوہدا زۆر زۆر
نەخۆش بوو.

- كچم! خىراكە! دواكەوتوى لە قوتابخانە، وامزانى پۆشتوى!

سەنەم لەسەر جىگای نوستنەكەى ورتەيەكى ليوہەات و وتى:

- ئەمەز ناچم بۆ قوتابخانە.

- نابۆى! بۆچى!؟

- ئەمەز ئىشىكم هەيە كە گرنگترە لە قوتابخانە، پىويستە تۆ بەرمە

لاى پزىشكىكى پسپۆر، من تۆ بە نەخۆشییەووە بىينم ئارام نىيە.

- بەلام سەنەم! تۆ نابىت لەبەر خاترى من دواكەويت لە خویندن،

تۆ بەلینت پىدام.

- دايكە با رىك و راست پىت بلىم، تا خەيالم ئاسودە نەبىت لە تۆ،

ناتوانم بخوینم، لەناو پۆلدا خەيالم هەر لای تۆيە، بە يەك دوو پۆژ

غايب بوون دلىابە دواناكەوم.

* * * * *

- ناتوانم هیچ شتیک بلیم، پیویسته سه رها تا پشکنین نه انجام بدهیت تا دهر نه انجامه که ی بزانی.

پروانه و سه نه م له عیاده ی پزیشک هاتنه دهر وه، ته وای ریگا هتا مانه وه سه نه م پۆچوو بوو له بیرکردنه وه دا پروانه ش نازاری ده چه شت که ده بیینی کچه که ی ناره حه ته.

- دایکه تۆ نه وه نده ت نیش کرد تا خۆت گه یانده نه م پۆژه، تۆ پینت وتبووم پۆژی یه ک دوو کارئیر مرواری نه دوریت، نه وه ش نه و کاته یه که له سه ر نیش نه گه ریته وه، به لام نیستا له دوای حه وت هه شت مانگ زانیومه که هتا نیوه ی شه وان نیش ده که ییت، ناخر بۆچی هینده زۆر له خۆت ده که ییت؟!

- هه موو خه لکی نیش ده که ن، نیمه ش بۆ نه وه ی بزین پیویسته نیش بکه ین، منیش کاری خۆم جیبه جی کردوه.
- به لام تۆ زیاتر له توانای خۆت نیش ده که ییت.

پروانه بیده نگ بوو، حه قی به سه نه م ده دا به و جوړه په ریشان و نیگه ران بی، چونکه نه و جگه له په روانه که سی تری نه بوو.

نه خو شی په روانه پۆژ به پۆژ په ره ی ده سه ند، تا وایلیه ات نیتر نه یترانی بچیته سه ر کارو خانه نشین بوو، سه نه م ده چوو قوتا بخانه و له ناو پۆل ناماده ده بوو، به لام فیکرو زه ین و پۆحی به ره و لای دایکی ده لپی، به دریزایی وانه گانی خه می نه وی بوو، خواخوا ی بوو زوتر جه ره سی پۆشتنه وه لینه داو بچیته وه بۆ ماله وه.

کاتی نسه ری تیکرایی یه که م نسه رگانی سه نه م زۆر نه بوو، مامۆستا گانی له م باره وه پرسیاریان لیده کرد چاره گانی پرده بوون له گریان و ته نها ده یوت: ((دایکم نه خو شه)).

نهو پورانهی که نهو له دله خورپه و پهریشانیدا به سهری بردبوو،
کوتای پیهات و دواچار به پیکهوت بو و هرگرتنه وهی دهرنه جامی
پشکنینه کانی دایکی له نه خوشخانه.

- صهنم گیان! منیش له گهلت دیم.

- نا دایکه! هاتنی تو پیویست ناکات، من دهرپوم و هردهقی
پشکنینه کان و هرده گرمه وه، تو پشوو بده!

صهنم بهری کهوت، به لام هراو زه نایه کی زور له ناو دنیا بوو، له
دەرگای ژورده کهی داو کیلونه کهی گرت و دهرگا کهی کرده وه، پزیشک
به بینینی نهو بزده یه کی کرد.

- به خیر بییت کچم!

- ماندوو نه بییت!

- زور سوپاس! چیت کرد؟ وه لامی پشکنینه کانی دایکت
و هرگرتنه وه؟

صهنم به سهر پاره شانندن وه لامی دایه وه و فایلکه کی دایه دهستی
پزیشک، دلی ته په ته پی ده کرد، هه ناسه یه کی قوولی دایه وه و ههستی
به عاره قیگی سارد کرد به ته ویلیه وه.

پزیشکه که بهر له کردنه وهی فایلکه که به هیواشی وتی:

- خانم نیمانی، هیوادارم هه له م کرد بییت له باره ی نه خوشییه کی

دایکته وه، صهنم هیشتا هر دله خورپه و پهریشان بوو.

به بینینی پوخساری پزیشکه که که سات به سات درژ ده بوو،

هه ناسه ی توند بوو، به ترسو و لهرزه وه وتی:

- جهنابی دکتورا! توخوا زوتر قسه بکه، پشکنینه کان چی نیشان

ده دن؟

پزیشک به داخیکوه تماشایه کی کرد، وورد نه بووه وه له پووخساره
بیقرارانه جوانه کی شو، به راستگویی چاره کانی، بهو نه سرینه ی که له
چاره کانیدا نه رهوشایه وه، تا نیستا قهت وانه بووه نه وهنده غه مبار
بیت بو نه خوشه کانی.

- بۆچی پیم نالییت؟ من توانای بیستیم هیه، هرچییهک بیت،
بووغزیک گهرووی گرتبوو وتی:

- کچم! مهولبده خوراگر بیت، هیور به، تیماری نم نه خوشییه
تهنا لای خواجه!

همزی نم نه خوشیانه بو صهنم دروار بوو، چاره کانی نه بلهق بوون و
گیانی کهوته له رزین، به حال نهیتوانی قسه کانی پزیشکه که بیستی که
نهیت:

- بهداخه وه... دایکت... شیرپه نجه ی گه ده یه تی.

- نا!... نا!... نه مه درویه... دکتور! ده بلی گالته ده که م! ناخر...

خوا نه وهنده بیویژدان نه ییه تهنا که سم لی بسه نیته وه! به
بیستی نم قسانه پزیشکه که بیقاقت بوو.

- نهرانم کچم باوه پرکردن بهم مه سه له یه بو ت سه خته، به لام هرچی

له لایه ن خوا وه بیت خوشه، پیویسته خوراگر بیت... نارام به

کچم!... هر چییه کمان له ده ست بیت، نه نجامی ده دین.

صهنم به سه ختی ده گریاو نه سرین له چاره کانییه وه داده باری.

- دکتور نیستا من ده بی چی بکه م؟ توخوا یار مه تیم بدن!

هنسکی گریان نهو ژوره ی ته نیبووه وه، پزیشکه که له جیگا که ی

هستاو سوپنکی لیدا به ده وری میزه که یداو له نریک صهنه مه وه

رهستا، ههردوو دهستی خوی لیکناو وتی:

- هه موو شتیک بده دهستی خوا، هه نهوه دهتوانیت یارمهتیت بدات، من وهکو پزیشکینگی چارهسهری نهخووشی دایکت داوات لینهکهم به دایکت نهلینیت، نابیت بزانییت نهگهرنا به تیکچوونی دهروونی دۆخهکه خراپتر دهییت.

پاشان بینهنگ بوو، دووباره به غه مبارییهوه وتی:

- دهبی ههول بدهیت نارامیی خووت بپاریزیت، هه له به یانیشهوه دهست دهکین به چارهسهر لهپری دهرمانی کیمیاییهوه تا بزانیین خوا چی دهکات.

سهههم چهرمهسهری زۆری بهسهر هاتبوو، له سی سالییدا باوکی مردو ههتیو کهوت، هه له کهوت سالییدا توشی دژوارترین بارودۆخ بوو، بهلام خوڤراگری کردبوو، هیمن بوو هیچ کات بی هیوا نهبووه. کاتی له قادرمهکانی عیادهکهوه دههاته خوارهوه، هیشتا هه دهگریاو چارهکانی به زۆر دهیتوانی لاشه سست و لاوازهکهی ههنگری، لهژیر لیومهوه دهیوت:

- نابی نالومید بيم، نهشی خوڤراگری بکهه، نهشی بهرگری بکهه... نیگای پنبوواران دهکهوته سههه کچی که حهیران و سهههگردان به دور چاوی لهسهریناوییهوه ههنگاری دهنا، کچیکي جوان که داخیکي کوشنده سهههراپای تهنیبووهوه.

سهههم بینههروا له بهرانبهه نیگای به بهزهیی پنبووارانوه تینهههپههپی، کاتی کههشته مالهوه، ههنگارهکانی توانای چوونه ژورهوهیان نهبوو، چۆن دهیتوانی تهماشای بکات، بینگومان نهیدهتوانی، چونکه دایکی راستییهکانی له چاوی لهردا دهخویندهوه و نهینییهکهی دهردهخست، به ههنگاری لهرزۆکههه چوهه ژورهوهه کاتی بینی دایکی نووستوه،

ھەناسەيەكى قوۋلى ھەلكىشا، دەست و دەم و چاۋى شت، كاتى لە
ئارنەدا بىنى چاۋەكانى ئاوساۋو سور ھەلگەپان، دووبارە گرىانى
ھات.

- ھەنەم تۆكەي ھاتتەۋە؟

لەگەل بىستنى دەنگى دايكى، پراچەنى و خىرا فرمىسكەكانى سېرى،
پەروانە بە بالاي كووپو ئەندامى لاوازو پەنگ زەردىيەۋە لە لايدا
رەستا، ھەنەم لىيى دووركەوتەۋە، پەروانە بازوى گرت و كچەكەي
كىش كرىدە لاي خۆي.

- چى بوۋە ھەنەم؟!

- ھىچ نىيە دايكە!

- درۆ دەكەي!

- نەئا!... چووم بۆ لاي پزىشك! ۋەلامى پشكىنەكانت شتىكى

ئەوتۆي تىادا نەبوو، پزىشكەكە وتى فشارى كارو دەروونى

بوۋتە ھۆي نەخۆشكەوتنى دايكت!

پەروانە بە گومانەۋە سەيرى كرد، بۆ پاراستنى پازى دەروونى خۆي،

كە ئەۋى لە پەلوپۆ خستبوو، ھەنەم پاشكاۋانە وتى:

- دايكە! بەلىنم بەرى زىاتر ئاگادارى تەندروستى خۆت بىت.

پەروانە ھەر بە گومانەۋە لىيى دەروانى وتى:

- ئەگەر راست دەكەيت و نەخۆشىيەكەم شتىكى ئەوتۆ نىيە، ئەي

بۇچى ئەۋەندە ناپەھەتى؟

- ئا دايكە! مەن لەبەر ئەۋە ناپەھەتم كە ئەگەر باۋەگەرەۋ

دايەگەرەم زىندوو بوونايەۋ لەگەلمان بوونايە، ئەۋكات تۆ

ئاچار نەدەبوۋىت بۆ گوزەرانى ژيانمان ئەم ھەموو زەھەتە

بکیشیت.

پەروانە پوخسارى صەنەمى ماچ كىردو وتى:
 - من ئەو كاتە خوشحالم كە تۆ لەھەر بارو زروفىكدا بخوینیت،
 داخەكەم باوكت چەند ئارەزوو گەلىكى بۆت ھەبوو، بەلام
 بەداخوھە نازانم ئەمە چ چارەنوسىك بوو من و تۆ ھەمان بوو.
 - دايكە!

- بەلى كچە جوانەكەم! چى دەلىيى؟
 - تۆ پىويستە ماوھىەك لەژىر چارەسەردا بيت، پزىشكەكەت پراي
 سپاردوو، دەبى ھەر لە بەيانىيەوھە بچىن بۆ عىادەكەي.
 - باشە كچى بىنازم لەبەر خاترى تۆش بووبى، پووبەپووي
 نەخوشىيەكانم دەبەوھە، تا زووتر چاك بىمەوھەو كارەكانم بكەم.
 پەروانە بۆ خواردن ئامادەكردن چووه چىشتخانەكەيان و صەنەمى
 بۆ دونياى ماتەم و غەم بەجى ھىشت.

خوای گەورە! خۆت فرىام بكەويت تو گەورەيى خۆت بەزەيت پىمدا
 بىتەوھە، داواى شفاى دايكمت لىدەكەم، با لەم دنيايەدا تەنھا كەساس
 نەبم، دايك دەسپىرم بە تۆ.

كاتى لەگەل خودا بە نەجواوھە رازو نيازى دەكرد، فرمىسك بە چاوانىدا
 دەھاتە خوارو دەردىكى قول و كوشندە لە دلىدا جىگىر بووبوو.

* * * * *

زىستان بوو، سەرماو سوۆلە شەلاقەكانى دەمالى بە سىروشتدا، كلۆ
 بەفرەكان دەنىشتنە سەر زەوى، پەروانە لەنەخوشخانە خەويندرا بوو لە
 نەوپەرى نەخوشىدا بوو، كاتى صەنەم ئائومىدانە بووى دەگىيا،
 نەخوشىيەكەي خۆي لەلا ئاشكرا بوو، بە توندى نەخۆش، نازارو

مہینہ تی، تہ نییایی، بیئومیڈی، ہہڑاری...

- ناخ! خودایہ گیان نیستا چیبکہم؟ من دایکم له تو دہوی تو
نابی نہوم لیبسه نیتہوہ!

نہو نالہو فہغانہی کہ صہنہم له پارہوی نہ خوشخانہدا نابوویہوہ، دئی
ہموو کہسیکی نہتہزان.

- دکتور نہتوانی چی بو بکہیت؟

- نازانم کچم! پشت بہخوا ببہستہ.

- دایکت نہیہوی بتبینی!

دہنگی پہرستارہ کہ بو صہنہمی بانگ دہکرد، کاتی نہیویست بجیتہ
ژورہ کہی دایکی، پزیشکہ کہ وتی:
صہنہم! کچم! ہول بدہ نارام بیت.

صہنہم سہیری پزیشکہ کہی دہکرد، قاچہ کانی دہلہرزین و ہہستی بہ
فہلاکت دہکرد، سی شہوی پاربدوو تا بہیان بہدیار قہرہویلہ کہی
دایکییہوہ دانیشتبوو چاوہ کانی دہسوتان، دایکی بینی لہسہر
قہرہویلہ کہی نہ خوشخانہ نہیدہتوانی ہہر تہسہوریشی بکات کہ
دایکی جگہ له پیست و نیسقان ہیچی نہما بوو.

- دایکہ!

پہروانہ بہبی نہوہی سہری بسوریننی تہماشای کرد.

- ہاتی کچم؟

صہنہم بووغز گہرووی گرتبوو، نہیدہتوانی ہیچ بلی، پہروانہ بہ
دژاری کہمی خوی سوراندو ہہر چون بی بہ لاوازی وتی:
- صہنہم گیان! ہندی پارہم لای کہسیکہ، نہو جلانہی له مالہوہ
پولہ کہو مرواریم لیڈہدا، ہیشتا پارہکانیم و فرنہ گرتوہ... نہوانہم...

بۇ پۇرۇشكى ئاوا... دانابوو، ئەمە ناونىشانەكەيەتى، بۆم نووسىيوت، بېرۇ لە لاي ئاغاي مەحمودى بەرپنوبەرى ئەوى، پارەكەى لىئوبەرگە، مەبلەغىكى زۆرە.

- مەنەم كاغەزەكەى وەرگرت و دەستى دايكى ماچ كرد، دووبارە فرمىسك لە چاوانىدا خېربوو، پەروانە بزەيەكى قالى كرد و تى:
- كچم! بۆچى ماتەمت گرتووه؟ من بەنياز نيم بمرم؟ من چۆن دلم يەت كچە جوانەكەم بەجى بىلم... ئىستا بېرۇ... ئەو نوسىنەش بدە بە دەستى ئاغاي مەحمودى.

- مەنەم لە نەخۇشخانە چووه دەرەوه ماوئەيك لە شەقامر كۆلانەكاندا گەپرا بە دواى دۆزىنەوھى ناونىشانەكەدا، ماندور بوو بوو لە سەرما ھەلدەلەرزى، جلو بەرگى گەرمى لەبەردا نەبوو، دەست و پەنجەكانى سېر بووبوون، سەرما سەراپاي تەنىبووھو، ناونىشانەكەى دۆزىيەو، بالەخانەيەكى گەرەى بىنى، نھۆمى سەرەوھى جلو بەرگى پەنگا و پەنگى لىبوو، نھۆمى دووھمىش تايبەت بوو بە جلو بەرگى بووكىنى.
خىرا خۆى گەياندە نھۆمى يەكەم، كارگەيەكى بەرھەم ھىنانى لىبوو.

- بېوورە خانم، ئاغاي مەحمودى لە كوئىيە؟
- جەنابت؟

- نەمەوى لەگەل خۆى قسە بكەم.
مەنەم حال و ھەوسەلەى زۆر بلئى و پروونكردنەوھى نەبوو، ئافرەتەكە شانەكانى ھەلپرى و بە تانەوھ و تى:
- كەوابوو بگەپرى تا خۆى دەدۆزىتەوھ.

- صہنہم نہوہندہ غہمبار بوو دہربہستی نہوہ نہہات، سہیری نہملو نہو لای دہکرد، بہلام کہس گوینی پینہنہدا.
- مہموی خہریکی کارو گفتوگوؤ کردن بوون.
- فہرموو خانم، کاریکت ہہبوو؟
- صہنہم کہ دہنگہکہی بیست ناوری دایہوہ، دہنگی پیاوینک بوو بالا بہرزو باریکہلہ، چل سالیٹک دہبوو.
- ببوورہ ناغا! نیشم بہ ناغای مہحمودیہ!
- فہرموو کاریکت ہہبوو؟
- تو ناغای مہحمودیت؟
- بہلی، نہمرکہ!
- تکایہ نہم نوسراوہ بخوینہرہوہ، من کچی پہروانہی نیمانیم، پیاوہکہ چاوینکی بہ نوسراوہکہدا گیراو پاشان وتی:
- وادیارہ بہ ہلہ ہاتوویت، من کہس ناناسم بہم ناوہوہ.
- صہنہم راچہنی و عاجزانہ وتی:
- بہلام ناغای مہحمودی دایکم چہند مانگیٹک نیشی بو تو کردوہ، تو ناتوانیت نینکاریی نہوہ بکہیت.
- مہحمودی بہ گالتہ جارپیہوہ وتی:
- ہہرہشہم لیندہکہیت؟
- دہنگی صہنہم جددی بوو وتی:
- من ہارہشہم لہ کہس ناکہم، بہلام دلنیابہ مافی دایکم دہسہنم مہحمودی لہ شہدہری لیندہہات، فیل لہ چاوہکانی دہباری وتی

دەنگى گۆپى و بە تىكاو ھاناوہ وتى:

- دايكم نەخۇشە، توشى شىرپەنجە بووہ و ئىستا لە نەخۇشخانە
كەرتوہ، ئىمەش پىئويستمان بەو پارەيە.

مەحمودى پىكەنى و وتى:

- ئى دەھەر لە سەرەتاوہ بتوتايە بۇ سوال ھاتووین و نەم
نوسراوہش تەزويىرە!

- نەخىر من سوال ناكەم، ھاتووم مافى خۇم و ھەرىگرم، مافى
دايكم، ئەو نەخۇشە!

- ئەزانى چى خانم بچكۆلە! دايكت شىرپەنجەيەتى و بەھەرھال
دەمرى، كەوابو باشترە پارەي تىادا خەرج نەكەيت و
دەستىشت لە غەرىبەكان پان نەكەيتەوہ، ئەم كارە بۇ كچىكى
لاوى وەكو تۇ باش نىيە!

سەنەم ناگرى گرت، لاشەي داغ بوو، سەرى گىژى خواردو نەفرەت
سەراپاي گرتەوہ.

مەحمودى پۇشت و چپاندى بە گوئى پاسەوانەكەدا، ئەويش ھاتە
پىش و بە تورەيىوہ وتى:

- ھىي كچى! زووكە لىرە بېرۇ!

- ناخر...

- ناخرو ماخرى ناوى، لىرە بېرۇ، ئەگەرنا خويىنى خۇت لەسەر
خۇت!

سەنەم بىئومىدانە سەرى داخست و پۇشت، ھەشت مانگى رەبەق
دايكى شەو تا بەرەبەيان كارى كەردبوو تا پارەكەي كۆ بىكاتەوہ بۇ
پۇژىكى نەھاتى، بۇ پۇژىكى وەكو ئەمپۇ كە دىلى دەردىكى

كوشنده بوو وه زؤر پئويستی بهو پاره هه بوو، به لام چاره نووس مهحموديشی كرده مروفئيكی دل رهق، كه هر به جهبرو زؤری ستهم، مهقدهستی نافرتهئيكی رهنج دیده بخوات و بيكهسی نهو بقوزنتهوه تا توانی كاری پيكر دو ئيستاش حاشای هه مووی دهكات.

- دايكه! وهختی تو نهبيت من چی بكهه؟ نهتهويت من بدهيته دهستی كی وا خوت نامادهی سهفر كردوه؟ بهبی تو زیندوو نامینم، یا تهنهام مهكه یا به تهنها دهسبهدارت نابم، بو هر كوی بچی لهگهلت ديم.

مههنم دهگهرايهوه بو نهخوشخانه وه بهرخویهوه نهجواي دهكردو دهگريا، كه گهرايهوه، پزیشكهكه مولهتی نهدا دايکی ببینی، ماندوو سهرا بردوو له رارهوی نهخوشخانهدا دانیشته، گهرووی وشكو برسیهتی نامانی لیبری بو.

لهم ده پوزدهدا كه پهروانه له نهخوشخانه كهوتبوو، مههنم نهچورهوه بو قوتابخانه، بهلینی به دايکی نهدا له قوتابخانه غایب نهبيت، به لام نهو له بری چون بو قوتابخانه له دهركای مالانی نهداو به دلی شكوو چاوی پر لهگريانهوه جلو بهرگی پیسی خهلكی ومردهگرت و دهیهینایهوه بو مالهوه، له سهراهای زستاندا بهناوی گهرم دهیشوردن، پاشان وشکی دهکردنهوهو له پاش ئتوکردنیان نهیبردنهوه بو خاوهنهکانیان و بریک پارهی كهمی دهست دهكوت، شهوانیش له نهخوشخانه تا بهرهبهیان به چاوانی هیلاك و ماندورهوه به دیار دايکییهوه نهدهنووست، نهو دايكهی لهبهردهم دهركای مرگدا بوو، پزیشكهكان ئیزنیان دابوو هیچ کاریکیان لهدهست نهدههات.

- صهنم گيان! بهداخهوه نهشی پیت بلیم که هیچ کارینک
لهدهستی نیمه نایهت و باشته دایکت بهیتهوه بو مالهوه لهوی
ناسایشی زیاتره.

لهگل بیستنی نهم قسهیهدا صهنم لههوش چوو، بهلام نهوه
راستهقینهیهك بوو ناچاربوو پینی رازی بیت.

- بهلام دکتور من تهنام، هیشتا چوارده سالانم، چونچونی
نەتوانم بهبی نهو ههناسه بدهم و بعینم؟ دایکم هینده دلرهق نییه
به تهنا بهجیم بیلی و پروا.

- کچم! رازیبه به بهشی خودا، وتت تاقه خالهکەت له هولەند
نهژی، وا باشه تهنهگرافی بو بکهیت و داوای لیبکهیت له
کاتهدا لهلای نیوه بیت.

لهپرا صهنم بیهیز بوو پالی دا به دیوارهکهوه، پزیشکهکه قسهکانی
تواو بووبوو پوشت و فرمانیدا به پرستیارهکه ناگاداری صهنم
بیت.

دوای کارنریک به نامبولانسی نهخوشخانه صهنم و دایکی برانهوه بو
مالهوه، بهو باره ناهمووارهیهوه صهنم جیگای بو دایکی داخست و
خستیه سهری، پروانه وای لیهاتبوو که پزیشکهکه چیدی دهرمانی
بو بهکار نهدهمینا، نهو نازاری دهچشت و صهنه میش دلوپ دلوپ
دهبووه ناو، هر نهو شهوه باران و توفانیکی بهلیز مههمووانی غافلگیر
کرد، نهو شهوه ناله و فیفانی پروانه وون دهبوو لهناو دهنگی
ههردهبروسکهدا، تایهکی زور سهراپای تهنیبووهوه.

صهنم به دژواری چاری هلهدهمینا لهتاو برسیتی، هوشی بهخویهوه
نهمابوو، دهنگی ههردو باران ترساندبووی گشت گیانی دهلهرزی، له

لای دایکیدانیششت، ماچی دهکردو فرمیسکی دهپرشت.

کاتی چاوی کردهوه دنیا پووناک ببووهوه، ژورره که لهخورهتاودا گهرم بووبوو، کارژیر دهی بهیانی بوو، صهنم هرچون بی به دژوای هلسا، تماشای دایکی کرد له جیگاکییدا نوستبوو، پهنگی زور زهره بووبوو، صهنم لهتاودا راپهپری لهجی، دایکی جولهی نهدهکرد، دهترسا نزیك بیتهوه له دایکی و نهوهی وینای دهکرد بیهراسیینی، لهجینی خوی جام بووبوو، سهیری جیگای پهروانهی دهکرد، بینی کهوا قاچی جولاندو به لاوازی صهنمی بانگ کرد.

صهنم لینی نزیك بووهوه، دهسته گهرم و تادارهکهی دایکی گرتو دروباره فرمیسک به چاوانیدا هاته خوارهوه.

- بهتانییهکی تریشم پیابده... سهرام دهبیئت.

هرکسی تر گوینی لهم دهنگه بووایه نهیدهزانی چی دهلیت، بهلام صهنم هر به جولهی لیوی دایکی تیگهشت، خیرا چوو بهتانی بیینی.

- دایکه!

پهروانه سهیری کرد، نهیدهتوانی قسه بکات، بهلام صهنم هر نهو پوانینهی بهس بوو.

- جوابم بوو خالم ناردووه، به زوویی دیت بوو لاما.

پهروانه لیوهکانی لیک جودا کردهوه، بهلام نهیتوانی قسه بکات.

لهارهی نهو هفتیهدا پهروانه کهم تا زور نارامتر بوو، نهیدهتوانی له جیگای بجولیت، بهلام به هاتوچوکانی صهنم به چاکی دهیزانی نهو چی لمکات و دهنگی شوردنی جلو بهرگهکانی دهبیست، کاتی کچیکسی دهبیینی به دهستی قلیشاوو سهراما بردهوه هیئندهیتر خهفتی مغزاردو لهگریا.

پۇرژىك سەنەم جىلەكانى بىرەۋە پارەى ۋەرگرت و كەمى خۇراك و شەرىەتى كېرى، پەروانە وتى:

- ۋازت لە خویندەنەكتە ھىناۋە تا نۆكەرى بۇ خەلقى بىكەيت؟!
- نەخىر دايكە! من نۆكەرى ناكەم، ئەمەش ھەر ئىشە، تا تۇ چاك دەپپتەۋە من ناچارم ئەم كارانە بىكەم، بە قورسى مەيگرە، ھەمور شتى چاك دەپپت.

ھەر ئەو پۇژە ئەو نامەيەى سەنەم ناردى بۇ خالى، گەپرايەۋە ئەو ھىۋايەشىيان بىرا، دەست بەجى دەنگى جەرەسى دەرگا ھات، تۇ بلىنى كى يىت.

سەنەم چوو دەرگا بىكاتەۋە،

- كىيە؟

- بىكەرەۋە!

دەنگىكى رەق و توند بوو، سەنەم دەنگەكەى نەناسىيەۋە، بە پەشۇكاۋى دەرگاكەى كىرەۋە، چاۋى كەوت بە پىاۋىكى شىپىز، نامۇ نەبوو بەلام نەناسىيەۋە، تالە موۋەكانى سەرو پىشى كەم كەم سىپى بووبوون، سەنەم مات و واق وپماو سەيرى دەكرد، پىاۋەكەش ساردو قورس سەيرى دەكرد.

- ۋا دىيارە نايەلىت بىمە مالەكەتانەۋە سەنەم خان؟

قەسەكردنەكەى ۋەكو ھەمىشە رەق و تۇرە بوو.

- بەھزاد!!؟

- بەھزاد بە پۇزىكەرە وتى:

- لام ۋابوو نامناسىتەۋە!

قۇلى سەنەمى گرت و توند فېرى داۋ چوۋە ژوور، پاشان گەپرايەۋە

دووباره تماشای صحنه می نمود.

- چند جوان بووه! بالاشی بهرزبووه! جینی باوهر نه کرده.
- بهزاد له دلی خویدا سهرسام بوو به صهنم.
- چیه؟ بوچی وقت وپماوه؟ وهره له پیشمهوه بهو ژور!
- صهنم جوتهی نه کرد، بهزاد پووی تیکردو وتی:
- بچو به دایکت بلی میوانی هاتووه، هرنهونده! تینگشتی؟
- صهنم سهراسیمه چووه سهرهوه، کاتی ویستی بچینه ژوره کوره
- جاریکتر ناوپی دایهوه.
- بهبو ئیترا!
- دایکه!

که میک وهستاو به تهتهلی زمانهوه وتی:

- که... سیک... ها... تووه... نهیهو... ی... تو... بیینی.
- چاوهکانی پروانه پریوون له پرسیار، هر لهم کاتهدا بهزادی بیینی
- لناو هرگای ژوره کهدا، به تماشای یهکتری هرکام زانیان چ کینهو
- رهتیکیان له دلدایه بهرانبر به یهکتری.
- پروانه توانای جوولهو قسهی نهبوو، بهزاد له بهرانبریا دانیشنت،
- جگرمیهکی نهرمیناو به چهرخیک دایگیرساندو چند قومینکی قولی
- لیناو چاری برییه چاوهکانی پروانه.
- پروانه زور تیک شکار بوو، دهتوت بیست سال لهو گهورهتره، بهزاد
- بهر حالی که بیینی زانی نه خوشی کوشندهی گرتووه، به لام به لایهوه
- هیچ گرنگ نهبوو، صهنم وهکو مروئینکی نالی وهستاوو چاوهروانی
- هلدارهکانی دواتر بوو.
- بهزاد له دوی نهرهوی دواين قومی له جگرمکهی داو پاشان

خستىيە ناو تەپلەكەكەو، بىدەنگى شكاندو وتى:

- من مانگىكە لە زىندان بەربووم، زۆر جىگاۋ پىگا گەرام بە
دواتاندا تا ئەمۇ...

پاشان بىدەنگ بوو دواتر وتى:

- ئىوھ لە چى ھەلھاتن؟ لە دەست كى؟ لە دەست من؟ ناماقوليتان
كردو سەرتان دای لەبەرد، ئەھا دۆزىمنەوھ.

پەروانە ناوچاۋى درژ كردو سەنەم بە دەردو پەنجەوھ وتى:

- ئىمە لە دەست كەس و ھىچ شتى ھەلنايەين، بەلكو ناچار
بووين.

- كەس پرسىياری لە تۆ نەكردوھ.

- بەلام داىكم تواناي قسەكردنى نىيە.

بەھزاد خەمساردانە وتى:

- بۆ؟ چى بووھ؟

فرمىسك بە چاۋانى سەنەمدا ھاتە خوارەوھو ھىچى نەوت.

بەھزاد وتى:

- بىھنام لە كوئىھ؟

- لىرە نىيە؟

- مەبەستت چىيە؟!

- شەش سالە چوۋە بۆ توركيا.

- چىت وت؟!

- وتم خو، لەگەل داىكىشىدا پۇشتوۋە.

- پەروانە! سەنەم راست دەكات؟

پەروانە بەسەر قسەكەى دووپات كردوھ.

- بۇچى خانووه كەتان فرۇشتووه بهى پىرس و پاي من؟
 مەنەم بە ھىواشى وتى:
- ئىنىستا وەختى ئەم قىسانە نىيە، با دايكم پشور بدات، دواتر
 خۇم ھەموويت بۇ باس ئەكەم.
- من ھەر ئەبى ئىنىستا بزانم!
 بەمزاڧ ھەستاو چووه لاي جىگاگەي پەروانە دانىشت و بە ھەنگى
 بەرز وتى:
- ئىنوہ لەم ماوہدا ھەرچىيەكتان ويستووه كر دوتانە، ئەي من
 مەربووم پىم بلىن؟
 پەروانە بە ھەردو پەنجەوہ وتى:
- نازانم، بەلام بە لاي ئىمەوہ وەكو مەردويەك بووى... نەمەزانى
 نەمەندەش بەدبەخت بىم كە دووبارە بتىينمەوہ.
- مەنەم لەترسو و لەرزا وەكو گەچ سىپى بوو بوو.
- دايكە تۇ نايى قسە بكەيت، تەكا ئەكەم.
 بەمزاڧ بە گالته كر دىنوہ وتى:
- ئەترسى گەتوگۆي من و دايكت شەپرى لى بكويتەوہ؟ وانىيە؟
 من تاقەتى ئەم قىسانەم نىيە، گشت ئەو ھەردو پەنجانەي كە لەم
 ھەرت ھەشت سالەدا كىشاومە ھەبى بە جارى لايبەرم و ناسوہ بىم،
 چەنكە بەزانم ئىنوہ بوونەتە ھۆي زىندانى كر دىم.
 پاشان پەروى كرە پەروانە وتى:
- تۇ مەنت خستە گوشەي زىندانەوہ، داوات لەسەر تۇمار كر دىم...
 مەنت ناشكرا كر دىم... ھەولمدا بە ناردنى ئەو نامەيە ھەلت
 خەلەتىنم تا كاتى ھاتىيە بەر دەستم بەم دەستانەم بتەنكىنم،

به لام نهوهندهش بینهقل نیم مهلشاخیم به مروفتیکی نهخوشدا،
نیستا دهرۆم به دواي پهرديسدا، نیمه پینکوه نازاد کراین، دور
سی پۆزی تر دهگه پینموه، لام وایی بتوانم کاتیکی گونجاوتر
بدۆزموه بو حق و حساب!

بههزاد نهه قسانه ی لهبر خویهوه دهکردو پاشان لهمال چوه
دورهوه، سهنهه و پهروانه به چاوانی فرمیسکاوییهوه له یهکتریان
دهروانی.

سهنهه تا نیوهی شهو قسهکانی بههزاد لهگویدا دهرنگایهوه.

* * * * *

دهنگی نارام بوو، به لام تیکه لاو بهترس.

- وتم نهو ژوره ساردهو سوپای نییه، جگه لهوهش دایکم
نهخوشه و ناتوانی بجولی.

دهموچاری سهنهه له توره ییدا دهلهزی.

- نهه قسانه ناچی به گویمدا! پهردیس نهه ژوره ی دهوی!

پهروانه دهستی سهنهه می گرت و وتی:

- کچم نهگه تۆ یارمهتیم بدهی نهه توانم تا نهو ژوره بچم.

- به لام دایکه! نهوی زۆر سارده، شوشه ی پهنجهره کهشی شکاوه،

ههواي سارد لینی دیته ژوره وه..

- سهنهه بپۆ! نهه ناخرجاره پیته دهلیم.

- به لام ناغا بههزادا دایکم توانای جولاندنهوهی نییه، نهو

هاوسه ی تۆیه چون دلت پیی ناسووتی؟

- نهو دهه دریزهت داخه کچی کرا!

پهردیس نهه ی وتو سهیری بههزادی کردو وتی:

- ئەم دووانە بە قسەى خوۆش نا جولىنەو، خىرا دەريانكەرە
دەرەو بە بخەوم!

پەروانە چاوەكانى نوقاند، تواناي گويگرتنى ھەموو قسەكانى
نەبوو، زۆر زوو چاوەكانى ماندوو دەبوون.

بەھزاد نامازەيەكى دا بە صەنەم و ئەويش ناچاربوو لەو ژورە بچیتە
دەرەو و چوو ژورەكەى تر، ئەو ژورەى پۆژى لەپۆژان خووى تيايدا
بوو، بەلام ئىستا ساردو سەرو شىدار بوو، جىگايەكى بو دايكى
داخت، ھات بو لاي دايكى و چوو ژىر بازوى.

- ئارام بە دايكە گيان ھىچ نىيە! ئەتەم بو ئەو ژورەى تر.

صەنەم نەيدەتوانى بە تەنھا دايكەى ببات، بە پقو كىنەو
سەيرىكى بەھزادى كردو وتى:

- لانى كەم وەرە دەستى بگرە!

بەھزاد ويستى يارمەتيان بدات پەردىس قولى گرتو وتى:

- ئەگەر يەك ھەنگاوى تر بچیتە پيشەو بو يارمەتيان ھەر
ئەمشو لىرە دەپۆم، بونى گەندى لىدیت، لام وايە ماوہيەكى
زۆرە خووى نەشتوو!

بەھزاد پەردىس ووتى:

- ھاوپىم! تۆ بيتاقەت مەبە ئەو سەرى لە گويى قەبر دەلەرزى؟
ھەر منو تۆ دەمىنەو!

ھەردوو پىكەنين، صەنەم ھەرچونى بيت دايكى بردە ژورەكەى ترو
لەسەر جىگاگەى پرايکشاند، بەتانييەكى بچووكى دا بەدايكيدا، بەلام
ئۆرەكە لەو ساردتربوو بە بەتانييەك گەرمەت بيتەو.

- ديسان سەرو پۆتالت دەرکەوت!

- هاتم بهتانییهکە ی دایکم ببەم.
- وادیاره ئیمە لەم ژوورەدا بەشەر نین، ئە ی ئیمە چی بکەین؟
- ناخر ناغا بەهزاد، ئەم ژوورە گەرەمەو زۆپای هەیه، جگە لەوەش نەو نەخۆشە.
- لاچۆ لەبەرچاوم با چەرچاوت نەبینم، نەو پەتووە پیسەش هەلگەرەو بڕۆ!
- پەردیس لە سوچیکەرە پالی دابووەو، بینشەرمانە قسە ی بە صەنەم دەوت، صەنەم بەتانییهکە ی هەلگرت و چووە لای دایکی، پەروانە نالەیهکی کردو داوای ئاوی کرد، صەنەم خێرا چوو بۆی هیناو چەند دۆپینکی چکاندە ناو دەمی دایکییهو.
- صەنەم گیان یارمەتیم بدە پال بدەمەو.
- باشە دایکە!
- فرمیسک لە چاوانی دایکی نەدەبڕا.
- کچم! داوای ئەو ی زانیم شێرپەنجەمە، جیگایەکم بۆ نایندە ی تۆ لەبەرچا و گرتبوو، ئەشزانم ئەوان باوەشی پرسۆزو بەزەیت بۆ دەکەنەو، بەلام ئیستا بە هاتنەو ی بەهزاد و ژنەکە ی، ئەبی زیاتر بەرگە بگرت، بەلینیکم بدەری!
- چ بەلینیک دایکە!؟
- بەلین بدە تا بتوانی بی هیوا نەبیت و لە بەرانبەر بەهزاد لاواز نەبیت، من ناخەویمەو ئەگەر تۆ ئەوانە قەبوول بکەیت کچم! صەنەم! بووکە شوشە ی جوانم!...
- پاشان هەردوو دەستیان کردە گریان، پەروانە وتی:
- ئەم نامەت دەدەمی.

پاشان زهر فیکي نامه ی له جله کانیدا دهرهیناوا دایه دهستی صهنم،
به تاسهوه دهستی کوشی و وتی:

- هر پوژیک تهواو گهیشته گیانت و مانهوت لیره دا به چاک نهزانی
نهم نامهیه بکورهوه و نهوهی نویومه جیبه جینی بکه.

- کچه کهم! مهگری، مردن حقه، من دهچم بو لای باوکت، بو لای
دایه گوره و باوه گورهت!

- نا!... دایکه... نا! نابی به جیم بیلیت.

پهروانه فرکیسکه کانی صهنمی سپری، ماچی کردو به گالتیره
وتی:

- نهوه چیته صهنم...! هیشتا زیندووم، خهیالت ناسوده بیلت،
دهبرو بخهوه.

صهنم له باوهشی دایکی داو سهری له سهر سنگی بوو دهگریا،
نیوهی شهو تیپه ریپوو که صهنم به هاواری پهروانه راچله کی.

- چی بووه دایکه؟!... دایکه!... دایکه!...

کاتی دهستی خسته سهر تهویلی دایکی، خیرا دهستی لادا، وای
زانی دهستی خستووه ته سهر شتیکی گرم، کزه بایه کی سارد له
پهنجره شکاوه کهوه دههاته ژوره وه، هرچی گهرا، صهنم هیچی
دهست نه کهوت، چاکه ته کهی دهرهیناوا خستییه شوینی شوشه
شکاری پهنجره کهوه، کلؤ به فره کانی دهبینی دههاته سهر زهوی،
نیستا لهم بارودوخه دا دایکی له بهردهم دهرگای مهرگدا دهبینییه وه.

- خوای گوره هاوار... من چی بکه... دایکم لیسه سینه... خویه.
به هموو توانای هاواری دهکردو دهگریا، پهروانه له سهره مهرگا
بوو، وپینهی دهکرد.

نیوهی شهر، تاریک و سارد بوو، نهم کچه بی باوک و پهنایه نهیدمزانى
کى بانگ بکاته لای دایکی، جگه له بهزاد کەسى تر نهبوو تا دهست به
دامانى بیت و داواى یارمهتی لیبکات.

تهقیهکی دا له دەرگاکیان، بهلام وهلامی نهبوو، دووباره به توندی
لینی دایهوه.

- ناغا بهزاد دەرگاکی بکهرهوه، فریام بکهون، دایکم خریک
دهمري.

نیستا که صهنم گهوره بووبوو رقیکی زوری له دلدا بوو بهرانبر
بهزاد، نهوی به ((باوکه گیان)) بانگ نهدهکرد، دەرگای ژورهه
کرایهوه، بهزاد به جلی نووستن و ناوچاوی درژهوه دهرکوت.

- بهم نیوهی شهوه هاربوویت؟ چیت دهوی؟

صهنم دهلهززی و دهگریا.

- ناغا بهزاد!... دایکم تهندروستی زور خراپه... دهست و برد
بکه...

پاشان دهستی بهزادی گرت و رایکیشا بهدواى خویدا.

- نا نا!... بهرمده شیتته... کچی کهر... نهم تهمسیلانه دهکیت بو

نهوی بلیتت نهو ژوره ساردهو به هوى نهوهوه نهخوشیهکی
پهروانه پهروی سهندووه!

- نا... بهخوا... بارودوخی نالهباره... زور خراپتر له همیشه،

پهیهندیشی به ژورهکوه نییه... ناغا بهزاد یارمهتیم بده!...
نهو خیزانی تویه!

- صهنم به گریه و زارهوه کهوت به دهست و پیی بهزاددا،

بهزادیش بهبی میلی چند ههنگاوکی ههنا، چوه ژورهوه

سیرنگی پروانسی کرد، لهینا لاندو بهتانی و هینگا گسی
مقالاند له خوی و ورنهسی نمکرد.

- هیچ نییه... نه خوشی شیرینجه هر وایه... گنلویه که
بکوزننرموهو بخوره... خوی نارام نمینتوره.

هر نم قسانی کردو پاشان چوره ژورمکی خوی صنم لهر
مونیستی بهزاد زور تورمبوو، قسهکانی لهر و مکو ناگری سهراپای
بیونی سوتاند.

لهپردا هاولری کرد، گریاو قژی سهری خوی لهرنی، خوی نوساند
به سنگی دایکییهرمو لههوش چوو.

نتوت چند کارزیری بیندنگ بوو، به نوازشی دستیک راجعنی و
چاری کرهوه، سپیندی بیان بوو، تماشای لهر و بهری کرد، به لام
سج کسی لینمبوو.

به بینینی دایکی دلی ناخوریاو چوره دواوه، گشت گیانی
لههزی، به لام نهگریا، و مکو بتی لینهاتبوو، ساریو بینهوج، چند
خولکی سیری پروانسی کرد، کتوپر هتا توانی قیراندی:

- نالال... خوییه!... دایکه!... دایکه!... ناخر بوجی پوشتی؟
خوای من!... والای... دایکه!... دایکه گیان!...

پاشان خوی نا بهسره لاشه بینهوج و ساردهکی پروانداو گریا،
لنگی گریاو نالمانی چوره ژورمکی بهزاد، به لام لهر تا کارزیر
هشتی بیانی هلمسا تا بزانی چی بهسره خیزانکیدا هاتوه.
صنم لهریاو لهیکیشا بهسره پویدا، سهرتاپای دایکی ماج کرد،
کله، زجای کرد تا جاریکتر چاوی بگاتوره، به لام لهر بو همیشه
چایه لیک نابوو.

بهزاد هات و لهبردهم دهرگای ژووره که دا وهستا، هیشتا صهنم
دهگریاو دهینالاند، دهنگی گیرابوو، دهم و چاوی سوور هه لئاوسابوو،
ناسهواری نینۆک بهسهر دهم و چاوییهوه بوو.

پهردیس بهر لهوهی بجیته دهرهوه به بهزادی وت:

- من له مردوو دهرسم، خیرا لیّره لایبده، من تا عهسر

نهگه ریّمهوه، نهبی بهو جوّره بیّت که من خوازیاریمی.

بهزاد بیّدهنگ بوو لیّی دهروانی، پهردیس ناوچاوی درژ کردو

لهمال چوو دهرهوه، بهزادیش بهبی نهوهی له پهروانه نزیك بیّتهوه

یان دلنهوایی صهنم باتهوه، له قادرمهکان چوو خوارهوه به

مه بهستی چوونه دهرهوه لهمال.

- بو کوی دهچیت؟! ... من به تهنه چي بکهم؟!

صهنم بهزادی بانگ کردو نهوهی پیوت، بهزاد ئاوپری دایهوهو به

نهرمی وتی:

- نهچم به دواي ئامبولانس دا... خو ناتوانین لیّره ههشاری

بدهین.

صهنم هاواری کرد:

- نایهلم دایکم بیهن... نهبی لهگه ل من بیّت!

بهزاد سهری داخست و پاش کهمی دهنگی بهیه که دا کیشانی

دهرگا که هات، صهنم چاوه پروانی نهوه بوو بهو دهنگه دایکی

جووله یهک بکات، بهلام نهو نارام و بیّدهنگ چوو بووه خهویکی قولو

نه به دییهوه.

* * * * *

صه‌نم تابوتی دایکی نه‌بینی به‌سهر شانی چه‌ند پیاویکی
 غریبه‌وه به‌ره‌و گوڤه‌که‌ی به‌پئی ده‌کرا، قاچه‌کانی له‌ناو به‌فردا
 بوچوون، عه‌باکه‌ی قوڤاوی بوو بوو، تاله‌ موه‌کانی له‌ سوچ و قوژینی
 عه‌باو له‌چه‌که‌یه‌وه هاتبوونه‌ ده‌ره‌وه، چه‌ند هه‌نگاویکی ده‌ناو
 ده‌کوت و که‌س نه‌بوو ژیر قوئی بگری و به‌رزی بکاته‌وه، نه‌و تابلویه‌کی
 غه‌مگینی میژوو بوو، به‌و چاره‌ جووانانه‌یه‌وه که‌ له‌خویندا سور بوون،
 دئی هه‌موو که‌سیکی نه‌له‌رزاندو مروقی دل‌په‌قی ده‌خسته‌ گریان.

کاتی خوئیان ده‌کرد به‌سهر گوڤه‌که‌ی په‌روانه‌دا صه‌نم هه‌راو زه‌نای
 نابوه‌وه، چاوی که‌وت به‌ به‌هزاد دل‌پئی فرمیسک له‌چاره‌کانیدا بوو.
 به‌فریکی زور ده‌باری و زوو مه‌زاره‌که‌ی په‌روانه‌ی سپی پوش کرد،
 صه‌نم به‌ زوری به‌هزادو به‌ تووڤه‌بوونی نه‌و ناچار بوو گوڤه‌که‌ی
 دایکی به‌جی بیلی، هاوارو ناله‌ی ده‌کرد:

- من دایکم به‌جی ناهیلیم... گویم له‌ ناله‌و نرکه‌یه‌تی، نازاری
 زوره... نه‌بی به‌تانی پیابده‌م، هه‌وا سارده‌و به‌م جوړه‌ نازاری
 زورتر ده‌بی!

به‌هزاد قوئی صه‌نم‌ی گرت و به‌دوای خویدا په‌لکیشیکرد.
 کاتی صه‌نم له‌سهر کوشنی دواوه‌ی ته‌کسییه‌کدا پالیداوه، ده‌نگی
 له‌ گه‌رووی دا تاساو له‌هوش چوو.

* * * * *

۱۰

صه‌نم ته‌ماشای مستیله‌ی دایکی ده‌کرد که له‌ده‌ستی راست و له
په‌نجهی دووه‌میدا بوو، دلی پرده‌بوو، نه‌مه نه‌لقهی دایکی بوو، نه‌و
نه‌لقهی‌ی سه‌عید کردبوویه ده‌ستی و کردبوویه هاوسه‌ری خوی،
هه‌لساو چووہ ژوره‌که‌یتر، په‌ردیس نوستبوو، به‌هزادیش خه‌ریکی
حساب بوو.

- سلّو!

به‌هزاد سه‌یریکی کردو هیچی نه‌وت.

- من... ویستم بۆ نه‌مشه‌و... که شه‌وی هه‌ینییه... حه‌لوا دروست
بکه‌م... بۆ سه‌ر قه‌بری دایکم... به‌لام ئاردمان نییه.

صه‌نم پرکیشی نه‌ده‌کرد ریڤ و راست قسه‌ بکات.

- جا نه‌لیی چی؟!

صه‌نم راچه‌نی و دووباره به‌هه‌مان ده‌نگ وتی:

- مه‌به‌ستم نه‌وه‌یه که... هه‌ندی ئارد بکه‌ره...

وه‌ک نه‌وه‌ی په‌ردیس گوئی له‌ قسه‌کانی نه‌وان بووبی له‌ژیر جیگا‌که‌یدا
جووله‌یه‌کی کرد، به‌تانییه‌که‌ی لاداو به‌ بۆله‌بۆل کردنه‌وه وتی:

- ناھ... بۇ ساتىكىش نايەن پشوو بدەين... تۆ چىتە كچى!
بەھزاد بەسەر كۆنەوہ وتى:
- خانم دەيەوى حەلوا دروست بكات بۇ دايكى!
پاشان بە قوشمەيەوہ وتى:
- بېرۇ سوپاسى خودا بكة ئەم سى چوار پۇژەش ھىشتوومە لىرە
بىمىنيتەوہ... نىستا شېرو شىتالت كۆبكرەوہو گوپرت ونكە!
سەنەم بەسەر ساميەوہ سەيرى دەكردو وتى:
- بېرۇم؟!... بۇ كوى بېرۇم؟!... نىرە مال و ژيانى منە... خۇ جىگاي
ترم نىيە تا بوى بچم.
- من تاقەتى قسەكردنم نىيە لەگەل توى دايك مردوودا، خىرا ون
بىبە لەبەر چاوم!
پاشان پەردىس وتى:
- ھىي بەھزاد... نابى سەنەم بچى بۇ ھىچ شوينىك، نەكا عەقلىت
لەدەست دابىت؟ من پىويستم بەوہ.
- جا ئەگەر تۆ دەتەوى من ئەو لاي خۇمان دەھىلمەوہ.
سەنەم تاقەتى نەگرت و دەستى كرد بە گريان و چووە ژورەوہو
دەرگاي داخست، پاش كەمى گوئى لە دەنگى بەھزاد بوو، بەلام وەلامى
نەدايەوہ، بەھزاد دەرگاي ژورەكەي كردهوہو وتى:
- ئەوہ كەرى؟... ھەستە بزانه پەردىس چى دەوى.
- نىشت بە من بوو؟
- چاك گوئى لە قسەكانم بگرە... من دلم بۆت سووتاو نەمھىشت
بەھزاد دەرت بكات، لە برى ئەوہ دەمەويت كچىكى چاك بيت و
مەرچىت پى دەلیم دەبى بە گويم بكەيت، باشە؟

صه‌نهم سه‌یریکی کردو هیچی نه‌وت.

- نه‌هوی هه‌موو ماله‌که پاک پراگری... خواردنی خوشم لیئت دهوی... لام وایی چیشت لیئان باش ده‌زانی.

صه‌نهم سفره‌ی پراخست و نانی دانا، زانی که هیچی بو ناخوری، به‌لام برسکی نه‌مابوو، دانیششت و ویستی به زور چهند پاروویه‌ک بخوات، ده‌نگی پهردیس به‌رز بووه‌وه:

- تو لیئرہ چی ده‌که‌یت؟ کی وتی له‌سه‌ر سفره دانیشه؟

صه‌نهم واق وپماو سه‌یری ده‌کرد.

- تاوا سه‌یرم مه‌که، تو بو‌ت نییه نان له‌گه‌ل مندا بخویت، چاوه‌پی بکه منو به‌هزاد نانه‌که‌مان بخوین دوایی سفره‌که کوبکه‌ره‌وه و نانه‌که‌ت بخو.

به‌هزاد قسه‌ی نه‌ده‌کردو نانی ده‌خوارد، صه‌نهم پاروویه‌کی له‌ده‌ستا بوو دایناو هه‌ستا، ده‌ستی کرد به‌گریان، پهردیس وتی:

- ئای خواجه... دیسان ده‌نگی گریانی نه‌م کچه‌تیوه به‌رز بووه‌وه.

- تو خوت بیتاقه‌ت مه‌که... چیته به‌سه‌ریه‌وه... دایکی له‌گول

کالتری پینه‌وتوو، ئیستا به‌لایه‌وه دژواره پیی بلیی پشتی چاوت برۆیه!

- خیرا وهره نه‌و سفره‌یه کوبکه‌ره‌وه!

صه‌نهم به‌گوئی پهردیس کرد، کاتی چوو له‌ایانه‌وه، هیشتا ده‌م و چاوی ته‌ربوو له‌فرمیسکدا، سفره‌که‌ی کوکرده‌وه، به‌لام هیچ خواردنی له‌سه‌ر نه‌مابوو.

* * * * *

پوڙانی به سهختی تیده پهراندو به هاتنی تاریکی شهو نارام
 نهبووه، چونکه دهیتوانی پشوو بدات.

پهردیس کاری زوری نهدا بهسرا، همیشه قسهی پیدهوت و
 تعلیقی لیدهدا، صهنه میس بهرگهی هموو شتیکی دهگرت و
 نارهزایی دهرنه دهبری.

نر خانووهی که هی صهنه م بوو، بههزاد خوئی کردبوو به خاوهنی و
 کردبووه شوینی هاتوچوئی مروئی سهیرو سهمهره، پیشوازی کردن
 لهر میوانانه صهنه می داغان دهکرد، بههزاد باندیکی ریکخستبوو
 بردهوام باریان دههیناو دهبرد، صهنه م هموو شتهکانی به چاوی
 خوئی دهبینی، بهلام لیوی دهنوقاندو هیچی نهدهوت، بهرگهی هموو
 شتیکی دهگرت، چونکه پهروانه پیی وتبوو تا له توانایدا مابی نابیت
 لهر ماله پروات و بهجیی بهیلیت.

- وای بوئی سوتاوی دیت.

کاتی پهردیس چووه چیشتخانه کهوه صهنه می بینی بهدهم سهوزه
 پاکردنوه خهوی لیکه وتووه.

- تو خهوتووی؟! -

به هاواری پهردیس صهنه م راجهنی:

- ها... چی؟! -

- میوانه کانم تا نیو کارژیتری تر دین، بوئی سوتاوی ناو مالی

گرتووه، نهوسا توش لیی خهوتووی؟

- صهنه م ترساو وتی:

- تنها...

- لهمت داخه! بی شعورا خیرا نهو غازه بکوژینه رهوه تا

خواردنەگە نەبوۋە بە قەرەپروتا

سەنەم چوۋ سەپىرى مەنچەلى خواردنەگەى كىرد، تۆزىك بىنى گىرتىپور.

پەردىس پىرى كىرد بە قىزە پەلگە كانىداۋ پايكىش، سەنەم قىزاندى.

- تۇ بلىنى بېيتە ئىنسان! خىراكە ئەم ناۋە پىك و پىك بىكە،

كاتىكىش مىوانەكان هاتن تۇ ورتەت لىۋە نايەت و لىرەش

ناجولنى تىگەشتى؟

سەنەم بە دلى پىر لەگىرانەۋە بە ناماژەى (بەلى باش) سەرى
جولاند.

لەدۋاى كارژىرى سەنەم دەنگى گىتوگۇۋ پىكەننەكانى پەردىس و

مىوانەكانى لە چىشتخانە دەبىست، سەنەم خواردنى ھەمەچەشنى

لىنابوۋ، مىوانەكان لە ژورەكەى تىردا بوۋن، سەرى بە جوانى
پازاندەۋە.

- پەردىس ئەم سەرى بە كى پازاندەۋە تىيەۋە؟

- خۇم!

- ئەى كەلەكچى! خۇ تۇ لەجىنى خۇت نەجولاي.

پەردىس قاقا پىكەنى و وتى:

- مەن پەيوەندىم لەگەل جنۆكەكاندا ھەيە، ئەوان ئەم كارەيان بوۋ
كىردم.

قاقاي پىكەننى ھەموۋان بەرز دەبوۋە، سەنەم بە بىحالى خۇيەۋە

پالى دابوۋە بە دىۋارەكەۋە، لە چىشتخانەكەدا دەنگى قسە و

پىكەننىيانى دەبىست، بىرى بوۋ، بەلام مۇلەتى نانخواردنى نەبوۋ تا
دۋاى مىوانەكان.

سەنەم گۈنى لەۋە بوۋ كە وتى:

- پەردیس! ئەمە کاری زۆر کچمکی بەمزانە، ئەرمان پینیشان
تایمیت؟

پەردیس بیدمگ بوو، پاشان وەك بلیسی مەیلی بەم کارە نەبی
صەنمە بانگ کرد.

- صەنم!

- بلی.

- وەرە نیشم پیتە.

صەنم ماندوو کەئەفت، هاتە دەم دەرگای ژورەکە، هەموو
میوانەکان چاریان تیپری.

- سەلاموعلەیک... کاریکت بەمن بوو؟

- ئەم خانمانە ویستیان بێناسن.

پەردیس نەیدەویست میوانەکانی صەنمە بپینن، بەلام ناچار بوو،
خۆشی غیری دەکردو پیتی ناخۆش بوو.

- کچینکی جولان و سەرنج راکیشە!

بەگێک لە تافەرەتەکان ئەم قەسەیی کردو بەردەوام بوو:

- پەردیس تەمەنی چەندە؟

- بە تەرلوی نازانم... لام وابی شانزە سال زیاتر نەبی.

- لەگەیرە دایکی مەرئووه؟

- نزیکەکی سال و شتیگە.

- صەنم بەرۆ، خانمانەکان دەیانەوی نانەکیان بخۆن.

- بۆکوی کچم؟ بۆچی نایمیت لەگەل ئیمە نان بخۆیت؟

صەنم چاره پەرە دەردو رەنجەکانی تیپری و پەردیس بە

نەستەپاچیپەرە وتی:

- نهو فيري تهنهائي بووه... كچيكي گوشه گيره و هيچ كاتيك لهگل ئيمه نان ناخوات، ناوا ناسوده تره.
- ناوا خوي يهكترينان گرتووه!
- هموويان پيكنين و سهنهم لهجي خوي جام بوو.
- نهی كهی شیرينييه كهی دهخوينه وه پهرديس؟
- هر بهم زوانه!

دووباره دهنگي پيكنين بهرزبووه وه، سهنهم ههستي به بيحالي كرد، چيدي ناماده نه بوو گوي بيستي قسه كانيان بيت، هر نه وه ندهی چووه ناو چيشتخانه كه وه سهري كيژي خواردو كهوت، سهري سوورما بوو لهو قسانه، براكهی پهرديس نزيكهی چل په نجا سال بوو، يه كيك بوو له هلسورينهراني باندي قاچاخ، زوربهی شهوان تا نيوه شهو قوماری لهگل به هزاد ده كرد، كحول و هيروينيان ده كيشا، هيشتا هر هه لئه سابووه وه.

دهمهو خورنشين بوو مائي به هاران دههات، ميوانه كانی پهرديس پوشتن كاتي نهو بو سهردان هاته چيشتخانه وه، سهنهمی بينی بيپوخ و ساردوسر كهوتبوو، به تورهيی و هاواره وه وتی:

- ههسته ههی مردوو بهشي زيندوو خورا! توخوا وهره براكه م شانسی ههیه، دهيهويت چ كه وه ريك بييته ژنی!
- به بيستنی نه م قسه يه سهنهم پهی به راستی مه سه له كان برد.

* * * * *

- همو شتهکان کابووسیکی سامناک بوو، توځینهرو ترسینه.
- نا!... نیوه ناتوانن من ناچار بکن بهم هاوسه رگرییه... من نهگر بشمرم پازی نابم... نایی!
- بهزاد لینی دها، نهویش له تاو نییش و نازار له خوئی دهنالو گینگلی دها.
- تو سبهی شهو مارهت دهکن لهو، نهو چارهی دهرت دهکات، خو من نه متوانی بتکهه به مروځا!
- نهو ناره زووه تان دهبه نه ناو گوږ... من به شتی وا پازی نابم.
- بهزاد پری کرد به قزیاو سه نه می راده کیشا به دهوری خویدا، لهم کاته دا پردیس له حمام هاته دهرو به بی تاقه تییه وه وتی:
- ناها!... تاقه تیکی سه یرت ههیه بهزاد، نه ته وی پره زامه ندی نهو وهر بگری؟ نهو هیچی به دهست نییه! ناچاره پازی بیټ، بوچی خراپه، نه بیته ژنی یه کیک له دهوله مه ندهکان.
- بهزاد سه نه می بهرداو له ماندویه تیدا هه ناسه برکه ی بوو، به خوشحالییه وه وتی:
- باوه پناکه م، نه مه گوره ترین قازانجه له ژیانمدا دهستم بکه وی... ژیانمان ده بیته خه یالی.
- پاشان پردیس و بهزاد قاقا پیکنین.

* * * * *

دنگی هاتوچو له ژوره که وه دهاته بهر گوی، سه نه م له گوشه یه پکدا دانیشته بوو له بیری نامه که ی دایکی بوو، نایا نیستا کاتی جیبه جی کردنی وه سیه تنامه که ی دایکی هاتووه؟

خه یاله سرگردانه کانی فیکری ته نیبووه، به کردنه وهی لهرگای ژوره که لیک ترازان، پردیس بوو، علاگه یه کی فردها به ره و پووی مه نه م و به پیکه نینیکی بیتامه وه وتی:

- بگره! نه مه ش جلو بهرگی زور جوان! حه یفم دی نه به نگیکی وه کو تو له بهری بکات، به لام چیبکه م میزده کت بو نه مشه بوی کرپویت، ده ست و ده موچاوت بشوره و له بهریان بکه.

مه نه م به دواي مه لیکدا ده گه را تا نامه کی دایکی بکاته وه، نه و نامه یی به دریزایی سالیکی و دو مانگ پاراستبووی.

((کچه که م! مه نه م گیان!))

نیستا که نه م نامه یی ده که یته وه بهروام وایه له دژوارترین بارودوخی ژیاندایت و چاره ی ترت نییه جگه له مه، نه زمان کاتت که مه و بوارت نییه، له بهر نه وه به کورتی پیت ده لیم...

که گه یشته نیره مه نه م گریا، نه توت دایکی ناگای له بارودوخیه تی و ده زانی چی ره نجی ده کیشی.

... کچی جوان کیله م!

من و باوکت پوریکی میهره بانمان هه بوو که زور هوگری نییه بوو خوشی ده ویستین، میزده که شی پیاریکی ده وله مه ند بوو که عاشقانه خوشی ده ویست، ژیانیکی خوش و خه یالییان هه بوو، له گه ل کچه حه فده ساله و کوپه چواره ساله که یاندا یه کیکی بوون له به خته وه رترین خیزانه کانی دنیا، له دواي نه وه ی من و سه عید بووینه هاوسه ری یه کتر، حه زمان ده کرد وه کو نه وان وابین، هینده ی نه وان به خته وه و پازی، تا نه وه ی له پوداوکی دلته زیندا، ((میهری)) کچی پورمان بو همیشه یی له دنیا لهرچوو، پورم خوئی به هوکاری مرگی کچه کی

دەزانی، لەژێر لیژمەیی خەم و مەراقدا تووشی نەخۆشیی دەروونی بوو، ماریەك لە نەخۆشخانە مایەو، بەلام دواجار مێردی پورم پازی نەبوو بێنیتتەو لە نەخۆشخانەو بردی بۆ باکوور بۆ جیگایەکی گشتوگوزاری، لەو وەختە بە دواو پورم پەيوەندی بچراندوو لەگەڵ مەموو كەسیكداو مێردەكەیی جار جار ئاگاداری ئەكردینەو لە بارودۆخی خۆی و خاوو خیزانی.

ئەزانم پورم تۆ لە خۆی دەگری، چونكە تۆ زۆر زۆر لە ((میهری)) دەچیت، پێیان بلی من بەرەمی ژیانی كورتی ژن و مێردی سەعید و پەروانەم، هەر ئەو كچە چكۆلانەم كە ئیو لە باوەشتان دەكردم و ماچتان دەكردم.

سەنەم گیان! كچی بێنازم!

ئەزانم چەرمەسەری زۆرت بێنیو لە ژیاقتدا، بەلام بە پۆشتنت بۆ مانی پورمان بەختەومر دەبیت، ئەو وینەیی كە لەناو زەرفەكەدا بۆم داناویت بەلگەییەکی بەهێزە بۆ پاست و دروستی قسەكانت، بە پوری بلی دایكم وتویە ئەم وینەییە لە سألپۆژی هاوسەرگیری من و سەعید لەگەڵ پورمدا گرتوو مانە.

سەنەمی جوانی من! هەمیشە هیدی بەو هەلسوكەوت و پەوشتت با بەر جۆرە بێت كە پاراستوتە.

دایكت: پەروانە

سەنەم بە چاوی گریاناو بیووە ناو نیشانەكەیی لە كۆتایی نامەكەدا خویندەرە، نامەكەیی قەد كردو خستییەو گیرفانی.

- ئەو چی دەكەیت سەنەم؟ خێرا كە ئیتەر.

سەنەم گۆیی لە دەنگی پەردیس بوو، هیچ چارهەییەکی نەبوو، دەبووایە

فهرمانه كەي جيبه جي بگردايه تا ههليكي بو دهره خسي، به لام دهرسا
كاتي له دست بچي و تا به خوي بزاني بوويته هاوسهري خهسره،
لهبر نهوه دست و دم و چاوي شت، پهرديس بهردهوام چاوديري
دهکرد، به سهنه مي وت جلو بهرگي بوو کيئي له بهر بکات.

- پهرديس! دهستت خوشبيت، نه تهوي بوو که که مان نه بهيته
نارايشتگا و جلي بوو کيئي پي له بهر بکەيت؟

سهنه به بيستني دهنگي نارەزايي خهسره و شك بوو، به بينيني
نه و له دم دەرگای ژوره که دا له رز دا يگرت.

خهسره کابرايه كي قه له وو چوارشانو گه نم پهنگ بوو، سميل پپو
خنده له سهر ليو، به تاسه وه ته ماشاي سهنه مي دهکرد، دهستيكي
هينا به سهره پووتا وه که يداو به هيواشي به پهرديسي وت:

- پيوسته سهنه به چييت بو نارايشتگا، زور جواتر دهبيت له مي
نيستاي، نه بي نه مشه و زور پوز لي بدهم!

پاشان بيشه رمانه پيکه نينيكي مه ستانه ي ليدا.

پهرديس ناوچاوي درژ کردبوو، به نارەزاييه وه وتي:

- تا نيو کاژيريتر ميوانه کانم دين، نه گهر نه تهويت خوت نه و بهر
بو نارايشتگا.

پاشان له ژوره چوه دهره وه.

خهسره چند ههنگاويك هاته پيشه وه به سوزيكي عاشقانه وتي:

- له ريزم! من شانازيت پيوه ده که م، خيرا خوت ناماده بکه،

دهتبه م بو نارايشتگا!

پاشان له ژوره که چوه دهره وه، سهنه ده له رزي و هيچ چاره يه كي

نه بوو، کتوپر بريسکه يه ک داي له خه يالي و پاش چند خوله کيک دواي

خسرهو كهوت و له مال چوه دهر.

- نهزیزم! نه مه سییه مین نارایشتگایه هاتووین و تو نه میشت
په سهند نه کرد؟

صهنم ههولی نه دا غافلئ بکات، به دهنگیکی نهرم و نیان و به
شیهویهک ناگری بهردایه دل و دهرونی خسرهو، وتی:

- خسرهو گیان! چهند شه قامیک سه روتر نارایشتگایه کی زور
چاکی لییه، هز ده کم بچین بو نهوی.

خسرهو له چاوه کانییه وه پق و توپهیی نه باری، به حیرسه وه
ته ماشایه کی صهنه می کرد و پیکه نی و وتی:

- باشه خانمی بچکولانهی جوانم! نه تبه م بو نهوی!

کاتی چهند ههنگاوئیک له نارایشتگا که نریک بوونه وه، صهنم
راوه ستا.

- چی بوو؟ بوچی و هستاوی؟!

صهنم به دهنگیکی لیوان لیو له داخ وتی:

- وای! ... چهنده خه یالم بلا وه ... له خوشیدا هر بیرم نه بوو
جله کانم بینم.

خسرهو سه ریکی راوه شان دو وتی:

- منیش له تارا ههستم به وه نه کرد تو جل و بهرگه کهت نه می ناوه!

صهنم خوی خه فته تبار کرد، خسرهو وتی:

- نهزیزم قهیدی نییه! تو بچو بو نارایشتگا، منیش تارا و عهزیه
بوو کینییه کهت بو دینم.

صهنم له بهر نه وهی زیاتر متمانه ی خسرهو به دهست بهینیت به
ناپهزاییه وه وتی:

- نا من رازى ناپم تۇزەخمەت بىكىشىت و ئەو ھەموو پىنگىيە بىگېرىتتەو، كە گەراينەو بۇ مال جەكەنم لەبەر ئەكەم.

- ئەو كەي قسەيە... لە جىياتى ئەوئى لىرەدا چاۋھېوانت بىم... ئەچم جەكەنت بۇ دىنم.

سەنەم بىزەيەكى كىرد، ھىندە جوان ئەركەوت خەسرەو دلى بە ھالى سەنەم سووتا ئەوئى كە ناچار كرابوو بىتتە ھاوسەرى ئەو، بەلام زۇر خۇشھال بوو ئەوئى تا يەك دوو كاژىرېتر سەنەم لەو مارە ئەكرېت.

خەسرەو چەند ھەنگاۋىكى نا، سەنەم بانگى كىرد:

- خەسرەو گىيان! زوو بىتتەو ھا!

خەسرەو بەرەو پىكەنى، بە پىكەوت و بەدەم پىنگاۋە گۇرانى ئەوت.

سەنەم لە تاۋا سەراپاي ئەلەرزى، ترسىكى سەير سەراپاي تەنىبوۋەو.

كاتى لەبەرى شەقامەكەو خەسرەوئى بىنى سوارى ئۇتۇمبىلەكەي بوو ھەناسەيەكى ئاسوئەيى ھەلكىشا، داۋاي لە خەسرەو كىرېوو لەبەر ئەوئى ئارايشتگاكە بىدۇزىتتەو، ئۇتۇمبىلەكەي لە كەنار شەقامدا لە دورەو پاكىرېت و بەپى بېۋىن.

تەماشايەكى مستىلەكەي داكىكى كىردو ئەستى لىندا، ھەستى بە گېوتىنىك كىرد ھات بە بەر گىيانىدا، ئەمەو خۇرنشىن بوو كەم كەم نىيا تارىك دادەھات، سەنەم ئەستى كىرد بە پاكىردن بە كوچەو كۇلانە تارەكاندا، كاتى ئەگەشت بە پىبوارىك، ھىۋاش ئەبوۋەو.

شەيىكى تارىك بوو، چارچارە سەنەم ئەگەشت بە كۇلانى بىبەست و دووبارە ئەگەرايەو، شۆينەكان بە لايەو نامۇ بوۋو لە ترسدا

دمله رڙي و قاچڪاڻي بيٺيز بوو بوون.

له ڪوٽايي ڪوٽا نيڪدا وه ستا بوو، دهنگي گفٽوگوي چهند ڪه سيڪ ترسي
خسته ناو دليوهه، برسڪي جو لهي نه بوو، دهنگي قاچيان نزيڪ
ده بووهه، صهنهه له ترسا سهيرنڪي نه ملاو نه ولاي خوي ڪرد، دوو
برميلي قيري بيني و خوي له پشتيانه وه هشاردا.

سي پياو له بهر دهه ده رگاي ٽا پارتماننڪدا وه ستان، همووي چهند
هنگارينڪ دوو نه بوون له صهنهه وهه، ده ترسا له وهي نه وان گوڻيان له
هناسه داني نهه بيت.

له خوله ڪيڪ سه رقالي گفٽوگو بوون، دوو له وان خودا حافيزيان ڪردو
پڙشتن، نه ميتريشيان به ڪليل ده رگاي ٽا پارتماننڪه سي ڪرده وهه و چوهه
ژردهه.

- صهنهه ههناسه يهڪي داو پاليدا به ديواره ڪه وه، له تاو
ماندويه تي و برسياه تي و له ترسا له هوش خوي چوو.

* * * * *

به هراو زه ناي دوو پشيله له خه واپه پري، زور ترسا، ڪم ڪم دنيا
پروناڪ نه بووهه وه، ههستي ده ڪرد لاشه ي پارچه پارچه، بووه. به
چاراني هه ٽاوساو ڪه به زوره ملي نه يڪردنه وه به پيڪهوت.

ههرا بهر دهوام بوو له پڙشتن، ڪتوپر هاته وه به خويدا، دوو باره
هستي ڪرده وه به ته پين، نيوهرو بوو خوي بينيوه له شه قاميڪي چولو
بيننگدا ڪه ته نانهت چوله ڪه يه ڪيشي لي نه بوو، له ملاو لايه وه هيچ
خانرو شوڻيڪي نيسته جي بووني لي نه بوو، ته نها زه وي ڪشتوڪالي
له مبرو نهو بهري شه قامه ڪه وه هه بوون، خوازيار بوو پريووارنڪ بيني

تا پرسىياري بگردايه ئيره كونييه.

هر لىم كاتدا دىنگى ئوتۇمۇبىلىك ھات، سەنەم ناۋپى دايىم، بەلام
لەچاۋ تروكانىكدا گەلابىيەك لە بەردەمىيەۋە تىپەپى.

نىۋ كارژىر بەبى مەبەست ھەنگاۋى دىنا، بە بى ئەرەۋى بزانىت بۇ كوي
مەچىت، ئەر ئىستە بىرى لە ھىچ شتىك نەدەكرەمەۋە بە تەنھا گىرنگ
ئەرە بوۋ خۇي لە ھەستى خەسرەۋە بەھزاد دوربىخاتەرە.

ژنىكى پىرى بىنى چارشىۋىكى لە خۇي ئالاندېۋو بوۋخچەيەكى
لەھەستا بوۋ، ھەستى بە خۇشى و شادىيەك كرد ئەرەندەۋى نەخاياند
پىارىكى بە تەمەن بىلىكى بە سەرشانىيەۋە بوۋ لەناۋ خەلەكەرە ھات
بۇلاي پىرەژنەكە.

سەنەم ھەستى بە لاۋازى كرد، سەرى گىژى لەخواردو خۇي
گەياندە لايان و وتى:
- خانم!... ئاغا!

ناۋپىان لىدايەۋە، كچىكى شىپىزو پەشۇكاۋيان بىنى.

- من... نازانم... ئەم رىنگەيە بۇ كوي دەچى؟... ئيره كونييه؟
بەر لەرەۋى ۋەلامى بدەنەرە سەنەم بىھۇش بوۋ كەۋتە سەر زەۋى.

* * * * *

- چاۋى كىرەۋە خۇي لەژىر سىبەرى دەرەختىكى كۇندا بىنىيەۋە.

- كچم! شوكر بۇ خوا ھۇشت كىرەۋە؟

بە ئۇنەتىكى تايبەت قەسيان دەكرد.

- داۋاي لىبوردن لەكەم، نەمويست ئىۋە توشى زەھمەت بىكەم.

- خەمت نەبى پۇلە... پىاۋەكەم چوۋە ئاۋت بۇ بىنى.

پیاوه که ناوه که می هیناو چوړنکی کرد به لومی صهنه موه.
- به نیازی بو کوی بچی؟

پیاوه پیره که لهم قسه یه می کردو له لای خیزانه که یدا دانیش.
صهنه ناو نیشانه که می دایه نهستی، پیاوه به شهر مزار ییوه وتی:
- من ناتوانم بیخوینم موه، خوټ بیلی... رهنگه بتوانین یار مه تیت
بهین.

صهنه ناو نیشانه که می خویند موه، پیاوه که وتی:
- لهوی سی چوار سه عات پرتگایه، به تنه اش نه چیت؟
- بللی، ته نیام.

صهنه جار پس بوو بوو به نهست پرسیاره یه که له دوا ی یه که کانیا ن
بویه بریاریدا راستیان پی بللی.
- باوه پیاوه قوماری له سر من کردو دؤراندی و دوینی شو
ویستی بمکات به هاوسه ری پیاویک هر له بینینی مهتر سام!
- توش هل هاتی؟ نهی دایکت له کوییه.
- سالیک و چند مانگیکه مردوه.

هسته با برؤین کچی یه که دوو سه عاتی پشوو بده له مالی نیمه، نیمه
مدالمان نییه، پاشنیوه هرؤش ده تبهم سواری پاست ده کم، نیستا پاس
نییه تا برؤیت، پاشانیش وا دیاره زؤر ماندوویت و برسیته، ناوا
ناتوانیت بزیت.

پیره نه که دوو پاتی قسه می پیاوه که می کرده موه، پاش ماوه یه که له پی
برین که یشته ماله موه.
صهنه چوه ناو خانووه گله که می ژنو پیاوه به ته مهنه که موه، پیره نه که
غیرا سفره می داخست و نهستیان کرد به ناخواردن.

لهوای نوره پیره پیاوه که چووه ناو کینگور سهنهم و پیره ژنه که له مال مانوره، وا بریار بوو تهنها کارنرینک بهوینتهوه و پشوو بدات، به لام سهنهم هر نوره ندهی راکشا لهوی لیکهوت و پاش که مینک دهینالاند.

- بوچی خهبری ناکه یتهوه ژنه که؟!

- نا! دنم نایمت... ناتوانیت ههلبسیت، تایهکی توندی ههیهو بردهوام ده نالینی.

- به لام نیسته مه غریبه، رهنگه نهیهویت له مالی نیمه دا نه مشهور بمینیتتهوه.

پیره ژنه که دهسته چرچ و قلیشاوه کانی خسته سهر تهویلی سهنهم و پاشان به پهژارهوه وتی:

- نهی کچی دامار، تاکه ی زور بهرزه، با نه مشهور پشوو بدات.

- خوا بکات نه م کچه راستی له گهل کردیین و توشی دهردی سهریمان نهکات.

- بهسه پیاوه که! من سویند دهخوم راست دهکات، نابینی نهو لهخوا بیخهبران هه چییان بهسهر هیناوه.

* * * * *

- کچه که گیان ناگات له خوت بیت!

سهنهم جامی پاسه که ی لاداو ته ماشای ژنو پیاوه پیره که ی ده کرد که چهنده له گهلیدا بهسوز بوون، پاسه که بهری کهوت و نه میش سهری له پنجه ره ی پاسه که وه دهرهیناوه تا له بهر چاو ون بوون دهستیان بو یهکتری راوه شانده.

سهنهم پالیداوه به کوشنه که وه و چاره کانی داخست.

کاتی پاسهکه پارهستا نهفرهکان یهکه یهکه دابهزین، صهنهه دوآکسهس
بوو دابهزی، نهیدهزانی بو کام ناراسته بچیت، ههروا وهستابوو که
شولیرمه که هات بو لای و وتی:

- نهتوانم یارمهتیت بدهم؟

صهنهه له ههموو پیاوهمکان سلی نهکریهوهو نهو پیاوهری لهبر نهمیدا
وهستابوو وهکو بههزاد قسهی نهکریو صهنههی خستهوه بیرى نهوان.

- چی بووه کچی، وتم نهتوانم یارمهتیت بدهم.

- بلی زور سوپاست نهکه نهگر یارمهتیم بدهت نه ناونیشانه
بهوزمهوه.

پیاوهمکه سوپاو نامارهی کرد:

- تالیرهوه بهزو پرسیار بکه نهیدوزیتهوه.

صهنهه سوپاسی کریو کهوتهری.

تایا خاوه خیزانی پوری نهو قهبول نهکن، ههلسوکهوتیان چون

نهیت، نهی بهوای پینهکن؟

- نهگهشته ههه رینهولرینک پرسیارى نهکرد، تا گهیشهه باغینکی

گهوه، لیره مالی پوری گیان بوو، صهنهه کهمیک پارهستا،

نهیدهتوانی له نهرگا بدات، بهلام چارهی نهبوو له جهرهسی دا.

* * * * *

بەو تەقەي داي لە دەرگا سەري هەلپري، لەسەر كورسى و مېزەكەي
دانيشتبوو، پەنجەكانى كرد بەناو يەكدا.

- وەرە ژورەو!

خزمەتكارەكەي بينى هاتە ژورەو، سەرسام و پەشوكا و بوو.

- ناغا! ... كچيک...

- خانميك هاتوو، دەلى دەمەويت پورى بيينم.

چاوەكانى ناغاي شكوى لە سەرساميدا کرانەو، (ئيقبال) يش لە
كتيبخانەدا خەريكى خويندەنەو بوو، سەري هەلپري و بە سەرسامییەو
لە خزمەتكارەكەي دەروانى.

- نەيوت كيیەو چى دەويت؟

- نەخیر ناغا... ماندوو ديارەو لە پيپووار دەچيیت.

- باشە تۆ بپۆ.

خزمەتكارەكە پويشت و دەرگاكەي داخست، كوپو باوك كەميك لە
يەكترى پامان.

- باوكە! ...

- نازانم كوپم ئيقبال... نازانم... تۆ بچۆ بزانه كيیە؟

- من؟

ناغاي شكوى پيکەنى و وتى:

- خۇنەم وتووه بهۇ پياو بكوژە ناوا سەيرم ئەكەيت.
 ئىقبال بە بى مەيلى پۇشت، ناغاي شكوى تىراما، تۇ بلىنى كى بىت؟
 خانمىك ھاتووه دەيەوى پورى بىنى، خەيالىيە، سالەھاي سال بوو
 ھىچ كچنك پنى نەنابوو ئەم فىلايەو، كەسىش لىرە پورىنى
 نەناسى، چونكە پەيوەندىي لەگەل كەسدا نەبوو.

ناغاي شكوى ھەولیدا زالبىت بەسەر خۇیدا، لىزمەي باران دەستى
 پىنكرد، ئىقبال ويستى لە ھەيوانەكەيان بچىتە نەرەو، ھەستى بە
 پوانىنە مانادارەكانى خزمەتكارو پەرسىتیارەكەي دايكى كرد،
 خزمەتكارەكە ھاتە پىشرو وتى:

- ناغاي ئىقبال! خىراكە، ئەو كچە داماوە بوو بە مشكى
 نارەپوتكارو، بووراو تەو.

* * * * *

- كەوتووتە سەر زەوى و تەنھا كاغەزىكى قەد كراو لەناو
 دەستىدايە، چى لىبكەم باوكە؟
 ناغاي شكوى لەگەل ئىقبال چوو نەرەو، صەنەمى بىنى لەبەر
 نەرگادا كەوتبوو.

- وا باشتېوو بە خزمەتكارەكەت بوتايە...

قەسكەي بېرى و لە پوخسارى صەنەم ورد بوو نەرەو.

- باوكە دەيناسى؟

- نەخىر... بەلام ئەو پىويستى بە يارمەتییە.

پاشان خزمەتكارەكە ھات و بە فەرمانى ناغاي شكوى بردىانە ژوورەو،
 كاغەزەكەي لە دەستى صەنەم نەرھىناو دايە دەستى ناغاي شكوى.

* * * * *

-

- بپروا ناکه!... نا!... شتی وا نهسته مه! من میشم خه ریکه
نه ته قی باوکه! تو باوهر بهو نامه دهکیت؟
- نازانم کورم... ته له فون بکه پزیشک بیت چاره سهری بکات،
پیویسته خوئی قسه بکات.
- بهئی باشه باوکه!
- ته له فونی کردو پاش که میک پزیشک هات.
- ته ندروستی چونه دکتور؟
- ناغای شکوهی! میوانه که تان فشاریکی پوچی زوری له سهر
بووه و هیشتا نیشانهی برسییتی و ماندویه تی له لاشه یدایه،
دهرزی ئیسراحتی بو دهکه م تا به یانی له وانیه تاکه ی
دابه زیت.
- زور سوپاس دکتور، عه زیه تمان دایت.
- ناغای شکوهی دکتوری بهرئ کردو خوئی گه پرایه وه دیوی
خزمه تکاره کان.
- نه مشه و ناگاتان لیی بیت، با بجه ویته وه، نه گهر ته ندروستی
خراپتر بوو ناگادارم بکه ن.
- خه مت نه بیت ناغای شکوهی.
- نه وهش بزائن نابیت خانم ناگاداری نه م مه سه له یه بیت.
- دلنیا بن.

* * * * *

خزمه تکاره که سهراسیمه چوه زوری نانخور دنه وه، مه شید
ته ماشای ده کرد، نیقبال و شکوهی له یه کترین ده پوانی، خزمه تکاره که
شتیکی وت و شکوهی زوو تیگه یشته.

- با بچین بزانی چى بووه.
 ناغای شکوهى نهم قسهیهى کردو وازی له ناخواردنى ئیواره هیئا.
 - چى بووه کوبرا؟!
 - ناغا، بارودوڤخى زور خراپه، وپینه دهکات.
 - نارام به کچهکهم، چاوت بکهرهوه...
 صهنم گوئی له دهنگهکان بوو ههستی به قهرهبالغى دهوروبهرى
 دهکرد، بهلام توانای جوولهى نهبوو.
 - نا... پهرديس با بپوم... من خوڤشيم له خهسره و نایهت... نا...
 پیویسته بچم بو لای پورم... دایکه!
 ههموریان به سهرسامییهوه له صهنه میان دهروانى، ناغای شکوهى
 ناخیکى کیشاو له ژیر لیوهوه وتى: ((خوایه گیان!... ناخر شتى وا
 چۆن دهییت...)).

* * * * *

سروهیهكى ساردو فینك له دهریاکهوه دههات و له دهلاقهى
 پهنجهرهکانهوه دههاته ناو ژورهکانهوه، قژی صهنه مى نهوازش نهداو
 دهیدا له گونا گهرمهکانى، چاوهکانى کردهوه، ههستی به لاوازی و
 بیحالى دهکرد.

- بیدار بوویتهوه خانم؟
 - حالت باشته؟
 صهنم پوخسارى دوو ئافرهتى بینى، ههردووکیان له جلوبهركى
 سپى و پهشدا، صهنم وهلامى نهداوه.
 یهکیکیان هاته پیشهوه تا یارمهتى بدات و ههستى، صهنم داواى

ناوی کردو خزمه تکاره که بوی هیئا.

خزمه تکاره که صه نه می لای خوشکه چیشت لینه ره که ی به جی
هیشت، نه ملاو لای بالاخانه که گهرا تا ناغای ئیقبالی بینی له
جلوبه رگی وهرزشیدا.

- سلاو ناغا ئیقبال! به یانیت باش، باوکت نه بینیهوه؟

- سلاو کوبرا خانم! وا بزانم باوکم له باخه که دا ماراسون دهکات،

پاشان هه ناسه یه کی داو به نیگه رانییه وه وتی:

- شتی بووه؟ نه کا بارودوخی خراپتر بووبی؟

خزمه تکاره که پیکه نی و وتی:

- نا... له خودا به زیاد بیئت تاکه ی دابه زیوه... نه لی دهمه وی

پوری گیان ببینم.

- زور باشه تو برۆ من باوکم ده دوزمه وه و پیی ده لیم.

* * * * *

- دهمه وی به ته نیا بم له گه لی.

ناغای شکوهی نه مه ی به خزمه تکاره کان وت، ئیقبالییش هه ستاو

چووه دهره وه، به لام باوکی بانگی کرد.

- ئیقبال! وهره ژوره وه و دهرگا که دابخه.

ناغای شکوهی بو ساتیک ورد بووه وه له صه نه م، هه ستی به

سه رگیژخواردن کردو سه ری خسته ناو هه ردوو ده ستی، ئیقبال

هه ستی به گوپینی پوخساری باوکی کردو ده یزانی پیشت له شوینیک

صه نه می بینیه وه.

- من هاتووم پورم ببینم، نه و له کوی یه؟! نه ی ئیوه کیین؟!

نارامبه کچم، پوری گیان له بارودوخیکی وادا نییه بتوانیت کچیکی

لاوى ۋەك تۇ بېيىنىت. مەن ھارۋىسى نەمەش نەمەش ئىقبال تاقە پۇلەي
مە.

فەرمىك بە چارۋىكەنى ھەنەمدا ھاتە خوارەۋە.

- كچە ھەنەمدا زال بېە بەسەر خۇتداۋ ھەمۇ شتىكمان پى بلى، تۇ

كىت! لىرە چى نەكىت؟! پۇداۋى نەو نامەيەش چىيە؟!!

- مەن پىرى شەر ھەنەم... زۇر دىۋار بوو... بەلام دواجار

سەركەتتۇ بوو.

ئىقبال بە نىگەرانىيەۋە سەيرى باۋكى كرد.

- باۋك... نەو...

تاغاي شىكۋى تامارەي بۇ كرد بىنەنگ بىت و تى:

- پەك مەكە كۆپم... پىۋىستە مۇلەتى بەدەينى... نەو ھەمۇ

شتىكمان پى نەلىت.

- نايىم وتبۇرى خۇراگرە... تا نەتوانى... مەنىش بە گوۋم

كرد... بەلام چىدى نەمەبو سەبىرم گرتايە... ژيانم لەناۋ

نەچچە... تىنەگەن؟

ھەنەم نەستى كرد بە گرىان.

- كچە ھەنەمدا ھەمۇ شتىكمان لە سەرەتاۋە بۇ باس بەك... مەن

تاۋا لىت تىناگەم.

ھەنەم تەشاشى پىارەمكى كرد و تى:

- تۇ پەروانە نەناسىت؟!... نەى سەئىد؟ سەئىدو پەروانەي

لىمانى!

نەستەكەنى تاغاي شىكۋى كەرتنە لەرزىن، و تى:

- نەيانناسم... زۇر چاك... نەوان بەرازاي ھارۋىسەرەكەم، پاشان

پووى كرده ئىقبال و وتى:

- دايكت زور نهو دوو برازايهى خوش دەويست... ئەوان سائىك بەر لەمەرگى ((مىھراوھ)) بوونە ھاوسەرى يەكتەر.
- من بەرھەمى ئەو ھاوسەرگىرىم،، صەنەم!
- خواى گەرە چەندە لە مىھراوھ دەچىت...
- چىت وت باوكە؟
- ھىچ، لەگەل خۆم بوو.

ئىقبال ھەستا و وتى:

- باوكە رەنگە لەگەل تۆ ئاسودەتر قسە بكات، من دەچمە دەرەوھ، ونبوونى ھەردوكمەن دايكم نىگەرەن دەكات.
- ئىقبال پۆشتە دەرەوھ و ئاغاي شكوھى بە صەنەمى وت:
- كچم! ئىستا ھەولبە بە ھىمنى ھەموو شتىكم بۆ باس بكەيت.
- صەنەم چاوەكانى داخست و داخى دلى خواردەوھ، ھەولى دا جلەو لە ھاتنە خوارەوھى فرمىسكەكانى بگرىت.

* * * * *

- باوكە ئەو ھىندەى پىويست لە ژياندا توشى چەرمەسەرى بووھ، ماناي نىيە زىاتر لەمە توشى نازارى بكەين، بەو ھەلومەرجەى تۆ داتناوھ تەنەت ناشتوانىت لە ژوورەكەى بىتە دەرەوھ، جا ھەندى بىتە ناو باخ و پياسە بكات.
- ئىقبال! كورم ئەوھنە عاتفى مەبە، منىش پىم ناخوشە، بەلام چارە چىيە؟ ئەگەر صەنەم پووبەپووى دايكت بىتەوھ و بىناسىتەوھ، بۆ سەلماندى پاستىيەكان بەسەرھاتە دەرەناكەكانى گىرايەوھ،

ئەو كات دایكت ئەبى ئاگادار بىت لە كەوتنە خوارەوھى فېرۆكەو... لە
 مردنى براو براژنو براكەى... لە مردنى سەعید... لە نەخۆشییە
 ترسناكەكەى پەروانەو مردنەكەى و... ئاخ... كوپم! ئاگادار بون لەم
 شتانه بۆ دایكت زۆر دژوارە، كەوابوو پىويستمان بە زەمەن ھەيە.
 - بەلام ئىستا ھەفتەيەكە سەنەم لىرەيە، ئاخىر تاكەى دەبى ئاوا
 پەنھانى بكەين؟

لەم كاتەدا پەرستارەكەى مەھشید ھاتە خوارەوھ، ئىقبال بە
 پەرستارەكەى وت: - دایكم چى دەكات؟

- دەرمانەكانى خواردووھو پشوو دەدات.

- ئاغای شكۆھى چەند ھەنگاویكى بەرھو پووى پىرەوھەكە نا.

- بۆ كۆى باوكە؟

- دەھوئیت بە پىاسە سەنەم ببەم بۆ كەنارى دەريا، پىويستى بە
 ئارامى و خۆشگوزەرانى ھەيە.

- ئەو كاتى ئارامى چنگ دەكەوئیت كە يەكلایى بىتەوھ لەم مائەدا.

ئاغای شكۆھى پىكەنى بە قسەكەى ئىقبال، ئىقبال تا بناگوئى
 سوور ھەلگەرا، شكۆھى پۆشت و ئەویش بە فېكرە سەر
 كەردانەكانىيەوھ مایەوھ.

* * * * *

شەپۆلە يەك لەدوای يەكەكان كەف و كۆلى دەريایان لەگەل خۆيان
 دەھىنايە كەنار، لەو لاشەوھ بالندەى دەريایى دەھاتن و دەچوون،
 سەنەم لەسەر تاشە بەردىك دانىشت و چاوى بېرە پۆژئاوای دەريا.

- بۆچى پورم خۆى بە تاوانبار دەزانىت لە مردنى كچەكەيدا؟
 ئاغای شكۆھى لە نزىك سەنەم دانىشت.

- حمز دهكەيت بزانییت؟
 - نهگەر گزفتی تیادا نییه بهئی.
 ناغای شکوهی چیلکهیهکی باریکی له دهستا بوو، خەت و ختوتی
 تینکەنی دهکینشا له سەر لمی کهنار دهریاکه، وتی:
 - نهو هه میسه شادو دلخۆش بوو، تا ههژده سال له مهو بهر نهو
 پووداوه ناسۆره پوویدا.

مههشید وتی: بچین بو شاخ و کیو... نیمهش چووین... تا ده مهو
 عهسر خۆش تیپهپی، میهراوه له دواي نهوهی زۆر نه ملاولا گهرا بوو
 ماندوو فهلاکت له سهه زهوی پراکش، مههشید داواي لیکرد به
 پیشبرکی بچن بو سهه لوتکهی شاخهکه، میهراوه پریگری کردو
 ماندویتییهکهی کرد به بیانوو، بهلام مههشید وادهری کرد پیکهوه
 بچن بو سهه شاخ، ههردوو پۆشتن و من و نیقبال ته ماشامان
 دهکردن، نهو کاته نیقبال شهش سال بوو، گهشتنه سهه لوتکهی
 چیاکه و من و نیقبال به ههزار حال دهمانتوانی بیانینین، له کاتی
 هاتنه خوارهوه یاندا له سهه چیاکه... بهردیک له ژیر پیی میهراوه
 ترازو میهراوه به سههرا کهوته خوارهوه و به ته پاوتل تا تهختاییهکه...
 دهنگی ناغای شکوهی دهلهزی، سهیری سهه نه می کرد، چاره کانی
 پرپوون له فرمیسک.

- سهه نه! تو زۆر زۆر له میهراوه دهچیت.

سهه نه بیدهنگ بوو سهه ری داخست.

- لهو پۆژهوه تو هاتوویته ئیره و دهزانم میهراوه له سههه بووه
 گهراوه تهوه، تو مالی نیهت هینایه جۆش و خروۆش، دوعا بکه
 مههشید بتوانیت قایل بیت.

ئەو كاتىنك چوۋە سەر لاشە پىزۇلۇ خۇيىناۋىيەكەي مېھراۋە، ھاۋارىنكى
 كىرد ئەو كىنەۋى لەرزاند... لەو ۋەختە بە دواۋە بە دىرنىزايى ئەم ھەموو
 سائە ئەو تەنھاۋ گۆشەگىر بوۋە، بەرگەي بىننىنى ھىچ كچىنكى لاۋ
 ئاگرىت... مائەكەشمان لەو ساتەۋە ھەر ئاۋا ساردو سېرۇ بېرۇچ
 بوۋە... بەلام بە بوۋنى تۆ لىزە دۇخەكە جىاۋازە.

ئاغاي شىكۋى بە فرمىسكەكەنى ھەنەمى زانى كە دانەبارىن،
 پاشان بە نەجاۋە وتى:

- ئارەھەت مەبە كچم! ھەز ئاكام دىۋوبارە چاۋەكانت بە
 فرمىسكەۋە بىننىم... ئەبى بەلەين بەدەي كەم كەم يادگارىيەكەنى
 پابىرۇۋ لە سىنگت ۋە لەرنىنى... ئەزانم سەختە، بەلام بو ئەۋەي
 بەردەۋام بىت لە ژيان پىۋىستە بە گۇرۇ ئومىدەۋار بىت...
 ئەگەرنا ئەۋا ھەموو شىنك دەۋرپىننىت، لاۋىتتىت، بىزەكانت،
 دەتۋانى ئەۋا ۋا لىبىكەيت بە راستىيەكان قايل بىت!

ئاغاي شىكۋى ھەستەۋ دەستى ھەنەمى گرت ۋ بەرەۋ مال كەۋتە پى.
 - مەن ئەترىسم!

ھەنەم پادەستەۋ ئەم ۋشانەي بە سۆزىنكى غەمگىنەۋە دەربىرى.

- لە چى كچەكەم!؟

- مەن ژيانى ئىۋەم شىۋاند... بوۋمە ھۇي نىگەرانىتان.. ئەگەر پورم

دىۋوبارە بە يادگارىيەكەنى پابىرۇۋدا بچىتەۋە... زۇر دەترىسم.

- ئا كچم!... خەمت ئەبى... مەن ھەۋل دەدەم بارۇدۇخىنكى لەبار

بەرەخسى بۇ گىفتوگۇ لەگەن مەشىد، بە چاكى بېۋات بەرپۇۋە!

* * * * *

به هیواشی له ده‌رگایاندا، سه‌نهم نه‌سرینه‌کانی سپری؟

- فەرموو!

ده‌رگا کرایه‌وهو ئیقبال ده‌رکه‌وت، بالابه‌رزو که‌شخه، پانتۆلینکی
په‌ش و کراسینکی سووری له‌به‌ردابوو، پیکه‌نی و هاته ژووره‌وه.

- ویستم بۆ سه‌رقال کردنت چه‌ند کتیبیک بینم، به‌لام هه‌لبژاردنی
به‌لامه‌وه نه‌سته‌م بوو.

- من بوومه ئه‌رك بۆ ئیوه، له‌م پوه‌وه زۆر به‌داخم.

- لام وابوو ئیتر هه‌ست به‌ غه‌ریبی ناکه‌یت... باوكم به‌ دواي
هه‌لیکی له‌باردا ده‌گه‌ریت تا مه‌سه‌له‌که‌ لای دایکم...

سه‌نهم قسه‌که‌ی پیپری و وتی:

- من مافی نه‌وه‌م نه‌بوو ژیا‌نی ئیوه تیک بده‌م... هه‌موو شتیك
له‌سه‌ر په‌وتی ئاسایی خۆی ده‌گوزه‌را، ئیستا من...

- دایکم له‌گه‌ل په‌رستیاره‌که‌یدا له‌ناو باخه‌که‌دا ده‌گه‌ریت، هه‌ر
جاریکیش ده‌چیته‌ نه‌وی بۆ جموجول یه‌ك دوو کارژیر ده‌خایه‌نیت،
ئیستا هه‌سته‌ با هه‌موو به‌شه‌کانی ئاپارتمان‌ه‌که‌ت نیشان بده‌م!

- نا من!

ئیقبال قسه‌که‌ی پیپری و وتی:

- من ده‌پۆم، له‌ ده‌ره‌وه‌ی ئاپارتمان چاره‌پوانتم.

سه‌نهم هه‌ستاو چوو به‌ره‌و پوه‌ی ئاپارتمان، خانوویه‌که‌ له
ناوه‌پراستی باخیکدا ده‌رده‌که‌وت.

ئیقبال گوئی له‌ ده‌نگی سه‌نهم بوو ده‌هات، ئاوپی دایه‌وه‌ نه‌وی
بینی گوئیکی به‌ ده‌سته‌وه‌یه‌و بۆنی ده‌کات، ئیقبال چوو به‌ره‌و
پوه‌ی سه‌نهم، ویستی گوئیکی لیبکاته‌وه، سه‌نهم ده‌سه‌پاچه‌ وتی:

- نا لێی مه‌که‌ره‌وه‌ ناغا ئیقبال... ئەم گوئه‌ لی‌ره‌دا جوانه‌... ئەگه‌ر
لێی بکه‌یته‌وه‌ زۆر زوو وشك ده‌بی‌ت.

ئيقبال له دهنگى سهنهم پراچهنى و ورد بووه وه له چاوه کانى،
سهنهم مهلسا.

- با بېړين؟

- باشه... فرموو...

ئيقبال يهکه يهکهى ژورره کانى نيشان دها، له لای قادرمه کاندا
سهنهم تابلویه کی بينی له لای تابلۆکه دا به خه تاتی هونراوه يه کی
حافز نوسر ابوو.

سبخناخ بووه سينهم له ژان نهى هاوار بو مه رهه می

دل له ته نيایی وه گيان هاتووه خودايه هاوده می

حالی دونيام له پیتولئیکی پرسى وای ده گووت

نهى له روژى سهخت و کارى چهوت و ژینی ئاده می

راحتی و خوشی له ریگه ی عه شقبازیدا به لآن

دل به لا بیئشى به زامت گهر بخوازم مه رهه می

ئاده می له و عالمی خاکی پهیدا نابى ده بی

عالمیکی دی دروست بکری و له نوی ئاده می

ناهینی گریانی حافز هیچ له لای به حری نهوین

چونکه چهوت ده ریا له لای نه و نانوینی شه ونمی

- نه م به یته ی حافز به م خه ته جوانه وه سه ليقه ی کئییه؟

ئيقبال پیکه نی و وتی:

غزه له که جوانه، به لام نه گهر وه سفی نوسینه که بکهیت له خوم بايی
نه بم.

- نه مه نه ست و خه تی تویی، خوشنوس بوویت و نه شمان زانیوه.

ئيقبال زهرده خه نه یه کی کرد.

دەمەو ئیوارە بوو، ئەوان لە پارەوئیکدا دەهاتن و دەچوون کە
پەنجەرەکانی پووو دەریا بوون، ئیقبال دەرگای ژورئیکی کردەووە
چووو ژورەووە، صەنەم لە دەم دەرگای ژورەووەدا پراوەستا، پیندەچی
شتیکی مەرموز لەو ژورەووەدا بووبی کە صەنەمی لە چووونە ژورەووە
پاگرتبوو.

- بۆچی وەستاوی؟ وەرە ژورەووە...

صەنەم چووو ژورەووە، ژورئیکی گەرە بوو وەکو هۆل، ژورئیکی
تەراو جیاواز لە ژورەکانی دی، سادە بەلام جوان و نارام بەخش بوو.

- ئیرە ژورئیی دایکە.

صەنەم چاوی بە ژورەووەدا گێپرا، تووشی دلە خورپە بوو پەنگی لە
پوو بپراو تەماشای ئیقبالی کرد.

- مەترسە! ... دایکەم بەم زوووانە ناگەریتەووە... کەمێک دانیشو

پشوویەک بە زۆر ماندوم کردی وانییە؟!

صەنەم ئاماژەیی کرد کە وانییە، پاشان چوو بەرەو پەنجەرەووە،
ئیقبال دانیشت و کەوتە بیرکردنەووە.

شتیك لە دەروونییەووە هەلەدەقولا، بەلام دەربیرینی ئاسان نەبوو.

صەنەم هەستی بە نیگا سەنگینەکامی ئیقبال کرد، گەرایەووە دواوو
ئیقبالی بینی چاوەکانی تێپریووە، صەنەم گێژو سەرسام بوو کەمیکیش
دلە خورپەیی بوو، هیشتا وای دەزانی بەهزادو خەسرەو چاودێری
دەکن، ئیقبال لە نزیک صەنەمەووە پراوەستا، پالی دا بە دیوارەکەووە
وتی:

- کە بیری لێدەکەمەووە دەبینم من مەروئیکی سست و بی ئیرادەم،

تەنھا نەخۆشی دەرونی دایکەم منی لە پەل و پۆ خستوووە لە

كۆمەل دايىرىم، زانكۆم تەواو كىردۈم ۋە لە بىرى ئەمەي
سەرقالى نىش و كار بىم شەو ۋە پۇژم بە خويىندىم ۋە
خۇشنىسىيە ۋە دەبەمە سەر.

- خۇ كارىكى ھەلە ناكەيت.

سەنەم ئەم قەسەيە كىردۈ دەستى لەسەر قەراغى پەنجەرەكە لادا.

- تۇ تووشى چەرمەسەرى زۇر بوويت، ئەگەر مەن لەجىي تۇ
بوومايە دىقم دەكرىد يان شىت دەبووم، بەلام تۇ زۇر دەرونت
بەرزەو مەن ئافەرىنت لىدەكەم.

سەنەم پىكەنى ۋە بە ژورەكەدا دەگەرا.

ئىقبال ئامىكى ھەلكىشاو بە ئارامى وتى:

- سەنەم! تۇ نايىت زەينت پەرىشان كەيت بە يادگار يىكەكانى
پاڭرۇتەو، پىويستە بۇ داھاتوت بەرنامەت ھەيىت ۋە ھەول بۇ
ئامانجەكانت بەيىت.

- ھىچ كات نەمتوانىو ۋە ۋىستومە ئەنجامى بەم، لە دوای
ھەر كارەساتىك پوداۋىكى تر چاۋەپروانم بوو، ھىچ كات ھەلم بۇ
نەپەخسارە ھەول بۇ ئامانجەكانم بەم، ھەر ئاۋا لە دايك
بووم... نازانم بە چ تاۋانىك، بەلام بەردەوام لە دەردۈ مەينەتيدا
بووم... داخىك لە دلما بوو بۇ ساتىكىش فرمىسكى لە چاۋەكانم
نەدەپرى.

ئەنگى دەلەرزى ۋە فرمىسك دەبارى بەسەر گۇناكانىدا ئىقبال
لەبەر خۇيەو وتى:

- خوا ئەزانىت تۇ لە كاتى گىرىاندا ئەۋەندە جوانىت، رەنگە ھەر
لەبەر ئەمەش بىت چارەنوسىكى غەمگىنى بۇ داناۋى!

صهنه نهيزاني نيقبال چي دهليت، تهنا گويي له و قسه بوو وتي:

- داواي ليتبوردين دهکه له وهی بيتاقه تم کردی.

پاشان صهنه وتي:

- تو ليره خهريكي چيت نيقبال!

دهنگي نهرم و ناسكي نافره تيک هات و پاش چند چرکه يهک صهنه

نافره تيکی ته من مامناو ندي بينی، نافره ته که لاوازو پيستی

گه نمی و جوان بوو، هر چند مهراقیک پووخساری داگرتبوو.

نيقبال و صهنه شنه ژان و سهيريان دهکرد، نيقبال پووی کرده صهنه

هستی به په شوکاني نهو کرد، به هیواشی وتي:

- باش نه که و ته وه، دایکه...

هر لهم کاته دا ناغای شکوهی لهدم ده رگای ژوره که دا ده رکوت، به

بينی نيقبال و صهنه له ژوره که ی مهشیددا پاچهنی، پووی کرده

نيقبال و به تو پوهی وتي:

- همو شتيکت شيواند، من دایکت له باخ هینايه وه تا له

ژوره وه قسه ی له گه لدا بکه م، به لام نیستا...

نيقبال هات پيشه وه وتي:

- باوکه تاکه ی ده تانه ويټ حه قيقه ت بشاريته وه، پيوسته دایکم

بزانيت نهو کچه ی نیستا له بهر ده میدا وه ستاوه کييه!

صهنه سهري داخست، ناغای شکوهی بازووی هاوسه ره که ی گرت و

دای نيشاند له سر قه نه فه که، هموویان دانیشتن و بيدهنگی بالی کيشا

به سر نهو ناوه دا.

شکوهی دواجا هاته گو.

- مهشید خانم با نهو کچه ت پيبناسينم که هاتوه بو دیدارت.

مهشید به غریبی له صهنه ورد ده پوره، ناغای شکوهی وتی:
 - تونو دهناسیت، له بهر نهوهی باوه گوره و دایه گوره
 نهاسیت، له بهر نهوهی باوک و دایکیت خوش دهویست.
 مهشید هر تماشای صهنه می دهکرد، ده می کرده، به لام هیچی
 نهوت، پاشان له بهر خویره وتی:
 - میهراوه!

ناغای شکوهی ناهیکی کیشاو وتی:
 - نا، نهو میهراوه نییه، به لام ده توانیت له جیی نهو بیت، نهو کچی
 سه عیدو پهروانهیه!
 مهشید وهکو نهو منالانهی که تازه فیبری قسه کردن بوون فشاری
 خسته سر زاگیره و وتی:
 - پهروانه؟ ... سه عید؟

- بهلی... نهوهی براهت، نیمانی... ژنه کهی... ده زانی؟
 صهنه هستاو چوه لای پوره مهشید دانیشیت.
 - پوری گیان! منم... صهنه... دایکم نهیوت تونو نهو ناوت له من
 ناوه، من هاتووم پوئی میهراوه بوئیوه ببینم و نیوهش ببینه
 سه عیدو پهروانه بو من!

پوره مهشید واق و پرمو تماشای دهکرد، هه موو شتیك به لایهوه
 چاره روانه کراوو جیی باوه پنه بوو.
 - له کوین؟

- کی پوری گیان؟
 - دایکو باوکت... دایه گوره، باوه گوربت، نهوان له کوین، نه گهر
 راست دهکیت بوچی له گهلت نه هاتوون...

هموتان منتان فراموشكردوه.

- هموويان بيدهنگ بوون، هموويان سهرسام له يهكتريان دهرواني.
- قسه بکه نيتر، نهوان له کوين... بوچی لهگهلت نه هاتوون؟
- دين پوري گيان نهوانيش دين... کس نيوهی له بير نه کردوه!
- ناغای شکوهی هستاو وتی:
- صهنم!... نابی درو بکهيت... راستييه کهی بلی... بلی که...
نيقبال قسه کهی به باوکی بری و بهر قی وتی:
- نا باوکه! نيستا کاتی نييه!
- ناغای شکوهی چوه پشته سهری مەمشيد وهستاو وتی:
- نيقبال با دايکت راستييه کان بزانيّت!
- مەمشيد چه پەساو دهستی کهوته له رزين و پهنگی له پروو برا.
- چی بووه؟! بوچی راستيم پينالين؟!
- پيت دهلین نه ريزم!... هموو شتيکت پیده لين... صهنم
هاتوته نيتره، چونکه نيتمه تنها که سيک بووين نهو توانيويه تي
په نامان بو بينی، په روانه بهر له مردنی وهسيه تي نوسيوه و
نهوی سپاردوه به نيتمه.
- مەمشيد به سهر سورمانه وه وتی:
- چيت وت؟!!
- نهزانی چون... صهنم چاره نوسيکی ناسوري تيپه راندوه،
ناغای نيما نی واته براكهت...
- قسه بکه من بهرگهی دهگرم.
- کهوابوو گوی بگره، مردن ههقهو پيوسته رازی بين به
راستييه کان، براژنو براكهت، سه عیدو په روانه، هر چواريان...

مردوون و... صهنم تهنیا ماوه تهوه.

مهشید به بیستنی نهم قسهیه سهری گیتی خواردو پاشان تا
توانی هاواری کرد:

- برویه... له عنهتی! تو درو دهکیت!

گشت گیانی کهوته لهرزه، پوخساری سپی بوو وهکو گهچ، دهمی به
داچهقاوی مایهوهو چاوهکانی دهرپه رین و له ناوه پراست ژوره کهدا
کهوت.

- ناغای شکوهی نهوی پراوه شانندو نیقبال و صهنم به گریانهوه
بهره و پرووی چوون، مهشید له هوش خوی چوو بوو، لاشه ی
وشک بوو دلای له ترپه کهوت.

* * * * *

- ناغای شکوهی! من چاوه پروانی شتی وام لینه کردی، تو نهوهنده
باس له خوشه ویستی نهو دهکیت و دهلیت هینده ی گیانی
خوم خوشم دهویت، کهچی زه مینه ی مردنی دهره خسی نیت!
نهگر نهو بمریت یان هوشی له دهست بدات تو تاوانباریت!

- دکتور من... من له دهست نهم هه مووه بهردباریه ماندوو بووم،
پیویسته نهویش به پراستییه تالهکانی ژیانی رازی بیت.

نهو بو کاره ساتیک هه موو ژیانی کرده ماتهم، وهکو شیتی لیها تبوو، له
نه خوشخانه دهست به سهریان کرد... حهزم نه کرد لهوی بمینیت و زیاتر
شیت بیت... له گشت که سوکارم دابریوهو هیناومه ته ئیره...
په یوه ندیم له گه ل هه موو که سوکاردا بریوه... له بهر نهوه ی نهو
نه یده ویست کهس ببینی ته نانهت خیزانه کهشی ببهش کرد له دیداری

خۆی... ھەر ئەو ناغای ئیمانئییە... براکەى، ئەگەر بزانییت تووشى چ
 ناپەھەتئییەك بوو، چەند ھەولى دا مەھشىد بېینی... بەلام تۆ وقت نابى
 كەس بېینی و بېرەوھەرییەكانى نوئ بېنەو، من تەنھا ئیگەرانى
 تەندروستى نەخۆشەكەم، نامەوى تووشى ھیچ بېیت، من ئەزانم
 دکتۆر تۆ ھەرون شىكارىت و مافى خۆتە لە خەمى ئەودا بېت، بەلام بە
 دنیایییەوھە من...

- ناغای شكۆھى ئەو بە بېینی كچىكى لاو كە خۆتان دەلین زۆر
 ھاوشیوھى كچەكەتانه غافلگیر دەبیت و پاشان بەبى ئەوھى
 بواری بەدەیت ھەوالى مردنى چوار كەس لە كەسە
 خۆشەویستەكانىت پێداوھ، ھاوسەرەكەت بە ھیچ شىوھەك
 نامادەى قەبوولكردنى ئەو پوداوەى نەبووھ و زەینى تەشەنوجى
 كردوھ...

- با لەسەر چووھ نەچىن دکتۆر!... ئیستا چارە چىیە؟
 پزىشكەكە كۆكەيەكى كردو وتى:

- بە دنیایییەوھ ھاوسەرەكەت گورزىكى كوشندەى خواردوھ،
 جارى ھەرك بە ھیچ شتىك ناكات، بەو فشارەى خراوھتە سەر
 ھەرونى تا دوو سى پۆژى تر ھیچ كاردانەوھەك نیشان نادات،
 بەلام لە دوای ئەوھ...

- دکتۆر مەعزبى و پەزای خوا فریام كەوھ... من نامەوى ئەو لە
 دەست بەم.

ئاوازی دەنگى غەمگین و بەھانا بوو.

- مەنەم لێرە بەرن... كاتىكیش ھاوسەرەكەت بە ھۆش ھاتوھ
 ھەربارەى قسەكانى ئیوھ دوا... ئەبى نكۆلى لە ھەمووى بگەن...

پینی بلین هرگیز شتی وا نه بووه... پینویسته وای تیبگیمین
 كابووس بووه و راستی نییه، رهنگه هموو کون و کله بهرنکی
 نه بینایه بگهرنت و کاتیک صهنمی نه دوزیمهوه باومر بکات و
 زور ناخایه نیت بارودوخ دهگهرنتهوه سر باری ناسایی خوی.

- به لام دکتور صهنم جگه له نیمه کسی تری نییه... نهو بنیرین
 بو کوی؟

پزیشکه که سرینکی پاره شان دو جانتا که ی هه لگرت، بهرمو دمرگا
 کهوتهری، وتی:

- نهگر سه لامه تی هاوسهره کهت به لاتمهوه گرنگه، نه مه تمنها
 رینگه چاره یه، هه لبهت نه مهش له سه دا سه د نییه.

* * * * *

- چۆن دلت دى باوكه؟ ئەو كچه پەنای بو ئیوه هیناوه!
- ئیقبال! بەسە ئیترا!
- ئاغای شكومی بە تورەییەوه ئەم وەلامەى ئیقبالی دایەوه، پاشان
هەناسەیهكى قوولى داو وتى:
- ئەم بېریارەى من كاتییه... تا ئەو كاتەى بارودۆخ لەبار دەبییت.
- ئیقبال نالەیهكى زۆر لە دەرونییا پەنگى دەخواردەوه، سەرى
هەلپى و وتى:
- ئەى دەزانی بەم كارەت صەنەم لەناو دەبەیت، هەتا لە ژياندا
مابى لە ئارامیدا ناژى و بەردەوام هەست بە بوودەلى دەكات.
- ئیقبال!؟
- بەلى باوكه!
- تەماشای من بكه!
- ئیقبال چاوى بەملاولادا دەسوراند، پركیشتى ئەوهى نەكرد سەیرى
باوكى بكات.
- ئیقبال! من... من لام وایه ئەم هەموو نیگەرانی و پەرىشانىیەت
لە پووى دلسۆزییەوه نییه، هەستدەكەم تۆ... بەرانبەر بە صەنەم

ههستیکی جیاوازت ههیه!

- نیقبال بهم قسهیهی باوکی پهنگی پهپی و به تهتهلهوه وتی:
- وام بیر نه دهکردهوه... لهه قسانهی من... ناوا... تیبگهن.
- نیقبال بهپهله چووه دهروه لهو ژورهو کاتیک هاتهوه سهه
- خوی له لای کهنار دهریادا دههات و دهچوو، تا دههه نیواره
- لهوی مایهوه، که دنیا تاریک داهات گهپرایهوه بو مالهوه.

* * * * *

- کچم! ههموو ئیشیکم بو جیبهجی کردوویت، تا ماوهیهک له
- پهروهگه دهمینیتهوهو به دهست پیکردنی سالی نویی خویندن
- دهتنیرمه قوتابخانهی شهوان.
- دهنگی ناغای شکوهی غهمی دهرونی ناشکرا دهکرد، پاشان
- چووه دهروهو سههههه سوپاسی کردو ههستی به گۆرانی
- بارودۆخی نیقبال کردو له رازی دلی به ناگابوو.
- ناغا نیقبال! خواردن نامادهیهو ناغای شکوهی چارهپوانت
- دهکات.

نیقبال وهلامی خزمهتکارهکهی دایهوه که ئیشتیهای نییه.

نیقبال نهیدهزانی چی بکات و چی بلایت؟ بهلام چهزی دهکرد سهههههه بیینی.

- کاتی تهقی دا له دهههگای نهو ژورهی سهههههه تیابوو، وهلامی
- نهداوه، خزمهتکارهکه هات و وتی:
- ناغای شکوهی لهگهه سهههههه نان دهخۆن.
- بهلام دایکم نابیت سهههههه...

- خەمت نەبیت، لە ژورەكەى خۆى نوستووە.
  - تەندروستى چۆنە.
  - جارى ھەولنى ئەو دەدات باوەر بکات كابووسى بېنيو، بەلام
بېرواناكەم قەناعەت بکات!
  - نيقبال دەستى کرد بە گيرفانى پانتۆلەكەيداو کەوتە گەران تا ماندوو
بوو، پاشان چوو ژورەكەى تا ناخۆشتيرين شەوى تەمەنى بباتە سەر.
- * * * * *

خۆزگە ھەر نەھاتیتايە صەنەم! ... بەم جۆرە لە بەرژەوہندی
ھەمووماندا بوو!

صەنەم بەگريانەوہ وتى:

- من خەجالەتم و بۆ قەرەبووکردنەوہى ئەم ھەلەيەى كە کردم جگە
لە ...
- بەھەلە تيمەگە صەنەم! ... من ... مەبەستم ئەمە بوو كە ...

نەيدەتوانى ھيچ بليت و بیدەنگ بوو.

ئاغای شکوہى جانتاکەى صەنەم كە خۆى بۆى نامادە کردبوو خستىە
ناو سندوقى سەيارەكەيەوہ، دوانيوہرۆيەكى دلگير بوو ھەناسەدان بۆ
نيقبال زۆر تاسينەر بوو!

كاتى صەنەمى بېنى نامادەى پۆشتنە گيانى كەوتە لەرزىن و مەراق
گەرۆى گرت.

ئەو ترسەى ھەيمەنەى کردبوو بە سەريدا ترسى لەدەستدانى صەنەم
بوو، ترسى نەبېنينەوہى ئەو... ئەيزانى ئەگەر صەنەم بچيتە پەرورگا
ھەرگيز ناگەرپتەوہ بۆ ئيرە، ئەو نەيدەويست كچېك لەدەست بدات كە
لە مارەيەكى كەمدا فيرى وانەى ژيانى کردووہو عەشق و ئەوينى بە

دیاری پینداوه.

هینشتا هر لاسر قادرمهکان پراوهستابوو، تا دههات پوخساری
دهگورپا.

- چی بووه نیقبال؟! حالت باش نییه؟!!

ئاغای شکوهی لئی نزیك بووهوهو به نیگه رانییهوه وتی:

- کوپم! نیقبال!...

نیقبال خیرا به ههله داوان لهبر چاوی باوکی و ههههه ون بوو چوووه
پارهوهکهوهو لهویشهوه بهرهو نهومی سهروهه بهریکوت، ئاغای
شکوهی و ههههه به سهرسامیهوه له یهکیان پوانی و به بیستنی
دهنگی نیقبال ههردووکیان به پهله چووونه ناو بالاخانهکهوه، به لام
ههههه لاسر قادرمهکان پراوهستاو ئاغای شکوهی خوئی گه یانده
ژورهکی مهشید.

مهشید پالی دابوووهو به کورسی لای په نجه ره کهوهو ته ماشای
ههریای دهکرد، ئاغای شکوهی نیقبالی بینی له لای نهو وهستاوهو
سه دهکات:

- دایکه! هه موویان خهریکن نه تخته له تیئن، به لام من نه مهوی
راستییه کانت پیبلیم، رهنگه تال بیت، به لام ههرچی بیت
راستییهو پیویسته پنی رازی بیت.

مهشید واق وپماو سهیری نیقبالی دهکردو ئاغای شکوهی له دهه
ههراکه دا وهستاوو نهیده زانی چی بکات.

نیقبال چوکی دادا له بهردهم دایکیداو دهستی گوشی و بهردهوام
بوو:

- نهو کچهی ئیستا دهینیرن بو پهره رگا نهوهی براههته، کچی

پروانهو سه عیده دایکه! همووان پیت دهلین نهوهی پابردوو
 کابووس بووه، به لام راسته قینهیه! نهیه لیت کچیک که په نای بو
 نیوه هیناوه بیته قوربانی هسته کانتان، بیته قوربانی
 خوویستی نیمه! دایکه وهره و نهو ببینه، دهستی لیبه، کاتی
 بوونی نهوت هست پیکرد نه زانیت هموو پووداوه کان
 راستیه!

نیقبال سهری خسته سهر نه ژنوکانی دایکی و به نارامی گریا.

ناغای شکوهی هاته پیشه وه و هردوو واق و پرمو له یه کیان دپروانی،
 صهنم کچیک جوان و غمگین و تنها له سهر قادرمه کان دهگریا،
 دهستیاندا له شانی و سهری هله پری و ناوپی دایه وه بو دواوه،
 چه پسا! تهماشای چاوه فرمیسکاوییه کانی مهشیدی دهکرد.

شکوهی و نیقبال تووشی دله خورپه یه کی زور بوو بوون و سهیری
 مهشیدیان دهکرد، مهشید دهستی برد بو گوناکانی صهنم و له مسی
 کرد، پاشان لی نزیک بووه وه، صهنم خوئی فرده دایه باوه شیوه و به
 دهنگی بهرز گریا، مهشیدیش گریا و باوه شی کرد به صهنم مداو به
 خه مبارییه وه وتی:

- مهگری نه زیم! ... مهگری، میهراوهی من!

ناغای شکوهی هاته پیش و وتی:

- دووباره هله مه که مهشید، نهو میهراوه نییه، میهراوه لای
 نیمه تنها یادگارییه کهو بهس، به لام صهنم دهتوانی جیگای
 خالی میهراوه پرکاته وه.

پاشان به لاچاو سهیری نیقبالی کرد و وتی:

- نه بیت نهو بیته بووکی نه ماله و به جوانییه کهی ماله که

پووناک بکاتهوه و گپوتین بدات پیمان.

به بیستنی نهم قسهیه صهنهم خوئی له باوهشی مهشید لهرکیشنا،
شرم پوخساری داگرت، چاوئیکی گپرا به ئیقبالدا، کاتی زهردهخنه
تمهنای له پوخساری ئیقبالدا بینی، ههناسهیهکی داو دووباره خوئی
خستره باوهشی مهشید.

کوئیایی